

TIISTAI 7. KESÄKUUTA 2011

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

4. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

5. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

6. EHEC-epidemia EU:n jäsenvaltioissa (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma EHEC-epidemiasta EU:n jäsenvaltioissa.

John Dalli, komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä kaikkia mahdollisuudesta kertoa E. coli -bakteeriin liittyvästä tilanteesta.

Olen hyvin huolissani siitä kuoleman- ja sairastapausten raskaasta taakasta, jonka tämä elintarvikevälimittainen epidemia on aiheuttanut eurooppalaisille. Haluankin jälleen kerran käyttää tilaisuuden ilmaistakseni surunvalitteluni niille, jotka tästä joutuvat kärsimään.

On kuitenkin todettava, että tilanne kehittyy edelleen. Shigatoksiinia tuottavan E. coli -bakteerin aiheuttamia tartuntoja on tähän mennessä todettu yli 1 672, ja ainakin 661 ihmisellä oireet ovat olleet vakavia. Viimeisimpien tietojen mukaan epidemia on aiheuttanut 21 kuolemantapausta Saksassa ja yhden Ruotsissa. Satunnaisia tapauksia on raportoitu 11 muussa jäsenvaltiossa. Lisäksi Sveitsi on ilmoittanut 15 tapauksesta ja Yhdysvallat neljästä. Epidemian keskus sijaitsee edelleen Pohjois-Saksassa Hampurin alueella. Suurin osa Saksan ulkopuolella todetuista tapauksista koskee saksalaisia matkailijoita tai henkilöitä, jotka ovat käyneet Saksassa kyseisellä alueella. Mitä sitten Euroopan komissio tekee epidemian torjumiseksi?

Ensinnäkin aktivoimme välittömästi kaikki kriisinhallintaverkostomme. Verkostot ovat päivittäin yhteydessä keskenään. Näin tietoja voidaan vaihtaa oikea-aikaisesti, mikä luo perustan nopealle toiminnalle. Komissio tapaa lähes päivittäin kansallisia terveysviranomaisia ja elintarviketurvallisuudesta vastaavia viranomaisia keskustellakseen näiden kanssa epidemian kehittymisestä, tartuntojen ehkäisemiseksi toteutetuista toimenpiteistä sekä tartunnan saaneiden ihmisten hoidosta. Varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmä sekä elintarvikkeita ja rehuja koskeva nopea hälytysjärjestelmä ovat luoneet vakaan perustan tiedonvaihdolle.

Toiseksi olemme pyytäneet Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskusta (ECDC) laatimaan tieteellisen riskiarvioinnin, jota päivitetään säännöllisesti tilanteen kehittyessä. EU:lla on nyt yhtenäinen tautimääritelmä, jonka ansiosta jäsenvaltiot voivat noudattaa samanlaista lähestymistapaa epidemian tutkinnassa. ECDC kerää ja vertailee kyselylomakkeita, joita potilaat ovat täyttäneet epidemiaselvitysten yhteydessä. ECDC on myös laatinut yhdessä Euroopan elintarviketurvallisuusviraston (EFSA) kanssa kansalaisille suunnatut ohjeet ennaltaehkäisevistä toimista. Ohjeet löytyvät kaikilla virallisilla kielillä komission verkkosivuilta.

Olemme pyytäneet ECDC:tä perustamaan pikaisesti foorumin, jolla jäsenvaltiot ja ammattiyhteisöt voivat vaihtaa hoitotoimenpiteitä koskevia parhaita käytäntöjä. Roomassa sijaitseva EU:n elintarviketurvallisuutta koskeva vertailulaboratorio kehitti ennätysnopeasti menetelmän, jonka avulla E. coli -bakteeri voidaan todeta noin 48 tunnin kuluessa entisen kuuden päivän sijasta.

Haluan korostaa myös sitä, että kansalaisten tekemät havainnot ovat äärimmäisen tärkeitä. Tähän liittyen komissio toimittaa päivittäin ajantasaisia tiedotteita terveysturvakomitean tiedotusverkostolle sekä elintarviketurvallisuusviranomaisille. Lisäksi komissio päivittää jatkuvasti epidemiaa käsitteleviä verkkosivujaan.

Kehotan Euroopan parlamentin jäseniä todella tukemaan tieteellisiin tietoihin perustuvan tiedon välittämistä kansalaisille, jotta voimme poistaa turhia pelkoja sekä lisätä yhteisiä toimia. Vakuutan teille, että komissio ja edellä mainitut virastot työskentelevät kovasti terveysasioista ja elintarviketurvallisuudesta vastaavien kansallisten ministeriöiden kanssa auttaakseen niitä hillitsemään epidemian leviämistä.

Tämä edellyttää myös, että jatkamme intensiivisesti tutkimuksia tartunnan lähteen selvittämiseksi. Tätä työtä tehdään parhaillaankin. Eilisessä terveysministereiden kokouksessa pyysin Saksaa vahvistamaan valvontaa, epidemian hallintaa sekä toimenpiteitä epidemian alkuperän selvittämiseksi ja epidemian leviämisen pysäyttämiseksi. Pyysin myös, että tartunnan syyt käsitellään nopeasti. Saksan viranomaiset hyväksyivät komission ehdotuksen, jonka mukaan komissio, ECDC ja EFSA lähettävät Saksaan elintarvikevälitteisiin tauteihin erikoistuneita epidemiologeja.

Asiantuntijat aloittivat sunnuntaina 5. kesäkuuta työnsä auttaakseen Saksan viranomaisia epidemiologian hallinnassa, tarkastaakseen tulokset sekä osallistuakseen tutkintaan tartunnan lähteen löytämiseksi. Kuten kaikki tiedämme, Saksan viranomaiset epäilivät alun perin taudin olevan peräisin espanjalaisista kurkuista. Mitkään saatavilla olevat testitulokset eivät kuitenkaan ole vahvistaneet tätä.

Saksan viranomaiset ilmoittivat sunnuntaina 5. kesäkuuta Euroopan komissiolle epäilevänsä epidemiologisten tutkimusten perusteella, että pääasiassa Pohjois-Saksassa vaikuttavan E. coli -epidemian lähteenä ovat pavun idut. Tieto välitettiin viipymättä kaikille jäsenvaltioille elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän kautta.

Komissio seuraa tiiviisti tilanteen kehittymistä ja päättää tarvittavista toimenpiteistä sitten, kun laboratoriotutkimukset mahdollisesti vahvistavat epidemiologiset löydökset. Toistaiseksi mitään testituloksia ei ole vielä saatavilla.

Haluaisin tässä yhteydessä painottaa, ettei kansallisten viranomaisten pidä missään tapauksessa kiirehtiä tiedottamaan mahdollisesta tartunnan lähteestä, jos sitä ei ole vahvistettu bakteorologisilla tutkimuksilla. Siten levitetään vain turhia pelkoja kansalaisten

keskuudessa eri puolilla unionia sekä aiheutettaisiin ongelmia elintarviketuottajillemme, jotka myyvät tuotteitaan niin EU:ssa kuin sen ulkopuolella.

Meidän ei pidä vetää ennenaikaisia johtopäätöksiä niin kauan kuin tarkat tutkimukset ovat vielä kesken. Tässä yhteydessä haluan viitata Saksan antamiin uusimpiin tietoihin, joiden mukaan tartunnan lähteeksi epäillään ituja: Saksa huomautti, etteivät laboratoriotutkimukset ole vielä valmiit eikä ennenaikaisia johtopäätöksiä pitäisi näin ollen tehdä.

Tämä osoittaa miten tärkeää on, että jäsenvaltiot syöttävät RASFF:iin vain vahvistettuja ja tieteellisiin tutkimuksiin perustuvia hälytyksiä ja antavat RASFF:n kautta hälytyksen vain siinä tapauksessa, että luottavat tieteelliseen näyttöön, johon hälytys perustuu.

On toimittava nopeasti ja määrätietoisesti sisämarkkinoiden suojaamiseksi. Jos onnistumme tässä, voimme ottaa opiksemme tästä kriisistä ja parantaa jatkuvasti järjestelmiämme. Olen toistanut useaan otteeseen: järjestelmämme toimii. Meidän on otettava opiksemme tilanteen edetessä. Mielestäni se on tehtävämme. Meidän on kyettävä mukauttamaan prosessejamme ja menetelmiämme joustavasti ja nopeasti, jotta voisimme reagoida tämänkaltaisiin tapauksiin.

Koordinointi ja selkeä tiedotus- ja viestintästrategia ovat keskeisessä asemassa sen suhteen, että voimme toimia tehokkaasti tällaisissa tilanteissa. Tässä meillä on vielä opittavaa.

Ennen kuin päätän puheenvuoroni, haluaisin vielä ottaa esiin kaksi asiaa. Ensimmäinen liittyy viittauksiin tiettyjen tuotteiden kieltämisestä. Haluaisin vielä kerran korostaa sitä, että epidemia rajoittuu maantieteellisesti katsottuna Hampurin kaupunkia ympäröivälle alueelle. Näin ollen ei ole toistaiseksi mitään syytä toteuttaa kyseisiä toimenpiteitä unionin tasolla. Tämän seikan sekä tartunnan lähdettä koskevien tutkimusten keskeneräisyyden huomioon ottaen pidämme kaikkia tuontikieltoja suhteettomina.

Kiinnitän myös erityistä huomiota siihen, miten tämä kriisi vaikuttaa taloudellisesti maanviljelijöihin, etenkin vihannestuottajiin. Siksi teemme tiivistä yhteistyötä kollegani, komission jäsenen Ciolosin kanssa, jotta voisimme lieventää ongelmia, joita epidemia on aiheuttanut kyseiselle väestöryhmälle. Maatalousministerit järjestävät tänään myös ylimääräisen neuvoston kokouksen, jossa käsitellään E. coli -bakteeria. Tämän keskustelun päätyttyä lähdenkin takaisin Brysseliin osallistuakseni kollegani, komission jäsenen Ciolosin kanssa ylimääräiseen maatalousministereiden neuvostoon.

Lisäksi olemme jatkuvasti yhteydessä kolmansiiin maihin, esimerkiksi Venäjään, jotta ne poistaisivat suhteettomina pitämämme tuotteiden tuontikiellot. Komissio työskentelee jäsenvaltioiden rinnalla yhteisen tavoitteen puolesta: epidemia on saatava loppumaan mahdollisimman nopeasti. Korostan todella sitä, että tällaiset tilanteet eivät ole vain paikallinen ongelma, vaan ongelma koskee koko unionia.

(Suosionosoituksia)

Peter Liese, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, haluaisin kiittää komission jäsentä Dallia siitä, että hän puhui ensimmäisenä potilaista. Haluaisin tehdä samoin. Sadat ihmiset ovat vakavasti sairaita. Terveystieteiden ammattilaiset toimivat Pohjois-Saksassa todellakin voimavarojensa rajoilla. Kaksikymmentäkaksi ihmistä on jo kuollut. Eilisessä neuvoston kokouksessa yhden toisen jäsenvaltion, Luxemburgin, edustaja sanoi, että taloudelliset menetykset ovat korvattavissa toisin kuin ihmishenget. Siksi haluaisin aivan aluksi pyytää ymmärrystä sille, että annoimme

hälytyksen, vaikkamme olleet täysin varmoja tartunnan lähteestä – kyse oli vasta epäilystä – ja että myös julkistimme tiedon.

Toki meidän täytyy löytää oikea tartunnan lähde. Nähdäkseni lukuisat eri viranomaisten alaisuudessa työskentelevät henkilöt todella pyrkivät siihen Euroopan elintarviketurvallisuusviraston (EFSA) tuella. Kiitän unionin toimielimiä sekä komission jäsentä Dallia siitä, että Euroopan unioni avustaa asian tutkinnassa. Euroopan parlamentin saksalaisena jäsenenä en kuitenkaan voi seistä tässä ja sanoa, että kaikki on kunnossa. Kriisinhallinnassa on ollut joitakin ongelmia.

Hampurin terveystieteiden professori esimerkiksi tiedotti asiasta kansalaisille, mikä oli aivan oikein, vaikka espanjalaisia kurkkuja ei voitu aivan täydellä varmuudella todeta taudinaiheuttajaksi. EHEC-patogeenia oli espanjalaisissa kurkuissa, vaikka sitä ei pitäisi niissä olla. Espanjalaistenkin kollegoiden on ymmärrettävä tämä. Terveystieteiden professori tiedotti kuitenkin ensin asiasta kansalaisille ja vasta paljon myöhemmin, tunteja tai puoli päivää myöhemmin, Euroopan komissiolle ja Espanjan viranomaisille. Tätä ei voida hyväksyä. Tässä mielessä Saksa pitää tarkastella myös sisäisesti sitä, miten tällaiset tilanteet voitaisiin hoitaa paremmin. Meidän pitäisi kuitenkin yhdessä keskittyä siihen, ettei vihollinen ole Espanja tai Saksa, vaan todellinen ongelma on patogeeni, joka meidän on saatava hallintaan ja torjuttava.

Lopuksi totean, että hyväksyimme edellisessä täysistunnossa päätöslauselman antibioottiresistenssistä. Tätä patogeeniä ei pitäisi ensisijaisesti hoitaa antibiooteilla, mutta ongelmana on, että se on jo vastustuskykyinen monille yleisille antibiooteille. Kyse on vanhasta ongelmasta, johon meidän on nyt puututtava nopeammin. Muuten voi käydä niin, että ensi kerralla, kun tätä patogeeniä joudutaan hoitamaan antibiooteilla, se ei ole mahdollista, koska patogeeni on täysin vastustuskykyinen niille. Meidän on käsiteltävä tätä asiaa.

Linda McAvan, *S&D-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, olette oikeassa siinä, että kyse on kansanterveydellisestä ongelmasta ja että meidän pitäisi nyt keskittyä huolehtimaan sairaista ja löytämään tartunnan lähde. Meidän pitää kuitenkin pohtia asiaa pitkällä aikavälillä ja miettiä, miten voimme estää tällaista tapahtumasta uudelleen.

Tapasin pari viikkoa sitten Yhdysvaltain elintarvike- ja lääkeviraston edustajan. Hän kertoi minulle ongelmista, joita E. coli -bakteeri oli aiheuttanut Yhdysvalloissa hedelmissä ja vihanneksissa, ja puhuimme siitä, ettei vastaavia ongelmia yleensä esiintynyt Euroopan unionissa. Nyt tämä epidemia on kuitenkin valloillaan, mikä herättää joitakin kysymyksiä. Johtuuko tämä viljelymenetelmistä, kuten Peter Liese juuri totesi? Johtuuko tämä tehoviljelystä, eli siitä, että hedelmiä ja vihanneksia tuotetaan kasvihuoneissa? Johtuuko tämä siitä, että karjanhoidossa käytetään liikaa antibiootteja? Johtuuko tämä lannan levittämisestä? Voisivatko asianmukaisemmat elintarvikemerkinnot auttaa löytämään tartunnan lähteen nopeammin? Huomautan, ettei neuvoston edustajia ole tänään paikalla, vaikka juuri neuvosto vastustaa kunnollisten alkuperämaamerkkien lisäämistä elintarvikkeisiimme. Toivon neuvoston kuuntelevan tätä keskustelua jatkossa.

Arvoisa komission jäsen, meidän pitää nyt tutkia asiaa tarkasti pitkällä aikavälillä. Meidän pitää myös ottaa tästä opiksemme ja siirtää saatu oppi osaksi politiikkaamme. Komissio sekä monet Euroopan parlamentin jäsenet viittaavat liian usein ylisääntelyyn. Olen kuitenkin alkanut miettiä, onko meillä taipumusta asettaa, kuten pankkien tapauksessa, markkinoiden ja toimitusketjujen tarpeet kansalaisten ja kuluttajien suojelun edelle. Vanhojen

toimintatapojen jatkaminen ei riitä. Ei ole normaalia, että eurooppalaiset ihmiset syövät ravintolassa salaattia ja kuolevat. Meidän on muutettava politiikkaamme puuttuaksemme tähän.

Corinne Lepage, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, kiitos siitä, että aloititte puhumalla kuolonuhreista ja sairastuneista. Meidän pitää luonnollisesti ajatella ensimmäisenä heitä sekä maanviljelijöitä, joiden tilanne on hyvin hankala, minkä voimme hyvin ymmärtää.

Haluan tuoda esiin kolme asiaa. Ensinnäkin meillä on ennalta varautumisen periaate. Sitä noudatettiin tässä tapauksessa, joten emme voi valittaa. Nyt on tietenkin vastattava seurauksista. Kuten Peter Liese totesi, ihmiset pitäisi selkeästi asettaa taloudellisten ongelmien edelle, koska taloudellisia ongelmia voidaan käsitellä milloin vain. Kuolema on valitettavasti lopullista.

Toiseksi olen täysin samaa mieltä siitä, mitä Linda McAvan juuri sanoi jäljitettävyyden merkityksestä. Keskustelemme pakkausmerkinnöistä tänään. On aivan ensisijaisen tärkeää, että pakkausmerkinnät ovat kattavia ja että voimme jäljittää tuotteet ja tiedämme, mistä ne ovat peräisin.

Kolmanneksi tuon esiin aivan ratkaisevan tärkeän asian, joka on tämän ongelman ytimessä: Meidän on myönnettävä, ettemme voi tietää kaikkea, että tieteellisessä tietämyksessämme on puutteita ja että olemme joskus täysin tietämättömiä jostain asiasta. Emme voi tietää kaikkea. Emme voi samanaikaisesti arvostella niitä, jotka ovat tehneet päätökset, ja ajatella, että meidän pitäisi odottaa. Tässä tapauksessa oli valittava ennalta varautumisen periaate.

James Nicholson, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi minäkin haluaisin ilmaista sympatiani niitä kohtaan, jotka ovat kärsineet tästä epidemiasta. Henkensä menettäneistä totean: kuollutta ei voi herättää henkiin. Voimme luultavasti korjata vallitsevan tilanteen pitkällä aikavälillä, mutta se osoittaa, miten väärin on tehdä johtopäätöksiä liian aikaisessa vaiheessa. Ymmärrän suuttumuksen – jos suuttumusta on ilmassa, ja olen varma, että on – espanjalaisten taholta sekä yrityksensä menettäneiden taholta. Voimme luultavasti tehdä jotain korvataksemme tämän, mutta kuolleita emme voi herättää henkiin.

Meidän on otettava tästä opiksemme sekä varmistettava, että meillä on jatkossa kestävä perusta puuttuaksemme tilanteeseen, aivan kuten komission jäsen totesi. Meidän on löydettävä mahdollisimman nopeasti ratkaisu vallitsevaan tilanteeseen ja parannettava pitkällä aikavälillä mekanismejamme tällaisiin tilanteisiin reagoimiseksi.

On varmastikin hyvin helppoa puhua jälkiviisaana siitä, mitä olisi voitu tai olisi pitänyt tehdä tai mitä emme tehneet. Voisimme kuitenkin nyt jälkiviisauden avulla luoda mekanismit, joilla varmistamme, ettei tällaista enää koskaan tapahdu. Komission jäsen on oikeassa. Meidän on otettava tästä tapauksesta opiksemme. Virheistä on aina otettava opikseen. Jos kerran virheitä on tehty, korjatkaamme ne ja varmistakaamme, ettei tällaista enää koskaan tapahdu.

Rebecca Harms, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, totesitte aivan oikein, että liian moni on kuollut tai sairastunut EHEC-patogeenin takia. Mielestäni vallitseva tilanne osoittaa myös, ettei Saksa tai sen paremmin Euroopan unionikaan ole valmistautunut EHECin leviämiseen tällä tavoin.

Yksinkertainen vertailu muutaman muun maan kanssa osoittaa, että voisimme toimia paremmin. Haluaisin viitata jälleen kerran Yhdysvaltojen esimerkkiin. Yhdysvalloissa on edistytty tehty tutkimuksen alalla valtavasti 1980-luvulta lähtien, maassa on raportointivelvollisuus ja Atlantassa toimii keskitetty tautienvalvontaviranomainen, jolla on laajat valtuudet puuttua suoraan tilanteeseen vastaavissa epidemiatapauksissa. Toisaalta Saksassa on kaksi liittovaltion ministeriötä, jotka ovat vastuussa näistä asioista, mutta kyseiset kaksi ministeriötä eivät selvästikään päässeet yksimielisyyteen siitä, kenelle vastuu kuuluu. Saksassa on myös alueellisia ministeriöitä, jotka haluavat ja joiden täytyy kantaa vastuunsa, mutta niiltä vaaditaan selvästi liikaa. Laboratorioiden ja poliitikkojen välillä on kommunikaatio-ongelmia. Näin ollen on täysin epäselvää, milloin tiedeyhteisön pitäisi puuttua tilanteeseen, milloin taudintorjuntatoimenpiteistä pitäisi ilmoittaa ja missä vaiheessa olisi ryhdyttävä poliittisiin toimiin.

Voin ymmärtää, miksi ministeri antaa varoituksen saadessaan tiedon, että kurkut ovat mahdollisesti syynä tilanteeseen. Mutta missä on täsmällinen koordinointi? Missä on varsinainen päätöksentekoviranomainen? Minusta näyttää siltä – ja sanon tämän erittäin harkitusti – että noihin toimenpiteisiin ryhdyttiin aivan yhtä ennenaikaisesti pavun itujen kohdalla kuin kurkkujen kohdalla Tieteellisten löydösten ja poliittisen toiminnan välillä on ristiriita.

Palatakseni siihen, mitä meidän on tehtävä: meidän on otettava kaikkialla unionissa käyttöön raportointivelvollisuus, nimettävä keskuslaboratoriot sekä perustettava Euroopan unioniin keskuselin, jolla on päätöksentekovalta vastaavissa tautiepidemioissa. Mielestäni meidän olisi toteuttava kyseiset toimet.

Panen suurella kiitollisuudella merkille, että Peter Liese mainitsi antibioottiongelman. Siinäkin on kyse ongelmista, joista olemme oikeastaan jo tietoisia. Välttelemme kuitenkin keskustelua terveydenhoitoalan, lääketeollisuuden sekä intensiivisen karjankasvatuksen edustajien kanssa – viimeksi mainitulla alalla onkin paljon ongelmia ratkaistavaksi – minkä vuoksi emme ole riittävän johdonmukaisia käsitellessämme antibioottiresistenssiin liittyviä asioita. EHEC ja antibioottiresistenssi ovat kumpikin suuria ongelmia.

Sabine Wils, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, EHEC-epidemia tuo esiin puutteet, joita EU:n vapautetuilla sisämarkkinoilla esiintyy teollisessa elintarviketuotannossa. Kun voittojen saaminen menee terveyden suojelun edelle, elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus kärsivät. Tähän mennessä Saksassa on kuollut 22 ihmistä EHEC-patogeenin takia. Tartuntoja on havaittu yli 1 500. Yli 600 potilaalla on todettu vaarallinen hemolyyttisüreeminen syndrooma (HUS), joka voi aiheuttaa jopa neurologisia ongelmia.

Yli kaksi viikkoa epidemian alkamisen jälkeen tämän hengenvaarallisen epidemian lähde on edelleen epäselvä. Jos elintarvikkeet tuotettaisiin alueellisesti, tartunnan lähde olisi helpompi määrittää eivätkä epidemian seuraukset olisivat niin pahat. Pitkien kuljetusmatkojen ja tuntemattomien tuotanto-olosten vuoksi elintarvikkeiden alkuperää on hyvin vaikea jäljittää. Elintarvikkeiden alkuperän jäljitettävyys on kuitenkin elintarviketurvallisuuden kannalta ensisijaisen tärkeää. Kuluttajilla on oikeus tietää, miten heidän syömänsä ruoka on tuotettu ja mistä se on peräisin.

Saksan liittohallitus epäonnistui täysin EHEC-epidemian hoidossa. Epäselvyydet alue- ja liittotason välisessä toimivaltajaossa johtivat siihen, että kriisinhallinnassa pudottiin kelkasta. Valvontaviranomaiset eivät olleet valmistautuneet vastaavaan tilanteeseen.

Meidän on pohdittava maatalouspolitiikkamme muuttamista radikaalisti. Elintarvikkeidemme on oltava turvallisia. Lisäksi maataloustuottajia pitäisi suojata myös mittaamattomilta taloudellisilta riskeiltä. Maatalouden ja maaseutualueiden edistämispolitiikassa täytyy pyrkiä johdonmukaisesti siihen, että elintarviketuotannon ja markkinarakenteiden keskittymisestä päästään selvästi eroon.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua lyhyesti kolmesta seikasta, jotka liittyvät kurkkujen tämänhetkiseen tilanteeseen.

Yksi isovanhemmistani on saksalainen, ja tunnen suurta myötätuntoa Saksaa kohtaan. Saksan viranomaiset ovat kuitenkin selvästi toimineet hätiköidysti ja harkitsemattomasti tässä nimenomaisessa tapauksessa.

Jos puolestaan analysoidaan EU:n toimielinten toimintaa, voidaan todeta, että sekä Euroopan elintarviketurvallisuusviraston että komission suorittamat toimet olivat tehottomia ja kömpelöitä. Ne eivät ole onnistuneet koordinoimaan tai hallitsemaan tilannetta.

Kolmanneksi sairastuneilla on oikeus saada nopeasti rahallisia korvauksia. Samalla ehdotan, että Euroopan parlamentti järjestää joko Brysselissä tai täällä Strasbourgissa suuren eurooppalaista gastronomiaa esittelevän näyttelyn, jossa on pääosassa kurkku.

Meidän on puolustettava kunniaa – saksalainen kirjailija Heinrich Böll pitäisi kovin tästä ilmaisusta – nimittäin kurkun tuottajien kunniaa. Euroopan unioni on oikea näyttämö tähän tarkoitukseen.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, ei voi muuta kuin esittää syvät pahoittelut 23 kuolemantapauksen johdosta: kuolemista 22 on tapahtunut Saksassa ja yksi Ruotsissa. Kriisi osoittaa selvästi, että Euroopan unionilla on paljon parannettavaa elintarviketurvallisuutta koskevassa hälytysjärjestelmässä sekä sisäisessä koordinoinnissa.

Asianosaiset jäsenvaltiot ovat reagoineet hitaasti ja tehottomasti, ja vaikka tähän mennessä on kuollut jo 23 ihmistä, emme edelleenkään tiedä, mistä ongelma on saanut alkunsa.

Euroopan komission täytyy miettiä vakavasti ongelmia, joita se aiheuttaa toteuttamalla vastuuttomia toimia tai olemalla toimimatta tämänkaltaisissa kriiseissä. Tämä johtaa vararikkoihin, tuhoaa aiemmin vakaita työpaikkoja, aiheuttaa työttömyyttä ja avuttomuutta sekä – mikä on sanomattakin selvää – aiheuttaa äärimmäisen vaarallisen kansanterveyskriisin. Kun te komissiossa kuuntelitte Saksan alueviranomaisten vastuuttomia julkilausumia – jotka olivat täysin harhaanjohtavia ja melko lailla vastuuttomia – joissa mainittiin espanjalaisia maatiloja nimeltä ja annettiin niiden osoitteet, kansalaiset altistuivat edelleen tälle bakteerille täysin tietämättään. Kansalaiset altistuivat vain enemmän mahdollisesti saastuneelle ruoalle, vaikka luulivat välttelevänsä sitä.

Euroopan komission pitäisi ehdottaa maatalousministereiden neuvostossa, joka kokoontuu tänään iltapäivällä Luxemburgissa kello kahdelta, että yhteisen maatalouspolitiikan alalla käyttämättä jääneet 2 500 miljoonaa euroa otetaan käyttöön. Nuo 2 500 miljoonaa euroa pitäisi käyttää syntyneiden vahinkojen korvaamiseksi mahdollisimman kattavasti. Tätä varten on löydettävä oikeudellinen ratkaisu, kuten tehtiin edellisissä tapauksissa, esimerkiksi hullun lehmän tautia ja dioksiinia koskevissa tapauksissa. Ja tällainen ratkaisu on löydettävä heti.

Arvoisat komission jäsenet ja ministerit, teidän täytyy toimia tänään Luxemburgissa tehtäväänne liittyvän arvон mukaisesti.

Lisäksi vastuuttomia syytöksiä esittäneiden Saksan viranomaisten pitäisi jo lähtökohtaisesti tukea kyseistä taloudellista ratkaisua sekä käyttää omia varojaan tiedotuskampanjoihin, joilla pyritään palauttamaan kuluttajien luottamus puutarhatuotteisiin. Tuo luottamus on nyt pirstaleina.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, Saksassa puhjennut epidemia tarkoittaa, että olemme keskellä yhtä hankalimmista kansanterveydellisistä ja kriisinhallinnallisista tilanteista ihmismuistiin. Komissio ja erityisesti Saksa eivät ole onnistuneet parhaalla mahdollisella tavalla tämän kriisin hoitamisessa. Edessämme on valtaisa inhimillinen tragedia, jonka yhteydessä on jo menetetty useita ihmishenkiä ja tuhansien muiden henki on uhattuna. Tämä kriisi syö myös kuluttajien luottamusta peruselintarvikkeisiin, millä voi olla ennalta arvaamattomia taloudellisia ja yhteiskunnallisia seurauksia.

Yhteiskunta odottaa kansallisilta ja unionin viranomaisilta nopeaa reaktiota kriisin syiden selvittämiseksi ja tehokkaiden toimien toteuttamiseksi. Lisäksi on huolehdittava siitä, että eräälle toiselle viattomien uhrien ryhmälle, nimittäin hedelmä- ja vihannestuottajille, koituvat tuhoisat seuraukset jäävät mahdollisimman pieniksi, kuten täällä on tänään todettu. Näitä työntekijöitä on syytetty hätiköidysti ja epäreilusti, minkä takia he ovat menettäneet tulonsa ja heidän tulevaisuutensa on vakavasti uhattuna.

Tarvitaan myös ennaltaehkäiseviä ja kiireellisiä toimia, jotta vastaavanlaista ei enää tapahdu. Yksi tähän liittyvä toimenpide on valvonta- ja seurantamekanismien tehokkuuden parantaminen eläinantibioottien alalla, kuten mainitsin alle kuukausi sitten täällä pidetyssä keskustelussa. Toinen ala, jolla tarvitaan toimenpiteitä, on yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tuleva rakenne. Mehän olemme juuri uudistamassa sitä. On ratkaisevan tärkeää, että tukien avulla pyritään jatkossa varmistamaan tuotteiden laatu kestävien tuotantomenetelmien avulla, kuten Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä on vaatinut.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, tilanne on aiempaakin huonompi: Euroopassa on kuollut 23 ihmistä ja yli 2 200 on sairastunut. Ajatuksemme on luonnollisesti tänään heidän luonaan. Saksan viranomaiset eivät ole vieläkään kyenneet selvittämään varmasti epidemian syytä. Tästä johtuen eurooppalaiset vihannekset eivät kelpaa kenellekään, ja terveyskriisi on muuttunut myös yhteiskunnalliseksi ja taloudelliseksi kriisiksi. Hedelmä- ja vihannesala vaatii oikeutetusti korvauksia, ja kuten komission jäsen totesi, asiasta vastaavat ministerit ja komission jäsenet keskustelevat asiasta tänään Luxemburgissa.

Täällä on jo mainittu ennalta varautumisen periaate ja jäljitettävyyden tarpeellisuus – tärkein asia – mutta lisäksi on selvitettävä, miten oli mahdollista antaa yleinen hälytys, jonka mukaan syynä olivat espanjalaiset kurkut, vaikka asiasta ei ollut juuri minkäänlaisia todisteita. Miten komissio aikoo välittömästi ottaa opikseen tästä vakavasta kriisistä, arvoisa komission jäsen, jotta elintarvikkeita koskeva hälytysjärjestelmämme perustuisi aiempaa paremmin ”luotettaviin ja tieteellisesti perusteltuihin todisteisiin”, kuten itse sitä kuvailitte?

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin esittää surunvalitteluni ihmishenkien menettämisen johdosta. Toivon myös, että sairastuneet paranevat pikaisesti. Moni asia vaatii selvitystä. Meidän on selvitettävä epidemian aiheuttaja ja syy, mutta meidän pitää myös selvittää, mistä Euroopassa ja kaikkialla maailmassa levinneet väärät tiedot epidemian aiheuttajasta ja syystä olivat peräisin. Nuo väärät ja haitalliset tiedot ovat aiheuttaneet suurta vahinkoa. Meidän täytyy käsitellä syvällisesti

epidemian syitä sekä erityisesti teollista karjataloutta, jossa käytetään laajamittaisesti antibiootteja. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka tästä ovat puhuneet. Jos antibiootteja käytetään niin paljon, ei ole mikään yllätys, että joistain bakteereista tulee antibiooteille vastustuskykyisiä. Minun mielestäni Euroopan unionissa pitäisi rajoittaa tehomaaatoutta ja antibioottien käyttöä, tai se voitaisiin mahdollisesti lopettaa kokonaan. Ja vahinkojen aiheuttajien pitäisi korjata aiheuttamansa vahingot.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, EHEC ei ole mikään uusi ongelma, mutta on selvää, ettei Eurooppa ole vielä varautunut asianmukaisesti tällaisiin kriiseihin. Selkeiden ohjeiden antaminen kestää liian kauan. Kolme viikkoa on todellakin liian pitkä aika.

Kuluttajien suojeleminen on ehdottomasti asetettava aina taloudellisten etujen edelle, olemme kaikki yhtä mieltä tästä.

On kuitenkin myös selvästi määritettävä, kenen tehtävänä on antaa varoitus ja missä vaiheessa, kuka ottaa jatkossa vastuun varoituksista ja missä vaiheessa Euroopan komissio puuttuu tilanteeseen.

Saksassa vastuu kuuluu 16 liittovaltiolle ja kahdelle ministerille, eli vastuu on jakautunut liian monelle taholle, kun on kyse koko unionia koskettavasta kriisistä. Unionin on puututtava tilanteeseen aiemmin. Minun mielestäni emme ole ottaneet riittävästi opiksemme 1990-luvun kriiseistä. Tämä asia on nyt korjattava kiireellisesti.

Elintarviketuotannossa tarvitaan avoimuutta ja selkeää jäljitettävyyttä. Alkuperämaa on merkittävä selkeästi. Unionilla on kuitenkin oltava myös keinoja reagoida, jotta se voi koordinoita tieteellistä ja lääketieteellistä työtä sekä laatia valvontasuunnitelmat.

(Suosionosoituksia)

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, ottaen huomioon äkkipikaisesti toimitetut ja ristiriitaiset raportit tämän epidemian alkuperästä on tärkeää pitää mielessä muutama seikka. Ensinnäkin haluaisin tuoda esiin, että ensimmäisistä tapauksista ilmoitettiin yli 15 päivää sitten ja ensimmäiset tartunnat tulivat ilmi kuukausi sitten, mutta Euroopan varhaisvaroitus- ja reaktioyksiköt eivät ole vielä löytäneet todellista tartunnan lähdeä. Tämä on aiheuttanut paljon haittaa, kuten täällä on jo mainittu. Toiseksi on tärkeää muistaa, että kyse on vakavasta muttei suinkaan ainoasta tapauksesta, jossa EU:n elintarviketurvallisudessa on ilmennyt puutteita. Haluaisin palauttaa mieliinne hiljattain käymämme keskustelun, jossa käsitelimme dioksiiniongelmaa.

Nämä tapaukset ovat suoraan sidoksissa yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP), joka edistää intensiivisiä ja vientiin keskittyviä tuotantomalleja. Jos se sen sijaan tukisi paikallista tuotantoa ja kulutusta, niin kuin sen pitäisi, samalla voitaisiin varmistaa myös parempi jäljitettävyyttä. Tämä auttaisi parantamaan myös elintarviketurvallisuuksia.

Lisäksi eurooppalaisten tuottajien on saatava korvaus kärsimistään vahingoista myös muualla kuin epidemian maantieteellisellä vaikutusalueella. YMP on yhteistä politiikkaa, joten nämä toimenpiteet pitäisi toteuttaa ennemmin unionin tasolla kuin pelkästään kansallisesti. Muuten kaikki tahot eivät ole tasavertaisia keskenään.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ensin syypäänä oli kurkku, eilen syypäänä olivat pavun idut. Tänään syypäänä eivät enää ole pavun idut. Totuus on yksinkertaisesti se, että asiantuntijat eivät tiedä. Joka kerta, kun asiantuntijat esittävät tällaisia väitteitä, he kuitenkin tuhoavat yhden elinkeinoalan asianomaisten maiden talouksissa. Sen ainakin

tiedämme, että tähän epidemiaan liittyy outoja piirteitä. Virus sisältää luonnottoman yhdistelmän mikrobikantoja ja DNA:ta. Se vaikuttaa joihinkin ihmisryhmiin epätyypillisellä tavalla, joka ei ole yleensä ominainen E. coli -epidemialle. Se on jo iskenyt paljon suurempaan joukkoon ihmisiä paljon laajemmalla alueella kuin tällaisissa epidemioissa yleensä. Tavanomaisista epidemiatapauksista poiketen sitä ei ole myöskään kyetty liittämään nopeasti yhteen tai kahteen elintarviketoimittajaan.

Ottaen huomioon kaikki nämä selittämättömät tekijät sekä sen, että useiden maiden – kuten Yhdistyneen kuningaskunnan, Yhdysvaltojen, Irakin ja Israelin – on ilmoitettu tehneen kokeita geneettisesti muunnellusta E. coli -bakteerista tehdyillä biologisilla aseilla, olisi varmaankin syytä pikaisesti tutkia myös se mahdollisuus, että tässä epidemiassa onkin itse asiassa kyse bioterrorismista tai sitä koskevasta testistä.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, tilanne on vakava, jopa hyvin vakava, koska tämä EHEC-epidemia on täysi mysteeri. Voin kuvitella sairastuneiden huolen, emmekä voi muuta kuin pahoitella kuolemantapauksia.

Tämän tapauksen on saatava meidät suhtautumaan hyvin tiukasti unionissa esiintyviin kansanterveysongelmiin sekä ymmärtämään, miten tärkeää on tehdä yhteistyötä tutkijoiden ja lääketeollisuuden kanssa. Siten voisimme reagoida tehokkaasti tällaisiin tilanteisiin ja varmistaa sitä varten myös välineet.

Tämä bakteeri vie ihmishenkiä, liian monia ihmishenkiä. Se tulee myös maanviljelijöillemme kalliiksi ja heikentää vaarallisesti kuluttajien luottamusta unionin maataloustuotteisiin ja elintarviketeollisuuteen, vaikka ne ovat epäilemättä edelleen maailman turvallisimpia ja tiukimmin valvottuja.

Mikä mahtaa olla kurkkujen, tomaattien, salaatin ja pavun itujen jälkeen tämän terveyshysterian seuraava uhri? Tämä aiheuttaa pahoja taloudellisia seurauksia maanviljelijöille. On totta, että hälytysjärjestelmä toimi oikein hyvin. Ongelma piilee siinä, ettei komissiolla ole voimavaroja eikä mahdollisuutta tarkistaa, onko jäsenvaltiolta tuleva tieto totta vai ei.

Bakteerit kiertävät nykyään nopeammin kuin ennen. Tämän terveystilanteen hallinnasta on otettava opiksi viestinnän alalla. On annettava palautetta. On epäilemättä suoritettava lisätarkistuksia ennen kuin kansallisen tai alueellisen terveysviraston johtopäätöksiä voidaan pitää varmoina.

Tämä kriisi osoittaa todella myös sen, miten tärkeää on parantaa elintarvikkeiden jäljitettävyyttä. Velvollisuus merkitä tuotteen alkuperämaa tai lähtöpaikka koskee valitettavasti vain joitakin tapauksia. Sitä pitäisi laajentaa koskemaan useampia elintarvikkeita. Terveystilanteen puhjetessa olisi siten mahdollista jäljittää tartunnanaiheuttajat ja varoittaa asianosaisia kuluttajia nopeammin.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, maanviljelijöille voidaan maksaa korvauksia, mutta ihmisiä ei voida palauttaa henkiin. Tunnumme luonnollisesti sympatiaa kaikkia niitä kohtaan, jotka ovat kuolleet tai makaavat sairaalassa vuoteenomina. Tilanne on dramaattinen eikä sitä voida hyväksyä. Emme voi hyväksyä sitä, että kolme viikkoa kriisin puhkeamisesta emme edelleenkään tiedä varmasti, mistä kriisin aiheuttanut patogeeni on peräisin. Tällaista ei todellakaan pitäisi tapahtua Euroopassa.

Meidän pitää ottaa monella tavalla opiksemme tästä. Ensinnäkin meidän täytyy löytää taudin lähde ja tutkia, sovelletaanko elintarviketuotannossa tai elintarvikkeiden toimitusketjussa edelleen sopimattomia menettelyjä. Nykyinen lainsäädäntö on ollut voimassa 20 vuotta ja Euroopan unionin standardit ja menettelysäännöt ovat melko tiukkoja. On kuitenkin selvää, että olemme edelleen haavoittuvaisia elintarvikkeiden alalla. Alalla näyttää edelleen olevan aukkoja ja puutteita, joten meidän täytyy jälleen kerran ottaa opiksemme.

Mielestäni myös viestintä on ollut kaoottista tässä tapauksessa. Asiaa koskevista tosiasioista ei tiedoteta kunnolla tai oikealla tavalla. Tarvitsemme selvästikin enemmän Euroopan tason toimia. Monet kollegat ovat jo todenneetkin tämän. Kun alueellinen tai kansallinen viranomaisla lähettää varoituksen koko unionille, tuloksena ei voi olla muuta kuin katastrofi. Mielestäni Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskus (ECDC) on tehnyt hyvää työtä, ainakin näkemäni perusteella. Meidän on kuitenkin parannettava ja uudistettava raportointivelvollisuutta syiden selvittämiseksi sekä parannettava suurelle yleisölle kohdistettua tiedotusjärjestelmää.

Antonia Parvanova (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, saksalaiset ja eurooppalaiset viranomaiset yrittävät yhä löytää E. coli -epidemian aiheuttajan. Emme ole tähän päivään mennessä saaneet konkreettisia todisteita kyseisen tartunnan syistä, minkä takia kaikki mahdolliset skenaariot olisi otettava huomioon. Tämä koskee myös esimerkiksi mahdollista huolimattomuutta tai bakteerin tahatonta levittämistä elintarvikkeetjuun. Se, miten bakteeri todellisuudessa syntyi, on eri asia; tutkimusta ja tuloksia tarvitaan pikaisesti. Haluaisin kuitenkin kiinnittää myös erityistä huomiota siihen, miten saksalaiset ja eurooppalaiset viranomaiset ovat tiedottaneet tapahtumista suurelle yleisölle. Mehän tiedämme, miten vakavia seurauksia sillä on ollut hedelmä- ja vihannesalalla – ei pelkästään Espanjassa vaan kaikkialla unionissa.

Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun Saksassa on ongelmia elintarviketurvallisuuden alalla. Ehdotan, että komissio auttaa Saksan viranomaisia parantamaan jäljitettävyyttä ja saksalaisten tuottajien valvontaa. Samanlaisiin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä myös muissa jäsenvaltioissa sovellettavien menettelyjen osalta.

Avoimuus on tarpeen kuluttajien luottamuksen säilyttämiseksi. Kaiken mahdollisen tiedon pitäisi olla saatavilla. Tietoa ei kuitenkaan saa levittää niin, että annetaan useita varoituksia ja saadaan kuluttajat pelkäämään, vaikka minkäänlaisia todisteita ei ole vielä olemassa. Haluaisin korostaa myös tiedotusvälineiden vastuuta.

Marina Yannakoudakis (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kuulopuheiden perusteella annettu tieto voi olla vaarallista. Alkoiko tämä epidemia Saksasta vai jostakin toisesta jäsenvaltiosta? Kuulopuheet voivat olla tuhoisia ja saattavat jopa edesauttaa epidemian leviämistä. Tähän epidemiaan liittyy lukuisia kysymyksiä, joihin ei ole vielä löydetty vastausta. Ainut varma asia on se, että useimmat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet kyseistä bakteeria koskevista tapauksista. EU:ssa on kuollut tähän mennessä 22 henkilöä.

Tämä epidemia osoittaa, miten tärkeää rajatylittävä yhteistyö on ehkäisevän terveydenhoidon alalla. Se osoittaa myös, miten tärkeää on, että unionin tason virasto, kuten Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskus (ECDC), valvoo tilannetta, tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa ja tiedottaa niille tilanteesta. Olemme Yhdistyneessä kuningaskunnassa melko onnekkaita, kun maassa on ilmoitettu ainoastaan kolmesta tapauksesta. Kyse on kuitenkin vain tämänhetkisestä tilanteesta: jatkossa tilanne voi olla aivan toinen. Siksi meidän täytyy olla valppaina. Epidemian syyn määrittämisen lisäksi

meidän on pidettävä kansalaiset ajan tasalla, jotta voimme suojella heitä. ECDC julkaisee päivittäin ajankohtaista tietoa tilanteesta.

Yhteistyön avulla voimme pitää epidemian hallinnassa. Kun kansalaiset saavat tietoa, heillä on paremmat mahdollisuudet välttää tartunta. Ennen kaikkea meidän pitää pysyä rauhallisina ja antaa harkittuja vastauksia.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, jo toisen kerran kuuden kuukauden aikana Eurooppaa koettelee elintarvikekriisi, joka on aiheuttanut vakavia terveysongelmia monille ihmisille ja jonka seurauksena jotkut kanssakansalaisemme ovat jopa menettäneet henkensä. Jokin tässä mättää, arvoisa komission jäsen.

Tammikuussa Saksassa oli myrkkyyongelmia, nyt on ongelmia bakteerien kanssa – jälleen Saksassa. Ensimmäinen tapaus onnistuttiin salaamaan, vaikka siitä tiedettiin kuukausien ajan. Toisessa tapauksessa syylliseksi on kätevästi nimetty espanjalaiset kurkut.

Kyse on ongelmista tunnistettavuudessa ja jäljitettävyydessä sekä puutteellisesta valvonnasta EU:n tasolla. Ensimmäiseen tapaukseen liittyen komission jäsen Dalli sanoi puhuessaan tammikuussa dioksiinitapauksen yhteydessä, että hän toteuttaisi kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että elintarvikkeiden valvontajärjestelmiä tiukennetaan. Hiljattain hän totesi, ettei kyse ollut tunnistettavuutta koskevasta ongelmasta, vaan ongelma johtui jostain muusta. Komission kannanotoista paistaa hämmennys, salailu ja paniikki. Sen seurauksena suremme kuolleita, suremme sairastuneiden puolesta ja suremme seurauksia, joita tämä tapaus on aiheuttanut maataloustuotannolle.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, tilanne, josta keskustelemme, on hyvin vakava. Olen kuitenkin sitä mieltä, että joissakin tapauksissa sekoitamme yhä eri mittaluokkien asioita keskenään.

Menetettyjä ihmishenkiä ei tietenkään voi asettaa samalle viivalle taloudellisten ongelmien kanssa. Emme niin teekään. Haluaisin kuitenkin korostaa, ettemme voi ratkaista ongelmaa osoittelemalla syyllisiä – varsinkin jos nämä sitten osoittautuvatkin syyttömiksi.

Jos joku murhataan ja syytön joutuu kyseisestä murhasta vankilaan, se ei lievennä murhaa tai tuo oikeutta murhatulle. Me toimimme kuitenkin juuri näin: erittäin vakavassa tilanteessa, joka aiheuttaa kansanterveydellisen kriisin ja kyseenalaistaa elintarviketurvallisuuden, osoitamme sormillamme ihmisiä, jotka osoittautuvat syyttömiksi. Näin saamme aikaiseksi vain lisää uhreja.

Espanjalaiset viljelijät ovat jo lähteneet kaduille, ja tänään, noin 40 minuutin kuluttua, myös italialaiset maanviljelijät lähtevät Milanossa sekä Latinan maakunnassa kaduille osoittamaan mieltään. He aikovat tarjota kuluttajille tuoreita kurkkuja ja muita hedelmiä ja vihanneksia näyttääkseen, että ne ovat terveellisiä elintarvikkeita ja tarpeellisia terveellisen ja tasapainoisen ruokavalion ylläpitämiseksi. Emme haluaisi lisätä saksalaisten kuluttajien taakkaa viemällä heiltä elintarvikkeet, jotka ovat ehdottoman tärkeitä heidän ruokavalionsa ja terveytensä kannalta.

Haluaisin myös viitata eräisiin tietoihin, joiden pitäisi saada etenkin keskeiset viranomaiset harkitsemaan vakavasti ennen kuin levittävät huolta, pelkoa ja paniikkia aiheuttavaa tietoa. Coldirettin Italiassa toteuttaman Eurobarometrin mukaan 43 prosenttia italialaisista välttää elintarvikekriisien yhteydessä jonkin aikaa elintarvikkeita, joista ovat kuulleet, ja 13 prosenttia jättää ne pysyvästi pois ruokavaliostaan. Näin ollen meidän täytyy miettiä, mitä sanomme ja miten vaikutamme ihmisten ruokailutottumuksiin.

Haluaisin siis kysyä komission jäseneltä, pitäisikö hänen mielestään nyt soveltaa unionin hätätalausekettä ja aloittaa keskustelu rahallisista korvauksista.

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Dalli, te sekä kolleganne terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosastolla olette tehneet kaiken oikein. Samaa ei voi sanoa Saksan viranomaisista. Vähintä, mitä voimme sanoa, on se, että tiedottaminen on ollut kaoottista, siis lievästi sanottuna. Saksan terveysministeri ei katsonut eilen tarpeelliseksi matkustaa Luxemburgissa pidettyyn terveysministereiden kokoukseen, vaikka kokouksen pääaiheena oli tämä vakava tautikriisi. Se osoittaa, että hänellä ei ole minkäänlaista käsitystä siitä, mistä unionissa on todella kyse, että hän ei tiedä asioista, että hän ei tunnusta ongelmia tai että puolueen sisäinen poliittinen kriisi pitää hänet edelleen kiireisenä.

(Suosionosoituksia)

Lisäksi minun on sanottava – kuten komission jäsen Dallikin totesi – että Saksan viranomaiset olivat selvästikin sitä mieltä, että selviäisivät ilman Euroopan unionin asiantuntijoita ja uskoivat alentuvasti ja ylimielisesti, etteivät tarvitsisi heitä. Asiantuntijoilla kesti myös kolme päivää päästä Saksaan, mikä on skandaali. Euroopan parlamentin pitää suhtautua tähän kriittisesti. Samaan aikaan meidän pitää kuitenkin sanoa, että Euroopan unionin tehtävänä on varoittaa kuluttajia, jos markkinoilla liikkuu vaarallisia elintarvikkeita.

Sanon tämän teille hyvin selvästi – jos kurkussa tai salaatissa havaitaan bakteereja, jotka eivät ole aiheuttaneet kuolemantapauksia, se on ehkä hyvä asia. Minun mielestäni se ei ole kuitenkaan riittävä peruste korvauksien maksamiselle. Espanjalaisissa ja muista maista tulleissa kurkuissa oli EHEC-bakteeria. Ne eivät aiheuttaneet tätä epidemiaa, mutta sen selvittäminen vie aikaa.

Mielestäni tässä ei myöskään ole kyse siitä. Ne teistä, jotka ymmärtävät Euroopan unionia ja tuntevat varhaisvaroitusjärjestelmän, tietävät myös, miten varhaisvaroitusjärjestelmä toimii. Te tiedätte, että varhaisvaroitusjärjestelmässä on mainittava tuote sekä nimettävä tuottaja. Tämän voitte myös helposti tarkistaa säädöksistä. Minun mielestäni on tärkeää kysyä, mitä jatkossa tapahtuu. Meidän on pohdittava sitä, voidaanko lietteen käyttöä jatkaa. Onko käytössä yhä sellaisia tuotantomenettelyjä, joita ei voida hyväksyä? Kuka Euroopan unionissa oikeastaan valvoo, mitä, milloin ja millaisin tuloksin asioita dokumentoidaan, ja kuka on tällä alalla vastuussa mistäkin?

(Suosionosoituksia)

George Lyon (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on todellinen kriisi. Kuolleita on 23, yli 2 000 ihmistä on sairastunut ja vihannesmarkkinat ovat sekaisin ja hinnat pohjamudissa. On myös arvioitu, että viljelijät tekevät 300 miljoonan euron tappiot joka päivä. Saksa ja Espanja ovat hädin tuskin puheväleissä, emmekä vielääkään tiedä, mikä tämän epidemian on alun perin aiheuttanut, vaikka kriisi on kestänyt jo kolme viikkoa.

Arvoisa komission jäsen, haluan teidän vakuuttavan täällä tänään, että kaikki mahdollinen tehdään sen selvittämiseksi, mistä tämä E. coli -epidemia on peräisin. Voimme nimittäin yrittää palauttaa kuluttajien luottamuksen vasta sitten, kun olemme määrittäneet taudin aiheuttajan. Toiseksi haluan teidän kertovan selvästi, mitä toimenpiteitä aiotte toteuttaa kriisin jälkeen markkinoiden vakauttamiseksi ja kuluttajien luottamuksen palauttamiseksi.

Kolmanneksi teidän on kerrottava, mitä komissio aikoo tehdä pyrkiäkseen korvaamaan haitat niille viljelijöille, jotka ovat täysin viattomina joutuneet seuraamaan, kuinka markkinat

tuhoutuvat, eivätkä saa tuotteitaan myydyiksi. Neljänneksi haluan komission vakuuttavan, että tapauksesta tehdään avoin ja riippumaton tutkimus sen selvittämiseksi, mikä meni pieleen. Vasta sitten kun tiedämme tosiasiat, voimme ryhtyä toimiin elintarvikelainsäädännön puutteiden korjaamiseksi.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, EHEC-epidemiasta johtuvan kriisin terveydelliset seuraukset ovat todella traagisia. Tilanne on vakava. Tilanteesta kärsineille on saatava pikaisesti apua ja tartunnan leviäminen on pyrittävä estämään kaikin mahdollisin keinoin. Tutkimuslaitoksille ja sairaaloille on taattavat niiden tarvitsemat voimavarat.

Nopea toiminta on ollut kaiken ytimessä siitä lähtien, kun tämä patogeeni havaittiin. Yhdenmukainen ja unionin laajuinen kriisinhallinta, jossa puhutaan samaa kieltä, ei kuitenkaan ole vaikuttanut kovin ammattimaista. Sairaalloinen tarve löytää tartunnan lähde johti ennenaikaisiin syytöksiin kaikkialla, ja noiden argumenttien takia lehtiotsikot olivat päiväkausien ajan negatiivisia ja kuluttajien epävarmuus kasvoi ääriarjoilleen.

Tämä on aiheuttanut dramaattisia tulonmenetyksiä asianomaisille tuottajille ja jopa vaarantanut heidän elantonsa. Täysin moitteettomat, alueellisesti tuotetut tuotteetkaan eivät enää mene kaupaksi. Pelkästään Itävallassa tuoreiden vihannesten myynti on laskenut 75 prosentilla. Vihannesviljelijät menettävät tuloja keskellä parhainta satokautta. Tilanteesta ei ole tiedotettu kuluttajille koordinoitusti, mikä jälleen kerran tuo esiin tarpeen ottaa käyttöön yleinen ja eri aloja koskeva alkuperämerkintä sekä tehostaa ”merkitty ja tarkistettu tuotantopaikalla” -periaatteen soveltamisen valvontaa.

Kuluttajilla on oikeus tietää, mistä tuotteet ovat peräisin. Tämä pätee myös kauppojen hyllyihin sekä ravintoloihin ja pitopalveluihin.

Kaikkien viranomaisten on nyt nopeasti poistettava tuoreita vihanneksia koskevat ennakkoluulot, elvytettävä tuoreiden vihannesten myynti uudelleen sekä puhallettava uutta voimaa kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan. EHEC-tapaus on syössyt vihannesviljelijät eksistentiaaliseen kriisiin täysin yllättäen, vaikka he eivät ole itse tehneet mitään väärää. Komission on mahdollistettava se, että tappiot korvataan esimerkiksi Euroopan maatalouden tukirahastosta, Euroopan kriisirahastosta tai myynninedistämistoimenpiteiden avulla.

Peter Liese oli aivan oikeassa sanoessaan, että ihmishenkiä ei voi korvata ja että yksikin kuolemantapaus on liikaa. Emme kuitenkaan missään tapauksessa saa jättää tuottajiamme pulaan, koska he eivät ole itse syyllisiä tähän tilanteeseen, joka vaarantaa koko heidän elantonsa.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, me kaikki haluamme Saksan elintarvikekriisin loppuvan mahdollisimman pian. Meidän täytyy muistaa uhrin, ja toivon, että kunhan alkuperäiset virheet on korjattu, myös tartunnan lähde voidaan määrittää. Se varmistaisi kaikille mielenrauhan.

Kriisiin liittyvien terveysnäkökohtien lisäksi on mainittava taloudelliset seuraukset. Espanjan puutarhaviljelyalan on arvioitu kärsivän viikoittain 200 miljoonan euron tappiot viestinnässä tehtyjen tuhoisien virheiden vuoksi. Olemme nyt tietoisia noista virheistä. Haluan korostaa, että kyseisen alan toimijat ovat suhtautuneet asiaan hyvin vastuullisesti ja tekevät täysimääräisesti yhteistyötä maani viranomaisten kanssa.

Arvoisa komission jäsen, alkuperän jäljittäminen toimi. Mutta miten paljon aikaa kului hukkaan, kun keskityimme vain alkuperään, eli maataloustuotantoon, ja jätimme kokonaan huomioimatta muut mahdolliset tartuntamuodot, kuten tuotteiden käsittelyn tai jakelun kohteessa? Miksi komissio välitti edelleen Saksan antamaa hätiköityä tietoa?

Koordinointi on ollut puutteellista, arvoisa komission jäsen, ja rajojen sulkeminen yksipuolisesti espanjalaisilta tuotteilta on todiste siitä, että Euroopan unioni on epäonnistunut kriisin valvonnassa.

Kehotan komissiota aktivoimaan välittömästi kaikki tarvittavat mekanismit, joiden avulla voidaan korjata alalle aiheutuneet vahingot niin Espanjassa kuin muualla unionin alueella. Tämä koskee sekä taloudellisia vahinkoja että alan imagoa kuluttajien keskuudessa. Pitkällä aikavälillä kuitenkin nähdään, millaisia muita toimenpiteitä tällä alalla toteutetaan.

Perusteettomat syytökset, improvisointi, koordinoinnin puute, miljoonien tappiot sekä alan kunnian ja uskottavuuden kolhiintuminen; eiköhän tässä ole riittävästi syitä kysyä, kuka kantaa vastuun?

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsentä Dallia harkituista huomioista keskustelun alussa. Täysistuntosalissa on esitetty myös vähemmän harkittuja huomioita, mikä johtuu kriisin vaikutuksista ihmisten elämään sekä lisäseurauksista, jotka kohdistuvat tuottajiin ja kuluttajien luottamukseen. Tämä on pahin elintarvikekriisi, myös komission jäsen Dalli on myöntänyt sen. Tiedämme, että kriisi on keskittynyt tietylle Euroopan unionin alueelle, mutta kyse ei ole vain Saksaa koskevasta ongelmasta; ongelma koskee koko EU:ta.

On olemassa järjestelmä syyn selvittämiseksi sekä seurauksiin reagoimiseksi. Pelkäänpä kuitenkin, ettei kaikkia järjestelmän osia ole otettu asianmukaisesti käyttöön. Myös ajoitus herättää joitakin kysymyksiä. Olen ymmärtänyt, että nopea hälytys annettiin 22. toukokuuta 2011. Ihmettelen, miksi unionin asiantuntijat matkustivat Saksaan vasta sunnuntaina 5. kesäkuuta. Mistä näin suuri viive johtui? Mielestäni tämä asia pitää selvittää.

Meillä on mahdollisuus perustaa kriisiyksikkö asetuksen (EY) N:o 178/2002 55 artiklan nojalla. Kaikki puheenvuoroja käyttäneet ovat sanoneet, että tämä on kriisi. Myös komission jäsen Dalli myöntää, että tämä on kriisi. Ja tämä kriisi pahenee ennemmin kuin helpottaa. Minun mielestäni EU:n onkin nyt aika hyödyntää kyseistä asetusta ja perustaa tällainen kriisiyksikkö.

Kaikista järkyttävintä on ollut se, että ensin vihannekset laitettiin mustalle listalle ja sitten niiden ilmoitettiin olevan syyttömiä. Tämä on vaurioittanut kuluttajien luottamusta tuoreiden hedelmien ja vihannesten ohella myös unionin elintarviketurvallisuus- ja valvontajärjestelmään. Arvoisa komission jäsen Dalli, tiedän, että nyökyttelette myöntymisen merkiksi ja panen sen tyytyväisenä merkille. Mielestäni nyt on kuitenkin aika perustaa kriisiyksikkö, ja haluaisin teidän kommentoivan tätä asiaa loppupuheenvuorossanne.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, tulen sellaiselta unionin alueelta, jolla EHEC-patogeeni aiheuttaa pahinta tuhoa. Näyttää siltä, ettei tätä aggressiivista bakteeria voi pysäyttää. Toukokuun puolestavälistä eiliseen puoleenpäivään mennessä 1 733 ihmistä oli saanut tartunnan ja 23 ihmistä kokenut tuskaisen kuoleman. Tilanne sairaaloissa on äärimmäisen tukala. Teho-osastojen vuodepaikat alkavat loppua ja veriplasmaa tarvitaan kiireellisesti. Loppua ei ole näkyvissä. Kotiseutuni ihmiset pelkäävät, että uusia tapauksia tulee joka päivä.

Minun mielestäni on rohkeaa ja vastuullista varoittaa kaikista mahdollisista bakteerin kantajista. Lukuisia elintarvikkeita on tutkittu, mutta taudin levittäjää ei ole löydetty. Minun näkemykseni mukaan korkealaatuiset elintarvikkeet ovat terveellisiä ja niiden saattamista markkinoille valvotaan. Oletan, että tässä suhteessa on tehty räikeitä virheitä. Jälleen kerran huomaamme porsaanreiät. Tällaisessa tilanteessa on kuitenkin äärimmäisen leväperäistä väittää, että syy on tiedossa, vaikka sitä ei ole vahvistettu perusteellisilla laboratoriotutkimuksilla. Paniikki on ymmärrettävää, mutta missään tilanteessa ei pitäisi ryhtyä noitavainoihin, koska siten aiheutetaan vain ongelmia lujasti työtä tekeville maanviljelijöille eri puolilla Eurooppaa. Näin ollen kaikille on tehtävä selväksi, että meidän on Euroopan unionissa osoitettava solidaarisuutta toisiamme kohtaan ja oltava valmiita tarjoamaan vastavuoroista apua hätätilanteissa. Toisin sanoen kaikkien lääketieteen asiantuntijoiden on kokoonnuttava yhteen ja taloudellista apua on annettava niille, jotka ovat ilman omaa syytään taloudellisesti katastrofaalisessa tilanteessa.

Pilar Ayuso (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan esittää surunvalitteluni tämän kriisin vuoksi kuolleiden omaisille.

Arvoisa komission jäsen, terveysuhista tiedottaminen kansalaisille on hankala ja arkaluonteinen tehtävä. Näin ollen se on dokumentoitava ja tarkistettava täydellisesti. Kyse ei ole syyllisten hakemisesta, mutta tässä tapauksessa on tehty suuria virheitä. Ensinnäkin hiljattain tehtäväänsä palkattu aluetason päällikkö teki uhkarohkeita ja piittaamattomia oletuksia ja lietsoi siten yhteiskunnallista levottomuutta ja käynnisti hyvin vakavan taloudellisen kriisin, jota on mahdoton korjata.

Komissio ei myöskään näytä onnistuneen kovin hyvin kriisin hallinnassa. Mietin, milloin ensimmäinen tapaus tuli ilmi ja onko tapauksessa noudatettu nopeaa varoitusjärjestelmää koskevan asetuksen 3 artiklaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava uhasta välittömästi ja korkeintaan 48 tunnin kuluessa. Mietin myös, onko tapauksessa noudatettu mainitun asetuksen 8 artiklaa, jonka mukaan komission täytyy tarkistaa, ovatko annetut tiedot täydellisiä, totuudenmukaisia sekä helposti ymmärrettäviä ja onko niillä riittävä oikeusperusta.

Varmaa on ainakin se, että asetukseen liittyvät vakavat puutteet ovat tulleet ilmi ja että voimassa olevaa säädöskehystä on tarkistettava. Sitä kautta voitaisiin muun muassa määrittää yksityiskohtaisesti kriisinhallintamenettelyt toimivaltaisista viranomaisista varten, määrittää, kuka on syyllinen elintarvikeketjuun kohdistuviin virheisiin ja laiminlyönteihin (tässä hyödynnetään jäljitettävyyttä), estää se, että terveyden suojelemiseksi luodaan kauppaesteitä, sekä toimia välittäjänä menettelyissä kaupallisten vahinkojen ja tulonmenetysten korvaamiseksi.

Arvoisa komission jäsen, kurkku tai soija ei kumpikaan ole syynä tähän. Kuten Peter Liese totesi, syyllinen on kyseessä oleva patogeeni. Syyllinen on *Escherichia coli* -bakteerin serotyyppi O104:H4, joka jo tunnetaan tieteellisessä kirjallisuudessa ja joka liitetään lihatuotteisiin.

Arvoisa komission jäsen, meidän täytyy joka tapauksessa antaa tutkijoiden tehdä työnsä: heidän on käytävä läpi koko jäljitettävyysohjelmajärjestelmä ja koko elintarvikeketju elintarvikkeiden käsittely ja jakelu mukaan luettuina.

Andrés Perelló Rodríguez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, mitkään meidän tekemme tai Euroopan unionin teot eivät voi herättää kuolleita henkiin. Toivottavasti voimme toimillamme kuitenkin estää uudet kuolemat sekä rajoittaa taudin

tarttumista uusiin ihmisiin ja rajoittaa niiden ihmisten joukkoa, jotka kärsivät täysin ilman omaa syytään.

Emme tiedä, mikä tämän on aiheuttanut, mutta tiedämme asioita, jotka meidän on sanottava ääneen: poliittiset toimet ovat olleet leväperäisiä ja Saksan liittohallitus on toiminut välinpitämättömästi. Saksan liittohallitus ei voi toimia kuin Hampuri olisi joku toisella mantereella sijaitseva kaupunkivaltio.

Jos Angela Merkel ja hänen terveysministerinsä olisivat toimineet huolellisesti ja tehokkaasti sen sijaan, että kohtelevat muita maita ylimielisesti, kuten he usein tekevät, jotkut asiat olisivat jääneet tapahtumatta. Ylimielisyydellä on ollut rikollisia seurauksia yhdelle jäsenvaltiolle, nimittäin Espanjalle, ja ne ovat kohdistuneet sen kaikkein tärkeimpään elinkeinoon, maatalouteen. Se on syössyt tuhansia ihmisiä ja pieniä yrityksiä vararikoon sekä horjuttanut uskoa kyseiseen toimialaan pitkäksi aikaa.

Pyydän teitä menemään tämänpäiväiseen neuvoston kokoukseen ja vaatimaan täysimääräistä korvausta niille, joihin tämä on vaikuttanut, koska emme voi pyytää herättämään kuolleita henkiin. Kehotan myös tarkistamaan valvontajärjestelmiä. Ja pyydän Angela Merkeliä kantamaan vastuunsa. Pyydän myös, ettei hän olisi niin ylimielinen vaan toimisi huolellisemmin. Hänen pitäisi myös kantaa vastuunsa aiheuttamistaan vahingoista. Hänen on huomioitava, että Hampuri sijaitsee hänen maassaan. Hän ei voi olla kantamatta vastuutaan. Hän ei voi siirtää syytä liittovaltion niskoille, kun hänen itsensä pitäisi kantaa vastuu aiheutuneista vahingoista.

Vähän enemmän nöyryyttä, vähän enemmän hyvää hallintoa ja vähän vähemmän konservatismia; tämä olisi auttanut huomattavasti sen varmistamisessa, ettei tämä kriisi lähde käsistä ja etteivät Espanjan ja muiden eteläisten jäsenvaltioiden viljelijät joudu kärsimään kriisin kivuliaita seurauksia.

Arvioikaa valvontaa, arvioikaa varoitusjärjestelmiä ja vaatikaa vastuullisuutta. Juuri tätä vaadimme Espanjassa teiltä, arvoisa komission jäsen, sekä neuvostolta ja Saksalta.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsentä siitä, että hän on tullut tänne. Minun mielestäni hänen pitäisi kuitenkin olla mieluummin jossain muualla, esimerkiksi lentokoneessa matkalla Venäjälle keskustelemaan mahdollisimman korkean tason edustajien kanssa siitä, että Venäjän asettama tuontikielto olisi kumottava, koska se menee aivan liian pitkälle. Kiitän komission jäsentä hänen halustaan keskustella kanssamme tässä vaiheessa, mutta tähänastisessa viestinnässä – tämä koskee myös komissiota – on täysin epäonnistuttu. Komissio järjesti lehdistötilaisuuden useita päiviä kriisin puhkeamisen jälkeen. Tilanne oli kuitenkin jo siinä vaiheessa muuttunut peruuttamattomasti ja viltimmät mahdolliset tarinat kiersivät tiedotusvälineissä. Komission jäsenen mukaan hollantilaiset kurkut saattoivat olla mahdollinen tartunnan lähde, vaikka yli 200 testiä oli jo päiväkausia aiemmin osoittanut, ettei tämä pitänyt paikkaansa.

Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että tekninen puoli oli kunnossa. Nopea varoitus, seuranta ja jäljittäminen; ne kaikki toimivat. Tapaukseen liittyy kuitenkin myös viestintä, ja se on ollut tässä tapauksessa kamalan huonoa etenkin Saksassa, jossa on niin monia eri laitoksia, viranomaisia ja ministereitä, jotka kaikki välittävät erilaista viestiä. Maatalousministeri antoi älyttömän lausunnon, jonka mukaan ihmisten ”pitäisi lopettaa kaikkien kypsentämättömien tuotteiden syöminen”, vaikkei hän ole edes vastuussa kyseisistä asioista. Oletan, että keskustellette Saksan kanssa näistä asioista. On tutkittava perusteellisesti, miten asiat oli mahdollista hoitaa niin ala-arvoisella tavalla.

Toivon myös, että käynte pian tapauksen läpi maatalousministereiden kanssa esittäaksenne kriisirahastoa, joka rahoitettaisiin maatalouteen kohdennetuista ylimääräisistä määrärahoista. Meidän pitää nyt vaatia käyttämättä jääneiden määrärahojen ottamista käyttöön aivan kuten teimme maitotuotteiden kohdalla, kun kyseinen ala oli pahassa kriisissä. Pelkästään omassa maassani kyseinen ala kärsii joka viikko 80 miljoonan euron suuruiset tappiot, vaikka epidemian lähde on aivan muualla. Seurauksena on, että terveet yritykset ovat vaarassa mennä nurin. Tämä ei voi olla Euroopan unionin tarkoituksena. Oletan, että välitätte Euroopan parlamentin voimakkaan viestin maatalousministereiden neuvostolle.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän keskusteluun. Tarkastelemme tätä ongelmaa monista eri näkökulmista ja pyrimme määrittämään tartunnan lähteen, tunnistamaan patogeenin sekä nimeämään mahdolliset hoitokeinot. Nyt vain odotan, mikä lääketehdas astuu esiin ja sanoo kehittäneensä lääkkeen tähän sairauteen, mikä aiheuttaa uuden paniikin.

Minun mielestäni eniten parannettavaa on kansalaisten tietoisuuden parantamisessa. Mielestäni on sopimatonta ja vastuutonta kertoa kansalaisille jonakin tiettyinä päivinä, mitä elintarvikkeita heidän ei pitäisi ostaa ja mitkä elintarvikkeet vaikuttavat epäilyttäviltä.

Kansalaisille olisi tiedotettava, mitä heidän pitäisi tehdä jokapäiväisessä elämässään, ja sama kampanja olisi toteutettava sekä Euroopan unionin tasolla että jäsenvaltioissa. Se, että ihmiset pitävät kiinni hygienian perussäännöistä ja huolehtivat henkilökohtaisesta hygieniastaan sekä pesevät tai kypsentävät ruokansa, riittää suojelemaan heitä tartunnalta. Tämä kampanja ei vaadi paljon. Uskon, että menneiden ja tulevien epidemioiden ja erilaisten sairauksien yhteydessä ihmiset ovat suojelleet ja suojelevat itseään parhaiten omalla käytöksellään.

Uskon vakaasti, että mainitsemani kampanja auttaisi ehkäisemään taudin leviämistä ja auttaisi myös vihannesten viljelijöitä.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, on tärkeää, että keskustelemme tänään uhasta, jonka tämän vaarallisen bakteerityypin ilmaantuminen aiheuttaa potilaille, elintarviketuottajille sekä kuluttajille ja jonka alkuperää emme ole vielä onnistuneet määrittämään. Sanomme, että käytössämme on hyvä järjestelmä elintarvikkeiden laadun valvomiseksi ja korkeiden standardien ylläpitämiseksi. Tästä huolimatta tämänkaltaisia hankalia tilanteita tulee eteen jatkuvasti. Näin ollen meidän on ehdottomasti tarkistettava ja parannettava valvonta- ja seurantajärjestelmäämme. Meidän on oltava valmiita reagoimaan vieläkin vaarallisempiin tilanteisiin. Emme saa julkistaa tietoa mahdollisesta tartunnan lähteestä, jos tieto ei ole luotettava. Tämä hidastaa todellisen lähteen jäljittämistä sekä aiheuttaa vakavia moraalisia haittoja ja valtavia taloudellisia vahinkoja.

Osoitamme sympatiaa uhrien perheitä ja sairastuneita kohtaan, mutta emme saa unohtaa maksaa korvauksia useiden maiden maanviljelijöille, jotka ovat kärsineet tappioita. Puhumme yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta ja ongelmista elintarvikkeiden toimitusvarmuudessa ja laadussa. Ehkä tämä hankala tilanne saa meidät tietoisiksi siitä, miten merkittäviä nämä kysymykset ja ongelmat ovat, koska ne eivät liity pelkästään siihen, mitä kansalaiset syövät, vaan vaikuttavat myös heidän terveyteensä.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, edessämme on kansanterveydellinen ongelma – komission jäsenen mukaan epidemia – ja tässä on etsitty syyllisiä syyn sijaan.

Järjestelmä ei ole toiminut: Kuolleita on 22, sairastuneita on 1 600, emmekä ole onnistuneet kolmen viikon aikana määrittämään syytä. Ja koska ennalta varautumisen periaatteeseen on turvauduttu ilman tieteellistä perustaa – toistan, ilman tieteellistä perustaa – Espanja on leimattu syylliseksi.

Hyvät kuulijat, espanjalaiset kurkut eivät olleet saastuneita. Ne eivät olleet saastuneita! Toistan tämän, koska täällä on kuultu myös päinvastaisia väitteitä. Ja jotta ymmärtäisitte noiden sanojen vaikutukset: 300 000 työpaikkaa on uhattuna ja luottamus on mennyt.

Epidemiat eivät tunne rajoja. Sanon teille, arvoisa komission jäsen: ne eivät tunne rajoja!

Vaadimme vastuullisuutta sen suhteen, mitä on jätetty tekemättä ja mitä meidän täytyy tehdä välittömästi, koska tartunta on tällä hetkellä vaarassa levitä Saksassa – missä on eniten sairastuneita – mutta tilanteesta ei voida syyttää Espanjaa. Vaadimme korvauksia.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, kuten totesitte, kyse ei ole paikallisesta ongelmasta vaikka se onkin keskittynyt yhteen paikkaan. Haluaisin teidän sanovan sen kovemmalla äänellä ja selvemmin, koska tällä alalla tarvitaan kipeästi uusia työkaluja ja unionin tason koordinointia.

Viesti on ollut todella sekava ja ahdistava, mistä on ollut ikäviä seurauksia espanjalaisten tuottajien lisäksi myös muille. Tämä asia on mainittu täällä useaan otteeseen.

Tasapainon löytäminen yhtäältä varhaisen varoittamisen ja toisaalta avoimuuden lisäksi on varmasti vaikeaa. Ennalta varautuminen tai ennalta varautumisen periaate ei kuitenkaan tarkoita sitä, että meidän pitäisi antaa tietoa umpimähkään ja aivan liian nopeasti. Asiat pitäisi siten tehdä yksinkertaiseksi ja korvaukset olisi maksettava niillä, jotka ovat vastuussa varhaisen varoituksen antamisesta. Keskustelette tästä tänään iltapäivällä. Tämä on tärkeää, vaikka minäkin ajattelen kaikkien muiden lailla tietenkin ensisijaisesti ja ennen kaikkea uhreja. Maanviljelijät odottavat kuitenkin heille kuuluvia korvauksia.

Lisäksi antibioottiresistenssi ja jäljitettävyyys ovat jatkossakin avainkysymyksiä, joita meidän on käsiteltävä syvällisemmin.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n alueella on kuollut 22 ihmistä ja yli 2 000 ihmistä on joutunut sairaalaan Euroopassa riehuvan E. coli -epidemian takia. Näin ollen tämän parlamentin on osoitettava sympatiansa niitä kohtaan, jotka ovat menettäneet rakkaansa, ja toivotettava pikaista paranemista sairastuneille.

Kuluttajat haluavat laadukkaita ja turvallisia elintarvikkeita, joiden alkuperä on jäljitettävissä. Koska tämän epidemian alkuperä on edelleen epäselvä ja vastausten etsiminen on vaikuttanut hetkittäin sattumanvaraiselta, kuluttajien luottamus murenee nopeasti. Taloudellisesti tästä kriisistä kärsivät maanviljelijät – joiden tuottamat elintarvikkeet ovat täysin turvallisia.

Meidän on myös vaadittava tällaisissa tilanteissa malttia. Kansalliset hallitukset ovat kiirehtineet nimeämään syyllisiä. Yhdistynyt kuningaskuntakin on kärsinyt menneisyydessä tuotteisiimme kohdistuvasta pelottelusta; tällainen spekulatiivinen syyttely on lopetettava. Haluan myös todeta, että tämä parlamentti pyrkii jatkuvasti kiirehtimään sääntelyn lisäämistä. Ennen kuin teemme niin, kaikki tosiasiat on tutkittava perinpohjaisesti.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, kaikkein tärkein asia, joka myös yhdistää meitä tänään, ovat uhrit. Kenenkään ei pitäisi tuntea oloaan niin turvattomaksi kuin me eurooppalaiset kuluttajat tällä hetkellä. Lisäksi tarvitaan selkeää ja vastuullista toimintaa uhreja kohtaan.

Minun tehtävänäni on tuomita Saksan viranomaiset, jotka syyttivät väärin perustein ja hätäisesti espanjalaisia kurkkuja. Erityisesti he syyttivät Malagan ja Almerian osuuskuntia, jotka kuitenkin olivat malliyrityksiä eivätkä selviä näistä syytöksistä.

Tuhannet työttömäksi jääneet perheet miettivät, miksi – ja he tarvitsevat vastauksen – ja haluavat erityisesti tietää, mitä maatalous voi tulevaisuudessa tarjota heille Andalusiassa tai ylipäätään Euroopan unionissa.

Näin ollen toivon, että asiantuntijat löytävät pian ratkaisun tähän tilanteeseen. Pyydän myös, että komissio kehottaa tänään neuvostoa hyväksymään välittömästi moraalisia taloudellisia toimenpiteitä kaikkien andalusialaisten ja eurooppalaisten tuottajien hyväksi. Tällä hetkellä he katsovat meihin päin närkästyneesti mutta kuitenkin täynnä toivoa.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, sen sijaan, että Saksan viranomaiset olisivat asettaneet etusijalle unionin tason tutkimukset ja yhteistyön, he ovat panetelleet kurkun tuottajia ja muita tahoja ja aiheuttaneet näille vahinkoa. Kuitenkaan kukaan Saksassa ei ole vielä eronnut virastaan tai tarjoutunut korjaamaan aiheuttamansa vahingot. Saksalla on nyt vakava uskottavuusongelma. Angela Merkelin tapa kohdella eteläisiä jäsenvaltioita niin maatalouden kuin rahoituksen alalla on sietämätön.

Joku on todennut, että Angela Merkel on Adenauerin ja Kohlin seuraaja. Sitä hän ei ole: hänellä ei ole tarvittavaa luonteenlujuutta.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, meidän on tietenkin otettava opiksi tehdyistä virheistä. Saksaa vaivaa koordinoitioingelma – monet Euroopan parlamentin saksalaiset jäsenet niin hallituspuolueiden kuin opposition leireistä ovat jo todenneet tämän – koska liittovaltion ministeriöitä on kaksi, osavaltioita kuusitoista ja koordinointi on puutteellista.

Tarvitaan tiukka kansallinen valvontajärjestelmä. Lisäksi on tarkasteltava, miten se toimii Saksassa ja muissa 27 jäsenvaltiossa. Tällä hetkellä osoitamme sormella Saksaa, mutta ehkäpä kohta osoittelun kohteena ovatkin omat jäsenvaltiomme. Näin ollen meidän on kysyttävä, ovatko sisäiset valvontajärjestelmät riittävän vahvoja kaikissa jäsenvaltioissa. Käytössä olevat eurooppalaiset järjestelmät toimivat – Dagmar Roth-Behrendt on tässä aivan oikeassa. Ehkä siis ongelmana on koordinoinnin puute. Ainakin on varmaa, että viestintä oli puutteellista. Meidän olisikin kiinnitettävä huomiomme siihen.

Haluaisin ensinnäkin kysyä teiltä, arvoisa komission jäsen, aiotteko vastata esimerkiksi Jo Leinenin ja Dagmar Roth-Behrendtin esittämiin kysymyksiin siitä, onko teillä aikomus ehdottaa todellista eurooppalaista ratkaisua. Toiseksi voisitteko kertoa meille, mitä aiotte tehdä maatalousministereiden neuvostossa ja miten voitte korvata maanviljelijöille heidän kärsimänsä vahingot?

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, eri instituutioiden tehokkuus ja niiden nauttima luottamus mitataan juurikin kriisitilanteissa. Tässä tapauksessa ne jättivät paljon toivomisen varaa.

Komissio on sanonut, ettei espanjalaisia kurkkuja koskevia epäilyksiä ole vahvistettu. Ei niin, hyvä komission jäsen: Se puolestaan on vahvistettu, että epäilykset olivat

perusteettomia ja vastuuttomia eivätkä perustuneet objektiiviseen tietoon. Myös se on vahvistettu, että kuolleita on 23 ja että Espanjan puutarhaviljelyala on kärsinyt valtavia vahinkoja.

Sekin on vahvistettu, että komission täytyy toimia toisin kuin tähän asti. Tämä tarkoittaa, että komission on toimittava vakuuttavasti eri rintamilla: Komission on pysäytettävä epidemian leviäminen ja estettävä perusteettomien epäilyksien esittäminen vähänkään uskottavina, jos se aiheuttaa vakavia ongelmia jollekin jäsenvaltiolle – tässä tapauksessa Espanjalle – ja ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin tämän lopettamiseksi. Komission on myös viipymättä korvattava syntyneet vahingot sekä palautettava Espanjan imago turvallisten ja laadukkaiden maataloustuotteiden tuottajana.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme keskellä kriisiä. Meillä olisi siis tällä hetkellä rehellisesti sanottuna tärkeämpääkin tekemistä kuin osoitella sormella ja nimittää syyllisiä. Kriisitilanteessa pitäisi ennen muuta tehdä päätöksiä, joilla kriisi ratkaistaan. Kaikesta muusta voidaan keskustella myöhemmin. Tärkeimpänä tavoitteena on löytää hoitokeino näille antibiooteille vastustuskykyisille bakteereille ja jäljittää epidemian alkuperä. Ennen kaikkea meidän täytyy varmistaa kunnollinen viestintä, jotta löydämme oikeanlaisen tasapainon tiedottaessamme tilanteesta potilaille, kuluttajille ja tuottajille ja toimimme oikein heitä kaikkia kohtaan.

Sitten vasta voimme keskittyä siihen, miten kriisinhallinta oikeastaan sujuu. Tämä ei varmasti ole viimeinen kriisi. Kuka on vastuussa? Asiasta vastaavia viranomaisia on liikaa, ja jonkun on otettava johtoasema. Tästä teidän pitäisi keskustella tänään neuvoston kanssa. Miten johtajuus varmistetaan jatkossa ja kuka ottaa tehtävän hoitaakseen? Antibioottien käyttö on tosiaan piikki lihassa niin eläinten kuin ihmisten kannalta. Jäsenvaltioiden väliset erot ovat suuria. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä totean, että aiheutetut vahingot on korvattava. Lyhyesti sanottuna tarvitsemme selkeyttä ja päättäväisyyttä.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, EHEC on viime viikon termi. Ensinnäkin osoitamme luonnollisesti sympatiaa uhreja kohtaan. Kansanterveyden suojelemiseksi viranomaisilla on velvollisuus välittää tietoa. Ihmisten hyvinvointi on asetettava etusijalle.

Yhdysvalloissa on varhaisvaroitusjärjestelmä tätä varten. Tosiasia on se, että yli 2 000 ihmistä on saanut tartunnan ja yli 20 ihmistä on kuollut. Ihmisille on kerrottava, missä tätä bakteeria esiintyy. Sitä löytyi espanjalaisista kurkuista, missä sitä ei tosiaankaan olisi pitänyt olla. Ulosteperäiset bakteerit eivät nimittäin missään tapauksessa kuulu elintarvikkeisiin.

Taloudellisista korvauksista olen sitä mieltä, että ne pitää maksattaa syyllisillä, ei muilla. Lopuksi haluaisin huomauttaa, että neuvosto ei ole ollut läsnä koko tämän keskustelun aikana.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitos oikein paljon siitä, että saan käyttää puheenvuoron tämän tärkeän keskustelun aikana. Euroopan unionin kansalaisten vuoksi unionin toimielinten täytyy toimia tehokkaasti monilla eri aloilla. Tämä koskee muun muassa kaikenlaisten tautien leviämisen ehkäisemistä kaikkialla Euroopan unionin alueella, mikä on ymmärrettävää. Ennen kaikkea terveyden ja elintarviketurvallisuuden alalla toimivien virastojen pitäisi olla valmiita toteuttamaan toimenpiteitä paniikin estämiseksi. Kyseisten elinten pitäisi olla täysin riippumattomia jäsenvaltioiden hallinnoista,

ja niillä pitäisi olla myös valtuudet toimia ilman täytäntöönpanoviranomaisia kriisitilanteissa.

Emme kyenneet estämään paniikkia tällä kertaa. Tämä on aiheuttanut miljoonien vahingot, ja tämä on vaikuttanut myös puolalaisiin maanviljelijöihin. Puolan markkinoilla myytävien vihannesten hinnat ovat laskeneet kahdella kolmasosalla viikon sisällä. Vihannesten tuottajat menettävät joka päivä kaksi miljoonaa Puolan zlotya. Joitakin kuukausia sitten varoitimme sikainfluenssasta. Euroopan unionin elimet eivät läpäisseet testiä silloinkaan eivätkä kyenneet estämään paniikkia leviämästä kaikkialla Euroopan unionissa. Nyt on käynyt samalla tavalla.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, solidaarisuuden on oltava vallitsevana periaatteena: kyse on yhdestä Euroopan unionin perusperiaatteista, mutta solidaarisuutta ei kuitenkaan saa käyttää tekosyynä, jonka varjolla eri sidosryhmät voivat luistaa vastuustaan.

On väärin, etteivät Saksan viranomaiset taipuneet alusta lähtien Euroopan unionin edessä tässä tragediassa, joka ylitti Saksan rajat välittömästi sen jälkeen, kun heidän järjestämänsä ensimmäinen lehdistötilaisuus päättyi. Tuossa lehdistötilaisuudessa viranomaiset syyttivät virheellisesti espanjalaisia kurkkuja. Ei ole oikein esittää perusteettomia syytteitä, välittää epävarmaa tietoa ja aiheuttaa tällaista hämmennystä. Ei ole oikein, että kaikkia kriisiviestinnän periaatteita on pidetty tällä tavalla pilkkana. Tämän takia kriisi on muuttunut hysteriaksi. Kyseiset viranomaiset ovat ruokkineet näitä kuulopuheita ja noitavainoja ja aiheuttaneet sillä tavalla valtavaa harmia. Tämä osoittaa heidän olevan vastuuttomia. Kuluttajien ja tuottajien välinen luottamus on jälleen kerran mennyttä.

Meidän pitää myös varmistaa, ettei tämä tragedia ole täysin turha, ja ottaa siitä opiksemme. Meidän pitää päättää siitä, miten vankka rajatylittävä jäljitettävyyjärjestelmä voitaisiin parhaiten panna täytäntöön. Meidän on myös perustettava unionin alaisuuteen viestintäyksikkö sekä kriisinhallintayksikkö. Jos emme ota nopeasti opiksemme tehdyistä virheistä, 23 ihmistä on kuollut aivan turhaan.

John Dalli, komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä ja kaikkia keskusteluun osallistuneita parlamentin jäseniä. Minulla ei ole riittävästi aikaa reagoidakseni joka ikiseen mielenkiintoiseen huomioon, mutta voin vakuuttaa teille, että olemme panneet merkille parlamentin esittämät mielipiteet. Kuten jo sanoin, osallistun tänään maatalousministereiden kokoukseen. Huomenna matkustan Berliiniin, jossa osallistun elintarviketurvallisuusalan ja terveydenhoitoalan yhteiseen koordinoitukokoukseen. Myös paikan päällä olevat asiantuntijamme osallistuvat kokoukseen.

Tärkein tavoitteeni on se, ettei ihmisiä enää joutuisi sairaalaan. Tämä on ensisijainen ja tärkein tavoitteeni. Keskityn erityisesti tutkimusten käynnistämiseen sekä epidemian syyn määrittämistyön vauhdittamiseen. Perustimme 30. toukokuuta 2011 kriisiyksikön, ja komissio otti välittömästi käyttöön kaikki mahdolliset voimavarat. Kansanterveysasioista vastaava komission yksikkö hälytti apuun Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen (ECDC). ja ECDC aktivoi kriisitilan suorittaakseen mahdollisimman nopeasti tieteelliset arvioinnit.

Komissio pyysi välittömästi ECDC:tä suorittamaan tieteellisen arvioinnin. Komissio on koordinoinut arviointeja päivittäisissä kokouksissa jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa. Yhteisten tautimääritysten laatiminen, tapauksista raportointi, potilaille suunnatut

kyselylomakkeet, hoitonäkymien jakaminen sekä hygieniaa koskevat ohjeet kansalaisille – siinä joitakin tuloksia, joita olemme saaneet aikaiseksi hyvin lyhyellä aikavälillä.

Meidän täytyy toimia erittäin huolellisesti sekä pitää asiat oikeissa mittasuhteissa. Kaikkien mielestä olisi tietysti helppoa vain olla ja arvioida tilannetta jälkiviisaasti sen sijaan, että joutuu myrskynsilämään kriisin hetkellä. Meidän pitää olla varovaisia antaessamme lausuntoja ja esittäessämme kritiikkiä. Korostamme toki sitä – näin itsekin teen – että päätösten täytyy perustua vankkoihin todisteisiin, mutta emme saa pelotella niitä, jotka joutuvat tekemään riskialttiita päätöksiä hyvinkin hankalissa tilanteissa. Muutoin nämä tahot pelkäävät, että joutuvat myöhemmin syytettyjen penkille ja kaikki tuomitsevat heidän päätöksensä. Mielestäni tämä tilanteen käänköpuoli on hyvin tärkeää huomioida.

Sama pätee liikkeellä olevien tietojen tarkistamiseen ja valvomiseen. Unionissa on käytössä järjestelmä, joka mahdollistaa nopean viestinnän, ja jotta nopea viestintä olisi mahdollista, sovellamme toissijaisuusperiaatetta. Tämä tarkoittaa sitä, että viestintä pyritään aloittamaan mahdollisimman alhaiselta tasolta. Meidän on oltava varovaisia, sillä jos alamme tarkastaa toimitetut tiedot aiempaa useammilla tasoilla, vaarannamme nopeustavoitteen. Kuitenkin terveyden kannalta uhkaavissa tilanteissa, joissa voi olla kyse elämästä ja kuolemasta, nopeus on yleensä äärimmäisen tärkeää.

Tiedottamisen alalla annamme tietoa sitä mukaa kuin saamme sitä. Tähän liittyen komissio katsoo, että koordinoitu ja nopea viestintä on olennainen osa riskinhallintaa. Muistanette, että otimme vuosien 2009–2010 aikana käyttöön kansanterveyden alan viestintää koskevan koordinoitijärjestelmän, joka perustui H1N1-tapauksesta saamiimme kokemuksiin. EU:n terveysturvakomitealla on myös oma tiedotusverkostonsa. Alueelliset toimijat sekä Maailman terveysjärjestö (WHO) on saatava paremmin mukaan tähän prosessiin. Vasta eilen keskustelin puhelimesta WHO:n pääjohtajan Margaret Chanin kanssa tiedottamisen koordinoimisesta sekä täydellisen yhteistyön varmistamisesta ennen minkäänlaisten tietojen julkaisemista.

Aiomme selvittää, mitä tapahtui, sekä suorittaa tarkemmat tutkimukset ja analyysit. Heti kun olemme varmoja siitä, ettei tartunta enää leviä, keskitymme tarkastelemaan sitä, mitä tiedotuksen alalla oikein tapahtui, kiinnittäen erityisesti huomiota tutkimusprotokollaan ja eri osa-alueiden koordinointiin kriisin puhjetessa. Aiomme tarkastella samassa yhteydessä myös sitä, tarvitsemmeko uusia työkaluja ja tiiviimpää koordinoitintia unionin tasolla. Tämä voi olla osa vastausta, mutta kuten olette todenneet, asiasta keskusteltaneen vielä paljon sekä Euroopan parlamentissa että jäsenvaltioissa.

Korvauksista keskustellaan tänään iltapäivällä maatalousministereiden neuvostossa. Olen varma, että kollegani, komission jäsen Ciolos, tekee kaikkensa löytääkseen ja kehittämään tapoja ja keinoja maksaa korvauksia maanviljelijöillemme, jotka ovat joutuneet kärsimään tästä ongelmasta.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

János Áder (PPE), kirjallinen . – (HU) Viimeisin Saksassa koettu elintarviketurvallisuuskandaali on saanut meidät jälleen kerran kiinnittämään huomiomme

puutteisiin sääntelyn valvonnassa. Kuluttajien luottamus elintarviketuottajien huolellisuuteen ja ennen kaikkea valvontaviranomaisten ammattimaiseen toimintaan on jälleen horjunut. Toimivassa oikeusvaltiossa kuluttajilla on hyvä syy uskoa, että heidän ruokapöytiinsä päätyviä ja lapsille tarjottavia elintarvikkeita on turvallista syödä. Valitettavasti tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun luottamus horjuu. Riittää, kun ajattelemme myrkytettyjä tomaatteja koskevaa skandaalia Unkarissa, mutta yhtä lailla voisimme mainita dioksiinin saastuttamaa porsaanlihaa koskevan tapauksen Saksassa. Kaikki nämä surulliset tapahtumat vaativat, että kiinnitämme huomiomme jälleen kerran siihen, että valtioiden täytyy lisätä säännönmukaisia tarkastuksia sekä pyrkiä kaikin mahdollisin tavoin torjumaan puutteita ja väärinkäytöksiä. Joka tapauksessa on täysin mahdotonta odottaa, että kansalaiset hoitaisivat tämän tehtävän valtioiden puolesta. Emme voi kouluttautua elintarviketutkijoiksi tai perustaa koteihimme elintarvikelaboratorioita. Sen sijaan oikea ratkaisu on määrätä tiukimpia mahdollisia rangaistuksia niille, jotka rikkovat asetuksia, ja meillä on oltava myös rohkeutta sulkea yrityksiä.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Ensinnäkin haluaisin ilmaista solidaarisuuteni uhrien perheitä kohtaan. Lähitulevaisuudessa EU:n ja jäsenvaltioiden pitäisi keskittää voimavaransa saastumisen alkuperän määrittämiseen, jotta tämä epidemia ja sen aiheuttamat kuolemantapaukset saataisiin pysäytettyä ja jotta kuluttajien luottamus elintarviketuottajien voimoihin palauttaisi. Jos nimittäin näin ei tehdä, maanviljelijöidemme epätoivo vain jatkuu. Jotta tämä olisi mahdollista, Euroopan elintarviketurvallisuusviraston ja jäsenvaltioiden terveystieteiden on työskenneltävä yhdessä. Tämän käynnistäminen on ollut hidasta, koska kriisinhallinta on ollut Saksassa aivan katastrofaalista. EU ei voi jättää huomioimatta maanviljelijöitä tässä tilanteessa. EU:n on luotava mekanismit, joiden kautta heille voidaan maksaa pikaisesti korvauksia kriisin aiheuttamista hyvin kielteisistä seurauksista. Tämä kriisi uhkaa nimittäin jo kaataa monia maatiloja. Kaikkein tärkein tavoite on kuluttajien suojaaminen, mutta myös menettelyjämme on parannettava. On ehdottoman tärkeää määrittää, kenen tehtävänä on antaa varoitus ja milloin ja miten se pitäisi tehdä. Siten voitaisiin estää tiedotuskaos, jota olemme nyt joutuneet todistamaan. Tällä kaikella on ollut katastrofaalisia seurauksia, mutta ongelman alkuperää ei ole vielä edes määritetty. Tarvitsemme myös selkeitä toimenpiteitä yleiseurooppalaisilta elimiltä.

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Suurin huolenaiheemme ovat tämän epidemian uhrit ja heidän huollettavanaan olevat jälkeläiset. Tämä järkyttävä tilanne ei saa toistua. Meidän on siis otettava tästä nopeasti opiksemme, jotta voisimme tulevaisuudessa löytää nopeammin syyn ja tiedottaa asioista tehokkaammin ja koordinoitummin. Tällä alalla, eli tiedottamisessa ja jäsenvaltioiden välisessä olemattomassa konsultoinnissa, on surkeasti epäonnistuttu. Hyvin suuri osa aiheutuneista taloudellisista vahingoista olisi voitu kokonaan estää, jos kriisiviestintään olisi kiinnitetty enemmän huomiota. Tilanteesta kärsineillä toimijoilla on oikeus saada korvauksia. Näin ollen vaadimme Euroopan kriisirahaston perustamista. Kansalliset lisätuet ovat kuin murtuneen käsivarren laastaroimista, eivätkä ne myöskään ole varsinainen osoitus eurooppalaisesta solidaarisuudesta. Kuten komission jäsen Dalli totesi aiemmin aamulla, kyse ei ole Saksan kansallisesta ongelmasta, vaan kyse on eurooppalaisesta ongelmasta. Siksi meidän pitää myös käsitellä sitä unionin tasolla. Tämä kriisi antaa myös mahdollisuuden tehdä selväksi unionin kansalaisille, ettei unioni jätä tällaisten kansanterveydellisten katastrofien uhreja oman onnensa nojaan.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) E. coli -epidemian alkuperän löytäminen on osoittautumassa hankalaksi. Pavun itujen arvellaan olevan tartunnan lähde ja aiheuttaneen Euroopassa 20 henkilön kuoleman sekä noin 300 vakavaa tautitapausta pelkästään Saksassa.

Uusimpien testitulosten mukaan pavun iduista otetut näytteet ovat kuitenkin olleet puhtaita. Epidemian välittömänä seurauksena hedelmien ja vihannesten kulutus on vähentynyt huomattavasti kaikkialla Euroopassa. Toistaiseksi emme kuitenkaan vielä tiedä täsmällisesti, miten suuret tappiot E. coli -kriisi on aiheuttanut unionin puutarhaviljelyalalla. Kyseisen alan kärsimät taloudelliset vahingot ovat joka tapauksessa huomattavat. Olen jo esittänyt parlamentin nimissä kysymyksen tästä aiheesta. Näin ollen käytän tämän tilaisuuden korostaakseni sitä, että unionin on sitouduttava tukemaan tällä alalla toimivia eurooppalaisia tuottajia välineillä, joissa huomioidaan kriisin vakavuus. Pyydän komissiota kiinnittämään huomiota myös siihen, että sen pitäisi harkita toimenpiteitä hedelmien ja vihannesten suojelemiseksi ja niiden pakkaamista koskevien tarkastusten lisäämiseksi.

Spyros Danellis (S&D), *kirjallinen*. – (EL) EU on jo toistaa kertaa kuuden kuukauden sisällä uutisissa elintarvikeurvallisuuden takia, ja tämä tapaus on aiheuttanut monta kuolemaa. Kyse ei siten ole elintarvikeskandaalista vaan elintarvikekriisistä. Kaksi viikkoa kriisin alkamisen jälkeen kiirehdimme nimeämään syylliset ja aiheutimme siten uskottavuusongelman, vaikkamme olleet vielä edes määrittäneet todellista syytä.

Olemme aiheuttaneet ongelmia tuottajille, jotka ovat joutuneet syntipukeiksi vaikka ovatkin toimineet aivan oikein. He maksavat siitä edelleen. Olemme myös horjuttaneet eurooppalaisten ja Euroopan ulkopuolisten kuluttajien luottamusta. Olemme vaurioittaneet kauppasuhteitamme sekä sisäistä yhteenkuuluvuuttamme. Kriisi kyseenalaistaa koko eurooppalaisen maatalousmallin ja koettelee sisämarkkinoiden toimivuutta. Ei riitä, että vain toteamme, ketä ja mitä tästä pitää syyttää. Komission pitäisi toteuttaa pysyviä konkreettisia toimia, joista yksi on jäljitettävyyys. Sen pitäisi olla ensisijainen tavoite.

Anne Delvaux (PPE), *kirjallinen*. – (FR) Keskustelumme aiheesta voidaan esittää useita tärkeitä huomioita. Haluankin välittää teille maanmiesteni huolenaiheet.

Ensinnäkin eurooppalaisten kuluttajien täytyy tietää, mitä he syövät. On siis ratkaisevan tärkeää varmistaa, että maataloustuotteiden kulkureitti voidaan jäljittää pellolta pöytään unionin tasolla.

Toiseksi meidän on vaadittava Saksaa tekemään kaikkensa bakteerin alkuperän määrittämiseksi. Tähän liittyen olen tyytyväinen komission päätökseen lähettää Saksaan asiantuntijoita. Komission täytyy kuitenkin hoitaa tehtävänsä laajemmin katsottuna ja tarkistaa, onko kaikkia valvonta-, analyysi- ja tutkimusjärjestelmiä käytetty asianmukaisesti, koska meidän on parannettava ja vahvistettava elintarvikkeita koskevia varoituskoneistamme.

Kolmanneksi on suoritettava tarkastuksia kaikkialla unionissa sen varmistamiseksi, että valvontajärjestelmät toimivat tehokkaasti.

Neljänneksi ja viimeiseksi emme saa unohtaa maanviljelijöitä, joita on kohdeltu huonosti: heitä on epäilty syyttä, vaikka he eivät ole tehneet yhtään mitään väärää! Ja vielä useampi joutuu tulevaisuudessa kärsimään luottamuspulasta kuluttajien keskuudessa. Näin ollen unionin on tuettava yhtenäisesti kunnollisia korvaustoimenpiteitä.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *kirjallinen*. – (PL) Kun nyt keskustelemme EU:n jäsenvaltioissa puhjennesta EHEC-epidemiasta, haluaisin kiinnittää huomionne siihen, että jotkut EU:n jäsenvaltiot ja EU:n ulkopuoliset valtiot ovat päättäneet sulkea rajansa. Tarkoituksena on ollut suojella markkinoita sellaisista maista tuotavilta vihanneksilta, joissa tartunnan lähteen epäillään sijaitsevan. Vihannestuottajilta saadut tiedot ovat järkyttäviä. Vähittäiskauppioiden mukaan asiakkaat eivät ole alkuunkaan

halukkaita ostamaan kurkkuja, tomaatteja ja muita vihanneksia. He kärsivät valtavia taloudellisia tappioita, koska joutuvat heittämään pois kokonaisia myyntieriä tai myymään ne huomattavasti halvemmalla kuin mitä itse ovat niistä alun perin maksaneet. Tuottajat eivät ole enää halukkaita viljelemään vihanneksia. Näin ollen heidän täytyy alkaa tuottaa jotain muuta, mikä vuorostaan tarkoittaa sitä, että työntekijöitä irtisanotaan. Jos ennusteet ovat jatkossakin yhtä huonoja emmekä löydä tartunnan lähdeä, kaupankäynti loppuu kyseisellä alalla kokonaan, koska yrityksillä ei ole rahaa. Euroopan unionilla on mielestäni käytössään hallinnollisia välineitä, joiden avulla se voi reagoida nopeasti tällaisiin tapauksiin. Näin ollen meidän pitäisi pohtia, miten voimme parantaa järjestelmän tehokkuutta. Noiden välineiden avulla meidän pitäisi myös voida löytää tartunnan lähde mahdollisimman nopeasti, jotta vihannestuottajat eivät menettäisi enempää rahaa.

Katarína Neveďalová (S&D), kirjallinen. – (SK) Yhteiskunnan täytyy nyt hiljalleen tottua siihen, että joka vuosi tulee jokin uusi epidemia; ensin oli lintuinfluenssa, sitten sikainfluenssa ja nyt tuoreista vihanneksista on löytynyt bakteereja.

Tämä epidemia aiheuttaa myös uhreja sekä valtavia taloudellisia tappioita. Suurin ero edellisiin epidemioihin verrattuna on mielestäni se, ettemme ole vielä määrittäneet todellista tartunnan lähdeä. Ensin epäiltiin (espanjalaisia) kurkkuja, nyt epäillään (saksalaisia) pavun ituja.

Myös jäsenvaltioiden tekemät virheet ovat aiheuttaneet ihmetystä. Tarkoitan tässä Saksan tekemiä virheitä, kun se kieltäytyi komission tarjoamasta avusta ja yritti ratkaista kriisin itseksensä. Väärät syytökset ovat aiheuttaneet valtavia taloudellisia tappioita espanjalaisille viljelijöille – eikä pelkästään heille, vaan luultavasti koko maatalousalalle.

Euroopan komissio ehdotti eilen 150 miljoonan euron korvauksia vihannesviljelijöille, jotka ovat kärsineet tappioita Saksan ruokamyrkytysepidemian takia. Minun mielestäni on hyvin tärkeää neuvotella korvauksista tällaisten virheiden yhteydessä, kuten nyt Espanjan tapauksessa. Uusimmat tapahtumat osoittavat, että ainoita vahinkoja ovat eurooppalaisten maanviljelijöiden kokemat taloudelliset tappiot. Emme kuitenkaan saa unohtaa, että korkein hinta, jonka tästä epidemiasta maksamme, ovat kymmenet uhrin monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tehtävämme on ryhtyä toimiin, jotta vastaavat virheet ja epidemiat voidaan estää jatkossa.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Ensimmäiseksi on tehtävä selväksi eräs asia, johon tässä täysistunnossa on viitattu. Kyse on siitä, että tällaisissa kriiseissä maatalouspolitiikka ei ole ongelma vaan pikemminkin ratkaisu. Eurooppalaiset kuluttajat ovat tottuneet luottamaan elintarvikkeisiin, joita myydään supermarkettien hyllyillä, koska eurooppalaisten tuottajien on noudatettava maailman korkeimpia standardeja. Tämä kriisi on kuitenkin osoittanut, että unionin järjestelmä ei ole aukoton ja että olemme äärimmäisen haavoittuvia. Meidän pitääkin nyt ajatella ensisijaisesti uhreja. Nämä tapahtumat muodostavat tragedian. Meidän pitää myös miettiä millaisia tukitoimenpiteitä tarvitaan, jotta voimme turvata tuhannet työpaikat maatalousalalla ja estää kokonaista elinkeinoa tuhoutumasta.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Uusi ja erittäin myrkyllinen bakteeri on aiheuttanut uuden elintarvikeskandaalin, joka on jo tappanut kymmeniä ihmisiä ja aiheuttanut vakavaa vahinkoa tuhansien työntekijöiden terveydelle. Tämä skandaali on taas yksi tapaus EU:n elintarvikeskandaalien listalla, joka ei näytä loppuvan koskaan. Tämä johtuu itse asiassa rikollisista kansainvälisistä yrityksistä, jotka myrkyttävät elintarvikeketjun sekä uhraavat ihmishenkiä ja vaarantavat työntekijöiden terveyden tavoitellessaan

suurempia voittoja. Tämänkertainen elintarvike-epidemia osoittaa, ettei EU voi eikä aio suojella ihmishenkiä tai kansanterveyttä, koska se on monopoliin monikansallisena unionina luvannut palvella ja suojella pääomia työntekijöiden henkien sijasta. Saksa esitti EU:n eteläisissä jäsenvaltioissa toimivia pieniä ja keskisuuria yrityksiä kohtaan valheellisia syytöksiä – jotka eivät siis perustuneet tieteelliseen näyttöön – ja EU hyväksyi ne kiireisesti, mikä aiheutti vakavia vahinkoja mainittujen maiden maanviljelijöille. Syytösten ainoana tavoitteena oli peittää ja salata yhteisen maatalouspolitiikan kansalaisvastainen ja vaarallinen luonne sekä EU:n, porvarihallitusten ja monopoliyritysten vastuu. Viimeksi mainitut eivät nimittäin epäroi lainkaan syöttää työntekijöille myrkyllistä ruokaa, joka vaarantaa näiden terveyden, kunhan vain tekevät mahdollisimman suuria voittoja.

Kathleen Van Brempt (S&D), kirjallinen. – (NL) Tapa reagoida Pohjois-Saksassa riehuvaan EHEC-epidemiaan herättää suuria kysymyksiä. Ensinnäkin meidän on määritettävä epidemian syyt sekä tekijät, jotka ovat haitanneet epidemian torjuntaa. Käytetäänkö karjalle syötettävässä rehussa liikaa antibiootteja? Onko niin, ettei ylitehokas maatalous hyödytä meitä millään tavalla? Missä määrin on parannettava tuotteiden merkintöjä ja jäljitettävyyttä? Nämä ovat tärkeitä kysymyksiä etenkin tällä hetkellä, kun yhteistä maatalouspolitiikkaa ollaan uudistamassa.

Lisäksi on käynyt selväksi, että elintarvikekriisejä koskevassa unionin kriisinhallintajärjestelmässä on huomattavia puutteita. Tässä tapauksessa on erityisesti huomioitava se, että liittohallituksen lisäksi toimivaltaa käyttää kaksi alueellista ministeriötä. Näin ollen toimivalta on liian sirpaloitunutta ja kriisiä koskeva lähestymistapa ja viestintä liian epäselvää. Tällaisissa kriiseissä on niin kuluttajien kuin elintarviketuottajien kannalta ratkaisevan tärkeää, että unionin tasolle luodaan mahdollisimman nopeasti koordinoituyksikkö, joka on vastuussa sekä viestinnästä että tieteellisten tutkimusten koordinoinnista. Tämä nopeuttaa ja tehostaa epidemian aiheuttaneiden syiden tutkintaa sekä varmistaa, että muiden eurooppalaisten tutkijoiden ja laboratorioden asiantuntemus tulee hyödynnettyä täysimääräisesti.

7. Verojen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana liikenne- ja matkailuvaliokunnan suositus toiseen käsittelyyn neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD)) (esittelijä: Saïd El Khadraoui) (A7-0171/2011).

Saïd El Khadraoui, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kun täysistunto toivottavasti pian hyväksyy toimielinten välille neuvottelemamme sopimuksen suurella ääntenenemmistöllä, me aiomme tehdä osuutemme Euroopan liikennealan kannalta merkittävällä hetkellä, joka saattaa olla tulevien vuosikymmenten politiikan suunnan viitoittava virstanpylväs. Välitön konkreettinen vaikutus kentällä riippuu tietenkin jäsenvaltioiden poliittisesta tahdosta hyödyntää tai olla hyödyntämättä näitä uusia mahdollisuuksia. Me emme anna määräyksiä. Me vain mahdollistamme asioita, erityisesti sen periaatteen noudattamisen, jonka puolesta parlamentti on puhunut vuosikausia, nimittäin saastuttaja maksaa -periaatteen, ulkoisten kustannusten sisällyttämisen hintoihin.

Monet joukossamme olevat vanhat konkarit tietävät, että olemme kamppailleet rajusti tämän puolesta jo vuodesta 2006, kun Corien Wortmann-Kool johti edellistä

uudelleentarkastelua. Tämän pohjalta komissio laati vuonna 2008 ehdotuksen, jota olemme siitä lähtien työstäneet kolmen vuoden ajan. Ne, jotka ovat seuranneet tätä asiaa läheltä, tietävät, miten vaivalloista oli päästä tähän tulokseen. Se on kompromissi, toimielinten välinen kompromissi, mutta myös sellainen toimielinten kompromissi, joka sai neuvostossa pienimmän mahdollisen enemmistön tuen ja jolla oli myös vastustajia täällä parlamentissa. Joidenkin mielestä se ei ole tarpeeksi kunnianhimoinen, kun taas toisten mielestä se menee aivan liian pitkälle. Se voidaan lukea neuvotteluryhmän ja erityisesti varjoesittelijöiden ansioksi; he yhdessä minun, neuvoston henkilöstön ja komission kanssa saavuttivat tämän herkän tasapainon.

Pyydän teitä kaikkia tukemaan tätä saavuttamaamme kokonaisratkaisua, joka on oikeansuuntainen. Se mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat ensimmäistä kertaa periä maksuja meluhaitoista ja ilman pilaantumista nykyisten infrastruktuurimaksujen lisäksi, joita ei myöskään nykyisin peritä kaikkialla yhdenmukaisesti ja siten, että se edistäisi myönteistä suhtautumista ajoneuvokannan uusimiseen. Samanaikaisesti se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden perittävien maksujen laajempaan porrastamiseen sen mukaan, mihin vuorokaudenaikaan kuorma-autot liikkuvat teillä. Tämä antaa hallituksille valvontamahdollisuuksia, jotta liikkuvuutta voidaan parantaa.

Samanaikaisesti jäsenvaltiot ovat vahvasti – niin vahvasti kuin mahdollista – sitoutuneet sijoittamaan saadut tulot takaisin liikennejärjestelmään lisätäkseen sen kestävyyttä ja investoimaan vähintään 15 prosenttia tuloista Euroopan laajuisen liikenneverkkoon.

Samanaikaisesti – ja tämäkin oli tärkeä asia Euroopan parlamentille – avoimuutta koskeva vaatimus on selkeytynyt. Jäsenvaltioiden on täsmennettävä, mikä on niiden maksuista saama tulotaso ja mitä ne aikovat tehdä näillä varoilla saadakseen aikaan parannuksia liikennejärjestelmässä.

Pakettia on myös määrä soveltaa suurempaan osaan ajoneuvokannasta, erityisesti kaikkiin 3,5 tonnin painoisiin tai sitä painavampiin ajoneuvoihin. Se on periaate. Se on normi. Tästä sovittiin. Sitä on määrä soveltaa myös koko moottoritieverkostoon. Painotamme voimakkaasti järjestelmän yhteentoimivuuden merkitystä. Tämä tarkoittaa, että tavaraliikenteen ajoneuvoa kohti käytetään vain yhtä perintälaitetta koko Euroopan alueella 25:n tai 26:n sijasta. Se on vahvistettu lopullisesti lainsäädännössä.

Lopuksi esitän vielä yhden huomautuksen, joka koskee vastaavuustaulukoita. Tästä on keskusteltu melkoisen paljon. Ratkaisu, johon päädyimme ja joka muotoutui muutamaksi kolmen toimielimen antamaksi lausumaksi, vaikuttaisi riittävältä estämään ennakkotapauksen syntymisen.

Lopuksi totean, ettei eurovinjetti ole mikään ihmelääke. On selvää, ettemme ratkaise liikkuvuusongelmaa kokonaan sen tuella, emme tietenkään. Se on kuitenkin tärkeä osa ratkaisua kestävämmän liikennejärjestelmän aikaansaamiseksi. Kustannuskannustimet ovat tässä tärkeä tekijä, mutta meidän on myös tehtävä paljon enemmän. Se on kuitenkin askel oikeaan suuntaan, ja sen takia minä ja ne, jotka työskentelivät kanssani, pyydämme tukeanne.

Enikő Győri, neuvoston puheenjohtaja. – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Saïd El Khadraoui, hyvät parlamentin jäsenet, Unkarin puheenjohtajakauden alussa lupasimme työskennellä vahvan Euroopan puolesta, sellaisen, jossa ihmiset ovat keskeisessä asemassa. Olen erittäin iloinen, että aiomme nyt antaa direktiivin, joka selvästi parantaa Euroopan kansalaisten elämänlaatua. Näin ollen suhtaudun vilpittömän myönteisesti

siihen, että olemme onnistuneet pääsemään Euroopan parlamentin kanssa yhteisymmärrykseen eurovinjettidirektiivistä. Tiemaksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä tehdyn ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa liikenteessä käytettävät maksut asianmukaisesti, jotta niissä otetaan tarkemmin huomioon raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen aiheuttaman ilman pilaantumisen ja meluhaittojen, liikenneuhkien ja ilmastonmuutosvaikutusten todelliset kustannukset.

On tosiasia, että kaupallinen tieliikenne on yksi nykyaikaisten yhteiskuntien ratkaisevan tärkeistä toimialoista. On myös tosiasia, että ne ongelmat, jotka voidaan yhdistää tieliikenteeseen, kuten ilman pilaantuminen ja meluhaitat sekä liikenneuhkat, ovat muuttumassa entistä vakavammiksi. Siksi innovatiivisten ja ammattimaisten poliittisten toimenpiteiden, kuten ympäristöä säästävien ajoneuvojen käytön edistämisen tai reittisuunnitteluohjelmien kehittämisen, merkitys kasvaa entisestään. Niiden toimenpiteiden tuloksena, joilla pyritään sisällyttämään ulkoiset kustannukset hintoihin, taloudellinen tehokkuus todennäköisesti lisääntyy ja kielteiset ympäristövaikutukset vähenevät. Eurovinjettidirektiivissä ehdotettu oikeudenmukainen tiemaksujärjestelmä antaa meille mahdollisuuden käyttää niukkoja voimavarojamme kestävämmällä tavalla. Tämä toimenpide liittyy myös erittäin merkittävällä tavalla komission äskettäin julkaisemaan valkoiseen kirjaan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää”.

Toimenpide on ensimmäinen askel kohti kaikkien liikennemuotojen ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin. Neuvoston näkemyksen mukaan tämä ehdotus on yksi tärkeimmistä toimenpiteistä liikennealalla. Tiedämme, että parlamentti on kanssamme samaa mieltä tästä asiasta. Olemme työskennelleet yhdessä kovasti kompromissin saavuttamiseksi. Siksi puheenjohtajavaltio Unkari haluaa kiittää erityisesti esittelijä Saïd El Khadraouita valmiudesta rakentamaan yhteistyöhön neuvoston kanssa ja sitoutumisesta onnistuneen lopputuloksen saavuttamiseen. Viimeinen avoin neuvottelukysymys liittyy vastaavuustaulukoihin. Puheenjohtajavaltio oli tyytyväinen tähän kysymyksen löydettyyn ratkaisuun, ja haluan lukea puheenjohtajavaltio Unkarin asiaa koskevan lausuman, jota seuraavat puheenjohtajavaltiot Puola, Tanska ja Kypros tukevat.

Väärin tulkintojen tai väärinymmärrysten välttämiseksi luen sen englanniksi: ”It is hereby declared that the agreement reached between the Council and the European Parliament in the trilogue of 23 May 2011 concerning the directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 1999/62/EC on the charging of heavy goods vehicles for the use of certain infrastructures, Eurovignette, does not prejudge the outcome of interinstitutional negotiations on correlation tables” (”Neuvoston ja Euroopan parlamentin kolmikantakokouksessa 23. toukokuuta 2011 saavuttama sopimus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta ei vaikuta vastaavuustaulukoista käytävien toimielinten välisten neuvottelujen tulokseen”).

(HU) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tämä on äärimmäisen tärkeä kysymys, joka selvästi vaikuttaa kansalaisten jokapäiväiseen elämään. Siksi olemme tyytyväisiä näiden kahden toimielimen tekemään sopimukseen. Mielestäni tämä on yksi tärkeimmistä tuloksistamme liikennepolitiikan alalla Unkarin puheenjohtajakaudella, ja me odotamme huomista äänestystä optimistisinä ja toivoen, että parlamentin jäsenten enemmistö antaa tukensa tälle direktiiville. Kiitos vielä kerran kaikille niille, joka auttoivat tämän kompromissin

saavuttamisessa, ei pelkästään esittelijälle, vaan myös varjoesittelijöille sekä oikeudellisille asiantuntijoillemme siitä, että he auttoivat löytämään ratkaisun vastaavuustaulukoita koskevaan vaikeaan kysymykseen.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kolmen vuoden neuvottelujen jälkeen olemme nyt antamassa muutettua direktiiviä verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta, niin kutsuttua eurovinjettidirektiiviä.

Tämä on osa laajempaa strategiaa kaikkien liikennemuotojen ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin, jotta liikenteen hinnat saadaan oikealle tasolle. Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Belgiaa siitä, että se raivasi esteet tämän asiakirjan tieltä neuvostossa. Puheenjohtajavaltio Unkari neuvotteli taitavasti hyvin niukalla enemmistöllä neuvostossa.

Haluan kiittää erityisesti esittelijä Saïd El Khadraouita. Yhdessä varjoesittelijöiden ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenten kanssa hän onnistui parantamaan tekstiä merkittävästi toisessa käsittelyssä. Odotan, että parlamentti hyväksyy tämän direktiivin kahdesta pääasiallisesta syystä.

Ensinnäkin jotta saavutamme tavoitteemme kestävämmästä, ympäristöystävällisestä liikennejärjestelmästä ja otamme siten käyttöön saastuttaja maksaa -periaatteen. Direktiivi antaa jäsenvaltioille luvan periä kuorma-autoilta tiemaksuja paitsi infrastruktuurikustannuksista, kuten nykyisin tehdään, myös meluhaitoista ja ilman pilaantumisesta. Se mahdollistaa myös tiemaksujen tehokkaamman porrastamisen ruuhkien helpottamiseksi ruuhka-aikoina.

Toiseksi nyt, kun julkinen rahoitus on niukkaa, uudessa direktiivissä säädetty ulkoisten kustannusten veloittaminen tuottaa tuloja ja asettaa uusia taloudellisia voimavaroja liikenneinfrastruktuurin käyttöön. Komissio tukee tätä sopimusta.

Olen pannut merkille vastaavuustaulukoista antamanne lausuman. Olen täysin teidän puolellanne tässä kysymyksessä. Annan myös komission puolesta virallisen lausuman:

”Komissio palauttaa mieliin sitoumuksensa varmistaa, että jäsenvaltiot saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöään laativat vastaavuustaulukot, joista ilmenevät EU:n direktiivin kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet, ja toimittavat ne komissiolle, ja että tämä tehdään kansalaisten hyödyksi, lainsäädännön parantamiseksi, oikeudellisen avoimuuden lisäämiseksi ja jotta helpotettaisiin sen tarkastelua, vastaavatko kansalliset säännöt EU:n säännöksiä.

Komissio pitää valitettavana, että verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta annettuun ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisältynyt säännös, jonka tarkoituksena oli tehdä vastaavuustaulukoiden laatimisesta pakollista, ei saanut tukea.

Kompromissin aikaansaamiseksi ja jotta ehdotus voitaisiin hyväksyä viipymättä, komissio voi hyväksyä sen, että tekstiin sisältynyt vastaavuustaulukoiden pakollisuutta koskeva säännös korvataan asiaa koskevalla johdanto-osan kappaleella, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan noudattamaan tätä käytäntöä. Se ilmoittaa kahdentoista kuukauden kuluessa tämän sopimuksen hyväksymisestä täysitunnossa sekä antaa, kun määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt, kertomuksen käytännöistä, joita jäsenvaltiot noudattavat, kun ne laativat itseään varten ja unionin edun vuoksi

taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisevat ne.

Komission tässä asiassa omaksumaa kantaa ei kuitenkaan tule pitää ennakkotapauksena. Komissio jatkaa toimiaan löytääkseen yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa asianmukaisen ratkaisun tähän horisontaaliseen institutionaaliseen kysymykseen”.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, eurovinjettidirektiivi on tärkeä, koska siinä säädetään kilometrikohtaista maksua koskevat EU:n perusperiaatteet ja turvataan siten tieliikenteen tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopan unionissa. Siksi en aio salata sitä, että ryhmälläni oli suuria ongelmia komission alkuperäisen ehdotuksen kanssa ja myös esittelijän ensimmäisen käsittelyn kannan kanssa. Onneksi esittelijä lähentyi merkittävästi meidän kantaamme, ja meidän pitäisi ehdottomasti kiittää myös neuvostoa ja puheenjohtajavaltio Unkaria, joka onnistui lopulta paitsi muodostamaan vankan enemmistön neuvostossa myös saamaan tälle kannalle parlamentin tuen.

Ryhmäni enemmistö aikoo myös tukea tätä sopimusta, sillä se merkitsee ensimmäisiä toimia saastuttaja maksaa -periaatteen ottamiseksi tehokkaasti käyttöön ja myös niiden toteuttamista järkevällä tavalla. Etusijalla on ajatus siitä, että tarvitaan kannustimia kestävyuden edistämiseksi, ei ainoastaan korkeampia maksuja. Sopimus ruuhka-aikoina perittävistä korkeammista maksuista, jotka korvataan muina kuin ruuhka-aikoina, on nyt paljon paremmin valmisteltu kuin neuvoston kannassa. Se merkitsee, että tiemaksujen kokonaistasot säilyvät samoina. Euro V- ja Euro VI -luokkien ajoneuvoja koskevat vapautukset ovat myös myönteisiä, samoin kuin se, että jäsenvaltiot ovat toistamiseen sitoutuneet antamaan tiemaksujärjestelmien yhteentoimivuutta koskevia säännöksiä, joiden puute on edelleen piikkinä lihassamme.

Parlamentti pitää myös korvamerkitsemistä tärkeänä. Olisimme halunneet lisätä sitä, mutta se on ehdottomasti tärkeä toimenpide, enkä tarkoita sillä ainoastaan prosenttiosuutta, joka nyt aiotaan korvamerkitä, vaan myös jäsenvaltioiden raportointivelvoitetta. Toivottavasti tämä on ensimmäinen askel näiden varojen korvamerkittämisen lisäämiseksi.

Ismail Ertug, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pitkäksi venyneiden neuvottelujen jälkeen Saïd El Khadraoui ja neuvoston ja komission edustajat onnistuivat kokoamaan raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen tiemaksujärjestelmää varten paremman toimenpidepaketin. Olen erittäin kiitollinen mukana olleille ja erityisesti esittelijällemme siitä, mitä he ovat saavuttaneet.

Tunnustamalla periaatteen, jonka mukaan ulkoiset kustannukset sisällytetään hintoihin, korvamerkitimällä osan rahoituksesta liikenneinfrastruktuurille ja säätämällä ajoneuvokannan uusimista koskevista kannustimista olemme onnistuneet toteuttamaan liikennettä koskevan valkoisen kirjan tärkeitä tavoitteita. Mielestäni emme myöskään saa katsoa läpi sormien avoimuutta koskevia velvoitteita, joiden on perimmältään koskettava myös neuvostoa.

Mielestäni on erittäin valitettavaa, että useat jäsenvaltiot yrittivät vielä kolmikantaneuvottelujen päättymisen jälkeenkin heittää kapuloita rattaisiin – ne todella yrittivät – vastaavuustaulukoiden yhteydessä estääkseen tämän direktiivin läpimenon. Siitä huolimatta haluan lopuksi pyytää kaikkia kollegojani hyväksymään saavutetun kompromissin ja olemaan vaarantamatta näiden pitkien ja vaivalloisten neuvottelujen

tuloksia, sillä siten ainoastaan autettaisiin vääriä ihmisiä. Kiitän teitä tämän kompromissin tukemisesta.

Dirk Sterckx, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, parhaillaan käsiteltävänä olevalla asiakirjalla emme kerää tyyliipisteitä huolimatta esittelijän sinnikkäistä ja periksi antamattomista yrityksistä, joista muuten kiitän häntä.

Minulle kaikkein tärkein ja pulmallisin kohta oli korvamerkitseminen. Mihin jäsenvaltiot käyttävät näistä maksuista saadut tulot? Tehostavatko ne niillä liikennetalouttaan? Aiommeko velvoittaa ne tekemään niin? Emme onnistuneet siinä. Emme siis yltäneet toivomiimme saavutuksiin tässä asiassa. On jokseenkin järjetöntä, että jäsenvaltiot yrittävät raivata esteet näiden tulojen säilyttämisen tieltä, aivan kuten myös ulkoiset kustannukset säilyvät ennallaan. Tämän maksun avulla meidän pitäisi tosiasiallisesti vähentää ulkoisia kustannuksia mahdollisimman paljon ja mieluiten saada pudotettua ne nolliin. Siten ne asiat, joihin näitä varoja oikeastaan pitäisi käyttää, ovat infrastruktuurin parantamisen ja puhtaampien tavaraliikenteen ajoneuvojen kehittämisen kaltaisia asioita.

Eräs asia, joka vaivaa minua edelleen, on se, että jos ruuhka-aikana perittävät maksut porrastetaan, miten päästään eroon liikennemuutoksesta, ellei kaikkia niiden aiheuttajia kohdella samalla tavalla? Tästä asiasta meillä oli mustaa valkoisella ensimmäisessä käsittelyssä, mutta neuvosto ei halunnut tietää. Näin ollen emme tee kaikkia asioita sataprosenttisen tehokkaasti. Se, mihin olemme pystyneet – ja Ismail Ertug on jo maininnut tämän – on avoimuuden lisääminen. Jäsenvaltioiden on laadittava kertomus, jossa ilmoitetaan, miten paljon tuloja nämä maksut tuottavat ja mitä ne ovat tehneet järjestelmän parantamiseksi. Toivon siis, että maksajien, maanteiden tavaraliikennealan ja hallituksen välillä syntyy keskustelua näiden varojen käytöstä ja tehokkuudesta.

Se on yksi myönteisistä seikoista. En ole mikään intoilija, mutta puolustin tätä ryhmässäni, koska EU:n lainsäädännössä on nyt ensimmäistä kertaa otettu huomioon tärkeä periaate – ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin. Se merkitsee, että voimme käynnistää prosessin ulkoisten kustannusten perimiseksi kaikilta liikennemuodoilta, jotta voimme parantaa taloudellisuutta kestävyuden ohella. Komission jäsen sisällytti valkoiseen kirjaan monia toimenpiteitä, joiden kannalta tämä toimi on välttämätön. Jos emme hyväksy sitä, juutomme myös moniin valkoisen kirjan sisältämiin kysymyksiin. On loppujen lopuksi varsin harvinaista, että yhteisymmärryksen saavuttaminen neuvostossa on niin itsepintaisen vaikeaa – enkä nyt syytä tässä puheenjohtajavaltio Unkaria, arvoisa puhemies, se teki parhaansa. Tämä on merkittävä – ja olennainen – ensimmäinen vaihe pitkässä prosessissa.

Roberts Zīle, *ECR-ryhmän puolesta.* – (LV) Arvoisa puhemies, haluan myös ensimmäiseksi kiittää neuvostoa ja komissiota siitä, että ne tulivat mukaan tähän kompromissiin, mutta erityisesti Saïd El Khadraouita siitä asianmukaisesta tavasta, jolla nämä neuvottelut saatiin päätökseen päästämättä kuitenkaan näköpiiristä niiden päämäärää. Euroopan konservatiivit ja reformistit (ECR) tukee kompromissisopimusta, koska monet aikaansaaduista ratkaisuista ovat tosiasiallisesti hienoja saavutuksia. Neuvoston puolella tämä kompromissi oli erittäin hauras, ja on ymmärrettävää, että jotkin asiat, kuten direktiivin soveltamisala tai myönnettyjen varojen kerääminen ja jakaminen jäsenvaltioille, olivat arkaluonteisia kysymyksiä aina neuvottelujen loppuun saakka. Mielestäni kompromissista käydyt lisäneuvottelut johtaisivat huonompaan tulokseen tai siihen, että tulos jäisi kokonaan saamatta. Tärkeintä on nyt jatkaa eteenpäin panemalla saastuttaja maksaa -periaate täytäntöön tieliikenneveron perimisen osalta. Ympäristölle aiheutetut vahingot on korvattava ja infrastruktuuria on parannettava, ja kuten Dirk Sterckx on todennut, tämä

on ensimmäinen EU:n säädös, johon tämä periaate on sisällytetty. Tämä periaate ja siihen liittyvät verot otettava käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa. Valitettavasti monet valtiot eivät ole vielä ottaneet käyttöön eurovinjetti 1 -infrastruktuurimaksuja, ja mitä todennäköisimmin nämä samat valtiot viivytävät eurovinjetti 2:n täytäntöönpanoa hyvin pitkään. Tämä vääristää tavaraliikennevirtojen markkinoita ja, itse asiassa, kun teitä puolestaan ylläpidetään näiden jäsenvaltioiden veronmaksajien ja Euroopan unionin veronmaksajien maksuilla, hyödyn korjaavat kolmansien maiden liikenteenharjoittajat, infrastruktuurin kehitys jää heikoksi eikä ulkoisia kustannuksia saada perityksi takaisin. Toivokaamme jäsenvaltioiden osoittavan edes hiukan tahtoa.

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, eurovinjetti ja sitä koskevat neuvottelutulokset ovat esimerkki siitä, miten neuvosto yrittää nykyisin rajoittaa kaikkia parlamentin ehdotuksia ja vesittää ne, erityisesti liikennepolitiikan alalla. Jäsenvaltioiden liikenneministereiden liikennepolitiikka perustuu siihen, että Euroopan unionilta vaaditaan juhlapuheissa kestävää ja edistyksellistä liikennepolitiikkaa samalla kun muuten tehdään kaikki mahdollinen, jotta voitaisiin aktiivisesti estää tällaisen politiikan toteuttaminen.

Yksi asia on varma, ja se on se, että melu ja pakokaasut ovat haitallisia sekä ihmisille että luonnolle. Ne aiheuttavat kustannuksia, ja nuo kustannukset lankeavat nykyisin veronmaksajille eivätkä niille, jotka ovat ne aiheuttaneet. Parlamentin ehdotusta, joka oli jo valmiiksi hyvin laimea ja vaikea kompromissi EU:n keskellä ja sen reuna-alueilla sijaitsevien maiden välillä, vesitettiin entisestään.

Niinpä esimerkiksi ulkoisten kustannusten kohdentamisesta tehtiin pakollisen sijasta vapaaehtoista. Kustannuksia ei jaeta kaikkien aiheutettujen haittavaikutusten vaan vain muutamien tekijöiden suhteen. Se, mitä kustannusten kohdentamisesta lopulta jää jäljelle koko matkaosuutta varten, on vain hiukan enemmän kuin parin nakkisämpylän ja oluen verran. Mielestäni se on hyvin vähän. Järjestelyt koskevat vaatimukset täyttävällä tavalla vain yli 3,5 tonnin painoisia tavaraliikenteen ajoneuvoja. Saksa sai tahtonsa läpi 12 tonnin painoisia ajoneuvoja koskevalla ehdotuksellaan, ja vuoristoalueilla ainoat verotettavat tavaraliikenteen ajoneuvot ovat nyt niitä, joita siellä ei edes käytetä, koska ne eivät pysty nousemaan korkeita rinteitä.

Lopuksi Italia halusi suistaa koko kompromissin raiteiltaan byrokraattisen pikkuseikan perusteella. Viime kädessä se on erinomainen esimerkki siitä, miten liikennepolitiikkaan ei valitettavasti edelleenkaan suhtauduta riittävän vakavasti. Me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsenet aiomme silti äänestää ehdotuksen puolesta, koska haluamme kuulua siihen enemmistöön, joka ainakin turvaa ulkoisten kustannusten perimistä koskevan periaatteen tulevaisuutta varten, jolloin jäsenvaltioiden liikenneministerien tehtäviä hoitavat järkevämmät ihmiset.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (CS) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hyvin vaativan työn viemisestä päätökseen.

Eurovinjetti on yksi niistä direktiiveistä, joiden pitäisi mahdollistaa tie- ja raideliikenteen asettaminen vähitellen samalle lähtöviivalle. Rautatieliikenne on ollut vuosia epäedullisessa asemassa EU:n jäsenvaltioissa sen takia, että käyttäjien on maksettava liikennereittien käytöstä. Tieverkon osalta infrastruktuurin käyttömaksut ovat toistaiseksi olleet pikemminkin symbolisia.

Jos asiaa tarkastellaan puhtaasti tekniseltä kannalta jättäen kaikki muut tekijät huomiotta, voidaan todeta, että ylimpään tieluokkaan kuuluvat tiet, toisin sanoen moottoritiet, pikatiet ja ykkösluokkaan kuuluvat tiet soveltuvat parhaiten raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen käyttöön. Direktiivissä ei mennä niin pitkälle, että siinä noudatettaisiin edellä esitettyä logiikkaa ja asetettaisiin korkeimmat maksut alimpaan tieluokkaan kuuluville teille, toisin sanoen paikallisteille. Siinä keskitytään päinvastoin maksujen perimiseen vain joistakin ulkoisista kustannuksista saastuttaja maksaa -periaatteen perusteella, ja vain ylimpään tieluokkaan kuuluvien teiden, toisin sanoen moottoriteiden, pikateiden, ykkösluokkaan kuuluvien teiden ja nelikaistaisten teiden osalta.

Maksuihin pitäisi sisältyä mahdollisimman vähän vapautuksia ja niiden pitäisi koskea niin kutsuttuja maantieliikenteen ulkoisia kustannuksia, joihin kuuluvat melu ja ennen kaikkea päästöt. Olen suoraan sanottuna utelias tietämään, miten yksittäiset valtiot perustelevat haluttomuuttaan ottaa maksut käyttöön vähintään taulukon 1 mukaisesti; se on erittäin vesitetty versio siitä, mitä todelliset luonnonsuojelijat haluavat.

Näistä logiikan ja suosituksen parlamentissa käsiteltävän version välisistä ristiriidoista huolimatta Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto tukee esittelijän kantaa.

(Puhuja suostui vastaamaan Jörg Leichtfriedin esittämään sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä Jaromír Kohlíček, saattoi olla, että ymmärsin teidät väärin. Haluan selventää erästä asiaa. On loppujen lopuksi suhteellisen selvää, että tämä on laimea kompromissi, että raskaat tavaraliikenteen ajoneuvot ovat jatkossakin etulyöntiasemassa maanteillä ja että maksujen yleinen taso on aivan liian alhainen. Te kuitenkin totesitte aluksi, että tämä direktiivi saattaisi nyt mahdollisesti johtaa maantie- ja rautatieliikenteen tasapuolisiin toimintaedellytyksiin. En usko, että tuloksena ovat tällaiset tasapuoliset toimintaedellytykset. Saattoi olla, että ymmärsin teidät väärin tässä suhteessa. Pyydän teitä selventämään tätä.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä on vasta ensimmäinen vaihe asioiden asettamisessa samalle lähtöviivalle, sillä jos minä maksan paljon rautatieinfrastruktuurista... *(puhuja jatkoi puheenvuoroaan saksaksi)*

(DE) ...se on ensimmäinen vaihe rautateiden edellytysten yhtäläistämiseksi maanteiden edellytysten kanssa, sillä tällä hetkellä rautateillä joudutaan maksamaan kuljetusta matkasta, kun taas maanteillä maksu on hyvin pieni. Tämä on siis pieni askel yhtäläisten edellytysten luomiseksi rautateille ja maanteille.

Juozas Imbrasas, EFD-ryhmän puolesta. – (LT) Arvoisa puhemies, aivan ensimmäiseksi haluan kiittää esittelijää siitä, että hän on tehnyt näin valtavan ja tärkeän työn. Kuten tiedätte, liikennealalla on keskeinen merkitys liikkuvuuden ja Euroopan sosioekonomisen kehityksen turvaamisessa, ja jotta voitaisiin vastata talouskasvun ja kestävyysasettamiin haasteisiin, on välttämätöntä parantaa liikennealan infrastruktuuria. Olemme kaikki huolissamme ilmastonmuutoksen vaikutuksista, ympäristönsuojelusta ja lukuisista terveyteen ja sosiaalisen hyvinvointiin liittyvistä kysymyksistä, jotka kuuluvat erottamattomasti liikenteen järkevään hyödyntämiseen. Olen samaa mieltä siitä, että soveltamalla saastuttaja maksaa -periaatetta ja pyrkimällä turvaamaan yleinen etu saadaan – ja on saatava – aikaan toimenpiteitä, joiden pääasiallisena tavoitteena on vähentää ympäristön pilaantumista, meluhaittoja, luonnonmaisemalle aiheutuvia vahinkoja ja

terveyshaitoista syntyviä sosiaalisia kuluja, sillä ne aiheuttavat huomattavia taloudellisia kustannuksia, jotka jäävät yhteisön ja siten Euroopan kansalaisten maksettaviksi. On hyvä, että liikennealalla pyritään vihdoinkin noudattamaan saastuttaja maksaa -periaatetta. Tämä antaa epäilemättä jäsenvaltioille lisämahdollisuuksia tehostaa kansallisia tiemaksujen keräysjärjestelmiä, mikä merkitsee, että voidaan kehittää parempi liikennealan kysynnän hallinnointiväline. Mielestäni kuitenkin ne välineet, joista tänään keskustelemme, jotka hyväksytään lähitulevaisuudessa, eivät vielä ole täysin riittäviä, ja niistä hyötyvät taloudellisesti vain Euroopan unionin keskeiset kauttakulkujäsenvaltiot, eivätkä ne ole pelkästään hyödyksi – tai ainakin niistä on huomattavasti vähemmän hyötyä – suurelle osalle EU:n ulkorajoilla sijaitsevia Euroopan unionin jäsenvaltioita. Vaikka suhtaudunkin hankkeeseen pohjimmiltaan myönteisesti, kannattaisi tätä näkökohtaa mielestäni arvioida kokonaan uudelleen, harkita toistamiseen ja vasta sitten hyväksyä se.

Mike Nattrass (NI). – (EN) Arvoisa puhemies: EU siis yrittää koota EU:lle tuloja verottamalla kuorma-autoja? Siispä minä kysyn Yhdistyneen kuningaskunnan äänestäjiltä, mitä he ajattelevat EU:sta, ja yleinen vastaus on: ”Mielestäni meidän ei pitäisi liittyä”.

Yhdistynyt kuningaskunta on kaapattu poliittisesti. Yhdistyneen kuningaskunnan lait laaditaan Strasbourgissa, hirviömäinen byrokratiatehdas lakkauttaa teollisuutta ja nyt vuorossa ovat verot, mutta koska asia ei koske jalkapalloa, ihmisille ei anneta tietoa. Yhdistyneen kuningaskunnan tiedotusvälineet välttelevät EU:n todellisuutta, aivoja ruokitaan tv:n saippuasarjoilla ja toimittajat sanovat, ettei EU vaikuta paikallisiin asioihin. EU ei ole uutinen.

Tällä mietinnöllä pyritään keräämään verotuloja kuorma-autojen tiemaksuilla ja rahoittamaan osaksi Euroopan laajuista TEN-T-hanketta, johon sisältyvät EU:n suurnopeusjunayhteydet. Joten kun EU korottaa veroja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, reagoivatko ihmiset rankaisemalla EU:ta vaaliurnilla? Ei, koska heille ei anneta tietoa. Varkain tapahtuvasta EU-liittovaltion lopullisesta vallankaappauksesta tulee veronmaksajien unissakävely Eurooppaan. Puolustus on murentunut, lehdistö ei välitä ja Yhdistynyt kuningaskunta on unessa, joten rekkakuskiraukat pannaan verolle.

Mathieu Grosch (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan onnitella ja kiittää esittelijää ja mukana olleita kollegoitanani heidän työstään. Kompromissin saavuttaminen tästä asiasta ei ollut helppoa. Se johtuu myös siitä, että jopa täällä parlamentissa monet ihmiset eivät ole täysin yksimielisiä lopputuloksesta. Toiset olivat sen kannalla, toiset sitä vastaan. Haluan kuitenkin heti aluksi varoittaa siitä järjettömästä tilanteesta, jossa ne, jotka haluavat enemmän, liittyvät yhteen niiden kanssa, jotka eivät halua mitään, ja romuttavat keskenään koko sopimuksen. Siksi toivon, että ne, jotka haluavat sisällyttää kustannukset hintoihin ja jotka vieläpä pitävät tätä sopimusta hyvin vähäisenä edistyksenä, tukevat kompromissia täällä parlamentissa.

Se on suurelta osin Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillidemokraatit) – ellei kaikkien valtuuskuntien – näkemys, sillä kannatamme kustannusten sisällyttämistä hintoihin kaikissa liikennemuodoissa ja kannatamme myös resurssien käyttöä liikkuvuuden edistämiseen. Meille se oli yksi tärkeimmistä näkökohdista. Meille kyse ei ole liikenteen muuttamisesta kalliimmaksi, kuten juuri väitettiin. Liikenteen kallistuminen ei tee siitä tehokkaampaa. Meille kyse on oikean tasapainon löytämisestä, jotta ne resurssit, jotka liikkuvuus osaksi tuottaa, myös investoidaan kyseiselle alalle.

Toinen meille tärkeä tekijä on yhteentoimivuus. Emme halua teknisesti erilaisia maksujärjestelmiä ympäri Eurooppaa – ajatusta 27 erilaisesta järjestelmästä tulevaisuudessa

on mahdoton hyväksyä. Olen kotoisin raja-alueelta, jossa voi puolen tunnin ajomatalla joutua maksamaan tiemaksua kuusi kertaa! Se ei ole kestävä. Neuvoston on oltava tässä suhteessa hieman aiempaa joustavampi. Panemme painoa myös tavaraliikenteen ajoneuvojen ympäristöystävällisyydelle. Se tarkoittaa, että olemme tässä yhteydessä myös suunnannäyttäjiä ja, kuten juuri todettiin, tältä osin käyttöön ottamamme toimet eivät ole pakollisia, minkä seurauksena ne, jotka kannattavat kustannusten sisällyttämistä hintoihin, eivät varmastikaan ole siinä suhteessa tyytyväisiä. Henkilökohtaisesti olisin myös halunnut tämän olevan pakollista kaikissa jäsenvaltioissa.

Olemme käyneet tämän keskustelun niin monesti täällä parlamentissa. Mitä me haluamme huomenna? Haluammeko 27 eri maksujärjestelmää vai haluammeko kaikkien jäsenvaltioiden noudattavan samoja sääntöjä? Vai onko meidän odotettava uusia kriisejä ennen kuin jälleen vaaditaan EU:n laajuisten toimien toteuttamista? Minusta eurovinjetti myös tekee yhden asian selväksi, nimittäin että vain Eurooppa tuo ratkaisun. Yksittäisten jäsenvaltioiden erilaiset maksut eivät sitä tee.

(Suosionosoituksia)

Jörg Leichtfried (S&D). – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, mielestäni tässä keskustelussa on ollut yksi suuri menestyjä, ja se on esittelijä. Olen todellakin sitä mieltä, että tässä asiassa esittelijällä oli erittäin paljon vastuksia voitettavana ja että hän näin ollen onnistui saamaan irti aivan kaiken mahdollisen koko kysymyksestä.

Tosiasia on, että parlamentin enemmistö ei oikeastaan kannata aidosti ympäristöystävällisempää liikennettä. Ensimmäinen tehtävä on siis tulla toimeen sen kanssa. On täysin selvää, että tällä hetkellä neuvoston liikenneministereiden enemmistö ei lainkaan piittaa ympäristökysymyksistä. Aivan yhtä selvää on, että neuvoston enemmistö ei välitä niistä, jotka elävät ja työskentelevät maanteiden varsilla ja että neuvoston enemmistö kannattaa sitä, että kuluttajat ostavat mieluummin mitä tahansa vanhaa romua, jota on kuljetettu kauas ja laajalle, kuin alueen omia korkealaatuisia tuotteita. Tällaisessa tilanteessa tämä on mielestäni paras mahdollinen tulos.

Ensimmäiseksi käsittelen ulkoisia kustannuksia koskevaa periaatetta. Se oli suuri askel, vaikea askel, joka kohtasi hyvin paljon vastustusta. Nyt meillä on ensimmäistä kertaa mahdollisuus periä pakokaasumaksuja. Meillä on mahdollisuus periä melumaksuja. Tietysti niitä on rajoitettu aivan liikaa ja niiden taso on aivan liian alhainen. Kun katsoo taulukoita, tämä todellakin on vain pisara valtameressä. Osoittautui myös mahdolliseksi niin sanoakseni laajentaa käytäviä, mutta me emme onnistuneet määräämään veroa hiilidioksidipäästöille. Se on käsittämätöntä. Liikenne on yksi suurimmista hiilidioksidipäästöjen aiheuttajista Euroopassa, eikä se joudu maksumieheksi. Nämä kohdat jättävät minut todella tyytymättömäksi.

Näin ollen puollan muiden sellaisten jäsenten toteamusta, joiden mielestä meidän on äänestettävä tämän suosituksen puolesta, sillä muussa tapauksessa kaikki valuu täysin hukkaan. Äänestän sen puolesta raskain sydämin ja sillä ajatuksella, että on hyvä, että olemme päässeet näin pitkälle, mutta tulevaisuudessa edistystä on tapahduttava paljon enemmän.

Gesine Meissner (ALDE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, valkoisessa kirjassa komission jäsen Siim Kallas esittää useita liikenteen tulevaisuutta koskevia mahdollisuuksia. Hän kuvailee esimerkiksi sitä, miten tarvitaan kannustinjärjestelmiä, jotta voidaan lisätä ympäristöystävällisempiä liikennemuotoja, ja hän toteaa myös, että tarvitaan uusia

rahoituslähteitä, jotta pystytään esimerkiksi noudattamaan saastuttaja maksaa -periaatetta. Eurovinjettidirektiivi, josta tänään keskustelemme, on yksi tapa, jolla nämä molemmat asiat voidaan todella saavuttaa.

Uskoakseni voidaan sanoa, että tämä oli Belgian merkittävä voimannäyte, joka aloitettiin Belgian puheenjohtajakaudella, jossa oli mukana kolme merkittävää belgialaista ja joka oli ennen kaikkea esittelijän ansiota: hän onnistui avaamaan uusia väyliä. Sattumoisin olisin toivonut Belgian merkittävälle hankkeelle suurempaa menestystä kuin mihin nyt olemme yltäneet.

Se, mitä tosiasiallisesti onnistuimme saavuttamaan, on pieni ja vaisu kompromissi. Vaikka erittäin pieni osa tuloista onkin nyt korvamerkitty – 15 prosenttia infrastruktuurikustannuksista ja 15 prosenttia ulkoisista kustannuksista on kohdennettava TEN-T-verkkoihin – se on todellakin aivan liian vähän. Kaikki kansallisen liikennepoliitikan edustajat sanovat, että tarvitsemme huomattavasti resursseja pystyäksemme ylläpitämään infrastruktuuriverkkoja. On itsestään selvää, että tällä alalla kerätyt resurssit olisi myös voitava investoida siihen. Tämä on seikka, johon yksikään meistä ei voi olla tyytyväinen. Tosiasia on, että tässä yhteydessä olemme kuitenkin ottaneet askeleen sellaiseen suuntaan, johon voimme myöhemmin edetä lisää. Tästä syystä aiomme myös äänestää kompromissin puolesta.

Kamppailu oli kuitenkin tiukka. Olisi aivan hyvin voinut käydä niin, ettei meillä olisi ollut mitään käsiteltävää, sillä muutamat jäsenvaltiot olisivat mieluummin jääneet kokonaan ilman tulosta. Siksi kompromissi on menestys, ja tuemme sitä tänään äänestyksessä.

(Suosionosoituksia)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, käsiteltävänä olevassa direktiivissä komissio on esittänyt mahdollisuutta maksun perimiseen ulkoisista kustannuksista kuten ilman pilaantumista, melusta ja liikenneuhkista sillä perusteella, että ulkoiset kustannukset pyritään sisällyttämään hintoihin saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti. Kannatan tätä periaatetta, koska pidän sitä tärkeänä ympäristövaikutusten ja ihmisten terveyteen kohdistuvien vaikutusten näkökulmasta, sekä useampien kansallisten, alueellisten ja paikallisten liikennemuotojen käyttöä. Tämä on myös kuntien edun mukaista, sillä ne kärsivät usein erityisesti kauttakulkuliikenteen kielteisistä vaikutuksista.

Edelleen jatkuva talouskriisi ja liikenteenharjoittajien lisääntyvä taloudellinen taakka huomioon ottaen olen myös vakaasti sitä mieltä, että jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus hajauttaa ulkoisista kustannuksista perittävien maksujen käyttöönotto pitkälle ajalle ja yksittäisten liikennemuotojen mukaan. Uuden järjestelmän pitäisi myös mahdollistaa vanhentuneen ajoneuvokannan uusiminen alentamalla ulkoisista kustannuksista perittävien maksujen määrää silloin kun investoidaan ympäristöystävällisiin ajoneuvoihin.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, tänään ei ole mitään syytä olla tyytyväinen: ympäristöystävälliseen liikennejärjestelmään on vielä matkaa, kuten on todettu. Mikä on tämän tekstin sisältö? Mitä siinä sanotaan? Siinä aivan yksinkertaisesti annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vapaaehtoisesti hyödyntää saastuttaja maksaa -järjestelmää. Lisäksi järjestelmä on niin rajattu ja suppea, että loppujen lopuksi kustannukset lisääntyvät vain noin kolmesta neljään senttiä. Miten ihmiset voivat kuvitella, että kolmesta neljään sentin korotuksella olisi tosiasiallista vaikutusta ympäristöystävällisempiin liikennemuotoihin siirtymiseen? Toisin sanoen kyse ei ole suuresta menestyksestä

ympäristön näkökulmasta. Näin on käynyt tälle kuuluisalle ulkoisten kustannusten hintoihin sisällyttämisen periaatteelle sen koettua kovia neuvoston käsittelyssä – pyydän anteeksi, arvoisa Enikő Győri – ja sen saatua osakseen hyvin paljon vastustusta, ja huolimatta esittelijän huomattavasta vaivannäöstä.

Siitä huolimatta äänestämme tämän periaatteen puolesta, koska se on tärkeä. Se on periaate muiden joukossa – keskustelimme aikaisemmin ennalta varautumisen periaatteesta, joka on lyönyt leimansa EU:n direktiiveihin. Äänestämme tämän periaatteen puolesta. Se on vain yksi periaate; edessä on vielä kokonainen taistelu, ja me aiomme jatkaa tätä taistelua saadaksemme aikaan aidon liikennemuutosiirtymän ja luodaksemme ympäristöystävällisemmän liikennejärjestelmän, joka suojelee ihmisten terveyttä ja torjuu tehokkaammin ilmastonmuutosta.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, nykyinen ehdotus eurovinjettidirektiiviksi perustuu ajatukseen siitä, että Euroopan tehokas tieliikennejärjestelmä tukee sen tehostomia rautateitä. Luultavasti kaikkein huolestuttavin seikka on kuitenkin se, että Euroopan parlamentti pitää tätä ehdotusta vasta ensimmäisenä askeleena. On huomattava, että se olisi ensimmäinen askel väärään suuntaan ja tarkoittaisi, että jäsenvaltioiden nykyinen oikeus panna tämä säädös täytäntöön muuttuisi velvoitteeksi, että kilometrikohtainen maksu nousisi entisestään ja ennen kaikkea, että autoilijat olisivat pian seuraavina vuorossa.

Parlamentti puhuu yhdestä järjestelmästä jäsenvaltioiden välillä. Tämän ehdotuksen hyväksyminen merkitsee kuitenkin, että liikenteenharjoittajien pitäisi varautua uuteen perintälaitteeseen kuorma-autojensa ohjaamossa, ja tietenkin siihen liittyviin uusiin veroihin. On selvää, että tällä ehdotuksella Euroopan parlamentti tukahduttaa tieliikenteen hengiltä ilmastohysterian seurauksena. Tieliikennealalla on jo nykyisellään tarpeeksi vaikeaa, eikä se ole varautunut EU:n määräämiin veronlisäyksiin.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Enikő Győri, arvoisa komission jäsen Siim Kallas, aivan aluksi annan tunnustusta ja kiitosta esittelijä Saïd El Khadraouin tekemälle työlle; hän on tehnyt kaiken voitavan mahdollisen kompromissin löytämiseksi.

Juuri sen takia meidän pitäisi mielestäni noudattaa tavanomaista menettelyä. Tämän asian olisi oikeastaan pitänyt mennä sovittelumenettelyyn, koska vastaavuustaulukoita ei sisällytetty lopulliseen sopimukseen. Se olisi voinut olla ihanteellinen mahdollisuus saada aikaan kattava sopimus. Kuten jo mainittiin, se ei valitettavasti ole pelkkä yksityiskohta.

Saastuttaja maksaa -periaate on järkevä ja pätevä periaate, josta on sovittu, ja jotta ei jäisi mitään epäilyksiä, kannatan ympäristöystävällisempää liikennettä. Tämä väline – eurovinjetti – on kuitenkin liian yksipuolinen ja tehoton, kuten myös epäoikeudenmukainen. Parhaillaan kokemiemme suurten talousvaikeuksien aikana tällä päätöksellä annetaan markkinoidemme perustoimialalle isku, jonka tarkoituksena on ainoastaan rahan hankkiminen, vaikka näitä rahoja sitten käytetään tuskin lainkaan liikenneinfrastruktuuriin.

Mielestäni olemme ottamassa käyttöön hyvin monimutkaista mekanismia, varsinkin veloitettavien määrien laskemista varten. Siksi suhtaudun kriittisesti tähän asiakirjaan, koska mielestäni tapaa, jolla se rankaisee maantieteellisesti syrjäisiä jäsenvaltioita, ei voida hyväksyä taloudelliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen pyrkivässä Euroopassa.

Tämän välineen tehokkuutta ei ole todistettu, ja liikennevirtojen mukauttaminen aiheuttaa ongelmia nykyiselle ja tulevalle rahoitussuunnittelulle, koska maksut siirtyvät ja muuttuvat jatkuvasti. Tästä asiasta minulle kerrotaan, että jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, ottavatko ne tämän lisämaksun käyttöön vai eivät. Rajatylittävässä liikenteessä olemme kuitenkin riippuvaisia myös muiden tekemistä päätöksistä, ja niinpä meidän on päästävä yhteisymmärrykseen. Siksi olen vakuuttunut siitä, että maantiekuljetusalan kustannuksella hinnalla millä hyvänsä saavutettua sopimusta ei voida pitää onnistuneena. Mielestäni meillä on vielä pitkä matka kuljettavana, varsinkin kun on kyse oikeudenmukaisista maksuista.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan antaa tunnustusta esittelijä Saïd El Khadraouin sinnikkyudesta, vaikka joudun myös toteamaan, että mainitsin alusta alkaen syrjäisten maiden erityisaseman; niillä on hirvittävän vähän vaihtoehtoja tieliikenteelle – huomattaa jatkuvat esteet, joita Pyreneillä, Espanjan ja Ranskan rajalla, on säännöllisen rajatylittävän rautatieliikenteen luomiselle. Nyt lisäksi – ja hyödynnän sitä tosiasiaa, että komission jäsen Siim Kallas on paikalla – komissio asettaa kyseenalaiseksi Pyreneiden tulevan keskeisen ylikulkupaikan tulevassa ydinverkossa.

Toisin sanoen näiden rautatievaihtoehtoon liittyvien ongelmien takia on tosiasia, että eurovinjetistä tehty sopimus aiheuttaa nyt entistä suurempia rasitteita maanteiden tavarakuljetuksille, jotka syrjäisissä maissa, erityisesti etelässä ja idässä, koskevat tuotteita, joilla on vain vähän tai rajoitetusti lisäarvoa. Luomalla juuri tällaisena aikana – sanoisimmeko huhun muodossa – ongelman, jonka muutamakin lisäsenti aiheuttaa – neljä senttiä ei vaikuta olevan Isabelle Durantille juuri mitään – juuri nyt kun olemme vasta selviytyneet kriisistä tai olemme edelleen keskellä kriisiä kun on kyse kurkuista; nimenomaan näiden vastuuttomien ja väärin syytösten takia, jotka ovat perättömiä, ne ovat olleet ankara isku tuhansille espanjalaisille perheille, ei vain viljelijöille vaan myös liikenteenharjoittajille, koska juuri nuo muutamit sentit, jotka koskevat tuhansia kilometrejä ja espanjalaisen kurkun kaltaisia tuotteita, synnyttävät merkittävän ongelman, joka liittyy niiden kuljettamiseen keskusmarkkinoille, josta nämä syytökset juuri ovat peräisin.

Ei, hyvä Saïd El Khadraoui, aluksi ilmestyi joitakin alustavia kirjanpitotietoja, joista ilmeni selvästi, että korotus tehtiin verorasitukseen liittyvien ongelmien takia, ja sitten nämä tiedot yksinkertaisesti katosivat. Olen aina kysynyt, miksi nuo tutkimukset katosivat, mutta totuus on, että se oli huolestuttavaa, niin meille on sanottu kerta toisensa jälkeen.

Silti minä – ja myös he – olisivat valmiita uhraukseen, jos ongelmat, ruuhkien kaltaiset vakavat ongelmat, ratkaistaisiin. Todettakoon, että nykyisessä sopimuksessa henkilöautot näyttäisivät jääneen ottamatta huomioon ruuhkissa. Viitataan merkittäviin ongelmiin kuten infrastruktuurin kuntoon ja siihen, että parannusta ollaan saamassa aikaan muun muassa vähentämällä meluhaittoja ja muita saasteita. Vielä nytkin tiedämme, että se ei ole mahdollista, koska meillä ei ole tälle lainkaan vaihtoehtoja.

Siksi Espanjan sosialistijäsenten valtuuskunta on mielestään pakotettu äänestämään tätä sopimusta vastaan.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, työmme yleinen ilmapiiri ja parlamentin mielialat voidaan tiivistää kahteen ilmaukseen: ”vihdoinkin”, ja sen kääntöpuolena ”hieman valitettava”.

”Vihdoinkin” sen takia, että hyvin pitkällisten neuvottelujen jälkeen olemme saavuttaneet kompromissin, ja saastuttaja maksaa -periaate on nyt aidosti alkamassa hahmottua tässä asiakirjassa.

"Hieman valitettava" sen takia, että vaikka julkinen taloustilanne jäsenvaltioissa on mutkikas, meidän olisi pitänyt tehdä kaikki voitava investoidaksemme kerätyt tulot uudelleen esimerkiksi Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) ensisijaisten hankkeiden hyväksi. Arvoisa Siim Kallas, komission tehtävä on harjoittaa tiivistä valvontaa. "Valitettava" myös sen takia, että henkilökohtaisesti olen pahoillani tästä vähimmäissopimuksesta siltä osin kuin on kyse halusta helpottaa ruuhkia: vaikka ehdotetussa sopimuksessa otetaan huomioon muiden kuin ruuhka-aikojen käsite, menetelmät, joiden avulla jäsenvaltioiden on toteutettava se, ovat tehottomia. Komission on pantava vauhtia tähänkin asiaan.

Kolmanneksi totean, että vaikka nykyisessä direktiivissä säädetään 3,5 tonnin painoisten raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen ottamisesta sen soveltamisalaan vuodesta 2012 lähtien, me mahdollistamme sopimuksessa niitä koskevan vapautuksen. Tämä on haitallinen myönnytys. Hyvä Siim Kallas, tässäkin asiassa komission on oltava keskeinen toimija. Lyhyesti sanoen, vaikka kompromissi onkin vaatimaton ja pieni askel, se on kuitenkin askel. Siksi äänestämme sen puolesta.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Eva Lichtenberger totesi, että Euroopan unionin jäsenvaltioissa on muutama järkevä ministeri. Olisin kiitollinen, jos hän voisi mainita heidän nimensä, vaikka ymmärränkin, että se olisi erittäin lyhyt luettelo. Haluan kiittää esittelijää hänen erittäin perusteellisesta työstään, vaikka onkin hyvä, että voimme keskustella siitä, koska siihen sisältyy muutamia äärimmäisen kiistanalaisia asioita. Kuorma-autot joutuvat maksamaan enemmän, toisin sanoen kuljetusyriyten omistajien maksut lisääntyvät. Tämä on ongelma yrityksille kriisiaikana, emmekä voi muuta väittää. Kysymys kuuluu seuraavasti: miten rahat käytetään? Tämä on todella pulmallista, sillä on huono asia, jos rahat käytetään vielä useampiin marginaaliryhmien järjestöihin hankkeisiin. Ne pitäisi käyttää liikennealaa, liikenteen kehittämiseen, jolloin korotukset olisivat järkeenkäyviä. Muussa tapauksessa kyse on eräänlaisesta kiristyksestä, joka tapahtuu Euroopan unionin luvalla ja jolle Euroopan parlamentti antaa hyväksyntänsä. Mielestäni tämä on jotakin todella kiistanalaista.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, liikenne Euroopassa on liian halpaa. Vain ympäristöystävällinen liikenne on liian kallista. Kaikki tämä saadaan aikaan poliittisilla valinnoilla, eikä tämä direktiivi muuta sitä. Kilpailu on epäreilua. Raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen saamia verohelpotuksia ei rajoiteta. Jokainen kuorma-auto aiheuttaa 60 000 kertaa enemmän vahinkoa kuin henkilöauto, mutta tietenkään se ei joudu maksamaan 60 000 kertaa enemmän.

Pakollinen rautatiemaksu on ollut Euroopan unionissa käytössä vuosikymmeniä. Jokainen veturi – riippumatta siitä, kuljettaako se matkustajia vai tavaroita – joutuu maksamaan rautatiemaksun jokaisesta matkakilometrillä. Maanteillä maksu on vapaaehtoinen. Sille on asetettu yläraja. Useimmiten se koskee vain moottoriteitä ja vain 12 tonnin painoisia tai sitä painavampia ajoneuvoja. Rautateillä tällaista rajoitusta ei ole. Se on epäreilua ja haittaa ympäristöystävällistä raideliikennettä samalla kun se helpottaa ympäristön kannalta haitallisen tieliikenteen asemaa.

Tiedämme, että muutos liikkuvuudessa on välttämätön ilmaston suojelemiseksi. Me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsenet haluamme suojella ilmastoa ja turvata liikkuvuuden tulevaisuudessa, ja siksi tarvitaan oikeudenmukaista kilpailua. Eurovinjetti on vain pienen pieni askel kohti tätä tavoitetta.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, raskas tavaraliikenne on olennainen osa järkevään talouteen kuuluvaa toimitusprosessia. Jos Euroopan alueella kannetaan lisämaksuja, lisäkustannukset päätyvät lopulta kuluttajalle.

Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus tarkastelee raskaan tavaraliikenteen maksuja saattaakseen meidät samalle viivalle Euroopan kanssa vuonna 2015. Meillä ei ole maksullista tieverkkoa emmekä veloita raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tienkäyttöveron lisäksi muita maksuja. Yhä useammat ulkomaiset kuorma-autot, jotka vievät enemmän kuin niille kohtuudella kuuluvan osan rajatylittävästä tavaraliikenteestä, aiheuttavat meille epäilua kilpailua. Ulkomaiset toimijat eivät maksa tienkäyttömaksua, mutta dieselvero on Yhdistyneessä kuningaskunnassa peräti 23 pennyä korkeampi litralta, mikä antaa kilpailijoille 15 prosentin edun. EU:n oikeuden mukaan Yhdistynyt kuningaskunta ei kuitenkaan voi ottaa käyttöön vain ulkomaisia ajoneuvoja koskevaa maksua.

Jos tämä direktiivi laajentaa sen mahdollisuuksia, mikä tahansa Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen toimenpide raskaan tavaraliikenteen maksujen käyttöön ottamiseksi jää ei-toivotun välillisen veron varjoon; komissio myös pidättää itsellään oikeuden muuttaa tämän veron pakolliseksi vuonna 2013. Koska ehdotukset liittyvät verotukseen, pitäisi neuvoston tehdä päätöksensä yksimielisesti, ja silti säädöksiä saatetaan voimaan Lissabonin sopimuksen liikennealaa koskevalla määräyksellä. Se on salakavala tapa ottaa käyttöön välillisiä veroja, eikä kenenkään, joka vähänkin kannattaa demokratiaa, pitäisi äänestää sen puolesta.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Eurooppa 2020 -strategiassa Euroopan unioni asetti tavoitteekseen ympäristöystävällisemmän talouden ja liikennealan uudistamisen. Kaikki unionin toimielimet, myös Euroopan parlamentin enemmistö, ovat kannattaneet tätä tavoitetta laajalti, kuten myös kaikki jäsenvaltiot.

Onkin sääli, että useat jäsenvaltiot ovat nähneet paljon vaivaa vuodesta 2008 lähtien karsiakseen eurovinjettidirektiiviä koskevan ehdotuksen sisältöä ja torjuakseen asiakirjan läpimenoa.

Tänään olemme kuitenkin neuvoston kanssa sinnikkäästi neuvotelleen esittelijän – ja haluan esittää tässä kiitokset Saïd El Khadraouille – ja varjoesittelijöiden ansiosta vihdoinkin saaneet aikaan kompromissin. Myönnettäköön, että tämän tekstin tavoitteet eivät ole läheskään yhtä kunnianhimoiset kuin alkuperäisen ehdotuksen, mutta se antaa meille mahdollisuuden panna ensimmäistä kertaa täytäntöön saastuttaja maksaa -periaatteen ja sisällyttää liikenteen ulkoiset kustannukset, kuten melun ja hiilidioksidipäästöt, hintoihin.

Sen varmistamiseksi, ettei eurovinjetti ole pelkkä vero vaan todella auttaa kehittämään liikennettä Euroopassa, jäsenvaltioita rohkaistaan myös investoimaan keräämänsä tulot uudelleen liikennemuotojen nykyaikaistamiseen. Parlamentti on myös onnistunut varmistamaan, että tiemaksujärjestelmien yhteentoimivuudessa saavutetaan konkreettista edistystä ja että puhtaampien raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen käyttöä kannustetaan voimakkaammin.

Jotta johdonmukaisuus parlamentin itselleen asettamien poliittisten tavoitteiden kanssa säilyisi, toivon vilpittömästi, että pystymme tukemaan tätä kompromissia, jota meille ehdotetaan toisessa käsittelyssä, ja siten viitoittamaan tietä kestävämmälle liikennepolitiikalle.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Enikő Győri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, vihdoinkin meillä on jotakin, mihin voimme olla tyytyväisiä:

tieliikennemaksu, jolle asetetaan yläraja tässä uudessa eurovinjettidirektiivissä, voi tulevaisuudessa sisältää melun ja ilman pilaantumisen aiheuttamat kustannukset.

Toinen tyytyväisyyden aihe on se, että tällä Saïd El Khadraouin – ja kiitän häntä hänen sinnikkyystään – laatimalla mietinnöllä ilmaisemme selvästi halumme ottaa saastuttaja maksaa -periaatteen huomioon tieliikenteen kustannuksissa. Meidän on kuitenkin pysyttävä valppaina: kolme vuotta kestäneiden toimielinten välisten neuvottelujen jälkeen meidän on saatava määrätty jäsenvaltiot vakuuttuneiksi siitä, että aidosti ympäristönsuojelua edistävä politiikka ja Euroopan rautatieverkon menestyksekkääseen kehittämiseen tähtäävä talouspolitiikka ovat molemmat saavutettavissa näissä kolmikantaneuvotteluissa löydetyn tasapainon ansiosta. Meidän on myös varmistettava, että osa kerätyistä tuloista todella kohdennetaan infrastruktuuriin ja Euroopan laajuisen liikenneverkon hankkeisiin siten kuin on ilmoitettu.

Haluan myös sanoa, miten pahoillani olen siitä, että saastuttaja maksaa -periaatteen velvoittavuus on jätetty pois tästä kompromissista. Ellei oteta lukuun esittelijämme Saïd El Khadraouin sinnikkyyttä, josta kiitin häntä, arvoisa komission jäsen, Euroopan komissio on jälleen kerran hävinnyt taistelun määrätuille nationalistisille mielipiteille ja asenteille.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan esittää suurkiitokset esittelijälle hänen erinomaisesta työstään erittäin vaikean aiheen parissa. Kuten monet ovat huomauttaneet, uusissa säännöissä jäsenvaltioita ainoastaan kehoitetaan käyttämään saamansa tulot ympäristön tilan parantamiseen, ja siksi on tärkeää, aivan kuten Dirk Sterckx totesi, että me täällä Euroopan parlamentissa jatkuvasti muistutamme hallituksia näiden suositusten noudattamisen tärkeydestä.

Tietenkään ei ole tarkoitus, että kuljettajien ja liikenteenharjoittajien pitäisi maksaa meluhaitoista ja ympäristövaikutuksista, jos me emme samanaikaisesti ota käyttöön ongelmien ratkaisemiseen tarkoitettuja toimenpiteitä, kuten tienhoitotoimenpiteitä ja muita melua vähentäviä toimenpiteitä. On hyvin tärkeää ehkäistä näiden maksujen muuttuminen pelkäksi raskaita tavaraliikenteen ajoneuvoja koskevaksi uudeksi veroksi, kuten jotkut jäsenet ovat maininneet. Meidän on jatkettava työtä ympäristön tilan parantamiseksi ja hiilidioksidipitoisuuksien vähentämiseksi Euroopassa, ja siksi on keskeisen tärkeää varmistaa, että ympäristömaksut todella käytetään syntyvien ympäristöongelmien vähentämiseen ja ratkaisemiseen.

(Suosionosoituksia)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, eurovinjettiä koskevalla päätöksellä EU ottaa askelen oikeaan suuntaan voidakseen soveltaa saastuttaja maksaa -periaatetta tieliikenteeseen. Lopultakin olemme tehneet sopimukseen infrastruktuurin käyttökustannusten sekä meluhaitoista ja ympäristön pilaantumisesta johtuvien kustannusten siirtämisestä liikenteenharjoittajalle. Toivon, että monet EU:n jäsenvaltiot ottavat tämän järjestelmän käyttöön, myös Alankomaat. Mark Rutten hallitus Alankomaissa suunnittelee käytännöllisesti vetävänsä hatusta ”erilaisen tavan maksaa liikkuvuudesta”. Nuo suunnitelmat sopivat hyvin yhteen tämänpäiväisen sopimuksen kanssa.

Toivon, että komissio esittää ehdotuksia näiden kustannusten perimiseksi vaiheittain myös muilta liikennevälineiltä. Tietenkin näin meneteltäessä on otettava huomioon kullekin alalle ominaiset tekijät. Sisävesiliikenne ei siten ole ainoa jokiveden käyttäjä, mikä on aivan selvää näinä äärimmäisen kuivuuden aikoina. Itse asiassa maatalous käyttää tällä hetkellä

runsain määrin kasteluvettä. Olemme kuitenkin nyt ottaneet merkittävän edistysaskeleen, ja meidän on jatkettava vielä pidemmälle.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, ei ole mikään sattuma, että Espanja, Italia, Kreikka, Irlanti, Portugali ja muut maat ovat kaikki haluttomia hyväksymään niin sanotun eurovinjetin.

Tämä yleinen kriittinen asenne johtuu maidemme syrjäisestä sijainnista, sillä meidän loppujen lopuksi maksamme tämän varsin huomattavan maksun, ja jäsenvaltiot, jotka hyötyvät keskeisestä sijainnista Euroopan unionissa, korjaavat sen talteen.

Eurovinjetin perusajatus on hyvin kiistanalainen, ja sen tuenilmaukset heikkenevät päivä päivältä. Vaikka järkeiltäisiinkin ulkoisten kustannusten sisällyttämisen hintoihin olevan käypä lähtökohta, on pohjimmiltaan kestävämpiä, että tavallisten henkilöautojen asemasta vain raskaat tavaraliikenteen ajoneuvot saavat kärsiä liikenneuhkien helpottamista koskevasta tavoitteesta, aivan kuten vanhaa saastuttaja maksaa -periaatettakin sovelletaan selvästi syrjivällä tavalla.

Hyvät kollegat, tämän lisäksi vain 15 prosenttia eurovinjetillä – joka suunniteltiin infrastruktuurien rahoitusvälineeksi – kerätyistä varoista käytetään lopulta Euroopan laajuisten verkkojen rahoittamiseen, eikä tämä ole vaatimus vaan pelkkä suositus. Näin ollen valtiovarainministeriöt kohdentavat varat sopivaksi katsomallaan tavalla omien maiden edun mukaisesti laajalla infrastruktuurikentällä. Lopputuloksena on jälleen uusi takaisku maanteiden tavaraliikenteelle, joka nykytilanteessa on ainoa keino taata sisämarkkinoiden toiminta.

Hyvät kollegat, tämä on todellisuutta – todellisuutta, josta talouskriisi tekee vielä paljon karumpaa. Jos eurooppalaisten tuotteiden on määrä pystyä kilpailemaan maailmanmarkkinoilla, meillä ei ole varaa kokeiluihin, jotka saattavat entisestään vahingoittaa jo valmiiksi heikkoa Euroopan taloutta määräämällä vielä uusia lisäkustannuksia.

Lopuksi totean, että elintarvikekriisi, joka on häikäilemättömästi laitettu espanjalaisten tuotteiden syyksi, on aiheuttanut epäoikeudenmukaisia seuraamuksia ja valtavia menetyksiä niille, jotka kärsivät eurovinjetistä: rahtiliikenteen harjoittajille ja varhaislajikkeiden tuottajille.

Hyvät kollegat, kaikista näistä syistä Euroopan kansanpuolueen espanjalaisjäsenen valtuuskunta äänestää direktiiviehdotusta vastaan.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Arvoisa puhemies, tavarakuljetuksia koskevassa direktiivissä käyttöön otettu yleisperiaate, jolla tarkoitetaan ulkoisten kustannusten sisällyttämistä hintoihin, on hyvin olennainen ja merkitykseltään symbolinen. Nämä ovat nykyaikaiset ja samalla joustavat puitteet saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamiselle ja väline ruuhkaongelmien helpottamiseksi tärkeimmillä kansallisilla moottoriteillä.

Nimenomaan tästä syystä monien puhujien ilmaisemia – osaksi perusteltuja – huolenaiheita sen soveltamisen epätasaisista vaikutuksista unionin alueilla ja tieliikenteen alalla on hälvennettävä. Suurelta osin Saïd El Khadraouin ansiota olevan kompromissitekstin tarkoituksena on kyseessä olevien maksujen asteittainen käyttöönotto siten, että samalla uusitaan vähitellen eurooppalaista autokantaa.

Vastarinnan voittamiseksi ja tien viitoittamiseksi eurovinjettijärjestelmän hyväksymiselle ja tehokkuudelle on kuitenkin varmistettava ensiksi, että direktiiviä sovelletaan tarkasti,

avoimesti ja nopeasti kaikissa jäsenvaltioissa ja toiseksi, että kaikki tulot kohdennetaan lisävaroina liikenneinfrastruktuuriin eikä niitä käytetä suuresti rummutettujen puutteiden korjaamiseen.

Hubert Pirker (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kuten kaikki tiedämme, tämä direktiivi on kompromissi. Se on kuitenkin epäilemättä myös hyvä kompromissi, koska se ottaa molemmat osapuolet ainakin jossain määrin huomioon – sekä liikenteenharjoittajat että melua ja pakokaasuja sietämään joutuvat kansalaiset. Mitkä ovat tämän direktiivin edut? Mielestäni niitä on kolme.

Ensinnäkin tiemaksuista saatavien tulojen korvamerkitseminen liikenneinfrastruktuurin parantamiseen tehtäviin investointeihin, mikä on yleisen taloudellisen edun mukaista ja parantaa turvallisuutta ja liikenneyhteyksiä. Toiseksi maksujen yhtenäinen keräysjärjestelmä, joka vähentää kustannuksia ja ehkäisee liikennesuuhkia. Kolmanneksi vielä erittäin tärkeä seikka, nimittäin se, että se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa myöhemmin vapaaehtoisesti tiemaksuissa huomioon melun ja epäpuhtauspäästöjen kaltaiset kustannukset. Nämä ovat siis valvontamekanismit.

Ne, jotka välttävät ruuhka-aikoja ja liikennesuuhkia, maksavat vähemmän, ja ne, jotka ajavat puhtaita ja hiljaisia tavaraliikenteen ajoneuvoja, hyötyvät pienemmistä kustannuksista. Toivon näiden kannustinten merkitsevän, että tulevaisuudessa vältetään liikennesuuhkat ja tavaraliikenteen ajoneuvokanta uusitaan. Kaiken kaikkiaan olemme tietoisia siitä, ettei kaikkia toiveita voitu täyttää neuvotteluissa, mutta näiden myönteisten näkökohtien, jotka pystyimme saavuttamaan neuvotteluissa parlamentin sitkeyden ansiosta, pitäisi johtaa haluttuihin myönteisiin vaikutuksiin.

Toivon myös, ettei täytäntöönpanoon liity liikaa byrokratiaa, sillä kokonaisuus kärsisi siitä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, ulkoisiin kustannuksiin perustuvan maksun sisällyttäminen tiemaksuun antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden periä sitä Euroopan laajuisen tieverkon tai sen joidenkin osuuksien käytöstä sekä mistä tahansa muista lisäosuuksista niiden omilla moottoreilla, jotka eivät kuulu Euroopan laajuisen tieverkkoon.

Emme kannata tulliesteiden tarkoituksellista käyttöönottoa; ne lisäävät syrjäisissä jäsenvaltioissa toimivien liikenteenharjoittajien kustannuksia ja nostavat siten myös kuljetettujen tuotteiden hintoja. Vaikka liikenteenharjoittajan kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää ei pitäisi direktiivissä sallia, sen 7 k artiklan mukaan ne jäsenvaltiot, jotka ottavat käyttöön infrastruktuurin käyttöön perustuvan tietulli- ja/tai käyttäjämaksujärjestelmän, voivat tarjota asianmukaisen korvauksen näistä maksuista, mikä saattaa vääristää kilpailua.

Mielestäni infrastruktuurin käyttäjämaksusta ja ulkoisiin kustannuksiin perustuvasta maksusta saadut tulot on käytettävä Euroopan laajuisen tieverkon ylläpitoon, liikenneturvallisuuden parantamiseen ja turvallisten pysäköintialueiden järjestämiseen; ne ovat täysin välttämättömiä voimassa olevan sosiaalialan lainsäädännön noudattamiseksi.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme kaikki yksimielisiä tavaraliikenteen kestävyuden lisäämisestä, mutta tämä tulos saavutetaan pääasiassa infrastruktuuriin tehtävillä investoinneilla ja nykyisen ajoneuvokannan vähittäisellä uusimisella.

Todellisuudessa eurovinjetin ja saastuttaja maksaa -periaatteen ympäristönsuojeluajattelun taustalla on joidenkin maiden huomattavan epäedullinen kilpailuasema muihin maihin verrattuna; sillä on vakavia vaikutuksia paitsi niiden kuljetusalan sektoriin, joka muodostuu suureksi osaksi pienistä ja keskisuurista yrityksistä, myös niiden kansallisiin järjestelmiin. Kaikki nämä vaikutukset toteutuvat ilman riittävien resurssien pakollista uudelleenkohdentamista liikenneinfrastruktuurin sekä kuljetusalan tehokkuuden ja ympäristövaikutusten parantamiseen, minkä pitäisi olla tämän direktiivin keskeinen tulos.

Neuvotteluilla on saavutettu joitakin vähäisiä myönteisiä tuloksia – tarkoitan yhteentoimivuutta ja tulojen pakollista korvamerkitsemistä tiettyyn liikennekäytävään vuoristoalueilla – mutta kokonaistulos on heikko. Mielestäni mahdollinen sovittelumenettely olisi paras tapa hioa pois ne ongelmakohdat, jotka vielä ovat ratkaisematta.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotettu direktiivi saattaa olla viimeinen pisara Yhdistyneen kuningaskunnan maantiekuljetusalalle. Alan asema on heikentynyt tasaisesti kuluneen vuosikymmenen aikana. Toimiluvalla toimivien kuljettajien määrä on vähentynyt 8 prosenttia viimeisten kolmen vuoden aikana. Ulkomaiset kuorma-autot hallitsevat nyt 80:tä prosenttia Englannin kanaalin alikulkuyhteyksien liiketoiminnasta. Viime vuosikymmenellä 20 prosenttia kotimaan liiketoiminnasta on menetetty ulkomaisille liikenteenharjoittajille. Maassa asuu suuri ja yhä kasvava määrä ulkomaisia liikenteenharjoittajia, jotka käyttävät ulkomaisia ajoneuvoja, maksavat vain omien maidensa vähäiset ajoneuvomaksut ja valtaavat yhä suuremman osan kotimaan liiketoiminnasta.

Näyttäisi siltä, että Yhdistyneen kuningaskunnan liikenteenharjoittajat yksinkertaisesti menettävät liiketoimintamahdollisuutensa kilpailun – suosikkitermi EU:n sanastossa – takia. Tämä kilpailu ei kuitenkaan ole reilua kilpailua. Yhdistyneen kuningaskunnan ajoneuvovero on paljon suurempi ja polttoainevero muita maita korkeampi. Ulkomaiset liikenteenharjoittajat käyttävät työssään Yhdistyneessä kuningaskunnassa polttoainetta, jota he ovat tuoneet mukanaan 1 000 litran tankilla. Vaikka ehdotetut maksut koskevat kaikkia ajoneuvoja, taakka voi olla Yhdistyneen kuningaskunnan toimialalle kohtalokas. Tätä direktiiviä on vastustettava.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, on täysin selvää, että sisämarkkinat ovat yksi unionin suurimmista saavutuksista ja että tehokkaat liikennejärjestelmät kuuluvat niihin. Itse kuitenkin asun alueella, jonka kautta vuosittain kulkeva tavaraliikenne on yli 50 miljoonaa tonnia, ja sen lisäksi, että ihmisillä oikeus tehokkaaseen liikenteeseen, teiden varsilla asuvilla on mielestäni oikeus saada suojelua liikenteen vaikutuksilta ja seurauksilta. Siksi tämä ehdotus on todellakin pieni askel oikeaan suuntaan, jos sitä käytetään siten, että tehdään investointeja meluntorjunnan parantamiseen, nykyaikaisten raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen hankkimiseen ja ennen kaikkea nykyaikaisen rautatieverkoston ja kuljetuskaluston lisäämiseen.

On myös myönteistä, että vuoristoalueilla voidaan periä lisämaksu. Mielestäni on kuitenkin erityisen kyseenalaista, että suunnittelemme jatkavamme tällä alalla vapaaehtoisten toimien periaatteen noudattamista, toisin sanoen siten, että entiseen tapaan niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät halua olla osallisena eurovinjettidirektiivissä, ei yksinkertaisesti tarvitse panna sitä täytäntöön. Tämä ei ainoastaan johda syrjintään Euroopassa vaan on myös äärimmäisen kyseenalaista ihmisiin kohdistuvien vaikutusten takia.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän ehdotuksen yleinen suuntaus on myönteinen, koska meidän aikanamme on muun muassa torjuttava ilmastonmuutosta kaikilla mahdollisilla aloilla; kaikkiin pilaantumista aiheuttaviin menettelytapoihin on käytävä käsiksi. Varmastikin esimerkiksi tiemaksuissa on järkevää keskittyä raskaisiin tavaraliikenteen ajoneuvoihin.

Yksi seikka, jota meidän on erityisesti käsiteltävä laajemmin, on se, että meidän pitäisi pystyä kehittämään yhä vähemmän polttoainetta kuluttavien moottoreiden valmistusteknologiaa; toisin sanoen sellaisten moottoreiden, jotka kulkevat yhä pitemmän matkan pienemmällä matkakohtaisella polttoaineen kulutuksella. Tämä on yksi niistä aloista, joilla tarvitaan ehdottomasti paljon tutkimusta; monenlainen tehostaminen on mahdollista raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen lisäksi kaikissa muissakin ajoneuvoissa. Tämä on sellainen asia, josta ei puhuta ja jota ei edistetä ja tutkita tarpeeksi.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, se, että maanteiden tavaraliikenteen verottamista ja eurovinjettiä on vihdoin käsitelty, on sinänsä hyvä uutinen kaikille eurooppalaisille. Siitä huolimatta olemme vielä kaukana siitä, että maanteiden tavaraliikenne maksaisi kohtuullisen osuuden yhteiskunnalle aiheuttamistaan kustannuksista: infrastruktuurin käytöstä johtuvasta kulumisesta, ympäristön pilaantumisesta, kansanterveydestä ja onnettomuuksista. Koska asun kaupungissa, jonka läpi kulkee joka vuosi miljoonia raskaita tavaraliikenteen ajoneuvoja, voin vakuuttaa, että asianomaiselle väestölle aiheutuviin haittoihin kiinnitetään harvoin huomiota.

On myös sellaisia kysymyksiä, joita kukaan Euroopan parlamentissa ei halua käsitellä: kuljettajien erittäin pienet palkat, hirvittävät työolot ja kohtuuttomat ajoajat, jotka vaarantavat kaikkien turvallisuuden. Ei ole liioittelua puhua tien orjista.

Siispä on kuin onkin välttämätöntä kantaa enimmäismäärä veroja, jotta edistetään lyhyitä ajomatkoja, kuljetusjärjestelmiä, jossa ajoneuvoja kuljetetaan rautatievaunuun lastattuna, merikuljetuksia ja sisävesiliikennettä, ja on välttämätöntä saada koko unioni ja sen naapurialueet tavoittelemaan parhaita mahdollisia sosiaalisia oloja. On kuitenkin tärkeää, että verotus on järkevää, jotta maksumiehiksi eivät joudu kuljetusalan pk-yritykset, kuljettajat ja ainakaan kuluttajat, vaan suuret rahtiyritykset ja suurasiakkaat, kuten suuret jakelualan toimijat.

Siim Kallas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan antaa parlamentin jäsenille suurkiitokset heidän kommenteistaan ja esittää muutamia huomioita.

Ensinnäkin eurovinjetti ei ole eurooppalainen vero. Tämä on tehtävä täysin selväksi. Tässä mielessä sen nimi on huono. Se on päinvastoin direktiivi, jolla rajoitetaan ja säännellään kansallisia maksuja. EU:ssa on 22 maata, jotka kantavat erilaisia tietulleja ja -maksuja eri ajoneuvotyypeiltä – raskailta ajoneuvoilta ja henkilöautoilta. Kaikki eri maista tulevat käyttäjät maksavat näitä maksuja käyttäessään EU:n tieverkkoa.

Toiseksi pyydän teitä hyväksymään kompromissin. Tämä on paljon suurempi ja monimutkaisempi asia kuin miltä se näyttää. Tämän taustalla käydään jatkuvasti kahta olennaisen tärkeää kamppailua.

Ensimmäinen on kamppailu periaatteesta: kenen pitäisi maksaa infrastruktuurin käytöstä ja mistä tarkalleen ottaen heidän pitäisi maksaa? Niinpä kompromissi on menossa oikeaan suuntaan. Käyttäjä maksaa ja saastuttaja maksaa -periaatteiden jatkuminen on väistämätöntä. Tämä on asioiden saama suunta.

Toinen kamppailu on paljon yhtäjaksoisempi ja tiukempi. Se on niiden maiden välinen kiista, joissa on runsaasti kauttakulkuliikennettä ja jotka luonnollisesti vaativat joustavampia mahdollisuuksia puuttua infrastruktuuriongelmiinsa ja haluavat selvästi jakaa infrastruktuurin käytöstä johtuvan taakan veronmaksajien ja kaikkien käyttäjien – korostan, kaikkien käyttäjien – kesken: minkäänlaista syrjintää ei voida hyväksyä.

Tietenkin on ryhmä maita, jotka ovat jyrkästi sitä vastaan. Vastustus oli myös hyvin näkyvää täällä käydyssä keskustelussa. Minun on muistutettava teille, että 15. lokakuuta neuvosto sopi poliittisesta kompromissista. Määrävähemmistön syntyminen oli hyvin lähellä, ja kamppailu jatkuu nyt täällä.

Saïd El Khadraoui on tehnyt suurenmoista työtä hyvän kompromissin saavuttamiseksi ja hyvän kompromissiehdotuksen laatimiseksi. Pyydän teitä vilpittömästi tukemaan tätä kompromissia. Siinä näyttäisi olevan paljon yksityiskohtia, jotka eivät ole kaikilta osin ja kaikkien mielestä tyydyttäviä, mutta se on todella suuri askel. Tämä kysymys on ollut ratkaisematta vuosikausia. Nyt olemme ottamassa askelen eteenpäin.

Enikő Győri, neuvoston puheenjohtaja. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensinnäkin haluan kiittää teitä tästä arvokkaasta keskustelusta, jossa esitettiin runsaasti väitteitä ja vastaväitteitä. Myös tämä osoittaa, kuten komission jäsenkin mainitsi, että kompromissi on saavutettu. Suurten vaikeuksien, ongelmien ja tietenkin kamppailujen jälkeen olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että tämä on EU:lle menestys, kuten Jörg Leichtfried jo mainitsi. Kiitos myös puheenjohtajavaltio Unkaria kohtaan osoitetusta arvostuksesta.

Kaikkien muiden kompromissien tavoin tämäkin vaati todellista tasapainoilua. Meidän oli löydettävä tasapaino ympäristön ja talouden kestävyuden välille. Torjun sen käsityksen, että neuvosto ei kiinnittänyt lainkaan huomiota ympäristönsuojeluun. Ellei se olisi ollut tärkeää, tätä direktiiviä ei olisi. Meidän oli löydettävä tasapaino myös – ja haluan sanoa tämän myös Luis de Grandes Pascualille – keskeisten alueiden ja syrjäseudun välille. On totta, että neuvostossa käytiin kiivaita keskusteluja parhaista tavoista varmistaa, etteivät syrjäiset jäsenvaltiot tunne itseään ulkopuolisiksi, ja lopulta neuvostossa syntyi määräenemmistö, ja toivottavasti niin käy myös parlamentissa, minkä keskustelukin on mielestäni jo osoittanut.

Voisimme sanoa, että tämä on vain pisara valtameressä, mutta mielestäni – ja olen iloinen, että monet ovat myöntäneet tämän keskustelussa – olemme ottaneet äärimmäisen tärkeän ensimmäisen askelen kohti kustannusten sisällyttämistä hintoihin ja tulojen palauttamista takaisin kuljetusalalle, vaikka kompromissi ei – kuten muutkaan kompromissit – olekaan aivan täydellinen, ja olen varma, että pystymme toteuttamaan lisätoimia lähivuosina.

Haluan mainita kolme erityisongelmaa, jotka herättivät useita kysymyksiä. Ensimmäinen niistä on tulojen käyttö, ja haluan palata Dirk Sterckxin esittämään huomautukseen. Sopimukseen sisältyy jäsenvaltioille annettu yksityiskohtainen suositus, joka liittyy nimenomaan tulojen käyttöön, ja siinä todetaan muun muassa, että 15 prosenttia syntyneistä tuloista – ja korostan tätä erityisesti Gesine Meissnerille – pitäisi käyttää Euroopan laajuisten liikennehankkeiden rahoittamiseen. Haluan myös lisätä, että tämä on riittävän kompromissin tulos; kuten myös Dirk Sterckx mainitsi, kompromissi on hyvä ja riittävä, vaikka se onkin kenties vasta ensimmäinen askel oikeaan suuntaan.

Dirk Sterckx esitti myös toisen erityiskysymyksen, joka koski liikenneuuhkien aiheuttamien kustannusten osoittamista. Euroopan parlamentin kanssa tehty sopimus ulottuu koskemaan myös tätä ongelmaa, koska se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden määritellä sijainnin ja

ajan perusteella eriytetyt tienkäyttömaksut. Kuten tiedätte, jäsenvaltioilla on mahdollisuus periä korkeampia infrastruktuurimaksuja ruuhka-aikoina. Infrastruktuurimaksujen suurempi eriyttäminen antaa meille vaihtoehtoisen tavan torjua liikenneuhkia, ja vaikka ulkoisten kustannusten laskemisessa otettaisiin huomioon vain ilman pilaantuminen ja meluhaitat, direktiivissä käyttöön otetun eriyttämismekanismin avulla voidaan vielä osaltaan tehokkaasti vaikuttaa Euroopan teillä tavallisten liikenneuhkien vähentämiseen.

Lopuksi haluan käsitellä kolmatta kysymystä, nimittäin Eva Lichtenbergerin esittämää kysymystä, joka koskee ulkoisiin kustannuksiin perustuvia maksuja. Neuvosto on jo hyväksynyt ensimmäisen käsittelyn kantansa 14. helmikuuta tänä vuonna ja sisällyttänyt sen jälkeen direktiiviin parlamentin pyynnöstä säännöksen, jonka tarkoituksena on antaa kansalaisille raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen ympäristöominaisuuksia koskeva poliittinen signaali. Tätä varten direktiivin soveltamisalaan kuuluu mahdollisuus periä vuoristoalueita koskevan korotuksen lisäksi Euro 0, 1, 2 ja 3 -luokan ajoneuvoilta ulkoisiin kustannuksiin perustuva maksu. Koska Euro 3 -luokan ajoneuvot saastuttavat vähemmän kuin muut Euro-päästöluokkiin kuuluvat saastuttavimmat ajoneuvot, kaksinkertaista maksujärjestelmää sovelletaan niihin vasta myöhemmästä ajankohdasta lähtien, kun taas muihin luokkiin sitä sovelletaan jo direktiivin voimaantulopäivästä. Lisäksi Euroopan parlamentin kanssa tehdyssä sopimuksessa määrätään myös vähiten saastuttavia Euro 5 ja 6 -luokan ajoneuvoja koskevista kannustimista, jotta edistetään ajoneuvokannan uusimista.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämpäpäiväisestä keskustelustamme on käynyt erittäin selvästi ilmi, että eurovinjetidirektiivillä olemme ottaneet liikennealan kannalta äärimmäisen tärkeän edistysaskelen. Raskaita tavaraliikenteen ajoneuvoja koskeva erityissuositus on tärkeä paitsi sinänsä myös sen välittämän symbolisen merkityksen vuoksi. Siinä sovelletaan ensimmäisenä – ja olen iloinen siitä, että olette vahvistaneet tämän huomautuksissanne – saastuttaja maksaa -periaatetta ja käynnistetään pitkälinen keskustelu- ja täytäntöönpanoprosessi, joka johtaa ulkoisten kustannusten sisällyttämiseen hintoihin kaikissa liikennemuodoissa.

Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Unkari on erittäin tyytyväinen siihen, että tämä sopimus saatiin aikaan Euroopan parlamentin kanssa, ja olen varma, että toimenpide, josta nyt keskustellaan ja joka odottaa parlamentin hyväksyntää, voi lisätä liikennealan taloudellista tehokkuutta ja vähentää sen kielteisiä ympäristövaikutuksia, ja että sen tuloksena Euroopan unionin kansalaiset ovat niitä, jotka hyötyvät tämän direktiivin antamisesta.

Saïd El Khadraoui, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, kiitän teitä kaikkia tuenilmauksistanne ja huomautuksistanne, sivumennen sanoen myöskin niitä, jotka vastustivat mietintöä. Liikenneala on tärkeä taloutemme kannalta. Se aiheuttaa kuitenkin myös kustannuksia – infrastruktuurikustannuksia, mutta myös muita kustannuksia muun muassa ilmassa olevien pienhiukkasten, melun ja liikenneuhkien vuoksi.

Tällä tarkistetulla direktiivillä luomme vihdoinkin eurooppalaiset puitteet, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden saada kustannukset osittain takaisin niiden tosiasiallisilta aiheuttajilta perittävänä maksuina. Samanaikaisesti jäsenvaltioiden on tämän menetelmän avulla mahdollista myös tuottaa varoja investoitavaksi uudelleen liikennejärjestelmään, jotta sen kestävyttä voidaan lisätä ja siten tosiasiallisesti vähentää näitä ulkoisia kustannuksia. Tällä tavoin voimme tehdä yhteiskunnastamme paremman paikan elää, tehostaa liikennealaa ja myös edistää eri liikennemuotojen tasapuolisempia

toimintaedellytyksiä ja sillä tavoin lisätä myös rautateiden ja sisävesiliikenteen mahdollisuuksia.

Korostin aikaisemmin johdantopuheenvuorossani, miten vaikeaa tämän kompromissin saavuttaminen oli. Sivumennen sanoen komission valkoisen kirjan tarkoituksena on tehdä ulkoisten kustannusten sisällyttäminen hintoihin pakolliseksi vuoteen 2020 mennessä. Se tietää kiihkeitä keskusteluja lähivuosien aikana.

Sillä välin toivon ensinnäkin, että tämä täysistunto antaa riittävän tuen, jotta voimme panna töpinäksi ja osoittaa, että EU pystyy myös tekemään kansalaisten kannalta hyviä päätöksiä. Toiseksi toivon, että jotkut jäsenvaltiot nyt todella jatkavat uusien mahdollisuuksien hyödyntämistä ja pystyvät myös houkuttelemaan muita jäsenvaltioita mukaan hyvien tulostensa perusteella. Tämä antaa meille mahdollisuuden laajentaa tukipohjaa myös jatkossa. Sillä välin tämä direktiivi antaa komissiolle hirvittävän paljon pohdittavaa, jonka parissa sen on jatkettava. Lähivuosina on tarkasteltava myös ajatuksia muiden ulkoisten kustannusten sisällyttämisestä hintoihin, hintoihin sisällyttämisen muuttamisesta pakolliseksi ja muiden ajoneuvotyyppien ottamisesta direktiivin soveltamisalaan. Nämä ovat kuitenkin lähivuosien asioita. Meidän on ensin otettava tämä edistysaskel.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Mielestäni työn loppuun saattaminen tänään verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta annetun direktiivin – eurovinjettidirektiivin – toisessa käsittelyssä on äärimmäisen tärkeää. Kaikkein tärkein peruskysymys on säännös, jossa vahvistetaan saastuttaja maksaa -periaate, jonka mukaisesti niille raskaille tavaraliikenteen ajoneuvoille, jotka saastuttavat enemmän ja aiheuttavat enemmän melua kuin ne, joihin on asennettu Euro V- ja Euro VI -normien mukaiset moottorit, määrätään tieinfrastruktuurin käyttömaksu. Lisäksi on otettu huomioon mahdollisuus tehdä tiemaksut tietyssä määrin riippuvaisiksi ajoneuvon liikkumisesta (tieliikenteen ruuhkautumisesta) ruuhka-aikoina – kuitenkin enintään viiden tunnin ajan päivässä. Mielestäni tämän ratkaisun avulla edistetään menestyksellisesti tiettyjen tieosuuksien käytön välttämistä ruuhka-aikana. Lisäksi jäsenvaltiot voivat määritellä tarkemmin, mihin kerätyistä tiemaksuista saatavat tulot käytetään; vähintään 15 prosenttia niistä on kuitenkin käytettävä TEN-T-hankkeiden taloudelliseen tukeen liikenteen kestävyuden lisäämiseksi.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), kirjallinen. – (ET) Ilokseni voin todeta, että eurovinjettidirektiivin toinen käsittely on saatu päätökseen. Tässä mietinnössä otetaan käyttöön keskeinen ilmaus, "saastuttaja maksaa", mikä tarkoittaa, että tieliikennemaksuja koskeviin sääntöihin tehty muutos antaa meille mahdollisuuden lisätä kuorma-autojen aiheuttaman ilman pilaantumisen ja meluhaittojen todelliset kustannukset raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta perittäviin moottoriteiden käyttömaksuihin. Lisäksi direktiivissä säädetään, että tällä tavoin kerätyt varat on käytettävä tehokkaiden ja ympäristöystävällisten liikennejärjestelmien rahoittamiseen. Samanaikaisesti 15 prosenttia kerätyistä maksuista on investoitava Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin: ei vain maantieliikenteeseen vaan myös rautateihin ja sisävesiliikenteeseen.

Vaikka direktiiviä sovelletaan kaikkiin yli 3,5 tonnin painoisiin ajoneuvoihin, tämä säännös menee mielestäni liian pitkälle, koska tällaisten ajoneuvojen käyttö on pääasiassa alueellista, eikä tätä pitäisi säännellä EU:n tasolla. Samanaikaisesti jäsenvaltioilla on oikeus vapauttaa maksuista alle 12 tonnin painoiset ajoneuvot, ja toivonkin Viron hyödyntävän tätä mahdollisuutta.

Virosta puheen ollen tämä direktiivi tekee luullakseni lopun tilanteesta, jossa omilta kuorma-autoiltamme peritään maksuja muissa maissa, kun taas muista maista tulevat ajoneuvot eivät maksa meidän tienkäyttömaksujamme. Toivon, että hallitus tekee lopun tämäntyyppisestä epätasa-arvoisesta kohtelusta ja vahvistaa tasavertaiset edellytykset kaikille. Direktiivissä säädetään myös ajoneuvokannan uusimista koskevia kannustimia: mitä uudempi ajoneuvo on ja mitä vähemmän se saastuttaa, sitä vähemmän veroja siitä maksetaan. Tämä edellyttää kuljetusyhtiöiltä suuria investointeja, jotka maksavat itsensä takaisin suhteellisen nopeasti sekä alempina tienkäyttöveroina että pienempänä polttoaineen kulutuksena.

Dominique Vlasto (PPE), kirjallinen. – (FR) Eurovinjettidirektiivin tarkistaminen on ratkaisevan tärkeää, jotta maantieliikenteen aiheuttaman ympäristön pilaantumisen kustannukset voidaan sisällyttää tehokkaammin hintoihin, mikä mahdollistuu nyt sen ansiosta, että jäsenvaltioilla on tilaisuus ottaa huomioon ilman pilaantumisen ja meluhaitat sekä määrättyjen yhteyksien ruuhkautuminen määrätessään tiemaksuja raskaille tavaraliikenteen ajoneuvoille.

Oman alueeni kaltaisella alueella, jossa kansainväliset tavarankuljetusajoneuvot tukkivat Alppien tiet, tämä on kauan kaivattu toimenpide.

Tämä tarkistus on myös ensimmäinen askel kohti oikeudenmukaisen kilpailun palauttamista eurooppalaisten tavaraliikenteen harjoittajien välille, koska jotkut jäsenvaltiot, kuten Ranska ja Saksa, soveltavat jo saastuttaja maksaa -periaatetta ja haluavat EU:n ulottavan sen koskemaan kaikkia muitakin maita.

Tärkeää on nyt se, että eurovinjetistä saadut tulot todella käytetään infrastruktuurin parannushankkeisiin, saasteiden vähentämiseen ja ympäristönsuojeluun.

Siksi suhtaudun myönteisesti jäsenvaltioiden lupaukseen kohdentaa osa näistä tuloista uudelleen Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon, merkittävään hankkeeseen, jonka tarkoituksena on varmistaa Euroopan alueellinen yhteenkuuluvuus ja parantaa Alppien kaltaisten alueiden saavutettavuutta; niiden infrastruktuuri ei riitä turvaamaan liikennemuotosiirtymää maantieliikenteestä muihin liikennemuotoihin.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unioni tarvitsee yhdenmukaistetut suuntaviivat, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden periä maksuja tieliikennealan aiheuttamista ulkoisista kustannuksista. On kuitenkin muistettava, että kuljetusyriyksillä ei etenkään kriisiaikana ole varaa uusia ajoneuvokantaansa nopeassa tahdissa eikä hankkia Euro V ja Euro VI -normit täyttäviä ajoneuvoja. Siksi emme voi rangaista liikenteenharjoittajia sellaisista ulkoisista tekijöistä, joihin he eivät pysty vaikuttamaan. Mielestäni meidän on yritettävä pidentää mahdollisimman paljon sitä jaksoa, jonka aikana kannustimia sovelletaan ekologisesti puhtaimpiin ajoneuvoihin. Kuljetusyriyksillä, jotka investoivat vähäpäästöiseen teknologiaan, on oltava oikeus saada investoinneilleen takeet tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajaksi, jolloin ne maksaisivat kaikkein pienimpiä maksuja tai vapautettaisiin maksuista.

Lopuksi totean, että hyvin usein parlamentissa korostetaan ihmisten olevan tärkeimmällä sijalla. Muistakaamme siksi, että unionissa liikenneala ei merkitse vain meluhaittoja tai hiilidioksidipäästöjä, vaan myös ennen kaikkea satojatuhansia työpaikkoja ja tärkeää osaa monien jäsenvaltioiden BKT:sta.

(Täysistunto keskeytettiin hetkeksi.)

Puhetta johti

puhemies **Jerzy BUZEK**

8. Äänestykset

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

8.1. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen (H.G. Wessberg - SV) (A7-0190/2011 – Inés Ayala Sender) (äänestys)

8.2. Agnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A7-0196/2011 – Diana Wallis) (äänestys)

8.3. Tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvitykset (A7-0156/2011 – Jan Zahradil) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Jan Zahradil, *esittelijä.* – (EN) Arvoisa puhemies, totean vain lyhyesti, että minulla oli erittäin suuri kunnia toimia esittelijänä, kun meillä oli hyväksymisen sijaan tilaisuus kumota säädös. Kyseessä on tarpeeton säädös. Tämä sopii nähdäkseni täydellisesti yhteen sen kanssa, että pitkän aikavälin tavoitteenamme on parantaa lainsäädäntöä ja sääntelyä, joten voin vain kehottaa teitä kaikkia kannattamaan kyseisen säädöksen kumoamista. Kiitos etukäteen.

8.4. Kroatian osallistuminen Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan (A7-0186/2011 – Debora Serracchiani) (äänestys)

8.5. Euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista euron rahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalan laajentaminen (A7-0077/2011 – Sophie Auconie) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Sophie Auconie, *esittelijä.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, esittelijänä ja samaa mieltä olevien poliittisten ryhmien puolesta pyydän, että kahdesta rahan kuljetusta koskevasta mietinnöstä toimitettavia äänestyksiä lykätään. Tarkoitin nyt käsiteltävää mietintöä ja mietintöä A7-0076/2011, josta on tarkoitus äänestää viidenneksi tämän jälkeen.

Lykkääminen on perusteltua menettelyyn liittyvistä syistä, ja sillä on tarkoitus varmistaa mahdollisimman hyvä yhteistyö komission ja neuvoston kanssa. Kehotan siksi teitä kaikkia

kannattamaan tästä mietinnöstä ja äänestyslistalla viidentenä tämän jälkeen olevasta mietinnöstä toimitettavien äänestysten lykkäämistä.

Puhemies. – (PL) Pyydän nyt kahta lausuntoa. Pyydän lausuntoa yhdeltä henkilöltä, joka haluaa kannattaa ehdotusta. Hyvä jäsen Bowles, teillä on puheenvuoro.

Sharon Bowles, talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan täsmentää, että valiokunta on pyytänyt lykkäämään äänestystä, koska tässä on tapahtunut menettelyvirhe. Coreperin (pysyvien edustajien komitea) tekstistä poistettiin johdanto-osan kappale, joka hyväksyttiin kirjallisessa kolmikantamenettelyssä ja johon ei voi siksi liittyä mitään epäilyjä. Meille on myös ilmoitettu, ettei komission oikeudellinen yksikkö hyväksy tekstiä, josta ei olla täysin yksimielisiä, vaikka yhteisymmärrys ei olekaan oikeudellisesti sitova.

Emme voi missään tapauksessa hyväksyä tätä yksipuolista muutosta ennakkotapauksena emmekä siksi aio äänestää, ennen kuin asia on selvitetty. Emme voi antaa toimielinten välisten sopimusten, yhteisten näkemysten tai muiden seikkojen rajoittaa Euroopan parlamentin toimivaltaa, joka sille on annettu perustamissopimuksessa, joten kyseisen tekstin käsittelyä ei voida jatkaa. Ennen kuin tässä asiassa edetään, on oltava myös selvää, ettei tällainen saa toistua.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, en vastusta itse ehdotusta, mutta koska hyväksymme koko viikon käsittelyjärjestyksen maanantai-iltapäivänä, ihmettelen, miksei lykkäämistä ehdotettu eilen vaan vasta tänään juuri ennen äänestystä.

(Parlamentti hyväksyi kyseisistä kahdesta mietinnöstä toimitettavien äänestysten lykkäämisen.)

8.6. Maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän liikennesovellukset (A7-0084/2011 – Silvia-Adriana Țicău) (äänestys)

8.7. Kansainväliset ilmailusopimukset Lissabonin sopimuksen puitteissa (A7-0079/2011 – Brian Simpson) (äänestys)

8.8. Verojen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta (A7-0171/2011 – Saïd El Khadraoui) (äänestys)

8.9. Euroopan ympäristötilinpito (A7-0330/2010 – Jo Leinen) (äänestys)

8.10. EU:n seitsemäs tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelma (A7-0160/2011 – Jean-Pierre Audy) (äänestys)

– Ennen 47 kohdasta toimitettua äänestystä:

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, olen ilmoittanut sihteeristölle, että haluan esittää suullisen tarkistuksen, jossa 27 kohta poistetaan, koska siihen sisältyy virheellistä tietoa tärkeästä tieteellisestä INDECT-hankkeesta. Haluan tiedottaa parlamentille, että kyseinen hanke on hyväksytty eettisessä arvioinnissa. Se toteutettiin 15. maaliskuuta 2011 Brysselissä, ja siihen osallistui asiantuntijoita Itävallasta, Ranskasta, Alankomaista, Saksasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Tämän hankkeen yhteydessä tehtävää työtä koskevassa eettisessä arvioinnissa saatiin myönteinen tulos, joka on vahvistettu. Hankkeen eettisissä näkökohdissa ei ole todettu mitään ongelmia. Euroopan komissio on alusta alkaen seurannut jatkuvasti mietinnön eettisiä näkökohtia. Haluan

korostaa tätä ja pyytää parlamenttia huolehtimaan siitä, ettei mietintöömme sisälly perättömiä tietoja. Kyseessä on erittäin tärkeä tieteellinen tutkimushanke, jota toteuttavat Krakovassa sijaitseva AGH (tieteellis-tekninen yliopisto) sekä jotkin eurooppalaiset tutkimuslaitokset ja korkeakoulut.

(Suullinen tarkistus hylättiin.)

Äänestykset keskeytettiin klo 12.15 evakuointiharjoituksen vuoksi.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

9. Äänestyselitykset

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Inés Ayala Sender (A7-0190/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjallinen. – (PT)* Totean ennen kaikkea, että kyseisellä jäsenehdokkaalla on poliittista kokemusta sekä myös tilintarkastus- ja rahatalousalojen kokemusta, vaikka viimeksi mainittu ei ehkä ole niin vahva kuin voitaisiin toivoa. Äänestän ehdokkaan puolesta, mutta meidän on mielestäni kiinnitettävä enemmän huomiota siihen, minkä tyyppisiä taitoja tilintarkastustuomioistuimen jäsenillä olisi oltava.

Sophie Auconie (PPE), *kirjallinen. – (FR)* Kannatin Hans Gustaf Wessbergin nimittämistä tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi, koska hänellä on yli 30 vuoden ammattikokemus julkisten elinten ja yksityisten yritysten johtotehtävistä Ruotsissa. Hän on omistanut suuren osan urastaan yksityisten yritysten toimintaedellytysten parantamiseen Ruotsissa teollisuuden etuja julkisessa elämässä edistävien organisaatioiden johtajana. Ehdokkaalla on laaja kokemus myös julkisista tehtävistä sekä poliitikkona että virkamiehenä. Hän on toiminut pääjohtajana Ruotsin kaupparekisteriviranomaisessa, joka on riippumaton valtion virasto, ja valtiosihteerinä useaan otteeseen. Olen siksi vakuuttunut, että hän on pätevä tähän tehtävään.

Mara Bizzotto (EFD), *kirjallinen. – (IT)* Ansioluettelo, jonka H.G. Wessberg on toimittanut tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi nimittämistään varten, osoittaa, että hänen taitonsa ja kokemuksensa varmasti täyttävät tehtävän edellyttämät tekniset ja tieteelliset vaatimukset. Etenkin yksityisten yritysten toimintaan paneutumisensa ansiosta ehdokas Wessbergillä on erityisen hyvät valmiudet varmistaa, että EU:n oikeus ja sekä markkinoiden että EU:n kansalaisten erityisvaatimukset ovat keskenään tasapainossa. Äänestin siksi Euroopan parlamentin päätösehdotuksen puolesta.

Nessa Childers (S&D), *kirjallinen. – (EN)* Äänestin sen puolesta, että Ruotsi nimittää H.G. Wessbergin Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi Lars Heikenstenin tilalle. Kun talousarvion valvontavaliokunta haastatteli H.G. Wessbergiä 24. toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin jäsenet ylistivät hänen toimintaansa sekä yksityisellä että julkisella sektorilla. Kun H.G. Wessberg on nimitetty, hän hoitaa tehtävää Ruotsin toimikauden loppuun eli maaliskuuhun 2012 asti, minkä jälkeen hänet voidaan valita uudelleen toiseksi kuuden vuoden pituiseksi kaudeksi. Toivotan hänelle kaikkea hyvää uudessa tehtävässään.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Toivotan H.G. Wessbergille menestystä tärkeässä virassa, johon hänet on valittu, ja olen vakuuttunut, että hän hoitaa tehtävät, joihin hänet on nyt nimitetty, täysin antaumuksellisesti ja pätevästi.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjallinen. – (SK) Tilintarkastustuomioistuimen ruotsalaisen jäsen ehdokkaan kuulemiseen ei odotetusti liittynyt mitään ongelmia. Kuten äänestyksessä myöhemmin ilmeni, lopullinen tulos oli niukasti ehdokkaan puolesta. Hän on toiminut ministerinä, ja hänellä on kokemusta myös yksityissektorilla työskentelystä. Hän on työskennellyt myös puolustus alalla sekä käsitellyt raha-asioita ja talousarvioita korkealla tasolla, ja hän kannatti aikoinaan myös Ruotsin EU-jäsenyyttä.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin sen puolesta, että Ruotsi nimittää H.G. Wessbergin Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi. Hän korvaa Lars Heikenstenin, joka siirtyy Nobel-säätiön johtajaksi. H.G. Wessberg alkaa hoitaa tehtäviään, kun ministerineuvosto on virallisesti nimittänyt hänet, minkä on tarkoitus tapahtua perjantaina 10. kesäkuuta 2011.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuin on toimielin, joka tarkastaa Euroopan unionin tulot ja menot varmistukseksi niiden laillisuuden sekä vastaa moitteettomasta varainhoidosta. Se toimii täysin riippumattomasti. Tämän mukaisesti tilintarkastustuomioistuimen jäsenten nimittämiseen on sovellettava kykyihin ja riippumattomuuteen liittyviä kriteerejä. Ruotsalainen H.G. Wessberg on toimittanut ansioluettelonsa, täyttänyt kirjallisen kyselylomakkeen ja ollut talousarvion valvontavaliokunnan kuultavana. Hän on esiintynyt riittävän vakuuttavasti oikeuttaakseen nimityksensä tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi sekä hoitaakseen tehtävänsä taitavasti ja riippumattomasti.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentti, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0103/2011), ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 24. toukokuuta 2011 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi, ottaa huomioon työjärjestyksensä 108 artiklan, ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0190/2011),

toteaa, että H.G. Wessberg täyttää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut vaatimukset,

antaa myönteisen lausunnon ehdotuksesta nimittää H.G. Wessberg tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi; kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Äänestin vastaan, koska uskon, että kyseiseen tehtävään voidaan löytää ammatillisessa mielessä sopivampi henkilö.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatin mietintöä ehdotuksesta nimittää H.G. Wessberg tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi. Päätökseni perustuu kaikkiin hänen valintaansa koskeviin tietoihin, myös mietinnön liitteenä oleviin vastauksiin, jotka hän on antanut tilintarkastustuomioistuimen jäsen ehdokkaille laaditussa kyselylomakkeessa, koska ne osoittavat, että ehdokas täyttää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 286 artiklan 1 kohdassa määrätyt edellytykset ja

tilintarkastustuomioistuimen jäsenille asetetun täydellistä riippumattomuutta koskevan vaatimuksen. Kannatan näin ollen H.G. Wessbergin nimittämistä.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjallinen.* – (IT) Äänestin mietinnön puolesta, koska tilintarkastustuomioistuin voi uskoakseni hyötyä kokemuksesta, jota H.G. Wessbergillä on toimielinten varainhoidosta. Ehdokas täyttää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa määrätyt vaatimukset, ja hänen ansioluettelonsa sisältyy useita korkean tason tehtäviä varainhoidon ja talousarvion valvonnan aloilla. Ehdokkaan kyselylomakkeessa antamat vastaukset osoittavat, että hän on vakavissaan ja erittäin motivoitunut.

Catherine Stihler (S&D), *kirjallinen.* – (EN) Kannatin mielelläni ruotsalaisen ehdokkaan nimittämistä tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi.

Mietintö: Diana Wallis (A7-0196/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjallinen.* – (PT) Äänestän Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisen puolesta, koska syytteet on esitetty vuonna 2004 eli ennen kuin hänestä tuli Euroopan parlamentin jäsen.

Mara Bizzotto (EFD), *kirjallinen.* – (IT) Kannatan esittelijän suositusta pidättää Ágnes Hankissin koskemattomuus kyseessä olevassa tapauksessa. Häntä vastaan vireillä oleva asia perustuu tapaukseen, joka sattui vuoden 2004 alussa, jolloin hän ei vielä ollut Euroopan parlamentin jäsen. Parlamentin erioikeuksia ja vapauksia koskevia työjärjestyksen määräyksiä ei siksi selvästikään voida soveltaa, joten hänen koskemattomuutensa pidättäminen on parlamentin institutionaalisia ja oikeudellisia asioita koskevien sääntöjen mukaista.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *kirjallinen.* – (SK) Budapestin Budassa toimiva Budai Központi Kerületi Bíróság -alioikeus pyytää Euroopan parlamenttia pidättämään jäsen Ágnes Hankissin koskemattomuuden, jotta häntä vastaan voidaan aloittaa uudelleen rikosoikeudellinen menettely. Yksityinen kantaja syytti Ágnes Hankissia väitetystä kunnianloukkausestuksesta ja erityisesti kuolleen henkilön, kantajan isän, muiston loukkaamisesta. Todettujen tosiseikkojen ja oikeudellisten asioiden valiokunnan työjärjestyksen perusteella tässä tapauksessa on mielestäni asianmukaista suositella koskemattomuuden pidättämistä.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjallinen.* – (FR) Esittelijä Wallis väittää, että Euroopan parlamentti soveltaa omia johdonmukaisia periaatteitaan päättääkseen, puolustaako se jäsentensä parlamentaarista koskemattomuutta. Tämä on kyyninen valhe. Itseäni koskevassa tapauksessa tuomioistuin totesi vuonna 2010, että parlamentti oli loukannut oikeuksiani Euroopan parlamentin jäsenenä, ja se loukkasi niitä uudelleen viime kuussa täysin samoin perustein!

Oikeudellisesta näkökulmasta tarkasteltuna on täysin hölynpölyä väittää, että parlamentin jäsenen koskemattomuus on pidätettävä, koska hän ei arvostelun kohteena olevia lausuntoja antaessaan hoitanut parlamentin tehtäviä. Jos näin olisi ollut, mitään syytettä ei olisi voitu nostaa! Tämä perustuu nykyiseen 8 artiklaan. Euroopan parlamentin ulkopuoliseen toimintaan sovelletaan 9 artiklaa! Parlamentti päättää itse joko säilyttää tai pidättää koskemattomuuden: se pidättää koskemattomuuden joskus poliittisten mielipiteiden yhteydessä mutta säilyttää sen toisinaan epäillyn veronkierron tapauksessa pitäen sitä *fumus persecutionis* -tilanteena. Koska kannatan enemmän ilmaisunvapautta kuin parlamentin

pseudodemokraatteja, kieltäydyn järjestelmällisesti pidättämästä kaikkien poliittisten ryhmien kollegojen koskemattomuutta mielipiteiden ilmaisemisen yhteydessä riippumatta siitä, kuinka paljon ne poikkeavat omistani.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Asiasta vastaava valiokunta suosittelee (yksimielisesti) parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä, koska Budapestissa toimiva Budan keskusalueen alioikeus (Budai Központi Kerületi Bíróság) pyytää Euroopan parlamenttia pidättämään jäsenensä Ágnes Hankissin koskemattomuuden, jotta rikosoikeudellinen menettely voidaan aloittaa uudelleen Unkarin tasavallan korkeimman oikeuden 12. marraskuuta 2009 antaman tuomion mukaisesti. Yksityinen kantaja syyttää Ágnes Hankissia väitetystä julkisesti tehdystä kunnianloukkauksesta (Unkarin rikoslain 179 luku) ja erityisesti Unkarin rikoslain 181 jakson mukaisesta kuolleen henkilön, kantajan isän, muiston loukkaamisesta 23. tammikuuta 2004 Péntek 8 mondatvadász -ohjelmassa esitetystä lausunnossa. Marraskuun 12. päivänä 2009 korkein oikeus katsoi, että rikoslain aineellisia säännöksiä oli todellakin rikottu, ja määräsi, että asia oli käsiteltävä uudelleen Budan keskusalueen alioikeudessa. Tuomioistuimen on toteutettava tämä uusi menettely ottaen huomioon ne näkökohdat, jotka on esitetty korkeimman oikeuden päätöksessä. Budan keskusalueen alioikeus aloitti uuden oikeudenkäyntimenettelyn 31. maaliskuuta 2010. Samana päivänä menettely keskeytettiin, koska Ágnes Hankiss nauttii Euroopan parlamentin jäsenenä parlamentaarista koskemattomuutta. Tuomioistuin esitti tämän koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön 6. heinäkuuta 2010.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin kunnianloukkauksesta syytetyn Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisen puolesta. Hänen koskemattomuutensa pidätettiin, koska kyseessä olevat tapahtumat sattuivat vuonna 2004, ennen kuin hänet valittiin Euroopan parlamenttiin (heinäkuussa 2009), ja koska kyseinen tapaus ei liity hänen poliittisen toimintaansa Euroopan parlamentin jäsenenä.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Parlamentaarinen koskemattomuus ei koske tavanomaisia rikosasioita. Ágnes Hankiss voidaan tuomita kyseenalaistamatta hänen toimintaansa parlamentin jäsenenä. Äänestin hänen koskemattomuutensa pidättämisen puolesta.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin puolesta, koska Ágnes Hankissia syytetään väitetystä kunnianloukkauksesta Unkarin rikoslain 181 jakson perusteella eräässä ohjelmassa 23. tammikuuta 2004 esitetyn lausunnon vuoksi.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Parlamentin puhemies ilmoitti 6. syyskuuta 2010 pidetyssä istunnossa työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että hän oli vastaanottanut 6. heinäkuuta 2010 Budan keskusalueen alioikeuden (Budai Központi Kerületi Bíróság) lähettämän kirjeen, jossa pyydettiin Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä. Puhemies välitti pyynnön oikeudellisten asioiden valiokunnalle edellä mainitun työjärjestyksen kohdan mukaisesti. Yksimielisesti hyväksytyssä oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnössä todettiin, ettei asia kuulu Ágnes Hankissin Euroopan parlamentin jäsenenä harjoittaman poliittisen toiminnan alaan. Kyseessä on sen sijaan lausunto, joka on annettu vuonna 2004, paljon ennen hänen valitsemistaan parlamentin jäseneksi. Esittelijä ei myöskään ole löytänyt näyttöä *fumus persecutionis* -oletuksen tueksi, toisin sanoen riittävän vakavaa ja täsmällistä syytä epäillä, että syyte olisi nostettu jäsenen vahingoittamiseksi poliittisesti. Kannatan näin ollen oikeudellisten asioiden valiokunnan ehdotusta ja äänestin Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisen puolesta.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Budapestin Budassa toimiva Budai Központi Kerületi Bíróság -alioikeus lähetti 6. heinäkuuta 2010 kirjeen, jossa pyydettiin pidättämään Ágnes Hankissin koskemattomuus, jotta rikosoikeudellinen menettely voidaan aloittaa uudelleen Unkarin tasavallan korkeimman oikeuden vuonna 2009 antaman tuomion mukaisesti. Ágnes Hankissia syytettiin väitetyistä julkisesti tehdystä kunnianloukkauksesta ja erityisesti kuolleen henkilön muiston loukkaamisesta eräässä ohjelmassa 23. tammikuuta 2004 esitetystä lausunnossa.

Maaliskuun 25. päivänä 2009 pidetyssä valituksen suullisessa käsittelyssä Budapestin aluetuomioistuin vapautti Ágnes Hankissin syyöksistä, mutta Unkarin korkein oikeus määräsi 12. marraskuuta 2009, että asia oli käsiteltävä uudelleen Budai Központi Kerületi Bíróság -alioikeudessa. Uusi oikeudenkäyntimenettely aloitettiin 31. maaliskuuta 2010 ja keskeytettiin samana päivänä, koska Ágnes Hankiss nauttii parlamentaarista koskemattomuutta. Äänestän Ágnes Hankissin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisen puolesta edellä mainituista syistä ja koska asia ei kuulu hänen Euroopan parlamentin jäsenenä harjoittaman poliittisen toiminnan alaan siksi, että kyseinen lausunto on annettu paljon ennen hänen valitsemistaan parlamentin jäseneksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietinnön puolesta. Asia liittyy väitettyyn kunnianloukkausrikokseen, joka ei kuulu Ágnes Hankissin Euroopan parlamentin jäsenenä harjoittaman poliittisen toiminnan alaan vaan liittyy sen sijaan lausuntoon, joka on annettu vuonna 2004 ennen hänen valitsemistaan parlamentin jäseneksi. Esittelijä ei myöskään ole löytänyt näyttöä *fumus persecutionis* -oletuksen tueksi.

Mietintö: Jan Zahradil (A7-0156/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestän mietinnön puolesta, koska siihen sisältyvät komission tavoitteet, jotka koskevat voimassa olevan lainsäädännön yksinkertaistamista yritysten sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi. Pääasiallisena tarkoituksena on yksinkertaistaa tekstiilituotteita tuovien yritysten tullimuodollisuuksia.

Roberta Angelilli (PPE), kirjallinen. – (IT) Asetus (EY) N:o 1541/98 ja asetus (ETY) N:o 3030/93, jotka hyväksyttiin aikanaan kauppapoliittisten toimien täytäntöön panemiseksi tekstiilialalla, ovat nyt vanhentuneita välineitä, jotka rajoittavat vapaita markkinoita ja jotka on kehnosti mukautettu uuden sääntely-ympäristön muutoksiin.

Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenmaiden alkuperätuotteiden tuontiin sovelletut määrälliset rajoitukset olivat taannoin vielä voimassa, samoin kuin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovelletut erityiset suojatoimenpiteet. Kyseiset rajoitukset poistettiin, kun WTO-sopimuksen voimassaolo päättyi vuonna 2005 ja Kiinaa koskeneet määräykset poistuivat käytöstä vuonna 2008. Näin ollen ainoa tehokas menetelmä, jolla voidaan estää markkinoiden vääristyminen ja jatkaa tekstiilituotteiden tuonnin valvontaa on edelleen se, että tuonnin yhteydessä toteutetaan tarkastusmenettelyjä, joissa edellytetään alkuperämaan merkitsemistä. Tämä merkintä sisältyy itse asiassa parlamentin 21. lokakuuta 2010 hyväksymään ehdotukseen alkuperämerkintää koskevaksi asetukseksi, jossa otetaan käyttöön valvontamekanismi ja jonka tavoitteena on yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöä yritysten ja kuluttajansuojan sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin tätä asiakirjaa yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon kuuluvien ja yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen

tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä sekä kyseisten selvitysten hyväksymisedellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta. Maailman kauppajärjestö kumosi vuonna 2005 WTO:n jäsenmaiden alkuperäsuojelun tuontiin sovelletut rajoitukset, ja myös Euroopan unionin on yksinkertaistettava voimassa olevaa lainsäädäntöään yritysten sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi. Pääasiallisena tarkoituksena on yksinkertaistaa yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettavia tiettyjä tekstiilituotteita tuovien yritysten tullimuodollisuuksia. Mainituilla tarkistuksilla uskoakseni varmistetaan tuontisääntösten yhtenäisyys ja yhdenmukaistetaan tekstiilien tuontisääntöjä muiden teollisuustuotteiden tuontisääntöjen kanssa. Tämän pitäisi parantaa alan sääntelyn johdonmukaisuutta.

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Kannatin Zahradilin mietintöä, koska tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1541/98 on mielestäni täyttänyt tarkoituksensa. Vuonna 1998 annetussa neuvoston asetuksessa otettiin käyttöön tekstiilituotteiden tuonnin valvontaa koskevia välineitä, minkä ansiosta WTO-sopimus voitiin panna täytäntöön. Kun WTO-sopimuksen voimassaolo päättyi vuonna 2005 ja erityiset suojatoimenpiteet poistuivat käytöstä vuonna 2008, neuvoston asetus oli täyttänyt tarkoituksensa, koska siinä säädettyjä tuonnin rajoitustoimia voidaan hallinnoida muilla välineillä.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Vaikka näiden asetusten kumoaminen voi vaikuttaa myönteiseltä ja tervetulleelta toimenpiteeltä lainsäädännön yksinkertaistamista ajatellen, se toisaalta riistäisi tekstiiliteollisuudeltamme edelleen pätevät keinot puolustautua Kiinan kaltaisten valtioiden epäoikeudenmukaiselta kilpailulta.

En ole vakuuttunut esittelijän väitteistä, joiden mukaan alkuperämerkintää koskeva tuleva lainsäädäntö ja Maailman kauppajärjestön uudet sopimukset tarjoavat pian hyvän ratkaisun teollisuutemme puolustamista koskevaan ongelmaan. Odotamme nimittäin edelleen neuvoston vastausta alkuperämaan merkitsemisestä, mutta sillä ei näytä olevan mitään aikeita hyväksyä asetusta, jonka parlamentti hyväksyi viime syksynä ylivoimaisella enemmistöllä. Olisi selvästikin viisaampaa odottaa, kunnes meillä on selkeä lainsäädäntökehys, jota sovelletaan tulevaisuudessa tiettyjen tekstiilituotteiden tuontiin Kaukoidästä, ennen kuin alamme kumota vanhoja säädöksiä. Äänestin siksi mietintöä vastaan.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta, koska sen pääasiallisena tavoitteena on kumota voimassa oleva EU:n asetus, jossa säädetään EU:hun tuotujen tekstiilituotteiden alkuperän todistamista koskevista lisävaatimuksista, ja siten yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöä sekä parantaa ja selkeyttää yritysten sääntely-ympäristöä. Siihen asti, kunnes Maailman kauppajärjestö (WTO) kumosi vuonna 2008 Kiinasta peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontirajoitukset, EU todellakin tarvitsi lainsäädäntövälineen, jolla säänneltiin kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa sekä suojeltiin EU:n sisämarkkinoita ja niillä toimivia valmistajia. Tällaiset monimutkaiset hallinnolliset menettelyt eivät kuitenkaan ole enää kohtuullisia, etenkin kun toisessa EU:n asetuksessa veloitetaan merkitsemään tuotteen alkuperämaa tulliasiakirjoissa, ennen kuin tuote luovutetaan vapaaseen liikkeeseen EU:n markkinoilla, ja kun kuluttajansuojaa vahvistetaan nykyään EU:ssa myös tarjoamalla kuluttajille aiempaa enemmän tietoa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä annetun neuvoston asetuksen kumoamista, koska voimassa olevaa lainsäädäntöä on mielestäni pyrittävä yksinkertaistamaan yritysten sääntely-ympäristön selkeyttämiseksi. Haluan kuitenkin lisätä, että mielestäni on tärkeää säilyttää vaihtoehdotiset menettelyt, joilla valvotaan tällaisten tuotteiden tuontia EU:hun, jotta voidaan välttää tällaisesta tuonnista aiheutuva markkinoiden vääristyminen.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan byrokratian vähentämistä ja hallinnon yksinkertaistamista. Kannatan ehdottomasti myös anakronismien poistamista. Nimenomaan siitä on nyt kysymys. Tarpeettomat hallinnolliset rasitteet, joita aiheutuu tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä tapauksissa, joissa tällaisten tuotteiden Eurooppaan tuontiin ei sovelleta määrällisiä rajoituksia, tai tapauksissa, joissa edellytetään tuontilupaa, tosiasiaa ainoastaan estävät tavoitteenamme olevan sujuvan kansainvälisen kaupan. Vaikka tämä ei liitykään suoraan tähän toimenpiteeseen, haluan kuitenkin myös painottaa, että on tärkeää säilyttää vallitseva tilanne Maailman kauppajärjestön (WTO) sellaisten sääntöjen osalta, jotka koskevat erityisesti tekstiilien ja vaatteiden maailmanmarkkinoita, etenkin niiden sääntöjen muutoksia, jotka koskevat tekstiili- ja vaatetuotteiden tuontia EU:hun jäsenvaltioissa vallitsevan vakavan taloudellisen taantumana aikana.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, koska komission ehdotus mielestäni auttaa vähentämään liiallisia hallinnollisia rasitteita ja yrityksille aiheutuvia lisäkustannuksia yhdenmukaistamalla tiettyjen tekstiilituotteiden tuontia koskevia sääntöjä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kumoamalla neuvoston asetus (EY) N:o 1541/98 on tarkoitus poistaa maahantuojille tiettyjen tuotteiden alkuperäselvityksistä aiheutuvat rasitteet. Koska kyseisiä tuotteita voidaan tuoda vapaasti, niiden alkuperän todistaminen on selvästikin tarpeetonta, mutta tähän toimintaa helpottavaan toimenpiteeseen liittyy edelleen joitakin epäilyjä. On korostettava tarvetta taata Euroopassa myytävien tuotteiden laatu ja niiden käyttäjien turvallisuus. Unionin ulkopuolelta tuotavien tekstiilituotteiden alkuperän ilmoittamisen lisäksi on oleellista varmistaa, että eurooppalaisia standardeja noudatetaan ja ettei unioniin tuoda eikä siellä myydä raaka-aineita ja käsiteltyjä tuotteita, jotka eivät täytä vähimmäisvaatimuksia. Lisäksi katson, että tekstiilituotteiden valmistuksessa käytettyjen tuotteiden tyyppin varmistaminen ei ole läheskään yhtä tärkeää kuin sen arviointi, ovatko tuotteet kilpailusääntöjen mukaisia ja kunnioitetaanko niiden valmistuksessa työntekijöiden ihmisarvoa ja oikeuksia, koska yhä useammassa tapauksissa näitä asioita ei noudateta. Tästä aiheutuu sietämättömiä vaikutuksia työntekijöihin ja Euroopan, etenkin Portugalin, tekstiilialan elinvoimaisuuteen, sillä se on joutunut kilpailemaan sellaisten tuottajien kanssa, jotka järjestelmällisesti rikkovat tällaisia sääntöjä ja oikeuksia.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämä mietintö koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä sekä kyseisten selvitysten hyväksymisedellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta. Sääntely-ympäristöön nyt tehtyjen muutosten ansiosta kauppapolitiikkaa koskevia toimia voidaan parantaa etenkin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin runsaan lisääntymisen vuoksi ottamalla käyttöön välineitä, joilla valvotaan tekstiilituotteiden tuontia kolmansista maista. Äänestin mietinnön puolesta, koska parantamalla oleellisesti kuluttajille annettavaa tiedotusta mietintö

mahdollistaa sen, että kaikki jäsenvaltioiden kansalaiset voivat tehdä tietoon perustuvia vastuullisia päätöksiä ja valita EU:ssa valmistettuja tuotteita.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä hyväksytyyn komission ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa sellaisten yritysten tullimuodollisuuksia, jotka maahantuovat unionissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavia tekstiilituotteita. Siinä ehdotetaan siksi kolmansista maista peräisin olevien tiettyjen tekstiilien ja tekstiilitavaroiden alkuperäselvitysten hyväksymisedellytysten kumoamista. Tällaisten tuotteiden luettelo on laaja. Siihen sisältyvät silkki, villa, puuvilla, muut kasvitekstiilikuidut, kudotut paperilankakankaat, tekokuitufilamentit, huopa ja kuitukangas, matot ja muut kankaat lattianpäällysteet, kudotut erikoiskankaat, pitsit, kuvakudokset ja koruompelukset, neulokset, neulotut vaatteet ja vaateustarvikkeet sekä monet muut. Portugalin kaltaisissa valtioissa tiedetään liiankin hyvin, miten tekstiilituotteiden kansainvälisen kaupan vapauttaminen vaikuttaa, kun tuonnin määrälliset rajoitukset ja erityiset suojatoimenpiteet poistetaan.

Tämän aiempien toimien kanssa yhteensopivan ehdotuksen tavoitteena on helpottaa ehdotuksesta eniten hyötyvien suurten eurooppalaisten maahantuojien toimintaa entisestään, koska ne voivat ehdotuksen ansiosta saada raaka-aineita ja halvalla tuotettuja valmiita tavaroita, ja samalla uhrataan kansallinen teollisuus ja tuhannet työpaikat. Vanhaa pyyntöä siitä, että alkuperämaa merkitään ja tuotteiden alkuperää koskevat tiedot asetetaan saataville, on lykätty, vaikka Euroopan parlamentti on esittänyt sen jo useissa päätöslauselmissa, viimeksi vuonna 2010.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä hyväksytään komission ehdotus sellaisten yritysten tullimuodollisuuksien yksinkertaistamisesta, jotka maahantuovat Euroopan unionissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavia tekstiilituotteita.

Siinä ehdotetaan näin ollen kolmansista maista peräisin olevien tiettyjen tekstiilien ja tekstiilitavaroiden alkuperäselvitysten hyväksymisedellytysten kumoamista. Tällaisten tuotteiden luettelo on laaja. Siihen sisältyvät silkki, villa, puuvilla, muut kasvitekstiilikuidut, kudotut paperilankakankaat, tekokuitufilamentit, huopa ja kuitukangas, matot ja muut kankaat lattianpäällysteet, kudotut erikoiskankaat, pitsit, kuvakudokset ja koruompelukset, neulokset sekä vaatteet ja vaateustarvikkeet.

Portugalin kaltaisissa valtioissa tiedetään liiankin hyvin, miten tekstiilituotteiden kansainvälisen kaupan vapauttaminen vaikuttaa, kun tuonnin määrälliset rajoitukset ja erityiset suojatoimenpiteet poistetaan.

Tämän aiempien toimien kanssa yhteensopivan ehdotuksen tavoitteena on helpottaa ehdotuksesta eniten hyötyvien suurten eurooppalaisten maahantuojien toimintaa entisestään, koska ne voivat ehdotuksen ansiosta saada raaka-aineita ja halvalla tuotettuja valmiita tavaroita, ja samalla uhrataan kansallinen teollisuus ja tuhannet työpaikat.

Vanhaa pyyntöä siitä, että alkuperämaa merkitään ja tuotteiden alkuperää koskevat tiedot asetetaan saataville, on lykätty, vaikka Euroopan parlamentti on esittänyt sen jo useissa päätöslauselmissa, viimeksi vuonna 2010. Tämä on mielestämme valitettavaa.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjallinen. – (SK) Komissio aikoo muun muassa tukea tuontisäännösten yhtenäistämistä yhdenmukaistamalla tekstiilituotteiden tuontisäännöt muiden teollisuustuotteiden tuontisääntöjen kanssa. Tämän pitäisi parantaa alan sääntelyn johdonmukaisuutta. Kumottavassa asetuksessa säädetään kolmansista maista peräisin olevien tekstiilien ja tekstiilitavaroiden alkuperäselvitysten hyväksymisedellytyksistä.

Tavoitteena olisi mielestäni oltava sellaisten kauppapoliittisten toimien täytäntöönpano, joiden avulla voidaan estää Kiinan kaltaisista kolmansista maista tulevan tuonnin voimakkaasta kasvusta aiheutuva markkinoiden vääristyminen.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Kannatin tätä asiakirjaa, koska komission ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta perustuu Euroopan unionin sitoumukseen yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöään yritysten sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi. Pääasiallisena tarkoituksena on yksinkertaistaa sellaisten yritysten tullimuodollisuuksia, jotka maahantuovat yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettavia tekstiilituotteita, jotka kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon. Komission tavoitteena on myös parantaa tuontisäännösten yhtenäisyyttä yhdenmukaistamalla tekstiilien tuontisäännöt muiden teollisuustuotteiden tuontisääntöjen kanssa. Tämän pitäisi parantaa alan sääntelyn johdonmukaisuutta. Komissio katsoo, etteivät unionin tekstiilialalla soveltamat vähäiset kauppapoliittiset toimet edellytä työläiden alkuperäselvitysten vaatimista kaikilta tuontitavaroilta. Tämä auttaa myös estämään markkinoiden vääristymistä, jota tällaisten tekstiilituotteiden tuonnin runsas kasvu aiheuttaisi EU:n markkinoilla, jos tuontikiintiöitä ei noudatettaisi.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin tätä mietintöä, joka perustuu Euroopan unionin sitoumukseen yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöään yritysten sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi. Pääasiallisena tarkoituksena on yksinkertaistaa sellaisten yritysten tullimuodollisuuksia, jotka maahantuovat EU:ssa vapaaseen liikkeeseen luovutettavia tekstiilituotteita.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Kannatimme voimakkaasti tätä mietintöä, joka perustuu EU:n sitoumukseen yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöään. Tavoitteenamme on parantaa ja selkeyttää yritysten sääntely-ympäristöä. Euroopan unionin tekstiilialalla soveltamat kauppapoliittiset toimet eivät edellytä työläiden alkuperäselvitysten vaatimista kaikilta tuontitavaroilta. Maailman kauppajärjestön ulkopuolisista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontia, johon sovelletaan edelleen määrällisiä rajoituksia, valvotaan EU:ssa nyt tuontitodistusten avulla. Niihin yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon kuuluviin tuotteisiin, joihin ei sovelleta määrällisiä rajoituksia ja jotka voidaan laskea vapaaseen liikkeeseen EU:n markkinoilla, käytetään jälkikäteen tapahtuvaa tilastovalvontaa, jolla seurataan tuotteiden vaikutusta EU:n markkinoihin. Toteamme, että edellä mainittujen tuonnin valvontamekanismien lisäksi tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitseminen on ollut pakollista vuodesta 2010 lähtien, jotta kuluttajat saavat enemmän tietoa tuotteiden alkuperästä. Meidän on nyt pyrittävä parantamaan tuontisäännösten yhtenäisyyttä yhdenmukaistamalla tekstiilien tuontisäännöt muiden teollisuustuotteiden tuontisääntöjen kanssa. Tämän pitäisi parantaa alan sääntelyn johdonmukaisuutta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestyksen tulos osoittaa, että alkuperämaan merkitseminen on tärkeää, jotta markkinat ovat avoimet ja kuluttajat tietävät käyttämiensä tuotteiden alkuperän. EU:n taloutta on vahvistettava parantamalla EU:n teollisuuden kilpailukykyä maailmantaloudessa. Oikeudenmukainen kilpailu edellyttää, että maailmantaloudessa noudatetaan tuottajia, viejiä ja maahantuojia koskevia selkeitä sääntöjä sekä otetaan huomioon yhteiset sosiaaliset ja ympäristöä koskevat vaatimukset. Ehdotuksella pyritään kodifioimaan elintarvike-erän tunnistamismerkintöjä koskevia nykyisiä säädöksiä. On kuitenkin valitettavaa, ettei tuotteen polkua voida vielä seurata sen alkulähteestä alkaen.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestän mietinnön puolesta, koska se koskee komission ehdotusta, jonka tavoitteena on yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöä yritysten sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi. Pääasiallisena tarkoituksena on yksinkertaistaa tekstiilituotteita tuovien yritysten tullimuodollisuuksia.

Claudio Morganti (EFD), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietintöä vastaan, koska se perustuu perusteettomiin toteamuksiin ja epämääräisiin tulevaisuutta koskeviin oletuksiin.

Yhtäältä siinä väitetään, että alkuperäselvitykset ovat turhia, koska Euroopan unioni voi suojella itseään jälkikäteen tapahtuvan tullien tilastovalvonnan avulla. Mietinnössä ei kuitenkaan esimerkiksi todeta, ettei ”uusittu yhteisön tullikoodeksi” ole läheskään toimintavalmis vaan siinä on edelleen joitakin selviä puutteita, jotka liittyvät etenkin järjestelmän täydelliseen tietokoneistamiseen, joka on kipeästi kaivattu toimenpide.

Mietinnössä kuitenkin todetaan nimenomaisesti, että panemalla täytäntöön alkuperämaan merkitsemistä koskeva Muscardinin mietintö – jota muuten kannatimme voimakkaasti – suojataan alkuperämerkintää. Esittelijän varma asenne on toki ilahduttavaa, mutta alkuperämaan merkitsemistä koskevaa asetusta ei ole vielä olemassa, emmekä oikeastaan tiedä, annetaanko se varmasti, ja jos annetaan, niin milloin ja miten.

Olen siksi pohjimmiltani sitä mieltä, että tämä mietintö on vaarallinen hyppy tuntemattomaan ja että siitä aiheutuu tavalliseen tapaan vakavia seurauksia tekstiiliteollisuudelle, jota Euroopan unioni kohtelee edelleen kaltoin yleisen välinpitämättömyyden vallitessa.

Cristiana Muscardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Zahradilin ehdotuksen hyväksyminen on avannut uudelleen keskustelun kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden alkuperämerkinnän tärkeydestä toimenpiteenä, jolla on tarkoitus panna täytäntöön sellainen kauppapolitiikka, jolla voidaan estää tuonnin lisääntymisestä aiheutuva markkinoiden vääristyminen, ja selkeyttää monimutkaista sääntely-ympäristöä, joka vaikeuttaa nykyään pienten ja keskisuurten yritysten kehittymistä.

Kannatan näin ollen asetusta, jolla parannetaan tekstiilien Eurooppaan tuontia koskevien sääntöjen yhtenäisyyttä yhdenmukaistamalla ne muiden teollisuustuotteiden tuontisääntöjen kanssa. On kuitenkin pidettävä mielessä, että vaikka käytämme etukäteen ja jälkikäteen tapahtuvaa valvontaa koskevia mekanismeja arvioidaksemme kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusta EU:n markkinoihin, Euroopan unioni ei ole vielä onnistunut ottamaan käyttöön valvontamekanismia, joka perustuu alkuperämerkinnän kaltaisiin kuluttajille annettaviin oikeudenmukaisiin ja tärkeisiin tietoihin. Toivon, että neuvostokin tekee pian myönteisen päätelmän parlamentin päättäväsistä askelista kohti jäljitettävyyden ja riittävien tuotetietojen varmistamista. Näillä toimilla varmistetaan, että kuluttajilla on asianmukaiset ja luotettavat tiedot markkinoilla olevista tuotteista, ja saadaan heidät arvostamaan Euroopassa valmistettujen tuotteiden ainutlaatuisuutta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatin mietintöä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon kuuluvien ja yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä sekä kyseisten selvitysten hyväksymisedellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamisesta sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamisesta. Äänestin mietinnön puolesta

tietyin varauksin, koska mietintö on yleisesti ottaen myönteinen ja sopii yhteen sen kanssa, että EU on sitoutunut yksinkertaistamaan voimassa olevaa lainsäädäntöään yritysten sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi. Pääasiallisena tarkoituksena on yksinkertaistaa sellaisten yritysten tullimuodollisuuksia, jotka maahantuovat unionissa vapaaseen liikkeeseen luovutettavia tekstiilituotteita. Mietintö sopii yhteen myös sen kanssa, että tavoitteena on parantaa tuontisäännösten yhtenäisyyttä yhdenmukaistamalla tekstiilien tuontisäännöt muiden teollisuustuotteiden tuontisääntöjen kanssa. Tämän pitäisi parantaa alan sääntelyn johdonmukaisuutta.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1541/98 kumoamista sekä tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 muuttamista koskevan komission ehdotuksen tavoitteena on yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöä yritysten sääntely-ympäristön parantamiseksi ja selkeyttämiseksi. Pääasiallisena tarkoituksena on yksinkertaistaa sellaisten yritysten tullimuodollisuuksia, jotka maahantuovat yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettavia tiettyjä tekstiilituotteita.

Tekstiilituotteiden alkuperäselvityksen esittämistä koskevat vaatimukset otettiin käyttöön sen varmistamiseksi, että tuontia rajoittavat toimet pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta voidaan välttää Kiinan kansantasavallasta peräisin olevasta tuonnista aiheutuva markkinoiden vääristyminen. Euroopan unionin tällaisten tuotteiden tuontiin soveltamien toimien vaikutus ja määrä ovat viime vuosina vähitellen vähentyneet. Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tekstiili- ja vaateustuotteiden tuontia varten on itse asiassa laadittu erityisiä suojatoimenpiteitä, ja Maailman kauppajärjestön jäsenmaiden alkuperästuotteiden tuontiin sovelletut määrälliset rajoitukset on poistettu. Edellä esitetystä syistä äänestin mietinnön puolesta.

Phil Prendergast (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen puhunut tästä asiasta jo aiemmin ja äänestän mietinnön puolesta, koska EU:n kansalaisilla on mielestäni oikeus tietää ostamiensa vaatteiden koostumus. Tämän asetuksen ansiosta kuluttajat voivat terveydellisistä, eettisistä tai muista syistä olla ostamatta tuotteita, jotka sisältävät muita kuin kankaisia eläinperäisiä osia. Kyseisen asetuksen nojalla esimerkiksi kauluksissa olevissa koriste-punoksissa on selkeä, muusta vaatteesta erillinen merkintä, jolloin kuluttajat voivat tietojen perusteella valita, mitä vaatteita he ostavat. Erityisesti allergikot hyötyvät tästä ehdotuksesta, koska turkikset voivat vaarantaa heidän terveytensä, ja ilman asianmukaista merkintää he saattavat tietämättään ostaa tällaisia tekstiilejä sisältävän tuotteen.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Asetuksen (EY) N:o 1541/98 tarkoituksena oli ottaa käyttöön alkuperäselvityksen esittämistä koskevat vaatimukset tietyille kolmansista maista tuotaville tekstiilituotteille, joihin sovellettiin määrällisiä rajoituksia. Tällä välin tapahtuneiden muutosten vuoksi, erityisesti tekstiili- ja vaateustuotteita koskevan Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuksen päätyttyä vuonna 2005, tuotteiden alkuperäselvitysten poistaminen vaikuttaa perustellulta, joten äänestin asetuksen kumoamisen puolesta. Yleisesti ottaen tarkoituksena on keventää EU:hun saapuviin tuotteisiin kohdistuvaa taakkaa uhraamatta ostajien etuja, minkä vuoksi on tärkeää säilyttää vaihtoehtoisia mekanismeja, joilla valvotaan tällaisten tuotteiden tuontia EU:hun.

Crescenzo Rivellini (PPE), kirjallinen. – (IT) Haluan kiittää esittelijä Zahradilia erinomaisesta työstä. EU:n tekstiilialalla soveltamat vähäiset kauppapoliittiset toimet eivät edellytä työläiden alkuperäselvitysten vaatimista kaikilta tuontitavaroilta. Tekstiilituotteiden

tuontia koskevat valvontatoimet on kuitenkin säilytettävä. Maailman kauppajärjestön ulkopuolisista maista Valko-Venäjältä ja Pohjois-Koreasta peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontia, johon sovelletaan edelleen määrällisiä rajoituksia, valvotaan EU:ssa todellakin nyt tuontitodistusten avulla. Tämä auttaa estämään markkinoiden vääristymistä, jota näiden tekstiilituotteiden tuonnin runsas kasvu aiheuttaisi EU:n markkinoilla, jos tuontikiintiöitä ei noudatettaisi.

Niihin tuotteisiin, joihin ei sovelleta määrällisiä rajoituksia ja jotka voidaan laskea vapaaseen liikkeeseen EU:n markkinoilla, käytetään lisäksi jälkikäteen tapahtuvaa tilastovalvontaa, jolla seurataan tuotteiden vaikutusta EU:n markkinoihin. Haluan myös huomauttaa, että Euroopan parlamentti hyväksyi vuonna 2010 ensimmäisessä käsittelyssä tiettyjen kolmansista maista tuotavien tuotteiden alkuperämaan merkitsemistä koskevan Muscardinin mietinnön, joka kattaa myös tekstiilit ja vaatteet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietinnön puolesta. Lainsäädännön parantamista koskevan lähestymistavan yhteydessä komissio ehdottaa sellaisen vuonna 1998 annetun neuvoston asetuksen kumoamista, jonka nojalla tuojien on esitettävä tekstiilien ja vaatteiden alkuperäselvitykset EU:n tullimenettelyissä. Kyseinen asetus oli merkityksellinen niin kauan kuin tekstiileihin ja vaatteisiin sovellettiin määrällisiä rajoituksia WTO:n monikuitusopimuksen kautta. Tämä sopimus päättyi vuonna 2005. Vuoteen 2008 mennessä oli päättynyt myös tekstiili- ja vaatetustuotteita koskeva sopimus EU:n ja Kiinan välillä, ja käytöstä oli poistettu kaikki muutkin järjestelmät, joilla valvottiin tekstiilien ja vaatteiden tuontia Kiinasta. WTO:n ulkopuolisista maista Valko-Venäjältä ja Pohjois-Koreasta peräisin olevien tekstiilien ja vaatteiden tuontiin sovelletaan edelleen määrällisiä rajoituksia. Tällaisten tuotteiden tuontia valvotaan tuontitodistusjärjestelmän avulla, mutta se ei vaikeuta EU:n markkinoiden toimintaa.

Tätä järjestelmää pidetään riittävänä. Kaiken kaikkiaan parlamentti kannattaa uutta alkuperämaan merkintäjärjestelmää, joka on nukkunut Ruususen unta sen jälkeen, kun ensimmäinen käsittely saatettiin päätökseen vuonna 2010. Tällainen järjestelmä tarjoaisi huomattavasti parempia valvontamahdollisuuksia – ja myös enemmän tietoa kuluttajille – kuin vanhat alkuperäselvityksiä koskevat asetukset.

Licia Ronzulli (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta, koska kannatan sen perusajatusta eli tekstiilituotteiden tuontia koskevan EU:n lainsäädännön yksinkertaistamista ja yhdenmukaistamista kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan helpottamiseksi. Olen todellakin sitä mieltä, että EU:n tekstiilialalla soveltamat vähäiset kauppapoliittiset toimet eivät missään tapauksessa edellytä työläiden alkuperäselvitysten vaatimista kaikilta tuontitavaroilta. Tuontitodistuksilla, jälkikäteen tapahtuvalla tilastovalvonnalla ja hallinnollisen yhtenäisasiakirjan vaatimuksilla sitä paitsi jo varmistetaan tuonnin tehokas valvonta. Jotta kuvasta tulee täydellinen, odotan kuitenkin innokkaasti sitä, että Muscardinin mietintö tulee täysimääräisesti voimaan, koska sen ansiosta eurooppalaiset kuluttajat saavat enemmän tietoa kolmansista maista tuotavien tuotteiden, myös tekstiilien, alkuperästä.

Oreste Rossi (EFD), kirjallinen. – (IT) Tässä tapauksessa kumottavassa asetuksessa säädetään tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden alkuperäselvitysten hyväksymisedellytyksistä, joissa asetettiin erityisvaatimuksia soveltamalla määrällisiä rajoituksia. Esittelijä on komission kanssa samaa mieltä siitä, etteivät EU:n tekstiilialalla soveltamat vähäiset kauppapoliittiset toimet edellytä työläiden alkuperäselvitysten vaatimista kaikilta tuontitavaroilta. Mielestämme on sekä kuluttajien että yritysten etujen

mukaista varmistaa, että kaikilla kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden tuojille asetettavilla velvoitteilla on tarkoitus valvoa ja rajoittaa tällaisten tuotteiden tuontia.

Ennen kaikkea olemme huolissamme siitä, että kumoamme asetuksia, jotka ovat hyödyllisiä tullivalvonnassa, kun alkuperämaan merkitsemistä koskevassa asetuksessa ei tapahdu tällä hetkellä mitään edistystä, koska se polkee nyt paikallaan komissiossa neuvoston jarrutustaktiikan vuoksi. Haluan myös huomauttaa, että neuvosto on estänyt vetollaan alkuperämerkinnät tekstiilejä koskevan tilapäisen toimenpiteen yhteydessä ja pyrkii tekemään samoin elintarvikkeiden pakollisissa alkuperämerkinnöissä.

Äänestimme mietintöä vastaan.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Komission ehdotuksessa yksinkertaistetaan tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksiä koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntöä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Vuonna 1998 EU velvoitti maahantuojat esittämään alkuperäselvityksen kolmansissa maissa valmistetuista tuotteista, jotka kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön XI jaksoon ja jotka luetellaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93 liitteessä I. On syytä panna merkille, että Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenmaista peräisin olevien tekstiilien ja vaatteiden tuontiin sovelletut määrälliset rajoitukset poistuivat vuonna 2005 ja että Kiinan kansantasavallasta peräsin oleviin samantyyppisiin tuotteisiin sovellettujen sääntöjen voimassaolo päättyi vuoden 2008 lopussa.

Äänestän näin ollen mietinnön puolesta, koska se on mielestäni myönteinen askel selkeyttäessä ja yksinkertaistettaessa sellaisten eurooppalaisten yritysten sääntely-ympäristöä, jotka tuovat tekstiilituotteita ja jalkineita kolmansista maista, joihin sovelletaan edelleen määrällisiä rajoituksia siksi, etteivät ne ole WTO:n jäseniä. Lisäksi katson, että tulliviranomaiset edistävät tuntuvasti tämäntyyppisten tuotteiden tuonnin valvontaa, jossa seurataan tehokkaasti niiden vaikutusta EU:n taloudelliseen ilmapiiriin ja siten kunkin jäsenvaltion talouteen.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Äänestin tiettyjen tekstiilituotteiden alkuperäselvityksiä koskevan mietinnön puolesta. Kyseisen alan lainsäädännön uudelleenlaadinnan tavoitteena on yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa lainsäädäntökehystä, myös hallinnollisia muodollisuuksia, mutta siihen sisältyy myös asianmukaisia välineitä, joilla hallitaan kolmansista maista tulevan tuonnin huomattavasta lisääntymisestä aiheutuvaa markkinoiden vääristymistä. Uudessa asetuksessa otetaan myös huomioon Euroopan parlamentin tähänastiset vaatimukset siitä, että kuluttajille annetaan aiempaa enemmän tietoja.

Suositus: Debora Serracchiani (A7-0186/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatan Kroatian tasavallan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan, koska kolmannet maat voivat osallistua seurantakeskuksen toimintaan ja kun etenkin otetaan huomioon, että Kroatiaa käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaisista kuluttajamaihin. Kroatian välitön osallistuminen on siksi mielestäni oleellista.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Pyytäessään lupaa osallistua Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan Kroatian tasavalta on osoittanut pitävänsä unionin ja jäsenvaltioiden tavoin

seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeänä. Seurantakeskuksen tehtävänä on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Kannatin siksi kollegamme Serracchianin suositusta Kroatian tasavallan osallistumista seurantakeskuksen toimintaan koskevan Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin asiakirjan puolesta. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksella on tärkeä tehtävä kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Tietojen pohjalta on tarkoitus analysoida huumausaineiden kysyntää, sen vähentämiskeinoja ja yleisesti huumekauppaa. Kroatian tasavalta pyysi vuonna 2005 lupaa osallistua Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Kroatian tasavaltaa käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaista kuluttajamaihin. Kroatiassa on tehty laajoja kokaiinitakavarikoita, jotka liittyvät pääasiassa meriliikenteeseen. Kannatin tätä sopimusta ja Kroatian tasavallan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Näin Euroopan tasolla voidaan kerätä tosiasioihin perustuvaa ja puolueetonta tietoa huumausaineista ja huumeriippuvuudesta Kroatiassa sekä niiden seurauksista. Samalla Kroatia voi saada tietoa parhaista tavoista ymmärtää huumeongelmiensa luonnetta ja vastata niihin paremmin.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Huumeet ovat nyky-yhteiskuntamme suurimpia vitsauksia. Tämä on sosiaalisesti ja kulttuurisesti monitahoinen ja dynaaminen ongelma, joka muuttuu jatkuvasti ja saa uusia muotoja, kun ilmaantuu uusia aineita ja uusia käyttäjäryhmiä. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA) perustettiin vuonna 1993. Sen päätehtävänä on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Nämä tiedot ovat elintärkeitä, koska niiden pohjalta analysoidaan huumausaineiden kysyntää ja sen vähentämiskeinoja sekä yleisesti huumekauppaan liittyviä ilmiöitä.

Kroatiaa käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaista kuluttajamaihin. Euroopalle on siksi ratkaisevan tärkeää, että Kroatia toimittaa tietoa huumausaineista ja huumeriippuvuudesta sekä niiden seurauksista. Myös Kroatian on tärkeää saada tietoa parhaista käytännöistä. Äänestän siksi suosituksen puolesta.

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Kannatan esitystä neuvoston päätökseksi Kroatian tasavallan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan koskevan Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä, koska kuolemantapausten määrä on viime vuoteen verrattuna vähentymässä kaikkien muiden huumeiden paitsi heroiinin kohdalla, ja huumeiden käytön torjunnassa tapahtuu kaiken kaikkiaan edistystä. Kroatian tasavalta voi saada tietoa parhaista tavoista ymmärtää huumeongelmiensa luonnetta ja vastata niihin paremmin.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Kannatin Serracchianin suositusta Kroatian tasavallan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan koskevan Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä, koska se mahdollistaa nähdäkseni molemmille sopimuspuolille erittäin hyödyllisen vaihdon. Yhtäältä Kroatian osallistuminen seurantakeskuksen toimintaan tarjoaisi ratkaisevaa tosiasioihin perustuvaa tietoa, joka tukisi sitoumustamme torjua laitonta huumekauppaa, koska Kroatia on keskeinen läpikulkureitti, jonka kautta

salakuljetetaan huumausaineita Euroopan unioniin. Toisaalta Kroatia voisi hyödyntää parhaita eurooppalaisia tapoja reagoida ongelmaan ja torjua sitä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjallinen.* – (LT) Äänestin suosituksen puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että Kroatian osallistuminen Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan on ratkaisevan tärkeää torjuttaessa laitonta huumausaineiden käyttöä ja salakuljetusta sekä Kroatiassa että koko EU:ssa. Koska Kroatia on EU:n ulkorajalla sijaitseva rannikkovaltio, sitä käytetään läpikulkureittinä kansainvälisessä huumeiden salakuljetuksessa, minkä vuoksi EU:n on erityisen tärkeää tarjota Kroatian kansallisille toimielimille kaikki mahdollinen apu, jota ne tarvitsevat voidakseen torjua ilmiötä, joka vaarantaa terveyden ja yhteiskunnan vakauden. Sopimuksen nojalla Kroatia osallistuu seurantakeskuksen työohjelmaan, täyttää EU:n lainsäädännössä vahvistetut velvoitteet ja jakaa tietonsa seurantakeskuksen kanssa unionin tietosuojavaatimusten mukaisesti.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjallinen.* – (RO) Kroatian tasavalta on tärkeä läpikulkureitti, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaista kuluttajamaihin. Tästä ovat todisteena merkittävät kokaiinitakavarikot, jotka liittyvät pääasiassa meriliikenteeseen. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) mukaan Kroatiassa ei ole tehty yleistä väestötutkimusta laittomien huumausaineiden käytöstä. Vuodelta 2008 peräisin olevien tuoreimpien huumekuolemia koskevien tietojen mukaan tuolloin rekisteröitiin kuitenkin 87 tapausta. Takavarikoitujen huumeiden määrä on lisääntynyt tasaisesti. Poliisien kouluttaminen ja tarvittavien laitteiden hankinta jatkuvat. Huumerikosten tutkinnan ja syytteeseen asettamisen tuloksia on kuitenkin parannettava huomattavasti.

Kroatia on edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä. Kroatian tasavallan osallistumisesta seurantakeskuksen toimintaan on näissä oloissa hyötyä koko unionille. Tämä tarkoittaa, että Kroatian osallistuminen seurantakeskuksen työohjelmaan edellyttää liittymistä huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon sekä tietojen vaihtoa seurantakeskuksen kanssa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Haluan aluksi kiittää Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskusta (EMCDDA) tärkeästä työstä, jota se on tehnyt huumausaineiden vähentämiseksi ja niihin liittyvien ilmiöiden lieventämiseksi Euroopassa. Hyväksyn Kroatian osallistumisen seurantakeskuksen toimintaan, koska kyseistä valtiota käytetään sen strategisen sijainnin vuoksi läpikulkureittinä, jonka kautta salakuljetetaan laittomia huumausaineita. Lisäksi katson, että eurooppalaisen ohjelman käyttöönotto parantaa terveydenhuoltoa ja yhteiskuntarauhaa sekä Euroopassa että koko maailmassa.

Carlos Coelho (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA) tekee tärkeää työtä kerätessään tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatiessaan puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Näiden tietojen pohjalta analysoidaan huumausaineiden kysyntää ja sen vähentämiskeinoja sekä yleisesti huumekauppaan liittyviä ilmiöitä. Kolmannet maat, jotka unionin ja sen jäsenvaltioiden tavoin pitävät seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeänä, voivat osallistua seurantakeskuksen toimintaan. Kroatia pyysi vuonna 2005 lupaa osallistua, ja neuvottelut saatettiin menestyksekkäästi päätökseen vuonna 2009. Tämän sopimuksen tekeminen on tärkeää, koska Kroatia on merkittävä läpikulkureitti, jonka kautta EU:hun salakuljetetaan laittomia huumausaineita. Tästä syystä on oleellista, että kyseinen valtio

osallistuu seurantakeskuksen toimintaan mahdollisimman pian, etenkin kun otetaan huomioon, että Kroatian on tarkoitus liittyä EU:hun vuoden 2012 lopussa tai vuoden 2013 alussa. Kroatia liittyy huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX) sekä jakaa tietonsa seurantakeskuksen kanssa unionin tietosuojavaatimusten ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Huumausaineiden lisääntymiseen, erityisesti huumekauppaan, liittyvä ilmiö on maailmanlaajuinen uhka ja hirvittävä este, jota on vaikea torjua, koska se siirtyy ja muuttuu jatkuvasti. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA) tekee erittäin tärkeää työtä tällä alalla, koska jäsenvaltiot voivat sen ansiosta luoda kansainvälisen tietopohjan. Tietoa tarvitaan sellaisten strategioiden analysointiin ja laadintaan, joilla voidaan vähentää ja torjua huumekauppaa ja huumausaineiden väärinkäyttöä. Kroatia ilmaisi vuonna 2005 haluavansa tehdä yhteistyötä EU:n kanssa tässä tärkeässä asiassa, ja nyt on tullut aika toteuttaa tämä toive ottamalla Kroatia mukaan Lissabonissa sijaitsevan seurantakeskuksen toimintaan. Suositukseen sisältyvä ehdotus Kroatialla seurantakeskusta ja EU:ta kohtaan olevien velvoitteiden noudattamisesta on erittäin myönteinen. Äänestän suosituksen puolesta, koska nämä Kroatian ja EU:n väliset yhteydet nähdäkseni auttavat paitsi tehostamaan huumausaineisiin ja niiden väärinkäyttöön liittyvän ilmiön torjuntaa myös lisäämään EU:n ja Kroatian välistä yhteisvastuuta. Kroatiahan on ehdokasmaa ja toivottavasti pian täysivaltainen jäsenvaltio.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) päätehtävänä on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Kaikki kolmannet maat, joilla on EU:n kanssa samat intressit, voivat käytännössä osallistua seurantakeskuksen toimintaan. Kroatian tasavalta pyysi vuonna 2005 lupaa osallistua. Se liittyy nyt myös huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon.

Suosituksessa nähdäkseni myös katsotaan, että jäsenvaltioiden ja EU:n virastojen välistä tietojen vaihtoa on parannettava ja että Kroatian mahdollista liittymistä on ennen kaikkea valmisteltava rauhallisemmin kuin vuosina 2004–2007 tapahtunutta ”suurta” laajentumista, jolloin Keski- ja Itä-Euroopan valtiot liittyivät EU:hun.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin suositusta Kroatian osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan, koska se on mielestäni myönteinen askel siksi, että Kroatian on tarkoitus liittyä pian EU:hun, mutta ennen kaikkea siksi, että laittomien huumausaineiden käyttö ja salakuljetus ovat maailmanlaajuisia ilmiöitä, joilla on vakavia sosioekonomisia ja terveydellisiä vaikutuksia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) tavoitteena on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä, jotta voidaan analysoida huumausaineiden väärinkäytössä tapahtuneita muutoksia sekä tutkia käytön vähentämiseen tähtäävien toimien ja menettelytapojen edistämistä. Kroatian osallistuminen seurantakeskuksen toimintaan on mielestäni tärkeä askel, koska kolmannet maat voivat osallistua sen toimintaan ja Kroatia pyysi vuonna 2005 lupaa osallistua, ja kun otetaan huomioon, että kyseistä valtiota käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaista kuluttajamailhin, ja

että siellä takavarikoidaan merkittäviä määriä erityisesti kokaiinia. Kannatan näin ollen päätöstä tätä asiaa koskevan sopimuksen tekemisestä EU:n ja Kroatian tasavallan välillä.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Jäsen Serracchianin laatima suositus, joka perustuu esitykseen neuvoston päätökseksi EU:n ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä, liittyy siihen, että Kroatia on osoittanut olevansa halukas osallistumaan Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan. Kun otetaan huomioon, että Kroatia on EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä, että siellä on takavarikoitu merkittäviä määriä aistiharhoja aiheuttavia laittomia tuotteita, kuten kannabista, heroiinia, kokaiinia, ekstaasia ja amfetamiinia, että Kroatian hallitus on hyväksynyt nuorten huumeidenkäytön ehkäisemistä koskevan kansallisen ohjelman, että Kroatia on hakenut EU:n jäsenyyttä ja että sen odotetaan liittyvän unioniin vuonna 2013, kannatan EU:n ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemistä, jotta viimeksi mainittu voi osallistua Lissabonissa sijaitsevan seurantakeskuksen toimintaan.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (PT) Laittomien huumausaineiden tuotantoa, salakuljetusta ja käyttöä koskevassa maailmanlaajuisessa tilanteessa on tapahtunut huolestuttavia muutoksia. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA) vahvisti vuonna 2009 laatimassaan raportissa, että tilanne on huonontunut esimerkiksi kokaiinin, heroiinin ja uusien synteettisten huumausaineiden osalta ja että käyttö on pysynyt runsaana ja lisääntyy jatkuvasti. Lukemattomat tekijät vaikuttavat käytön lisääntymiseen, joka liittyy myös kapitalismin kriisin syventymiseen ja sen sosiaalisiin vaikutuksiin monissa valtioissa. Suosituksessa kehoitetaan kannattamaan Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välistä sopimusta Kroatian osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan.

Huolimatta siitä, että Kroatian EU:hun liittymisessä, sen kehityksessä ja lopputuloksessa on edistytty, nyt ehdotetaan, että Kroatia osallistuu seurantakeskuksen toimintaan, koska se panostaa huumerikosten tutkintaan ja syytteeseen asettamiseen. Tässä yhteydessä kuitenkin todetaan, että kyseisiä toimia olisi parannettava huomattavasti, koska Kroatia on edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä. On tärkeää, että kannattamamme Kroatian osallistuminen seurantakeskuksen toimintaan voisi auttaa tehostamaan huumausaineiden salakuljetuksen torjuntaa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (PT) Hyväksymällä suosituksen parlamentti on antanut tukensa Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan väliselle sopimukselle Kroatian osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan.

Vaikka Kroatian tasavallan on tarkoitus liittyä Euroopan unioniin vuoden 2012 jälkimmäisellä puoliskolla tai vuoden 2013 alussa, kuten esittelijä toteaa, sen osallistuminen seurantakeskuksen toimintaan voitaisiin hyväksyä, koska kyseinen valtio panostaa huumerikosten tutkintaan ja syytteeseen asettamiseen. Kyseisiä toimia on kuitenkin parannettava huomattavasti, koska Kroatia on edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä.

Tiedämme, että laittomien huumausaineiden tuotantoa, salakuljetusta ja käyttöä koskevassa maailmanlaajuisessa tilanteessa on tapahtunut huolestuttavia muutoksia. Seurantakeskuksen vuonna 2009 laatimassa raportissa esitettyjen tietojen mukaan tilanne on selvästikin

huonontunut esimerkiksi kokaiinin, heroiinin ja uusien synteettisten huumausaineiden osalta, ja käyttö on pysynyt runsaana ja lisääntyy jatkuvasti.

Toivomme, että tämä päätös auttaa tehostamaan huumausaineiden salakuljetuksen torjuntaa.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjallinen. – (SK) Kroatiaa käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta huumausaineita salakuljetetaan laittomasti tuotantomaista kuluttajamaihin. Laajat ja merkittävät kokaiinitakavarikot liittyvät Kroatiassa pääasiassa meriliikenteeseen. Laittomien huumausaineiden käyttö ja salakuljetus ovat maailmanlaajuisia ilmiöitä, jotka vaarantavat terveyden ja yhteiskunnan vakauden. Kannatan siksi Kroatian osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan lähinnä alan koulutusta sekä huumeiden ja muiden narkoottisten aineiden käytön ehkäisemistä silmällä pitäen.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjallinen. – (IT) Koska Kroatiasta tulee tärkeä kumppani Euroopan unionin tulevissa suhteissa entisen Jugoslavian valtioihin ja koska se on keskeinen huumeiden salakuljetusreitti, kannatamme kyseisen ehdokasmaan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. On oleellista, että voimme tavata kroatialaisia alan asiantuntijoita ja työskennellä heidän kanssaan, jotta tätä valitettavaa ongelmaa voidaan torjua. Kannatan siksi ehdotusta.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tämän aiheen varjoesittelijänä äänestin päättäväisesti päätöslauselman ja sopimuksen puolesta, jotta Kroatia voi osallistua Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan sekä huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX). Annan näin ollen täyden tukeni Kroatian osallistumiselle, jotta sillä voi olla aktiivinen rooli torjuttaessa tätä ongelmaa, jonka laajuus ja tuhoiset vaikutukset lisääntyvät vaarallisesti Euroopassa. Seurantakeskuksen laatimien tilastojen mukaan 75 miljoonaa eurooppalaista on jo kokeillut kannabista ja 14 miljoonaa eurooppalaista on käyttänyt kokaiinia ainakin kerran. Lisäksi on huomautettava, että Kroatia on edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä. Sopimuksen ansiosta saadaan tosiasioihin perustuvaa ja puolueetonta tietoa huumausaineista ja huumeriippuvuudesta Kroatiassa sekä niiden seurauksista, mutta samalla myös Kroatia voi tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon kautta ymmärtää tämän ilmiön luonnetta ja vastata siihen paremmin.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Kannatin suositusta, sillä kuten tiedämme, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen päätehtävänä on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Tietojen pohjalta on tarkoitus analysoida huumausaineiden kysyntää, sen vähentämiskeinoja ja yleisesti huumekauppaan liittyviä ilmiöitä. Asetuksessa säädetään, että kolmannet maat, jotka unionin ja jäsenvaltioiden tavoin pitävät seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeänä, voivat osallistua seurantakeskuksen toimintaan. Kroatian tasavalta pyysi vuonna 2005 lupaa osallistua seurantakeskuksen toimintaan. Se osallistuu seurantakeskuksen työohjelmaan, täyttää asetuksessa vahvistetut velvoitteet, liittyy huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX) sekä jakaa tietonsa seurantakeskuksen kanssa unionin tietosuojavaatimusten ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Lisäksi se rahoittaa osaltaan unionin toimintaa kattaakseen osallistumisestaan aiheutuvat kustannukset ja on mukana seurantakeskuksen hallintoneuvoston toiminnassa ilman äänioikeutta siihen asti, kunnes siitä tulee Euroopan unionin jäsen. Seurantakeskus kohtelee

Kroatian tasavaltaa samalla tavalla kuin nykyisiä jäsenvaltioita soveltamalla tasavertaista kohtelua, kun on kyse liittymisestä huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX) ja henkilöstön palvelukseenotosta.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjallinen*. – (PL) Huumausaineiden väärinkäyttö on sosiaalinen ongelma sekä kehittyneissä että heikosti kehittyneissä maissa. Kroatia joutuu muiden valtioiden tavoin kamppailemaan huumausaineiden väärinkäytön kanssa, ja sillä on tällä alalla erittäin tiukka lainsäädäntö. Ennalta ehkäisevää työtä tehdään pääasiassa kouluissa, koska kyseinen sosiaaliryhmä on kaikkein alttein huumeriippuvuudelle. Kroatia on EU:n ehdokasmaana velvollinen mukauttamaan oikeudellisen järjestelmänsä unionin jäsenvaltioissa voimassa olevaan järjestelmään. Kroatian osallistuminen Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan on mielestäni äärimmäisen tärkeää, etenkin kun Kroatiaa käytetään läpikulkureittinä. Laittomia huumausaineita salakuljetetaan Kroatian kautta tuotantomaista kuluttajamaihin. Seurantakeskuksen toimintaan osallistumisen avulla Euroopan unionin erittäin tärkeä huumeiden vastainen politiikka voidaan ulottaa Kroatiaan.

Giovanni La Via (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Kannatin tänään toimitetussa äänestyksessä suositusta Kroatian tasavallan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Kroatian tasavalta osallistuu todellakin seurantakeskuksen eurooppalaiseen työohjelmaan, joka koskee huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä. Seurantakeskuksen päätehtävänä on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Tämä on selvästikin erittäin tärkeä asia siitä terveyden suojeluun aiheutuvien merkittävien vaikutusten vuoksi ja myös huumekauppaan liittyvän rikollisuuden torjunnan kannalta. Kroatia on todellakin yksi niistä meriliikenteen läpikulkureiteistä, joiden kautta järjestäytyneen rikollisuuden harjoittajat tuovat laittomia huumausaineita tuotantomaista kuluttajamaihin. Tämä huolestuttaa meitä vielä enemmän, kun tiedämme, että Kroatia on seuraava ehdokasmaa, josta tulee Euroopan unionin jäsenvaltio. Toivon siksi, että Kroatian osallistuminen työohjelmaan osoittautuu erittäin hyödylliseksi.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjallinen*. – (RO) Esitys neuvoston päätökseksi Kroatian tasavallan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan koskevan Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä on tärkeä, koska Kroatia on merkittävimpiä reittejä, joiden kautta huumausaineita tuodaan Eurooppaan.

Pyrittäessä torjumaan tehokkaasti huumausaineiden salakuljetusta, joka on uhka paitsi Kroatialle myös Euroopan unionille, on tärkeää, että Kroatia liittyy myös huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX) sekä vaihtaa aktiivisesti ja suoraan tietoja seurantakeskuksen kanssa. Tiedonvaihdon ansiosta voidaan luoda tietokanta huumausaineiden kysynnän ja toissijaisen huumeiden salakuljetuksen analysointia varten, mikä on oleellista, jotta voidaan julkaista asianmukaisia, puolueettomia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla.

David Martin (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Kannatan tätä sopimusta ja Kroatian tasavallan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Laiton huumausaineiden käyttö ja salakuljetus ovat maailmanlaajuisia ilmiöitä, jotka vaarantavat terveyden ja yhteiskunnan vakauden. Tilastotietojen mukaan noin yksi kolmesta eurooppalaisesta nuoresta on kokeillut laitonta huumausainetta ja joka tunti

vähintään yksi unionin kansalainen kuolee huumausaineiden yliannostukseen. Euroopan tasolla tarvitaan myös tosiasioihin perustuvaa ja puolueetonta tietoa huumausaineista ja huumeriippuvuudesta Kroatiaassa sekä niiden seurauksista. Samalla Kroatia voi saada tietoa parhaista tavoista ymmärtää huumeongelmiensa luonnetta ja vastata niihin paremmin.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Huumeongelma, josta nyt keskustelemme, on pitkälti myös historiallinen ongelma. Laiton huumekauppa ylittää ja on aina ylittänyt yksittäisen valtion rajat. Euroopan ja erityisesti koko maailman laajuinen laadukas kansainvälinen yhteistyö laittoman huumekaupan torjunnassa olisi mielestäni yksi keino tehostaa huumekaupan vastaista taistelua.

Lääkärinä haluan lisäksi todeta, että huumeiden väärinkäytöllä voi olla äärimmäisen vakavia ja peruuttamattomia vaikutuksia ihmisten terveyteen. Kannatan siksi tehokasta kansainvälistä yhteistyötä huumeiden tai niiden lähtöaineiden laittoman kaupan torjunnassa ja korostan samalla ennaltaehkäisyn tarvetta.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Laiton huumausaineiden käyttö ja salakuljetus ovat maailmanlaajuisia ongelmia, jotka vaarantavat terveyden ja yhteiskunnan vakauden. Kroatian tasavaltaa käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaista kuluttajamaihin. Viimeisten kymmenen vuoden aikana huumeisiin liittyvät kuolemantapaukset ovat vähitellen lisääntyneet. Vaikka poliiseja koulutetaan ja tarvittavia laitteita hankintaan jatkuvasti, huumerikosten tutkinnan ja syytteen asettamisen tuloksia on parannettava huomattavasti. Kroatia on edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä. Suhtaudumme ilman muuta myönteisesti siihen, että hallitus on hyväksynyt nuorten huumeidenkäytön ehkäisemistä koskevan kansallisen ohjelman, millä pyritään päivittämään nykyisiä ohjelmia. Hyväksymme näin ollen Kroatian tasavallan osallistumisen Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Koska kyseinen ehdokasmaa liittyy pian Euroopan unioniin, on erityisen tärkeää, että se toimittaa jäsenvaltioille kattavia, puolueettomia tietoja huumausaineiden salakuljetuksesta ja väärinkäytöstä sekä niiden taloudellisista ja sosiaalisista seurauksista.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Huumeivitsaus aiheuttaa jatkuvasti huolta koko EU:ssa. Onnistumismahdollisuudet ovat sitä paremmat, mitä enemmän valtiot auttavat sen torjunnassa. Näin ollen on myönteistä, että Kroatia osallistuu Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Kroatian on kuitenkin tehostettava huumausaineiden salakuljetuksen torjuntaa alueellaan, koska se on edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) päätehtävänä on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla.

Kroatian tasavalta osallistuu näin ollen seurantakeskuksen työohjelmaan, liittyy huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX) sekä jakaa tietonsa seurantakeskuksen kanssa. Kroatian tasavaltaa käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta huumausaineita tuodaan tuotantomaista, ja se on edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä.

Vuonna 2010 Kroatia kuitenkin hyväksyi huumeidenkäytön torjuntaa koskevan toimintasuunnitelman toteutusohjelman ja nuorten huumeidenkäytön ehkäisemistä

koskevan kansallisen ohjelman. Myös poliisien kouluttaminen ja tarvittavien laitteiden hankinta jatkuvat.

Osallistumalla seurantakeskuksen toimintaan ja vaihtamalla tietoja Kroatia voi ymmärtää ongelmaa ja vastata siihen paremmin. Sen osallistuminen lupaa hyvää myös sen tulevan Euroopan unioniin liittymisen kannalta.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Kuten tiedetään, seurantakeskus tekee yhteistyötä lähinnä unionin ja jäsenvaltioiden poliittisten päättäjien kanssa ja auttaa näin kehittämään strategiaa, jolla torjutaan huumeita ja tarjotaan tietoa tavallisille kansalaisille. Tällä hetkellä huomiota kiinnitetään pääasiassa vuosia 2009–2012 koskevan EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon. Kyseisen suunnitelman tavoitteena on vahvistaa eurooppalaista yhteistyötä, jolla torjutaan huumausaineiden väärinkäytön sietämättömiä vaikutuksia. Haluaisin seurantakeskuksen käsittelevän vaikutusten lisäksi myös huumausaineiden väärinkäytön syitä, jolloin ongelma voitaisiin ratkaista varhaisessa vaiheessa. Äänestin suosituksen puolesta.

Rolandas Paksas (EFD), *kirjallinen*. – (LT) Meidän on nähdäkseni otettava sekä Euroopan unionissa että sen rajojen ulkopuolella askelia huumausaineiden käytön ja kysynnän vähentämiseksi toteuttamalla tiukkoja ennaltaehkäisytoimia, joilla torjutaan huumekauppaan liittyviä ilmiöitä. Näin ollen on erittäin tärkeää saada täsmällisiä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä, koska ne ovat maailmanlaajuisia ilmiöitä, jotka vaarantavat meidän kaikkien terveyden, turvallisuuden ja sosiaalisen hyvinvoinnin. Kannatan Kroatian osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Kroatia aikoo Euroopan unionin täysjäseneksi. On pantava merkille, että Kroatiaa käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta muihin valtioihin salakuljetetaan suuria määriä huumausaineita. Olen iloinen, että Kroatia toteuttaa merkittäviä toimia laittomien huumausaineiden salakuljetuksen, käytön ja kaupan torjumiseksi. Se on kuitenkin edelleen EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä. Tästä syystä on ratkaisevan tärkeää, että huumausaineista, huumeriippuvuudesta ja niiden seurauksista saadaan pian tosiasioihin perustuvaa ja puolueetonta tietoa. Näin myös Kroatialla on ihanteellinen mahdollisuus saada tietoa EU:n jäsenvaltioiden parhaista tavoista käsitellä huumausaineisiin ja niiden väärinkäyttöön liittyviä ongelmia.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Kannatan Kroatian osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan. Seurantakeskuksen päätehtävänä on kerätä tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Tietojen pohjalta analysoidaan huumausaineiden kysyntää, sen vähentämiskeinoja ja yleisesti huumekauppaan liittyviä ilmiöitä. Kroatiaa käytetään todellakin muiden Euroopan valtioiden tavoin läpikulkureittinä, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaihin. Laajat ja merkittävät kokaiinitakavarikot liittyvät Kroatiassa pääasiassa meriliikenteeseen. Tämän suosituksen hyväksymisen ansiosta Kroatia alkaa osallistua seurantakeskuksen työohjelmaan ja jakaa tietojaan seurantakeskuksen kanssa unionin tietosuojavaatimusten ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Sopimuksen nojalla Kroatia on velvollinen rahoittamaan osaltaan unionin toimintaa kattaakseen osallistumisestaan aiheutuvat kustannukset.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjallinen*. – (IT) EMCDDA on vuonna 1993 perustettu Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus, jonka päätehtävänä on kerätä

tietoja huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä sekä laatia ja julkaista puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla. Seurantakeskuksen tarjoamien tietojen pohjalta on tarkoitus analysoida EU:hun tuotavien huumausaineiden kysyntää ja kaikkia huumekauppaan liittyviä ilmiöitä, jotta saadaan selville, miten näitä ongelmia voidaan parhaiten torjua. Kolmannet maat, jotka unionin ja jäsenvaltioiden tavoin pitävät seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeänä, voivat osallistua seurantakeskuksen toimintaan. Kroatia pyysi vuonna 2005 lupaa osallistua seurantakeskuksen toimintaan, ja neuvosto valtuutti vuonna 2006 komission aloittamaan neuvottelut Kroatian tasavallan kanssa. Neuvottelut saatiin menestyksekkäästi päätökseen heinäkuussa 2009, jolloin sopimus parafoitiin.

Sopimusta tarkistettiin joulukuussa 2009 Lissabonin sopimuksen vuoksi. On huomautettava, että Kroatia kuuluu jo huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX). Äänestin suosituksen puolesta edellä mainituista syistä ja jotta EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa tehtävää yhteistyötä voidaan edelleen parantaa.

Fiorello Provera (EFD), kirjallinen. – (IT) Kroatia pyysi vuonna 2005 lupaa osallistua Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan. Koska kyseinen valtio on Euroopan unioniin tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä, Kroatiasta on mielestäni tärkeää saada tosiasioihin perustuvaa ja puolueetonta tietoa näistä ongelmista. Hyväksyn siksi täysin esittelijän kannan ja kannatan suositusta.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Kroatian tasavalta on pyytänyt lupaa osallistua vuonna 1993 perustetun, Lissabonissa sijaitsevan Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) toimintaan. Kroatia on todellakin erityisen kiinnostunut huumausaineiden salakuljetuksen torjunnasta, koska sillä on sisäpoliittisia ongelmia ja sen kautta kuljetetaan tällaisia tuotteita EU:hun. Torjuessaan huumausaineiden väärinkäyttöä ja salakuljetusta Kroatia on toteuttanut toimia tämän ongelman käsittelemiseksi kansallisella tasolla sekä käytön ehkäisemisen että huumerikosten tutkinnan tukemisen osalta. Kroatian osallistuminen seurantakeskuksen toimintaan on näin ollen kaikkien osapuolten etujen mukaista. Koska Kroatia ei ole vielä EU:n jäsenvaltio, seurantakeskuksen yhteydessä on kuitenkin määriteltävä sen asema – osallistumisoikeudet ja velvollisuudet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kannatimme EMCDDA:n toimivaltuuksia vuonna 2006. Kroatian tilanteesta totean, että kyseistä valtiota käytetään läpikulkureittinä, jonka kautta laittomia huumausaineita salakuljetetaan tuotantomaista kuluttajamaihin. Laajat ja merkittävät kokaiinitakavarikot liittyvät Kroatiassa pääasiassa meriliikenteeseen. Viimeisten kymmenen vuoden aikana kuolemantapausten määrä on vähitellen lisääntynyt Kroatiassa. Suurin osa (77,1 prosenttia) kuolemantapauksista liittyi opiaatteihin. Vuonna 2008 huumausainerikoksia raportoitiin yhteensä 7 168. Vuonna 2009 kansallisissa huumevieroituslaitoksissa annettiin hoitoa yhteensä 7 934 henkilölle. Takavarikot vähentyivät edelliseen vuoteen verrattuna muiden huumeiden paitsi heroiinin osalta, ja huumeiden väärinkäytön torjunnassa on yleisesti ottaen edistytty. Kroatian huumeiden vastainen lainsäädäntö on pääpiirteissään samanlainen kuin EU:n jäsenvaltioiden lainsäädäntö.

Esittelijä kuitenkin toteaa, että vuodesta 2010 lähtien jokaisen hoitolaitoksen on annettava huumausaineviranomaisille tietoja hoidetuista potilaista. Olisi hyvä saada lisää tietoa tämän

velvoitteen laajuudesta. Tämä asia kuuluu joka tapauksessa kansalliseen lainsäädäntöön eikä nyt esillä olevaan sopimukseen.

Licia Ronzulli (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin suosituksen puolesta, koska EU:n kansalaisten terveyden ja yhteiskunnan vakauden suojeleminen on mielestäni ensisijainen tavoite, joka on pidettävä mielessä torjuttaessa huumausaineiden laitonta käyttöä ja salakuljetusta. Kroatia on EU:hun tuotavien huumeiden merkittävimpiä salakuljetusreittejä. Kun se osallistuu Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen työohjelmaan, Euroopan unioni saa tosiasioihin perustuvaa tietoa huumausaineiden salakuljetuksesta ja käytöstä Kroatiassa, ja Kroatia voi ymmärtää huumeisiin liittyvien ongelmien laajuuden ja ottaa käyttöön parhaita tapoja käsitellä niitä. Lisäksi todettakoon, että vankan oikeusperustan Kroatian osallistumiselle muodostaa seurantakeskuksen perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1920/2006 21 artikla, jonka mukaan seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeänä pitävät kolmannet maat voivat osallistua sen toimintaan.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan suositusta, jossa Kroatia otetaan mukaan huumeiden torjuntaan EU:ssa.

Michèle Striffler (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen tavoitteena on kerätä tietoja huumeongelmasta (myynnistä, markkinoista ja käytöstä) sekä levittää näitä tietoja jäsenvaltioissa, jotta ne voivat analysoida ongelmaa ja torjua sitä paremmin. Annan näin ollen täyden tukeni Kroatian osallistumiselle seurantakeskuksen toimintaan, jotta sillä voi olla aktiivinen rooli torjuttaessa tätä ongelmaa, jonka laajuus ja tuhoiset vaikutukset lisääntyvät vaarallisesti Euroopassa.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Koska joka tunti yksi unionin kansalainen kuolee huumausaineiden yliannostukseen, Euroopan unionin ja Kroatian tasavallan välinen sopimus on EU:lle ja Kroatialle tehokas keino vähentää ja estää huumausaineiden kauppaa ja käyttöä vaihtamalla huumeita ja niiden väärinkäyttöä koskevia tietoja ja kokemuksia. On otettava huomioon, että Kroatia liittyy Euroopan unioniin vuonna 2012 tai 2013 ja että se on maantieteellisen sijaintinsa vuoksi hyvä uudelleenlastauspaikka huumekauppiaille.

Suositus: Sophie Auconie (A7-0077/2011)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Auconien suosituksen puolesta. Kannatan ehdotusta jäsenvaltioiden välisistä eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalan laajentamisesta. Yhteisen valuutan pian käyttöön ottavien jäsenvaltioiden alue on sisällytettävä käteisen eurorahan kuljetusjärjestelmään. Euroalueella pitäisi voida tehdä sopimus edullisimman hinnan tarjoavan arvokuljetusyrittäjän kanssa, vaikka se sijaitisi toisessa jäsenvaltiossa. Näin voidaan käyttää tehokkaimpia kanavia käteisen rahan keruuseen ja toimitukseen sekä käteiseen rahaan liittyvien palvelujen tarjoamiseen. Tulevaisuudessa euroon siirtymistä edeltävässä vaiheessa tarvitaan yhä enemmän eurorahan kuljetustoiminnan harjoittajia. Lisäksi useat euroalueeseen kuuluvat jäsenvaltiot ovat tehneet tai haluavat tehdä sopimuksia setelien ja kolikkojen valmistuksesta ulkomailla.

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Kannatan suositusta ehdotuksesta neuvoston asetukseksi euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen soveltamisalan laajentamisesta. Mielestäni on nimittäin hyvä ajatus sisällyttää euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun

asetusehdotuksen soveltamisalaan sellaisten jäsenvaltioiden alue, jotka ottavat pian euron käyttöön, koska käteisen eurorahan kuljetusten tarve yleensä lisääntyy euroon siirtymistä edeltävässä vaiheessa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Hyväksyn euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetusehdotuksen soveltamisalan laajentamisen sellaisten jäsenvaltioiden alueeseen, jotka ottavat pian euron käyttöön.

Anne Delvaux (PPE), *kirjallinen*. – (FR) Ehdotuksen tarkoituksena on laajentaa euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetusehdotuksen (pääehdotus) soveltamisalaa sellaisten jäsenvaltioiden alueeseen, jotka ottavat pian euron käyttöön, koska käteisen eurorahan kuljetusten tarve yleensä lisääntyy euroon siirtymistä edeltävässä vaiheessa. Kannatan soveltamisalan laajentamista (vaikka on otettava huomioon, että oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 352 artikla, joten Euroopan parlamentilla on ainoastaan hyväksyntävaltuudet).

Edite Estrela (S&D), *kirjallinen*. – (PT) Äänestin suosituksen puolesta, koska asetuksen soveltamisalaa on mielestäni voitava laajentaa kaikkien pian euron käyttöön ottavien jäsenvaltioiden alueeseen. Tämä päätös sujuvoittaa euroon siirtymistä ja auttaa vastaamaan asianmukaisesti käteisen eurorahan kuljetustarpeen lisääntymiseen euroon siirtymistä edeltävässä vaiheessa.

Diogo Feio (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Yhdyn esittelijän kantaan jatkotoimenpiteenä hänen alkuperäiseen mietintöönsä, joka koskee jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalan laajentamista sellaisten jäsenvaltioiden alueeseen, jotka ottavat pian euron käyttöön.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *kirjallinen*. – (SK) Asetuksen tavoitteena on yksinkertaistaa lainsäädännöllisiä rajoituksia, jotta voidaan sujuvoittaa eurosetelien ja -kolikkojen kuljetusta jäsenvaltioiden välillä sekä varmistaa hyvä ammattitaito ja turvallisuus euroalueella. Asetuksen soveltamisalan laajentaminen on oikein, koska eurorahan kuljetusten tarve lisääntyy euron käyttöönottoa edeltävässä vaiheessa euroalueen jäsenvaltioissa.

David Martin (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Kannatin äänestyksessä suositusta, jonka tarkoituksena on laajentaa euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetusehdotuksen (pääehdotus) soveltamisalaa sellaisten jäsenvaltioiden alueeseen, jotka ottavat pian euron käyttöön, koska käteisen eurorahan kuljetusten tarve yleensä lisääntyy euroon siirtymistä edeltävässä vaiheessa.

Rolandas Paksas (EFD), *kirjallinen*. – (LT) Mielestäni on asianmukaista laajentaa euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalaa ja soveltaa sen säännöksiä euron käyttöönottoon valmistautuvien jäsenvaltioiden alueella. On pantava merkille, että euron käyttöönottoon valmistautuvissa valtioissa on syntymässä merkittävä eurorahan kuljetuspalvelujen tarve. Meidän on näin ollen parannettava kuljetuspalvelujen laatua sekä luotava arvokuljetusyryyksille suotuisat olosuhteet, jotta ne voivat tarjota palveluja nopeasti ja tehokkaasti. Kuljetettavan tavarantoiminnan luonteen ja arvonsa vuoksi on lisäksi erittäin tärkeää, että käteinen raha toimitetaan lopulliselle vastaanottajalle turvallisesti.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Eurosetelit ja -kolikot ovat todellisia Euroopan laajuisia maksuvälineitä, koska euroalueeseen kuuluu nykyään 16 jäsenvaltiota. Koska eri valtioiden kansalliset säädökset saattavat olla ristiriidassa keskenään, ammattimaisten arvokuljetusyritysten on yleensä erittäin vaikea kuljettaa käteistä eurorahaa euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välillä, minkä vuoksi tällaisia kuljetuksia toteutetaan nykyään hyvin vähän. Jäsenvaltioiden rajatylittävien eurorahan maantiekuljetusten kysyntä on näin ollen lisääntynyt huomattavasti.

Uudessa ehdotuksessa pyritään laajentamaan euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalaa sellaisten jäsenvaltioiden alueeseen, jotka ottavat pian euron käyttöön. Pääasiallisessa ehdotuksessa laajennetaan euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä kuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalaa unohtamatta sitä, että käteisen eurorahan kuljetusten tarve lisääntyy vaiheessa, joka edeltää euron käyttöönottoa uusien jäsenvaltioiden kansallisena valuuttana. Edellä mainituista syistä ja tämän asian selkeän sääntelyn varmistamiseksi äänestin asetuksen puolesta.

Licia Ronzulli (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin suosituksen puolesta, koska euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan maantiekuljetuksista annetun asetuksen soveltamisalaa on mielestäni laajennettava sellaisten jäsenvaltioiden alueeseen, jotka ottavat pian käyttöön yhteisen valuutan. Tällaisissa valtioissa todellakin tarvitaan yleensä aiempaa enemmän käteistä eurorahaa ennen yhteisen valuutan käyttöönottoa niiden alueella, jotta ne voivat nopeasti ja täysimääräisesti osallistua EU:n kauppaan ja olla siinä täysivaltaisia toimijoita.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan suositusta, jonka ansiosta euron käyttöön ottaviin valtioihin voidaan kuljettaa aiempaa enemmän käteistä eurorahaa kysyntään vastaamiseksi. Kannatin suositusta, koska se parantaa käteistä eurorahaa kuljettavien ammattilaisten turvallisuutta ja koulutusta.

Niki Tzavela (EFD), kirjallinen. – (EL) Kannatin äänestyksessä ehdotusta neuvoston asetukseksi euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisistä ammattimaisista eurorahan kuljetuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen soveltamisalan laajentamisesta. Äänestin sen puolesta, koska asetuksen soveltamisalaa on mielestäni laajennettava, ja näin ratkaistaan kuljetuksesta vastaavan henkilöstön turvallisuuteen liittyvät ongelmat.

Mietintö: Silvia-Adriana Țicău (A7-0084/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestän kyseessä olevan mietinnön puolesta pitäen mielessä, että satelliittinavigointijärjestelmien pitäisi varmistaa yhteentoimivuus eri järjestelmien välillä. Komission olisi puolestaan varmistettava rahoituksen asianmukainen taso. Haluan huomauttaa myös, että komission toimintasuunnitelmaan sisällytetyistä 15 toimesta yhdeksän olisi pantava täytäntöön välittömästi.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksista jäsenkollegamme Silvi-Adriana Țicăun laatiman mietinnön puolesta. Kannatan todellakin satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksien käyttämistä eri liikennemuodoissa ja tutkimuksen ja rahoituksen asianmukaista täytäntöönpanoa kyseisellä alalla.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen . – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Komissio julkaisi 14. kesäkuuta 2010 maailmanlaajuista satelliittinavigointijärjestelmää (GNSS) koskevan toimintasuunnitelmansa, johon sisältyi 24 suositusta toimista. Toimintasuunnitelma laadittiin ottaen huomioon maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien yleinen levinneisyys ja erityisesti EGNOS-ohjelmien (Euroopan geostationaarinen navigointisäijärjestelmä) kehitys ja käyttö. EU käynnisti EGNOS-hankkeen (ja Galileo) tarjotakseen signaaleja, jotka on taattu siviilikäyttöön ja varmistaakseen, että eurooppalaisella teollisuudella on kaikilla tasoilla tilaisuus kilpailla näillä kasvavilla strategisilla markkinoilla. Euroopan unionin tämänhetkinen 25 prosentin markkinaosuus jää alle odotusten. EGNOS tarjoaa useampia mahdollisuuksia (EGNOS on 10 kertaa tarkempi kuin GPS), kun Galileo otetaan käyttöön vuonna 2013. Komissio on parhaissa asemassa koordinoidakseen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa päällekkäisyyksien välttämiseksi jäsenvaltioissa ja varmistaakseen kokonaisvaltaisen edistymisen EU:n politiikan eri aloilla, joilla käytetään GNSS-sovelluksia. Kun tarkastellaan suuria taloudellisia etuja, jotka EGNOS saa koko eurooppalaisessa taloudessa, jos sitä kehitetään ja käytetään kaikilta osin, komission pitäisi asettaa selkeät prioriteetit alalla. Näihin pitäisi sisällyttää EGNOS-ohjelmien toiminta kaikkialla Euroopan unionissa ja asiaan liittyvän tutkimuksen ja teknisen kehityksen asianmukaisen rahoituksen varmistaminen.

Adam Bielan (ECR), kirjallinen. – (PL) Satelliittinavigointijärjestelmien dynaaminen kehitys viime vuosina on paitsi teknologisen edistyksen myös markkinoiden tarpeiden tulosta. Järjestelmiä käytetään nykyään kaikkialla, kaikissa liikennemuodoissa. Alan jatkuva kasvu merkitsee, että eurooppalaisten järjestelmien arvon arvioidaan saavuttavan 230 miljardin euron tason vuoteen 2025 mennessä. Euroopan unionin EGNOS- ja Galileo-hankkeet voivat edistää kilpailukykyä kaikilla tämän palvelusektorin aloilla, koska ne ovat huomattavasti parempia ja täsmällisempiä kuin GPS-järjestelmä ja koska ne ovat myös yhteensopivia sen kanssa. Valitettavasti unionin itä- ja eteläosissa olevat maat eivät vielä kuulu EGNOS-järjestelmään. Sen ulottuvuuden laajentaminen vaikuttaa tästä syystä välttämättömältä sen tulevan kehityksen kannalta. Toinen asia, jota ei vielä ole selvitetty, on, miten Galileo-järjestelmän ylläpitokustannukset tullaan rahoittamaan. Niiden arvioidaan nousevan vuosittain noin 800 miljoonaan euroon. Näiden seikkojen valossa äänestän tyhjää tästä mietinnöstä äänestettäessä.

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Kannatan maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksista laadittua mietintöä – lyhyen ja keskipitkän aikavälin EU-politiikkaa, koska navigointijärjestelmien markkinat ovat valtaiset. Ehdotus auttaa välttämään päällekkäisyyksiä jäsenvaltioiden tasolla ja varmistamaan tämän sektorin kokonaisvaltaisen kehityksen monilla EU-politiikan aloilla. Kokonaisuudessaan eurooppalainen navigointijärjestelmä (10 kertaa tarkempi kuin GPS) tulee merkittävällä tavalla lisäämään turvallisuutta ja ympäristötavoitteita tieliikenteessä ja edistämään liikenteen sujuvuutta tarjoamalla tilaisuuden tiemaksuille.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Omaksuin varovaisen lähestymistavan ja päätin äänestää tyhjää jäsen Țicău'n mietinnöstä äänestettäessä. Vaikka maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia käsittelevää toimintasuunnitelmaa saatetaan pitää strategisena suunnitelmana, jonka pitäisi tarjota signaaleja, jotka on taattu siviilikäyttöön ja varmistaa, että eurooppalaisella teollisuudella on kaikilla tasoilla mahdollisuus kilpailla sen kasvavilla markkinoilla, mukana on monia keskeisiä seikkoja, joita ei ole käsitelty. Näihin sisältyvät mahdolliset tietosuojariskit ja erityisesti epävarmuus

siitä, miten Galileon vuotuiset ylläpitokustannukset, joiden arvioidaan nousevan 800 miljoonaan euroon, tullaan rahoittamaan. Euroopan taloudelle niin tärkeän ja myös kunnianhimoisen hankkeen rahoituksen kestävyysliittyyden selvyys puute edellyttää varovaista ja objektiivista lähestymistapaa.

Philippe Boulland (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin 7. kesäkuuta 2011 antaman päätöslauselman tarkoituksena on rohkaista Euroopan komissiota ryhtymään kohdennettuihin toimiin maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien kehittämisen edistämiseksi. Euroopan GNSS- (maailmanlaajuinen satelliittinavigointijärjestelmä) ja Galileo-hankkeet kilpailevat välittömästi Yhdysvaltojen GPS-järjestelmän kanssa. Hankkeet tekevät jokapäiväisestä elämästä tästä lähin helpompaa. Hankkeet tarjoavat lisäarvoa paitsi teollisuudelle myös liikenteelle Euroopassa, mistä syystä annan kaiken tukeni niille. Niillä tulee olemaan monia lumipallovaikutuksia: lentoliikenteen valvontajärjestelmistä tehdään turvallisempia siviili-ilmailulle, ja maantieliikenteen osalta järjestelmä helpottaa maksujen keräämistä ja parantaa turvallisuutta hätäpuhelujen satelliittiseurannan ja tieliikenteen valvonnan avulla. Kaikilla kyseisillä alueilla tapahtuu parannusta tämän eurooppalaisen palvelun perustamisen myötä. Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, jotta lisättäisiin painetta Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden viranomaisten taholla ja jotta estettäisiin viivästyksiä, jotka vievät Euroopalta joka päivä rajattomia mahdollisuuksia.

Jan Březina (PPE), kirjallinen. – (CS) Maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia koskevassa toimintaohjelmassa esitellään vaiheita, jotka ovat välttämättömiä, jotta GNSS saavuttaisi käännekohdan ja takaisi hankkeen menestyksen. On tärkeää, että suunnitelma ei kompastu aloitteiden liialliseen määrään eikä jumiudu pelkkiin kuulemistilaisuuksiin ja että se todellakin pannaan täytäntöön vuonna 2013. Euroopan geostationaarisen navigointilisäjärjestelmän (EGNOS) on katettava koko Euroopan unioni, ja sitä pitäisi laajentaa Pohjois-, Itä- ja Kaakkois-Eurooppaan. Jotta järjestelmä voisi olla kaikilta osin tehokas liikenteen tarkoituksia varten, siihen on sisällytettävä koko unionin lisäksi myös läheiset naapurimme. Järjestelmän kehittämistä ja EGNOS-sovelluksen käyttöä olisi tuettava laskeutumismanöövereissä siviili-ilmailun alalla. Tämä on strateginen ennakkoehto yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan todelliselle luomiselle. EGNOS- ja GNSS-järjestelmien hyödyntäminen tarjoaa myös huomattavaa potentiaalia turvallisuuden ja ympäristön alalla sekä tieliikenteen sujuvuudessa, sillä niitä voidaan käyttää tiemaksujen keräämiseen.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestän maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia käsittelevän politiikan puolesta, sillä uskon, että se edistää liikenteen ja logistiikan sekä valvontajärjestelmien hallintaa. Kun otetaan huomioon maailmanlaajusten markkinoiden suuri arvo tällä alalla – joka kasvaa edelleen tulevina vuosina – myös minä haluan korostaa sellaisten olosuhteiden luomisen tärkeyttä, joiden avulla Euroopan teollisuudesta tehdään kilpailukykyinen.

Christine De Veyrac (PPE), kirjallinen. – (FR) Tämänhetkisten arvioiden mukaan maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien odotetaan tienaavan Euroopan taloudelle 55–63 miljardia euroa tulevien 20 vuoden aikana. Kyseisten sovellusten, jotka paljolti perustuvat Yhdysvaltojen GPS-järjestelmään tällä hetkellä, osuus on noin 6 prosenttia Euroopan unionin yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta.

Tätä taustaa vasten äänestin jäsen Țicău'n valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta, jossa komissiota kehoitetaan myöntämään asianmukaiset varat Euroopan unionin maailmanlaajuisiin satelliittinavigointijärjestelmiin – EGNOS ja Galileo – perustuvien

sovellusten kehittämiseen. Olisi erityisesti rohkaistava rahoituksen myöntämistä pk-yrityksille, jotta stimuloitaisiin innovaatioita näiden eurooppalaisten järjestelmien pohjalta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, sillä uskon, että maailmanlaajuisista satelliittinavigointijärjestelmää (GNSS) koskevan ehdotetun toimintasuunnitelman soveltaminen edistää sellaisen liikenneverkon luomista, joka on tehokkaampi nykyistä turvallisempien, ympäristöystävällisempien ja taloudellisempien liikennemuotojen ansiosta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Maailmanlaajuiset navigointijärjestelmät ovat osa jokapäiväistä elämää liikenteen alalla, ja niiden merkitys kasvaa maailmassa, joka yhä enemmän toimii osana verkkoa ja jossa kauppa ja nopea viestintä ovat olennaisen tärkeitä. Tällaisten järjestelmien kaupalliset edut ovat ilmeiset, ja on ymmärrettävää, että on eurooppalaisten etujen mukaista saada mahdollisimman monta tällaista ratkaisua ja toimia riippumatta kolmansista osapuolista. Komission laatimassa toimintasuunnitelmassa esitetään päteviä ehdotuksia EU:n tuleviksi menettelytavoiksi näissä asioissa ja mahdollistetaan aiheen nostaminen esiin vakaammalla ja yhtenäisemmällä tavalla. Tapa, jolla nämä järjestelmät rahoitetaan, vaatii erityisen täsmällistä käsittelyä, jotta vältettäisiin tuhlausta, ja lisäksi tarvitaan kekseliästä lähestymistapaa tuen ja kumppaneiden kokoamiseksi. Toivon, että unioni pystyy edelleen varustamaan itsensä riippumattomilla maailmanlaajuisilla navigointijärjestelmillä ja tulee hyödyntämään sen täyden potentiaalin, jotta vahvistettaisiin taloutta ja lisättäisiin työllisyyttä ja liikenneturvallisuutta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Jäsen Ticaun laatima mietintö käsittelee Euroopan unionin satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia, ja on 14. kesäkuuta 2010 annetun maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevan komission toimintasuunnitelman mukainen. Alalla on tapahtunut valtaisa kasvua vuodesta 2000 alkaen, sillä silloin toimitettiin maailmanlaajuisen paikannusjärjestelmän (GPS) ensimmäiset palvelut. Alan globaali markkina-arvo kasvaa 124 miljardista eurosta (2008) arviolta 230 miljardiin vuonna 2025. Euroopan unionilla ei ole varaa jäädä jälkeen satelliittinavigointiteknologiassa, joten se kehitti Euroopan geostationaarisen navigointilisäjärjestelmän (EGNOS), joka on Galileo-järjestelmän edelläkävijä. Sen toivotaan olevan toiminnassa vuonna 2013 ja se tulee olemaan 10 kertaa tarkempi kuin GPS. Odotettavissa on, että lähitulevaisuudessa 45 senttimetrin tarkkuus on mahdollinen. Onnittelen esittelijää, ja panen tyytyväisenä merkille mietinnön hyväksymisen. Äänestin sen puolesta, sillä sen kautta Euroopan unioni voi kasvattaa markkinaosuuttaan ja lisätä Euroopan kilpailukykyä strategisilla ja kasvavilla markkinoilla.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Maailmanlaajuiset satelliittinavigointijärjestelmät (GNSS) voivat tarjota tärkeitä ja äärettömän hyödyllisiä sovelluksia kaikille liikennemuodoille. Ne voivat tehdä niistä turvallisempia, ympäristöä vähemmän rasittavia ja taloudellisempia. GNSS-järjestelmät voivat myös olla tärkeässä asemassa, kun tuetaan ja edistetään niin kutsuttujen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöä. Esittelijä käsittelee joitakin näistä näkökohdista. GNSS-sovellusten käytännön tulokset ovat kuitenkin, kuten muutkin teknologiat, erottamattomia siitä taloudellisesta ja sosiaalisesta kontekstista, jossa ne esiintyvät ja niistä päämääristä ja tavoitteista, joita ne palvelevat. Tällainen on tilanne yleensä, ja erityisesti tällä alalla. Näin ollen ei ole yllättävää, että on ehdotettu, että järjestelmän pitäisi myös auttaa toteuttamaan esimerkiksi yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa; haluaisimme sanoutua irti tästä mietinnön näkökohdasta. Olemme yhtä mieltä GNSS-järjestelmästä, joka voi tukea julkisten palvelujen kehitystä,

modernisoimista ja eriyttämistä erityisesti liikenteen alalla. GNSS-järjestelmää ei voida jättää analysoimatta kaikissa niissä ulottuvuuksissa, joissa sitä voidaan soveltaa. Tästä näkökulmasta me kyseenalaistamme rajoitukset, jotka koskevat näiden ohjelmien mahdollista käyttöä oletetussa kilpailussa kyseisten järjestelmien toiminnallisuuden ja tehokkuuden sekä EU:n ja Yhdysvaltojen välillä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Maailmanlaajuiset satelliittinavigointijärjestelmät (GNSS) voivat tarjota tärkeitä ja äärettömän hyödyllisiä sovelluksia kaikille liikennemuodoille. Ne voivat tehdä niistä turvallisempia, ympäristöä vähemmän rasittavia ja taloudellisempia. Kyseiset järjestelmät voivat myös olla tärkeässä asemassa, kun tuetaan ja edistetään niin kutsuttujen älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöä. GNSS-sovellusten käytännön tulokset ovat kuitenkin, kuten muidenkin teknologioiden tulokset, erottamattomia siitä taloudellisesta ja sosiaalisesta kontekstista, jossa ne esiintyvät ja niistä päämääristä ja tavoitteista, joita ne palvelevat. Näin ollen ei ole yllättävää, että on ehdotettu, että järjestelmän pitäisi myös auttaa toteuttamaan esimerkiksi yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa; haluaisimme sanoutua irti mietinnön tästä näkökohdasta.

Olemme yhtä mieltä maailmanlaajuisesta satelliittinavigointijärjestelmästä, joka voi tukea julkisten palvelujen kehitystä, modernisoimista ja eriyttämistä erityisesti liikenteen alalla.

Järjestelmää ei voida kuitenkaan jättää analysoimatta kaikissa niissä monissa ulottuvuuksissa, joissa sitä voidaan soveltaa. Tästä näkökulmasta me kyseenalaistamme rajoitukset, jotka koskevat näiden ohjelmien mahdollista käyttöä oletetussa kilpailussa kyseisten järjestelmien toiminnallisuuden ja tehokkuuden sekä EU:n ja Yhdysvaltojen välillä.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjallinen. – (SK) Komissio julkisti kesäkuussa 2010 maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevan toimintasuunnitelman, johon sisältyy 24 erityissuosituksia. Toimintasuunnitelma laadittiin aikana, jolloin maailmanlaajuisia satelliittinavigointijärjestelmiä, erityisesti Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä (EGNOS), pantiin täytäntöön. Satelliittinavigointijärjestelmien olisi varmistettava eri järjestelmien välinen yhteistyö, ja niitä olisi voitava käyttää myös matkustaja- ja rahtiliikenteessä. Minun mielestäni komission olisi ryhdyttävä toimiin, joita tarvitaan toimintasuunnitelman koordinoimisen täytäntöönpanemiseksi ja joiden avulla varmistetaan edistymisen GNSS-sovelluksiin liittyvillä EU:n politiikan aloilla.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjallinen. – (IT) Vaikka olemme yhtä mieltä joidenkin jäsen Ticaun mietinnön sisältämien näkökohtien kanssa, olemme epävarmoja monista kohdista. Näihin kuuluu sen määrittäminen, miten Galileon vuotuiset ylläpitokustannukset katetaan – niiden odotetaan nousevan 800 miljoonaan euroon – sitten, kun Galileo on saatu toiminnalliseksi; toisen seikan muodostavat maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän sovellusten ja palvelujen käyttöön liittyvät tietosuojariskit ja kolmannen epävarmuustekijän kova tarve löytää lisää varoja sen varmistamiseen, että toiminnot, jotka edellyttävät Euroopan geostationaarista navigointilisäjärjestelmää (EGNOS) ja Galileo-järjestelmää, ovat pian menestyksekkäitä. Ehdotuksesta ei tulisi luopua näistä syistä, mutta en voi antaa sille täyttä tukeani.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tämän mietinnön hyväksyminen on tärkeä askel eteenpäin, sillä sen avulla luodaan perusta maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien leviämislle ja erityisesti EGNOS-järjestelmän kehitykselle,

koska sen pitäisi helpottaa Galileo-järjestelmän käyttöönottoa. Myös minä äänestin sen puolesta, koska se tarjoaa mahdollisuuden ryhtyä konkreettisiin toimenpiteisiin, jotka helpottavat liikenteen kehitystä Euroopassa, koska järjestelmällä on huomattava vaikutus turvallisuus- ja ympäristöasioihin ja koska se parantaa liikennevirtoja koskevia olosuhteita tieliikenteessä.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Kannatin tätä asiakirjaa, koska komissio julkaisi 14. kesäkuuta 2010 maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevan toimintasuunnitelmansa, johon sisältyi 24 suositusta toimista. Toimintasuunnitelma laadittiin ottaen huomioon maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien yleinen levinneisyys ja erityisesti EGNOS-ohjelmien (Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä) kehitys ja käyttö. EGNOS on Galileo-järjestelmän edelläkävijä. GNSS on tärkeä älykkäiden liikennejärjestelmien kehityksen kannalta, koska ne voivat tarjota nykyistä tehokkaampia, puhtaampia ja turvallisempia liikennetarkoituksia, ja älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevien palvelujen kunnollinen täytäntöönpano edellyttää kaikilta osin toiminnallisia GNSS-järjestelmiä. EGNOS ja Galileo voivat tärkeällä tavalla myötävaikuttaa tieliikenteen hallintaan, ja alalla tarvitaan tietoisuuden lisäämiseen tähtävää kampanjaa, jotta voitaisiin lisätä niiden mahdollisuuksien käyttöä, joita se tarjoaa liittyen maksujen keräämiseen, hätäpuheluihin (eCall), rekkojen turvallisten pysäköintialueiden varaamiseen verkossa ja reaaliaikaiseen jäljitykseen nykyistä turvallisemman ja ympäristöystävällisemmän tieliikenteen edistämiseksi.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Tämä Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitys on tärkeä, sillä GNSS-järjestelmää (maailmanlaajuinen satelliittinavigointijärjestelmä) voidaan soveltaa kaikkiin liikennemuotoihin (maa-, meri- ja ilmailiikenne), jolloin liikenne toimii tehokkaammin, mikä tukee talouskasvua ja vähentää saasteita. Samanaikaisesti GNSS on osa EU 2020 -strategian keskeisiä innovaatiotavoitteita. Vuotuista rahoitusta on lisättävä sen tämänhetkisestä tasosta, jotta maailmanlaajuinen navigointijärjestelmä voidaan panna täytäntöön sopivalla ja yhdenmukaisella tavalla kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Tässä päätöslauselmaesityksessä ehdotetaan rahoituksen ohjaamista sellaisten uusien GNSS-sovellusten tutkimukseen ja kehittämiseen, joita voidaan soveltaa ilmastonmuutoksen toimissa, maataloudessa, pelastuspalveluissa, luonnonkatastrofien varoitusjärjestelmissä ja muilla aloilla. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, Euroopan unionin tason GNSS-järjestelmän kehittäminen takaa Euroopan unionille riippumattomuuden samankaltaisista EU:n ulkopuolisista navigointijärjestelmistä.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Panen tyytyväisenä merkille maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevan toimintasuunnitelman (KOM(2010)0308), jossa pyritään edistämään sovelluksia sertifiointin, standardoinnin ja koordinaation avulla teollisuuden ja muiden maiden kanssa sekä jakamaan tietoa, lisäämään tietoisuutta, toteuttamaan sääntelytoimenpiteitä ja lisäämään rahoitusta.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan unioni on yrittänyt – julkaisemalla toimintasuunnitelman maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksista ja kehittämällä ja käyttämällä EGNOS-järjestelmää (Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä) – nostaa esiin siviilikäytön ja varmistaa, että eurooppalaisella teollisuudella on kaikilla tasoilla mahdollisuus kilpailla näillä nopeasti kasvavilla strategisilla markkinoilla. Kannatamme komission laatimaa kohdennettua

toimintasuunnitelmaa, joka sisältää 15 alakohtaista tointa, joista yhdeksässä on välittömiä ja tärkeitä liikennesovelluksia, erityisesti mitä tulee EGNOS-järjestelmän edistämiseen kolmansissa maissa. Jotta järjestelmä voisi olla kaikilta osin tehokas liikenteen näkökulmasta, sen on ulotuttava Euroopan rajojen ulkopuolelle, jotta mukaan sisällytettäisiin lähimmät naapurimme. Tästä syystä järjestelmää olisi laajennettava ulottumaan Euroopan pohjois-, itä- ja kaakkoisosiin. Siviili-ilmailun alalla kehotamme jäsenvaltioita antamaan etusijan EGNOS-pohjaisille menettelytavoille ja palveluille ja tähtäämään todellisen yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomiseen. On myös selvää, että EGNOS ja GNSS yleisesti ottaen pystyvät merkittävällä tavalla lisäämään turvallisuutta ja ympäristönsuojelua. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitsemme riittäviä investointeja eurooppalaisen tutkimuksen ja kehityksen alalle.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Komission on nyt aika koordinoida toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa, jotta vältettäisiin päällekkäisyys jäsenvaltioiden välillä ja varmistettaisiin yleinen edistyminen monilla eri aloilla, joilla EU soveltaa maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia. Euroopan geostationaarisen navigointilisäjärjestelmän olisi katettava koko Euroopan unioni, ja sitä olisi ensisijaisesti laajennettava Euroopan etelä-, itä- ja kaakkoisosiin. Jotta Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä voisi olla kaikilta osin tehokas liikenteen näkökulmasta, sen on ulotuttava kaikkialle unioniin, ja jopa unionin ulkopuolelle, jotta se kattaisi lähimmät naapurimme. Siviili-ilmailun alalla jäsenvaltioiden on edistettävä EGNOS-pohjaisten laskeutumismenetelmien kehitystä ja käyttöä, ja sekä nämä että EGNOS-pohjaiset palvelut on ensisijaisesti sertifioitava siviili-ilmailussa. Tämä on strateginen vaatimus yhteisen eurooppalaisen ilmatilan luomiseksi. On myös selvää, että EGNOS- ja GNSS-järjestelmät voivat yleisesti ottaen antaa merkittävän panoksen tieturvallisuuteen ja ympäristötavoitteisiin sekä liikenteen sujuvuuteen, koska niitä voidaan käyttää tiemaksujen keräämiseen. Meidän on löydettävä keinoja tämän järjestelmän rahoittamiseen.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovellukset ovat keskeisiä ja tärkeitä liiketoimintakomponentteja kaikilla liikenteeseen liittyvillä aloilla, ja niiden tehokas toiminta tekee liikenteestä turvallisempaa, ympäristöystävällisempää ja kustannustehokkaampaa.

Euroopan unioni ei voi jatkossa olla riippuvainen järjestelmistä, jotka muut maat alun perin ovat laatineet muuta käyttöä varten. Kun tarkastellaan suurta lisäarvoa, jonka GNSS ja Galileo-hankkeet EU:n teollisuuspolitiikalle luovat, niiden menestys on taattava. Kohdennettu toimintasuunnitelma on paras tapa antaa asialle uutta pontta ja edistää huomattavalla tavalla turvallisuutta ja ympäristöasioita koskevia tavoitteita sekä tieliikenteen sujuvuuden parantamista koskevia tavoitteita.

Lisäksi satelliittinavigointijärjestelmien on tarjottava yhteentoimivuutta erilaisissa järjestelmissä, myös perinteisissä järjestelmissä. EGNOS-järjestelmän (Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä) kattavuuden laajentamisen pitäisi olla ensisijainen tehtävä. Järjestelmä olisi sitten laajennettava koko Euroopan maanosaan sekä Euro–Välimeri-kumppanuusmaihin ja myös Lähi-itään ja Afrikkaan. Komission olisi ehdotettava toimenpiteitä riittävän rahoituksen varmistamiseksi vähentämättä kuitenkaan muita liikennepolitiikkaan myönnettäviä varoja.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Satelliittinavigointijärjestelmien pitäisi varmistaa eri järjestelmien yhteentoimivuus ja lisäksi sallia intermodaalinen käyttö matkustaja- ja rahtiliikennepalveluissa. Tästä syystä minä äänestin asian puolesta.

Rolandas Paksas (EFD), *kirjallinen*. – (LT) Äänestin maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien sovelluksia koskevasta EU:n politiikasta lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä laaditun päätöslauselman puolesta ennen muuta sen vuoksi, että eri puolilla Euroopan unionia olisi kiinnitettävä erityishuomiota liikenteen alan GNSS- ja Galileo-hankkeisiin. Komissiolla on erityisrooli tässä asiassa, kun se pyrkii luomaan sääntelymekanismin, joka poistaisi erilaisia byrokraattisia ja muita esteitä ja helpottaisi näiden hankkeiden sujuvaa ja tehokasta täytäntöönpanoa. Lisäksi on erittäin tärkeää varmistaa näiden hankkeiden asianmukainen ja riittävä rahoitus avoimuus- ja suhteellisuusperusteiden mukaisesti ja kiinnittämällä erityishuomiota pk-yrityksiin. Meidän on edistettävä EGNOS- ja Galileo-järjestelmien käyttöä siviili-ilmailussa ja näin edistettävä eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankeohjelmaa ja helpotettava sen täytäntöönpanoa. Euroopan satelliittinavigointiohjelmien kannalta on olennaisen tärkeää, että ne mukautuvat multimodaalisiin palveluihin ja että niitä sovelletaan kaikkialla Euroopassa, ei pelkästään tietyissä maissa, koska edellä mainittujen ohjelmien tehokas täytäntöönpano parantaisi rahtiliikenteen tehokkuutta ja auttaisi puuttumaan moniin liikenneturvallisuutta ja ympäristöasioita koskeviin ongelmiin.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Äänestin jäsen Ticaun mietinnön puolesta, koska katson, että uusia teknologioita, kuten satelliittinavigointijärjestelmiä, jotka leviävät yhä laajemmalle ja hyödyttävät koko yhteiskuntaa, olisi sovellettava liikenteen alalla. Maailmanlaajuisessa järjestelmässä, jossa elämme, Euroopan unionin on mukautettava politiikkansa eri alojen tarpeisiin ja kehitettävä maailmanlaajuinen satelliittinavigointijärjestelmä, joka täydellisesti integroi tunnetun GPS-järjestelmän, jotta voidaan tarjota välitöntä tietoa ilman virhemarginaalia. Koska satelliittinavigointimarkkinat ovat nousussa ja koska niiden liikevaihdon odotetaan nousevan yli 200 miljardiin euroon tulevien 10 vuoden aikana, satelliittinavigointi tarvitsee riittävää rahoitusta sen kehityksen tukemiseksi käytännössä.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Komissio julkisti 14. kesäkuuta 2010 maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia koskevan toimintaohjelman, joka sisälsi 24 erityissuositusta toimia varten. Ala on kasvanut valtavasti siitä, kun Yhdysvaltojen satelliitit ensimmäistä kertaa vuonna 2000 tarjosivat maailmanlaajuisen paikannusjärjestelmän (GPS) palveluja. Vuonna 2008 maailmanlaajuisten markkinoiden arvo oli arviolta 124 miljardia euroa, ja niiden arvellaan nousevan 230 miljardiin euroon vuoteen 2025 mennessä. Tästä älykkäiden liikennejärjestelmien osuus on 20 prosenttia ja turvallisuussovellusten, liikenneturvallisuutta koskevat sovellukset mukaan lukien, osuus 5 prosenttia. Hankkeessa pyritään tarjoamaan siviilikäyttöön taattuja signaaleja ja varmistamaan, että eurooppalaisella teollisuudella on kaikilla tasoilla mahdollisuus kilpailla kasvavilla strategisesti tärkeillä markkinoilla. Euroopan tämänhetkinen 25 prosentin markkinaosuus jää alle odotusten. Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä (EGNOS) on yhteensopiva GPS:n kanssa, mutta se tarjoaa enemmän mahdollisuuksia sitten, kun Galileosta tulee toiminnallinen vuonna 2013. EGNOS on kymmenen kertaa täsmällisempi kuin GPS tällä hetkellä. Näillä näkökohdilla on välittömiä ja merkittäviä vaikutuksia liikenteen alalla, kuljettajien edistyneet avustusjärjestelmät mukaan lukien, ja tästä syystä äänestän mietinnön puolesta.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjallinen.* – (IT) Maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien ala on kohdannut vahvaa kasvua vuodesta 2000 lähtien, jolloin järjestelmiä käytettiin ensimmäistä kertaa Yhdysvalloissa. Maailmanlaajuinen markkina-arvo tulee vuonna 2025 olemaan 230 miljardia euroa, joista 20 prosenttia saadaan älykkäistä liikennejärjestelmistä ja 5 prosenttia turvallisuussovelluksista.

Komissio julkaisi kesäkuussa 2010 toimintaohjelman maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksista, erityisesti eurooppalaisesta EGNOS-järjestelmästä: tähän toimintaohjelmaan sisältyy myös 24 erityissuositusta toimiksi. Jos EGNOS-järjestelmää halutaan kehittää edelleen, etusija on annettava toimintasuunnitelmassa ehdotetuille toimenpiteille, ja tutkimus- ja kehitystoimintaan on myönnettävä riittäviä investointeja ja rahoitusta ilman epäonnistumisia. Jos pienille ja keskisuurille yrityksille ei ole eurooppalaista rahoitusta, pk-yritysten osallistuminen tähän tutkimusprojektiin seitsemännen ja kahdeksannen puiteohjelman puitteissa olisi vähemmän houkuttelevaa kaupallisten toimijoiden kannalta. Jotta tuettaisiin EGNOS-järjestelmän kehittämistä edelleen ja varmistettaisiin, että järjestelmä ei kärsi eurooppalaisen rahoituksen puutteesta, äänestin ehdotuksen puolesta.

Phil Prendergast (S&D), *kirjallinen.* – (EN) Maailmanlaajuisia satelliittinavigointijärjestelmiä koskeva komission toimintaohjelma osoittaa, että suunnitelluilla markkinoilla on valtavaa potentiaalia, jonka arvon arvellaan nousevan 230 miljardiin euroon vuoteen 2025 mennessä. Eurooppa ei kuitenkaan pysty kilpailemaan tällä alalla maailmanlaajuisesti, ja sen nykyinen 25 prosentin markkinaosuus jää alle odotusten. Meidän on varmistettava, että ryhdymme tarpeellisiin toimiin varmistaaksemme, että ala saavuttaa täyden potentiaalinsa. Euroopan geostationaarinen navigointisäijärjestelmä (EGNOS) on kymmenen kertaa täsmällisempi kuin GPS, ja on arvioitu, että lähitulevaisuudessa voidaan saavuttaa peräti 45 senttimetrin tarkkuus. Järjestelmän luonnollisia käyttöaloja ovat lento- ja meriliikenne, ja sitä voidaan käyttää myös tieliikenteessä. Meidän on kuitenkin oltava puuttumatta liikaa Euroopan unionin kansalaisten asioihin, sillä tällaiseen teknologiaan liittyy ilmeisiä yksityisyyttä koskevia ongelmia. Kaiken kaikkiaan pidän EGNOS- ja GNSS-järjestelmiä tervetulleina, sillä niiden avulla voidaan antaa huomattava panos turvallisuus- ja ympäristötavoitteisiin, ja katson, että asiaan liittyvään tutkimukseen ja kehitykseen on tehtävä riittäviä investointeja. Rahoitusvaje on täytettävä, jotta näistä hankkeista voitaisiin saada etuja.

Paulo Rangel (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Komissio julkaisi 14. kesäkuuta 2010 maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevan toimintasuunnitelman, jonka tarkoituksena on kasvattaa Euroopan geostationaarista navigointisäijärjestelmää (EGNOS). Toimintasuunnitelman mukaisesti olisi tehtävä ponnisteluja navigointijärjestelmän laajentamiseksi, jotta se kattaisi koko Euroopan unionin. Järjestelmän laajentaminen voi todellakin tarjota valtavia etuja taloudelle ja turvallisuudelle. Tätä tavoitetta varten tarvitaan kuitenkin suuria investointeja innovaatioihin ja kehitykseen. Tämä on ainoa tapa, jolla järjestelmä ensinnäkin saavuttaa täyden laajuutensa ja jolla se sitten saavuttaa kypsyyden, joka lopulta mahdollistaa taloudellisen tuoton. Kyseessä on lisäksi ala, jolla on nähty valtavaa kehitystä. On esimerkiksi arvioitu, että lähitulevaisuudessa on mahdollista saavuttaa maantieteellisiä paikannuksia, joiden tarkkuus on peräti 45 senttimetriä. Näistä syistä äänestin mietinnön puolesta.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjallinen.* – (IT) Tänään äänestimme Euroopan parlamentin täysistunnossa Strasbourgissa mietinnöstä, joka käsittelee maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia. Komissio julkisti vuonna 2010

toimintasuunnitelman maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksista. Toimintasuunnitelmassa esitellään ratkaisuja, jotka ovat välttämättömiä satelliittinavigoinnin menestyksen varmistamiseksi. Toimintasuunnitelman yleisenä taustana on maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien yleinen leviäminen ja erityisesti EGNOS-järjestelmän (Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä) kehitys ja käyttö.

EGNOS on Galileo-järjestelmän edelläkävijä. EU on käynnistänyt EGNOS-hankkeen (ja Galileon), jotta tarjottaisiin siviilikäyttöön taattuja signaaleja ja varmistettaisiin, että eurooppalaisella teollisuudella on kaikilla tasoilla mahdollisuus kilpailla näillä kasvavilla strategisesti tärkeillä markkinoilla. Uskon, että on välttämätöntä, kuten jäsen Țicu tuo esille, varata lisävaroja Galileo-ohjelman rahoittamiseen ja tämän jälkeen perustaa ehkä Galileo-vararahasto EU:n talousarvioon, jotta katettaisiin mahdolliset lisäkustannukset, ja ottaa huomioon, ettei muita ohjelmia vahingoiteta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen . – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Komissio julkisti 14. kesäkuuta 2010 maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia koskevan toimintaohjelman, joka sisälsi 24 erityissuosituksen toimia varten. Toimintasuunnitelman taustalla on maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien yleinen leviäminen ja erityisesti EGNOS-järjestelmän (Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä), Galileo-järjestelmän edelläkävijän, kehitys ja käyttö. Ala on kasvanut valtavasti siitä, kun Yhdysvaltojen satelliitit ensimmäistä kertaa vuonna 2000 tarjosivat GPS-palveluja. Vuonna 2008 maailmanlaajuisen markkinoiden arvioitu arvo oli 124 miljardia euroa, ja arvon arvellaan nousevan 230 miljardiin euroon vuoteen 2025 mennessä. Tästä älykkäiden liikennejärjestelmien osuus on 20 prosenttia ja turvallisuussovellusten, liikenneturvallisuutta koskevat sovellukset mukaan lukien, osuus 5 prosenttia.

EU käynnisti EGNOS-hankkeen (ja Galileon) tarjotakseen siviilikäyttöön taattuja signaaleja ja varmistaakseen, että eurooppalaisella satelliittinavigointialalla on kaikilla tasoilla mahdollisuus kilpailla näillä kasvavilla strategisesti tärkeillä markkinoilla. Euroopan tämänhetkinen 25 prosentin markkinaosuus jää alle odotusten. EGNOS on yhteensopiva GPS:n kanssa, mutta se tarjoaa useampia mahdollisuuksia sitten, kun Galileo on toiminnassa vuonna 2013. EGNOS on kymmenen kertaa täsmällisempi kuin GPS.

Licia Ronzulli (PPE), kirjallinen . – (IT) Esittelijän tavoin kannatan komission toimintasuunnitelmaa EGNOS- ja Galileo-järjestelmän kehittämiseksi. Toimintasuunnitelma perustuu yhdeksään horisontaaliseen toimenpiteeseen, joita sovelletaan liikenteessä välittömästi. EGNOS-järjestelmän käytöllä sen maksimiulottuvuudessa kaikkialla Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella lähimmissä naapurimaissamme tulee olemaan merkittävä etu Euroopan talouteen laajasti ottaen sekä turvallisuus- ja ympäristötavoitteisiin, ja se rohkaisee sujuvoittamaan tieliikenteen liikennevirtoja. Mikäli haluamme saavuttaa nämä tavoitteet, tarvitsemme kuitenkin tutkimukseen ja kehitykseen riittävää rahoitusta, mikä on toistaiseksi ollut vähäistä. Euroopan unioni on itse asiassa toistaiseksi ainoa kauppayhteisö, joka ei myönnä suoraa rahoitusta GNSS-ohjelmalleen.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), kirjallinen . – (ET) Maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksia käsittelevässä mietinnössä tuetaan ja korostetaan vuosiksi 2010–2013 tarkoitetun komission toimintaohjelman roolia ja merkitystä alalla ja sen vaikutusta liikenteeseen. Yhdeksän toimintasuunnitelman toimenpidettä liittyy välittömästi ja olennaisesti liikenteeseen. Toimintasuunnitelmassa

kaavaillaan maailmanlaajusten satelliittinavigointijärjestelmien käyttöä ja kehittämistä kaikissa liikennemuodoissa. Tällä tulee luonnollisesti olemaan hyvin suuri rooli tie- ja lentoliikenteessä. Kaksi toimenpidettä, joita ehdottomasti kannattaa korostaa, ovat yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan perustamisen helpottaminen ja älykkäiden liikennejärjestelmien sovellusten luominen.

Lisäksi satelliittien käyttö tarjoaa mahdollisuuden kehittää ja käyttää monia erilaisia sovelluksia. Toivon vilpittömästi, että mietinnössä mainittujen järjestelmien, sovellusten ja ratkaisujen kehittäminen ja toteuttaminen tapahtuu suunnitellulla tavalla ja että jo tulevana vuosina sovelletaan eri ratkaisuja, jotka tekevät yritysten ja kansalaisten elämästä helpompaa ja jotka lisäävät turvallisuutta merellä, ilmassa ja teillä.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Panen tyytyväisenä merkille mietinnön, jossa käsitellään sellaisten eurooppalaisten järjestelmien kehittämistä ja käyttöä, joiden avulla hyödynnetään Galileo-järjestelmää ja muita satelliittijärjestelmiä ja niiden sovelluksia liikenteen alalla.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Maailmanlaajuiset satelliittinavigointijärjestelmät (GNSS) vaikuttavat tällä hetkellä kaikkiin EU-politiikan aloihin, ja niiden kehityksellä ja soveltamisella tulee olemaan liikkeellepanevaa vaikutusta Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa ja strategisen ja kilpailukykyisen alan luomisessa Eurooppaan. Liikenteen sovellusten osuus kaikista GNSS-sovelluksista on 20 prosenttia volyymin osalta ja 44 prosenttia arvon osalta. Satelliittinavigointi muodostaa kasvavat globaalit markkinat, joilla Euroopan on noustava johtoon ja saavutettava riippumattomuutensa. GNSS-sovelluksilla ja palveluilla liikenteen alalla on erilaisia vaikutuksia turvallisuuteen, tehokkuuteen ja kaikkien liikennemuotojen taloudellisiin kustannuksiin ja ympäristökustannuksiin. Uskon myös, että on tärkeää panna merkille, että oikeudenmukaisen kehityksen saavuttamiseksi Euroopan geostationaarisen navigointisijärjestelmän (EGNOS) ohjelman olisi katettava kaikki jäsenvaltiot ja mahdollistettava yhteentoimivuus ja yhteensopivuus kolmansien maiden kanssa, jotta markkinoista tehtäisiin kilpailukykyiset ja dynaamiset. Lopuksi painotan esittelijän ajatusta siitä, että uusissa monivuotisissa rahoituskehyksissä olisi varmistettava GNSS:n tutkimukseen ja kehitykseen sekä sen täytäntöönpanoon tarkoitetun rahoituksen riittävä taso. Olisi laadittava mekanismeja, joiden avulla autetaan pienten ja keskisuurten yritysten pääsyä tähän rahoitukseen ja helpotetaan GNSS-sovellusten kehittämistä ja markkinointia.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Komissio esitteli viime vuoden kesäkuussa toimintasuunnitelman maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksista, koska Euroopan markkinaosuus on jäänyt odotuksista jälkeen kasvavilla satelliittinavigointijärjestelmien markkinoilla. Komissio valitsi viisaasti kohdennetun toimintasuunnitelman, jonka suosituksiin ei sisälly ainoastaan yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttaminen – joka on jo prioriteetti, jonka unioni on vahvistanut monta kertaa – vaan myös tieliikenteen alalla GNSS-järjestelmä edistää merkittäväällä tavalla turvallisuus- ja ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttamista. Kaiken kaikkiaan toimintasuunnitelman on tarkoitus varmistaa, että eurooppalaiset markkinat voivat myös kilpailla tällä alalla, jonka maailmanlaajuisen markkina-arvon ennustetaan kasvavan edelleen 230 miljardiin euroon vuoteen 2025 mennessä.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Olen vakuuttunut siitä, että EGNOS- ja Galileo-järjestelmän edistämiseen tarkoitetut toimet siviili-ilmailun alalla ovat olennaisen tärkeitä eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeen

täytäntöönpanon kannalta. Valitettavasti Galileo-järjestelmän käyttöönottoa koettelevat edelleen uudet ongelmat, kuten esittelijä korostaa asiakirjassaan. Olen yhtä mieltä komissiolle esitetyn kehotuksen kanssa, jonka mukaan on varmistettava EGNOS-järjestelmän nopea laillistaminen siviili-ilmailussa. Olen jo usein korostanut olevani innoissani yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan käsitteestä ja eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankeohjelmasta.

Eurooppalaisen ilmatilan nopea ja kaikenkattava toteuttaminen on erittäin tärkeä strateginen askel kohti unionin todellista integraatiota ja yhteismarkkinoiden vahvistamista. Emme pysty toteuttamaan SESAR-hanketta ilman Galileo-järjestelmää emmekä saavuttamaan yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa II ilman SESAR-hanketta. Muistakaamme, että erityisesti tällä alalla käsittelemme yhteen liitettyjen osien järjestelmää – yhden osan heikkous saattaa vaikuttaa tuhoisasti muihin osiin.

Mietintö: Brian Simpson (A7-0079/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestän käsiteltävänä olevan mietinnön puolesta, sillä tarvitsemme puitteet ilmailusopimusten arvioimiseksi, vaikka parlamentin on valvottava neuvotteluja tiiviisti sen sijaan, että se jäisi taustalle ja päättäisi ainoastaan lopullisen tekstin hyväksymisestä tai hylkäämisestä.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009 ja sillä laajennettiin olosuhteita, joissa kansainvälisen sopimuksen tekemiselle tarvitaan parlamentin hyväksyntä. Ilmailusopimukset sisältyvät näihin sopimuksiin. Tästä syystä kannatan jäsenkollega Brian Simpsonin laatimaa mietintöä, joka käsittelee sellaisten perusteiden käyttöönottoa, joiden avulla arvioidaan kyseisten sopimusten sisältöä. Minusta on myös edistettävä tasapainoista pääsyä markkinoille ja investointimahdollisuuksia sekä oikeudenmukaista kilpailua erityisesti, kun on kyse julkisen alan tuista ja sosiaali- ja ympäristöstandardeista.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan sopimuksille edellytetään parlamentin hyväksyntää aloilla, joilla sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Kannatin tätä mietintöä, jossa pyritään laatimaan eräitä peruseriaatteita, joiden mukaan ilmailusopimuksia olisi arvioitava paitsi sopimusten sisällön, myös sellaisten menettelytapojen osalta, joita Euroopan parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunta saattaa omaksua varmistaakseen, että se on perillä asioista koko neuvotteluprosessin ajan ja että sillä on mahdollisuus ilmaista painopistealueensa hyvissä ajoin, ennen kuin se joutuu päättämään hyväksynnän antamisesta tai antamatta jättämisestä. Naapurivaltioiden tai merkittävien maailmanlaajuisten toimijoiden kanssa tehtävät laaja-alaiset ilmailusopimukset voivat olla erittäin hyödyllisiä matkustajille, rahtiliikenteen harjoittajille ja lentoyhtiöille markkinoille pääsyn ja sääntelyn lähentämisen kannalta, minkä myötä voidaan edistää oikeudenmukaista kilpailua, mukaan luettuina valtion tukiin, sosiaalisiin normeihin ja ympäristönormeihin liittyvät seikat. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että parlamentin on seurattava prosessia alusta asti ja oltava tiiviisti mukana keskusteluissa ollakseen perillä ilmailusopimuksia koskevien neuvottelujen vallitsevasta tilasta. Komission olisi myös oltava tietoinen perusteista, joita parlamentti käyttää arvioidessaan sopimusta ja sen elementtejä.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä laajennettiin olosuhteita, joissa kansainvälisen sopimuksen tekemiselle tarvitaan parlamentin hyväksyntä. Ilmailusopimukset kuuluvat nyt tähän kategoriaan. Lissabonin sopimuksen parlamentille antamat uudet toimivaltuudet merkitsevät uusia vastuuta sen varmistamiseksi,

että parlamentti ja sen asiasta vastaava valiokunta ovat perillä niiden sopimusten valmistelusta, joista sitä myöhemmin pyydetään antamaan hyväksyntänsä. Tämän muutoksen myötä panen tyytyväisenä merkille parlamentin uuden vastuun valvoa neuvottelujen kulkua aikaisempaa tiiviimmin. Käytän tässä tilaisuutta hyväkseni todetakseni, että pystyäkseen kunnolla arvioimaan antaako hyväksyntä neuvottelujen päätyttyä vai ei parlamentin on seurattava prosessia alusta alkaen eikä vasta sen jälkeen, kun neuvottelut on käyty loppuun.

Lopuksi toistan komission kehotuksen toimittaa parlamentille jatkuvasti tietoja ja antaa säännöllisesti kertomuksia, joissa analysoidaan voimassa olevien sopimusten vahvuuksia ja heikkouksia. Uskon, että tämä antaisi parlamentille mahdollisuuden arvioida tulevia sopimuksia aikaisempaa tehokkaammin.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Kyseinen Euroopan parlamentin päätöslauselma kansainvälisten ilmailusopimusten tekemisestä sisältää monia Lega Nord -puolueen kannattamia keskeisiä periaatteita. Näihin kuuluu tarve varmistaa kaikista jäsenvaltioista peräisin oleville lentoyhtiöille tasa-arvoiset oikeudet päästä markkinoille ja estää salatut polkumenettelyt, joita on suoraan rahoitettu kansallisen politiikan taholta, mikä on vastoin valtiontukia koskevia yhteisön sääntöjä. Päätöslauselmassa tuodaan julki myös huolet kansalaisten turvallisuudesta ja tunnustetaan turvallisuutta koskevan viitekehyksen laatimisen keskeinen merkitys. Toinen Lega Nord -puolueen puolustama ja päätöslauselmaan sisältyvä periaate koskee avoimuutta Euroopan unionin toimielinten toiminnan ja EU:n kansalaisten välillä, joiden intressit ovat välittömästi edustettuina parlamentissa. Tätä tarkoitusta varten päätöslauselma korostaakin sitä, että komission on hoidettava vastuunsa ja pidettävä parlamentti jatkuvasti ajan tasalla sen käymistä neuvotteluista EU:n ulkopuolisten toimijoiden kanssa. Näiden syiden vuoksi päätin äänestää päätöslauselmaesityksen puolesta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että EU:n laaja-alaiset ilmailusopimukset naapurimaiden kanssa voivat tarjota matkustajille, rahtiliikenteen toimijoille ja lentoyhtiöille huomattavia etuja: niiden avulla ylläpidetään turvallisuutta ja ympäristöstandardeja ja edistetään suotuisaa liiketoimintaympäristöä. Mietinnön tavoitteena on yksinkertaistaa ja selventää ilmailualan sopimusten tekemistä ja tällaisia sopimuksia koskevien päätösten tekemistä. Euroopan parlamentti ilmoittaa komissiolle etukäteen perusteista, joiden mukaan se tekee päätöksensä hyväksynnän antamisesta tai antamatta jättämisestä koskien tietyn sopimuksen tekemistä Euroopan unionin puolesta. Mietinnössä parlamentti kiinnittää komission ja neuvoston huomion myös sopimuksiin, joiden tekeminen saattaa olla eduksi EU:lle ja sen kansalaisille, mutta jotka EU:n on ensin syystä tai toisesta tehtävä Venäjän, Kiinan, Japanin ja Intian kaltaisten maiden kanssa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009 ja sillä laajennettiin olosuhteita, joissa kansainvälisen sopimuksen tekemiselle tarvitaan parlamentin hyväksyntä. Tämä merkitsee, että liikenne- ja matkailuvaliokunnalle on luonnollinen askel laatia valiokunta-aloitteinen mietintö, jonka tavoitteena on laatia eräitä perusperiaatteita siitä, miten ilmailusopimuksia olisi arvioitava. Naapurivaltioiden tai merkittävien maailmanlaajuisten toimijoiden kanssa tehtävät laaja-alaiset sopimukset voivat olla erittäin hyödyllisiä tarjoamalla matkustajille ja rahtiliikenteen harjoittajille sekä laajuudeltaan että kustannuksiltaan parempia palveluja sekä antamalla lentoyhtiöille uusia mahdollisuuksia ja kilpailuetuja.

Sääntelyn lähentäminen voi monin tavoin edistää oikeudenmukaista kilpailua etenkin valtion tukien, sosiaalisten normien ja ympäristönormien suhteen. On valitettavaa, että neuvosto ei ole vielä myöntänyt komissiolle toimivaltuuksia avata neuvotteluja kattavasta ilmailusopimuksesta tärkeiden kauppakumppanien, kuten Kiinan kansantasavallan ja Intian kanssa, vaikka ehdotus tehtiin jo vuonna 2005. Kyseisen alueen talouskasvu tekee näistä sopimuksista entistäkin arvokkaampia.

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin tämän valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta, koska ilmailuliikenteen yhä tärkeämpi osuus tarjoaa Euroopan taloudelle monia hyötyjä, mutta lisäksi myös monia haittoja. Uskon, että toimielimelle, jota edustan, nimittäin parlamentille, olisi annettava nykyistä suurempi valvontavalta, jotta se ymmärtäisi kaikilta osin, millaiset sopimukset ansaitsevat tai eivät ansaitse sen hyväksyntää. Äänestys, jonka toteutamme, on neuvottelutulosten tiiviin seurannan lopputulos. Neuvotteluissa on edistettävä sosiaalisia oikeuksia koskevan kansainvälisen lainsäädännön noudattamista, lupakäytäntöjen ja -menettelyjen kokonaisvaltaista tunnustamista, turvallisuutta koskevien tietojen vaihtoa ja yhteisiä tarkastuksia. Ainoastaan antamalla hyväksyntämme kunnianhimoisille sopimuksille, joissa noudatetaan EU:n kannattamia periaatteita, voimme antaa perustellun panoksemme EU:n toimintaan ja unionin edistämiseen.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Uskon, että joissakin kansainvälisissä ilmailusopimuksissa esitetty mahdollisuus sääntelyn lähentämiseen toteutetaan luomalla oikeudenmukaisen kilpailun olosuhteita. Tämä ei hyödytä ainoastaan asianomaisten maiden teollisuutta, vaan tarjoaa myös mahdollisuuden yhdenmukaistaa ja vahvistaa sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja. Matkustajille ja rahtiliikenteen harjoittajille tarjotuissa palveluissa havaitaan myös merkittäviä parannuksia, jotka eivät olisi yhtä näkyviä muiden välineiden kautta, kuten kahdenvälisen sopimusten kautta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Laaja-alaisten ilmailusopimusten tekeminen naapurivaltioiden tai merkittävien maailmanlaajuisten toimijoiden kanssa on erittäin tärkeää markkinoille pääsyn ja sääntelyn lähentämisen kannalta, koska tämä lisää oikeudenmukaista kilpailua, tasapuolisia sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja jne. Tämä hyödyttää kaikkia osapuolia: matkustajia, rahtiliikenteen harjoittajia ja lentoyhtiöitä. Horisontaalisten sopimusten osalta on myös tärkeää sovittaa yhteen kahdenvälisiä sopimuksia Euroopan unionin lainsäädännön kanssa, jotta varmistettaisiin nykyistä parempi oikeusvarmuus, lisättäisiin avoimuutta ja tarjottaisiin lisäetuja yksinkertaistamisen muodossa samalla, kun varmistetaan, että kaikki unionin lentoyhtiöt nauttivat samoista oikeuksista. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan parlamentti on omaksunut huomattavan roolin tällä alalla, kun sen hyväksynnästä on tullut välttämätöntä kyseisten kansainvälisten sopimusten tekemisessä. Tästä syystä äänestän tämän mietinnön puolesta, sillä siinä pyritään laatimaan eräitä perusperiaatteita ja johdonmukainen joukko standardeja. Siinä painotetaan lisäksi, että on tärkeää pitää parlamentti perillä asioista, jotta se voi valvoa prosessia alusta alkaen, koska tämä antaa sille mahdollisuuden ilmaista huoliaan ja painopistealueitaan.

Rachida Dati (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin mietinnön puolesta kahdesta keskeisestä syystä. Ensinnäkin mietinnössä suositellaan Euroopan parlamentin roolin lisäämistä, koska Lissabonin sopimuksessa sille myönnettiin uutta toimivaltaa kolmansien maiden kanssa tehtävien kansainvälisten sopimusten yhteydessä. Mietinnössä korostetaan tarvetta vahvistaa Euroopan komission kanssa käytävää vuoropuhelua neuvottelujen eri vaiheissa ja voimassa olevien sopimusten valvonnassa. Toiseksi mietinnössä korostetaan tarvetta tehdä lentoturvallisuutta koskevia sopimuksia sellaisten kolmansien maiden kanssa, joilla on

merkittävää lentokoneteollisuutta; tämä on olennaisen tärkeä vaatimus, kun tarkastellaan oikeutettua tarvetta varmistaa ilmailun nykyistä parempi turvallisuus.

Christine De Veyrac (PPE), kirjallinen. – (FR) Lissabonin sopimuksen voimaantulosta lähtien Euroopan parlamentilla on ollut enemmän valtaa puuttua Euroopan unionin ja kolmansien maiden välillä tehtäviin kansainvälisiin sopimuksiin. Tänään hyväksytyssä Brian Simpsonin mietinnössä annetaan näin ollen mahdollisuus määrittää paremmin parlamentin rooli kansainvälisten ilmailusopimusten neuvotteluissa.

Panen tyytyväisenä merkille, että parlamentti vaatii etenkin, että Euroopan unionin tekemiin sopimuksiin sisällytetään ilmailun turvallisuutta ja varmuutta koskevien standardien molemminpuolinen tunnustaminen sekä paremmat takeet matkustajien oikeuksien suojaamisesta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Lissabonin sopimuksessa tarkoitetuista kansainvälisistä ilmailusopimuksista annetun mietinnön puolesta, koska siinä korostetaan, että on tärkeää, että parlamentille ”tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa” neuvotteluprosessista, joka koskee EU:n ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtäviä sopimuksia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimus on antanut parlamentille uusia toimivaltuuksia kansainvälisten sopimusten tekemisessä. Näistä sopimuksista kansainväliset ilmailusopimukset ovat erityisen tärkeitä, koska niihin liittyy erilaisia turvallisuus- ja koordinoitintarpeita. Sopimuksen arviointi edellyttää perusteita, jotka pohjautuvat neuvottelu- ja valvontaehtojen tiukkaankin valvontaan ja seurantaan. Toivon, että komissio ja parlamentti voivat tehdä tiivistä yhteistyötä, jotta tämäntyyppisten sopimusten laatua ja tarkkuutta voitaisiin jatkuvasti parantaa.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tässä jäsen Simpsonin laatimassa mietinnössä käsitellään Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) mainittuja kansainvälisiä ilmailusopimuksia. Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009, ja siitä lähtien parlamentin toimivaltuudet ovat vahvistuneet, ja se on omaksunut yhteispäätösmenettelyyn liittyviä vastuuta monilla aloilla, ilmailualan palvelut mukaan lukien. Liikenne- ja matkailuväliökunta on tästä näkökulmasta laatinut tämän mietinnön, joka on äärettömän myönteinen ja oikea-aikainen ja jossa esitetään eräitä peruseriaatteita, joista olen täysin samaa mieltä. Parlamentti pystyy näin ollen valvomaan koko prosessia alusta alkaen komission ja erityisesti liikenteen ja liikkumisen pääosaston sille toimittamien tietojen avulla ja tekemään huolellisen arvion sopimuksista, joista sitä on pyydetty äänestämään, oli sitten kyse horisontaalisista tai laaja-alaisista sopimuksista taikka turvallisuussopimuksista.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksessa tarkoitettujen kansainvälisten ilmailusopimukset ovat ylikansallisia sopimuksia, joiden tarkoituksena on olla päällekkäisiä jäsenvaltioiden täytäntöön panemien voimassa olevien kahdenvälisen sopimusten kanssa. Me olemme toistuvasti ilmoittaneet vastustavamme tätä periaatetta, joka esiintyy peräkkäisissä sopimuksissa, joista parlamentti on ilmaissut mielipiteensä. Kritisoimme myös kyseisten sopimusten laaja-alaista luonnetta, sillä nämä tähtäävät poikkeuksetta alan vapauttamiseen ja yksityistämiseen. Esittelijä – joka kuuluu Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmään – ilmoittaa, että ”ilmailusopimukset naapurimaiden tai merkittävien maailmanlaajuisten kumppanien kanssa voivat tarjota matkustajille, rahtiliikenteen yrityksille ja lentoyhtiöille huomattavia etuja”.

Todellisuus kuitenkin tällä ja muilla aloilla, joilla on koettu lisääntyneitä vapauttamista, kuten raideliikenteessä, tekee tyhjäksi etuihin sisältyvät lupaukset. Jos ilmailuliikenteen monopolistisesta keskittymisprosessista todella nousee esiin voittaja – mikä vääjäämättä seuraa vapauttamisesta ja ”vapaasta kilpailusta” – voittajia eivät ole matkustajat, eivät työntekijät eivätkä monet niin kutsutuista lippulaivalentoyhtiöistä, vaan alan suuret eurooppalaiset yritykset. Nämä ovat syitä, joiden vuoksi äänestimme vastaan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietintö käsittelee Lissabonin sopimuksen mukaisia kansainvälisiä ilmailusopimuksia. Kyse on kansainvälisistä sopimuksista, joiden tarkoituksena on yhdenmukaistaa ja kattaa jäsenvaltioiden täytäntöön panemat voimassa olevat kahdenväliset sopimukset.

Esittelijä toteaa, että ”ilmailusopimukset naapurimaiden tai merkittävien maailmanlaajuisten kumppanien kanssa voivat tarjota matkustajille, rahtiliikenteen yrityksille ja lentoyhtiöille huomattavia etuja helpottamalla markkinoille pääsyä”.

Tosiasia on kuitenkin, että näiden sopimusten täytäntöönpano EU:n tasolla on jo osoittanut meille, että kyseiset lupaukset eduista kuulostavat katteettomilta sekä työntekijöiden että matkustajien kannalta.

Useimmilla sopimuksilla on luontaisena pyrkimyksenä avata markkinoita ja vapauttaa alaa. Tätä perustellaan vapaalla kilpailulla tai sen vääristymien estämisellä, hyödyillä, joita vaikutusvaltaisimmat yritykset voivat siitä saada ja väärällä ympäristöratkaisulla hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi sekä sisällyttämällä ilmailuala päästökauppajärjestelmään.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjallinen. – (SK) Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009, ja tällöin laajennettiin olosuhteita, joissa kansainvälisen sopimuksen tekemiselle tarvitaan parlamentin hyväksyntä. Ilmailusopimukset kuuluvat tällä hetkellä tähän kategoriaan. Aiemmin parlamenttia ainoastaan kuultiin kyseisistä sopimuksista. Lissabonin sopimuksen myötä parlamentille annetut uudet valtuudet tuovat kuitenkin mukanaan myös uutta vastuuta.

Minusta parlamentin on voitava seurata neuvottelujen kehittymistä ennen, kuin sillä on mahdollisuus hyväksyä tai hylätä kansainvälisten sopimusten lopullinen sanamuoto. Lisäksi kolmansien maiden kanssa tehtävien sopimusten olennaisiin perusteisiin olisi sisällyttävä tasapainoisen lähentymisen mahdollisuus markkinoiden ja investointitilaisuuksien osalta sekä mahdollisuus oikeudenmukaiseen kilpailuun valtiontukien alalla sekä ympäristö- ja sosiaalinenormien alalla.

Lorenzo Fontana (EFD), kirjallinen. – (IT) Lissabonin sopimuksen myötä annetut uudet valtuudet merkitsevät, että myös meillä on sanamme sanottavana ilmailualan asioista. Mietinnössä painotetaan oikeudenmukaista kilpailua ja näin ollen tarvetta valvoa muiden muassa valtion rahoitusta ja samalla ottaa huomioon ympäristöasiat ja varmistaa matkustajien oikeuksien korkea taso. Kannatamme kaikkia näitä toimenpiteitä, joten mietintö saa ääneni.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Kannatin asiakirjaa, koska Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009 ja sillä laajennettiin olosuhteita, joissa kansainvälisen sopimuksen tekemiselle tarvitaan parlamentin hyväksyntä. Ilmailualan sopimukset kuuluvat nyt tähän kategoriaan, koska ne koskevat alaa, jolla sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Tämän muutoksen vuoksi liikenne- ja matkailuväliokunta päätti laatia väliokunta-aloitteisen mietinnön, jonka tavoitteena on laatia eräitä peruseräitä

siitä, miten ilmailusopimuksia olisi arvioitava paitsi sopimusten sisällön, myös sellaisten menettelytapojen osalta, joita valiokunta saattaa omaksua varmistaakseen, että se on perillä asioista koko neuvotteluprosessin ajan ja että sillä on mahdollisuus ilmaista painopistealueensa hyvissä ajoin, ennen kuin se joutuu päättämään hyväksynnän antamisesta tai antamatta jättämisestä.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Tämänpäiväisessä istunnossa äänestin Lissabonin sopimuksen mukaisista kansainvälisistä ilmailusopimuksista jäsen Simpsonin laatiman mietinnön puolesta. Sopimuksen tultua voimaan 1. joulukuuta 2009 parlamentti sai oikeuden antaa suostumuksensa sopimuksille, jotka koskevat aloja, joilla sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Tämä on huomattava askel eteenpäin erityisesti EU:n oletetun demokratiavajeen valossa, jos otamme huomioon, että aiemmin parlamenttia, joka on Euroopan kansan demokraattisesti valitsema elin, kuultiin tällaisista sopimuksista vasta sen jälkeen, kun ne oli tehty. Tästä syystä odotamme komission vastaavan kutsuamme ja ylläpitävän tietovirtaa ja tarjoamaan asiasta vastaavalle valiokunnalle kattavaa tietoa aikomuksesta ehdottaa neuvotteluja, joiden tavoitteena on kansainvälisten ilmailusopimusten tekeminen tai muuttaminen, jotta koko parlamentti pystyy ilmaisemaan mielipiteensä tosiasioista tietoisena.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Lissabonin sopimuksessa vahvistetaan uusia parlamentaarisia valtuuksia, jolloin Euroopan parlamentti saa entistä suuremman päätöksentekovallan, johon liittyy vastuu taata toiminnan sujuvuus, toimittaa tietoja ja varmistaa kansalaisten turvallisuus. Sääntelyn lähentäminen Euroopan parlamentin asiasta vastaavissa valiokunnissa, turvallisuusstandardien molemminpuolinen tunnustaminen ja kansainvälisten ilmailusopimusten korkeimman standardin varmistaminen tarjoavat hyötyjä matkustajille ja rahtiliikenteen harjoittajille – logistiikan ja talouden kannalta – sekä lentoyhtiöille.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin tätä mietintöä, jossa todetaan, että naapurivaltioiden tai merkittävien maailmanlaajuisten toimijoiden kanssa tehtävät laaja-alaiset ilmailusopimukset voivat olla erittäin hyödyllisiä matkustajille, rahtiliikenteen harjoittajille ja lentoyhtiöille markkinoille pääsyn ja sääntelyn lähentämisen kannalta, minkä myötä voidaan edistää oikeudenmukaista kilpailua, mukaan luettuina valtion tukiin, sosiaalisiin normeihin ja ympäristönormeihin liittyvät seikat, mikäli tietyt standardit ja ehdot täyttyvät.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Lissabonin sopimuksen mukaan ilmailusopimukset edellyttävät Euroopan parlamentin hyväksyntää, koska ne kuuluvat alaan, jolla sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Kannatamme liikenne- ja matkailuvaliokunnan ajatusta laatia eräitä peruseriaatteita siitä, miten ilmailusopimuksia olisi arvioitava sisällön osalta. Lisäksi valiokunnan olisi oltava perillä asioista koko neuvotteluprosessin ajan, jotta sillä olisi mahdollisuus ilmaista painopistealueensa hyvissä ajoin, ennen kuin se joutuu päättämään hyväksynnän antamisesta tai antamatta jättämisestä. Tämän vuoksi parlamentin on seurattava prosessia alusta alkaen. Naapurivaltioiden tai merkittävien maailmanlaajuisten toimijoiden kanssa tehtävät laaja-alaiset sopimukset voivat olla erittäin hyödyllisiä, koska ne tarjoavat eurooppalaisille matkustajille ja rahtiliikenteen harjoittajille sekä laajuudeltaan että kustannuksiltaan parempia palveluja ja antavat lentoyhtiöille uusia voitontavoittelumahdollisuuksia. Sääntelyn lähentäminen voi monin tavoin edistää oikeudenmukaista kilpailua. Pidämme myös kiinni siitä, että on tärkeää avata neuvottelut Aasian huomattavien kauppakumppaneiden kanssa, Kiinan

kansantasavalta ja Intia mukaan lukien, koska koko kyseisen alueen talouskasvu tekee näistä sopimuksista entistä tärkeämpiä maailmankaupan kehittämisen näkökulmasta.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Lissabonin sopimuksen hyväksyminen lisäsi niiden tapausten määrää, joissa kansainvälisen sopimuksen tekeminen edellyttää parlamentin hyväksyntää. Ilmailupalvelujen sopimukset kuuluvat nyt tähän kategoriaan, koska ne koskevat alaa, jolla sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Liikenne- ja matkailuvaliokunta päätti tästä syystä laatia valiokunta-aloitteisen mietinnön, jonka tavoitteena on laatia eräitä peruseriaatteita siitä, miten ilmailusopimuksia olisi arvioitava paitsi sopimusten sisällön, myös sellaisten menettelytapojen osalta, joita valiokunta saattaa omaksua varmistaakseen, että se on perillä asioista koko neuvotteluprosessin ajan ja että sillä on mahdollisuus ilmaista painopistealueensa hyvissä ajoin, ennen kuin se joutuu tekemään lopullisen päätöksen ja ettei se joutuisi pelkästään hyväksymään tai hylkäämään sopimusta. Lissabonin sopimuksen parlamentille antamat uudet toimivaltuudet merkitsevät uutta vastuuta sen varmistamiseksi, että parlamentti ja sen asiasta vastaava valiokunta ovat perillä niiden sopimusten valmistelusta, joista sitä myöhemmin pyydetään antamaan hyväksyntänsä. Tähän sisältyy myös vastuu valvoa sitä, miten neuvottelut hoidetaan tiiviimmin. Nämä oletukset on pidettävä mielessä, kun kansainvälisistä sopimuksista neuvotellaan tulevaisuudessa.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Mietintö tarjoaa puitteet arvioida yksittäisiä ilmailusopimuksia ottaen huomioon Lissabonin sopimuksen mukaiset muutokset. Näitä puitteita olisi sovellettava kaikissa tulevissa neuvotteluissa, päätelmissä ja näitä koskevissa parlamentaarisisissa hyväksymisissä (hyväksynnän kautta). Kolmansien maiden kanssa tehtävien ilmailusopimusten olennaisiin perusteisiin sisältyy tasapainoinen pääsy markkinoille ja investointimahdollisuuksiin sekä oikeudenmukainen kilpailu valtiontukien sekä ympäristönormien ja sosiaalisten normien alalla. Äänestin mietinnön puolesta.

Rolandas Paksas (EFD), *kirjallinen*. – (LT) Naapurivaltioiden tai merkittävien maailmanlaajuisten toimijoiden kanssa tehtävät laaja-alaiset ilmailusopimukset voivat olla hyödyllisiä rahtiliikenteen harjoittajille ja lentoyhtiöille sekä matkustajille. Kyseiset sopimukset takaavat samat oikeudet kaikille unionissa toimiville lentoyhtiöille. Lisäksi sovelletaan korkeatasoisia turvallisuusnormeja, jotka ovat äärettömän tärkeitä matkustajille, miehistölle ja koko ilmailualalle yleisesti ottaen. Koska mainitut sopimukset tarjoavat etuja, uskon, että on asianmukaista laatia yleisiä periaatteita, joita olisi käytettävä ilmailusopimuksia arvioitaessa. Kaikissa sopimuksissa on tärkeää höllentää tai poistaa markkinoille pääsyä tai investointimahdollisuuksia koskevia rajoitteita, ylläpitää ja vahvistaa sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja, tarjota riittävät takuut tietosuojaa ja yksityisyyttä varten, sekä niihin on sisällytettävä turvallisuusnormien molemminpuolinen tunnustaminen ja niissä on varmistettava korkeatasoiset matkustajien oikeudet. Olisi kiinnitettävä huomiota siihen, että komission on ryhdyttävä välittömästi toimiin puuttuakseen Siperian yli tapahtuviin lentoihin ja aloittaakseen neuvottelut Japanin ja Venäjän kanssa tehtävistä ilmailusopimuksista.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulo 1. joulukuuta 2009 lisäsi niiden tapausten määrää, joissa kansainvälisen sopimuksen tekeminen edellyttää parlamentin hyväksyntää. Ilmailupalvelujen sopimukset kuuluvat nyt tähän kategoriaan, koska ne koskevat alaa, jolla sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä. Aiemmin parlamenttia oli ainoastaan kuultava kyseisten sopimusten yhteydessä. Tämän muutoksen vuoksi liikenne- ja matkailuvaliokunta päätti laatia valiokunta-aloitteisen mietinnön, jonka tavoitteena on laatia eräitä peruseriaatteita siitä,

miten ilmoitus sopimuksia olisi arvioitava sopimusten sisällön osalta, jottei valiokunta joutuisi tekemään lopullista päätöstä siten, että se pystyisi ainoastaan hyväksymään tai hylkäämään sopimuksen. Lissabonin sopimuksen parlamentille antamat uudet toimivaltuudet merkitsevät uusia vastuuta sen varmistamiseksi, että parlamentti ja sen asiasta vastaava valiokunta ovat perillä niiden sopimusten valmistelusta, joista sitä myöhemmin pyydetään antamaan hyväksyntänsä. Tähän sisältyy myös vastuu valvoa sitä, miten neuvottelut hoidetaan tiiviimmin. Tässä mietinnössä määritetyt mahdollisuudet, joiden puolesta äänestettiin, voidaan nähdä siten, että ne muodostavat luettelon elementeistä, joita voidaan mukauttaa kunkin sopimuksen olosuhteiden mukaisesti.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena parlamentin rooli kansainvälisten ilmoitus sopimusten tekemisessä vahvistui. Liikenne- ja matkailuvaliokunta päätti laatia valiokunta-aloitteisen mietinnön, jonka tavoitteena on laatia eräitä peruseriaatteita siitä, miten ilmoitus sopimuksia olisi arvioitava paitsi sopimusten sisällön, myös sellaisten menettelytapojen osalta, joita valiokunta saattaa omaksua varmistaakseen, että se on perillä asioista koko neuvotteluprosessin ajan ja että sillä on mahdollisuus ilmaista painopistealueensa hyvissä ajoin, ennen kuin se joutuu päättämään hyväksynnän antamisesta tai antamatta jättämisestä.

Kyseiset sopimukset voidaan jakaa kolmeen kategoriaan: horisontaalisiin sopimuksiin, joilla sovitetaan yhteen kahdenvälisiä sopimuksia; laaja-alaisiin sopimuksiin, joiden avulla pyritään varmistamaan oikeudenmukainen kilpailu; turvallisuussopimuksiin, joilla pyritään varmistamaan siviili-ilmailun turvallisuuden korkea taso. Lisäksi mietinnössä suositellaan perusteluja, joiden avulla arvioidaan sopimusten sisältöä, muun muassa tasapainoista pääsyä markkinoille ja investointimahdollisuuksia ja oikeudenmukaista kilpailua valtiontukien, ympäristötukien ja sosiaalisten tukien alalla. Äänestettiin mietinnön puolesta, jotta voidaan ylläpitää jatkuvaa tietovirtaa ja jotta sopimusten vahvuuksia ja heikkouksia voidaan analysoida paremmin.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska Lissabonin sopimus lisäsi parlamentin toimivaltuuksia kansainvälisten sopimusten tekemisen yhteydessä, parlamentille on tarjottava – sen aseman uudelleenmäärittämisen yhteydessä – uusi oikeudellinen kehys sen toimia varten. Mietintö tulee esiin tässä kontekstissa. Koska parlamentti on saanut toimivaltuuksia myös ilmoitus sopimusten tekemiseen, on tärkeää varmistaa, että se on perillä asioista koko neuvotteluprosessin ajan. Parlamentin mukanaolo pelkästään prosessin lopussa ei riitä, jolloin sen tehtävänä olisi vain hyväksyä tai hylätä lopullinen sopimus ilman, että sillä olisi käytettävissään olennaisia indikaattoreita, joiden avulla se voisi tehdä harkitun päätöksen. Sen lisäksi, että parlamentti on otettava mukaan prosessin kaikkiin vaiheisiin, on kiinnitettävä huomiota myös, vaikkakin yleisellä tasolla, erinäisiin näkökohtiin, kuten ehtoihin, joiden mukaan tietoa toimitetaan tai vaiheisiin, joissa sitä olisi annettava saataville.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestettiin tämän mietinnön puolesta. Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 2009 ja sillä laajennettiin olosuhteita, joissa kansainvälisen sopimuksen tekemiselle tarvitaan parlamentin hyväksyntä. Ilmailualan sopimukset kuuluvat nyt tähän kategoriaan, koska ne koskevat alaa, jolla sovelletaan tavallista lainsäätämisen järjestystä. Aiemmin parlamenttia ainoastaan kuultiin kyseisistä sopimuksista. Tämän muutoksen vuoksi liikenne- ja matkailuvaliokunta päätti laatia valiokunta-aloitteisen mietinnön, jonka tavoitteena on laatia eräitä peruseriaatteita siitä, miten ilmoitus sopimuksia olisi arvioitava paitsi sopimusten sisällön, myös sellaisten menettelytapojen osalta, joita valiokunta saattaa omaksua varmistaakseen, että se on perillä

asioista koko neuvotteluprosessin ajan ja että sillä on mahdollisuus ilmaista painopistealueensa hyvissä ajoin, ennen kuin se joutuu päättämään hyväksynnän antamisesta tai antamatta jättämisestä.

Licia Ronzulli (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Mietinnössä esitetään joitakin yleisiä periaatteita hyvästä tiedottamisesta parlamentin ja komission välillä kansainvälisiä ilmailusopimuksia tehtäessä ja kyseisten sopimusten yleisten arviointimenetelmien kehityksestä. Lissabonin sopimuksen ansiosta parlamentti on saanut lisää toimivaltuuksia ja vastuita, ja sen täytyy nyt valvoa neuvottelujen kulkua ja ilmailusopimusten tekemistä entistä tiiviimmin. Ottaen huomioon näiden sopimusten merkityksen, erityisesti sen osalta, että ne takaavat matkustajille parempia palveluja ja lentoliikenteen harjoittajille uusia mahdollisuuksia, parlamentti on esittänyt onnistuneen idean, kun se aikoo ilmoittaa komissiolle sen huolet ja arviointiperusteet jo alussa eikä odottaa, kunnes neuvottelut on saatu päätökseen.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), *kirjallinen*. – (ET) Lissabonin sopimuksen myötä parlamentti on saanut lisää oikeuksia, joista yksi on se, että kansainvälisten sopimusten tekemiselle tarvitaan parlamentin hyväksyntä. Liikenne- ja matkailuvaliokunnan pitää melko usein arvioida ja käsitellä erilaisia ilmailusopimuksia. Minusta tämä mietintö tulee merkittävällä tavalla auttamaan ja yksinkertaistamaan liikenne- ja matkailuvaliokunnan työtä, koska siinä tuodaan esille yleisiä periaatteita siitä, miten ilmailusopimuksia olisi arvioitava sekä niiden sisällön että toimenpiteiden osalta.

Lisäksi mietintö auttaa selventämään erilaisia ilmailusopimuksia ja käsittelemään niitä yksinkertaisimmalla tavalla, ja siinä ilmoitetaan, mihin perusteisiin olisi kiinnitettävä huomiota ja mitä seikkoja olisi seurattava. Mietinnössä kerrotaan myös, miten näiden ilmailusopimusten kanssa edetään ja millaisia vaiheita tarvitaan eri toimielinten käsitellessä niitä. Minusta mietintö on tarpeellinen ja siksi kannatin sen hyväksymistä.

Brian Simpson (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Tässä mietinnössä tarjotaan laadittavaksi kehys, jotta parlamentti voisi hoitaa Lissabonin sopimuksen mukaiset velvoitteensa kansainvälisten ilmailusopimusten osalta. Liikenne- ja matkailuvaliokunta oli halukas varmistamaan, että käsiteltäessä sopimuksia yksittäisten itsenäisten maiden kanssa parlamentti käyttäisi työssään samoja menettelyjä ja esittelijöiden ohjeita, jotta se antaisi meille johdonmukaisen lähestymistavan ja mahdollisuuden punnita tärkeitä seikkoja, olennaiset turvallisuutta koskevat olosuhteet ja sosiaaliset olosuhteet mukaan lukien. Äänestän mietinnön puolesta ja toivon, että parlamentti voi tukea mietintöäni, jotta ehdotettu kehys voidaan ottaa käyttöön.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulo institutionalisoi uusia aloja, joilla tarvitaan parlamentin hyväksyntä kansainvälisten sopimusten tekemiseksi. Ilmailusopimukset kuuluvat tähän kategoriaan, koska ne kuuluvat tavalliseen lainsäätämisenjärjestykseen. Tämä edellyttää parlamentin pitämistä perillä asioista säännöllisesti, jotta varmistetaan keskitetty arviointi koko neuvotteluprosessista ja jotta parlamentti voi samalla ilmaista mielipiteensä ja painopistealueensa.

Mietinnössä on ohjeita siitä, miten ilmailusopimuksia olisi analysoitava sisällön osalta ja millaisia menettelyjä olisi sovellettava. Mietinnössä esitellään erilaisia tavoitteita sisältävät kolme sopimuskategoriaa: horisontaaliset sopimukset, laaja-alaiset sopimukset ja turvallisuussopimukset.

Äänestän tämän sopimuksen puolesta, koska minusta on olennaisen tärkeää, että Euroopan komission omaksuma kanta, jota mietinnössä korostetaan, ilmaisee sen, että parlamentin

olisi säännöllisesti valvottava koko prosessia tietojenvaihdon avulla ja että komission olisi esitettävä vähintään kolmen vuoden välein kertomus, jossa analysoidaan voimassa olevien sopimusten vahvuuksia ja heikkouksia. Sopimukset olisi hyväksyttävä toimielinten välisellä tuloksekkaalla sopimuksella, jonka myötä Euroopan unionin toimielimet voivat osallistua niihin aktiivisesti.

Niki Tzavela (EFD), kirjallinen. – (EL) Kannatin jäsen Simpsonin laatimaa mietintöä Lissabonin sopimuksen mukaisista ilmailusopimuksista pitäen mielessä, että parlamentilla on nyt aikaisempaa suurempi vastuu kansainvälisistä sopimuksista neuvoteltaessa. Lisäksi kolmansien maiden kanssa tehtävät ilmailusopimukset auttavat kehittämään lentoliikennettä ja turvaamaan lain suojan.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Parlamentille Lissabonin sopimuksen myötä annettujen uusien toimivaltuuksien seurauksena tämä parlamentti saa tulevaisuudessa usein arvioitavakseen ja hyväksyäkseen kansainvälisiä ilmailusopimuksia. Tästä syystä esittelijä ehdottaa joidenkin yleisten periaatteiden laatimista, jotta arviointien tekeminen olisi helpompaa – ja jotta niistä tulisi myös parempia. Vaikka esittelijä periaatteessa tunnustaa kyseisten sopimusten edut, hän ei pidättäydy eritellystä lähestymistavasta, vaan vaatii useaan otteeseen rakentavaa vuoropuhelua komission ja parlamentin välille.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Panen tyytyväisenä merkille tämänpäiväisen äänestyksen tuloksen, erityisesti sen vuoksi, että toimin esittelijänä erityisen tärkeälle asiakirjalle, joka käsitteli Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen ilmailusopimusta. Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen ilmailumarkkinoiden osuus on yhteensä noin 60 prosentista maailman lentoliikenteestä. Markkinoiden tuleva avaaminen EU:n ja Yhdysvaltojen lentoyhtiöille syrjimättömyyden pohjalta tarjoaa matkustajille ja rahtiliikenteen harjoittajille parempia palveluja, tuo mukanaan merkittäviä taloudellisia etuja ja luo työpaikkoja. Euroopan parlamentti ei valitettavasti ollut mukana Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välistä sopimusta koskevissa neuvotteluissa eikä se näin ollen pystynyt vaikuttamaan sopimuksen sisältöön. Tätä tilannetta ei voida hyväksyä. Tästä syystä kannatan kansainvälisistä ilmailusopimuksista jäsen Simpsonin laatiman ja tänään hyväksytyyn mietinnön keskeistä teesiä. Euroopan parlamentin olisi oltava mukana neuvotteluissa aivan alusta lähtien tai se olisi ainakin pidettävä ajan tasalla neuvottelujen edistymisestä.

Suositus toiseen käsittelyyn: Saïd El Khadraoui (A7-0171/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä mietintöä uusien elementtien osalta, joita neuvosto on sisällyttänyt tekstiin, erityisesti tulojen varaamista tiettyyn tarkoitukseen, suurempaa avoimuutta ja kaluston uusimista koskevia kannustimia, ajoneuvojen kapasiteettia ja mahdollisuutta nykyistä tehokkaampaan infrastruktuurin muunteluun. Eurovinjetti III antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden periä halutessaan tienkäyttäjiltä maksuja ulkoisista kustannuksista, nimittäin ilmansaaste- ja meluhaittakustannuksista, ja näin ”saastuttaja maksaa” -periaate otetaan käyttöön tieliikenteessä. Valkoista kirjaa odotettaessa nyt kaavailussa lainsäädännössä vaaditaan, että jäsenvaltioiden ja komission on ryhdyttävä toimiin nykyistä kestävämmän ja yhteentoimivamman liikennejärjestelmän luomiseksi. Tähän sisältyy yhdenmukaistettu käyttäjämaksujärjestelmä, johon sisällytetään lisää ulkoisia kustannuksia.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Jäsenvaltiot voivat nyt alkaa kantaa maksuja tieliikenteen ilma- ja melusaasteista verojen ja maksujen kantamisesta raskailta

tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä laaditun direktiiviehdotuksen (eurovinjettidirektiivi) perusteella. Tämä toimenpide, jossa sovelletaan saastuttaja maksaa -periaatetta, pyrkii kannustamaan teillämme ajavien rekkojen vähittäistä uudistamista. Toimenpide voisi tarjota myös uuden rahoituslähteen puhtaampien liikennemuotojen, kuten raide- ja vesiliikenteen rahoittamiseen. Äänestin tästä syystä jäsen Saïd El Khadraouin mietinnön puolesta. Kehotan jäsenvaltioita toimimaan maltillisesti eurovinjetin täytäntöönpanon yhteydessä: eurovinjetti ei saa vaarantaa kuljetusfirmojen tai kuljetuksia käyttävien yritysten kaupallista ja taloudellista vakautta.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Useimmat Euroopan unionin markkinoilla myytävät irlantilaiset tuotteet kuljetetaan maantieverkkoa pitkin, ja tästä syystä äänestin mietinnössä suositeltuja toimenpiteitä vastaan, koska ne aiheuttaisivat liiallisia kustannuksia irlantilaisille kuljetus- ja vientiyrityksille sekä tuottajille. Eurovinjettidirektiivi tuo jo mukanaan maksuja, mutta jäsenvaltioiden ei ole pakko periä niitä. Eurovinjetti on tällä hetkellä käytössä 15 000 kilometrin osuudella eurooppalaisilla moottoriteillä, puolet EU:n tiemaksullisista moottoriteistä mukaan luettuna. Kannatan puuttumista ilmansaasteisiin ja meluhaittoihin ja ihmisten rohkaisemista käyttämään vähemmän saastuttavia ajoneuvoja, mutta jos tämän direktiivin käyttöä laajennetaan ja jos siihen sisällytetään maksuja meluhaitoista ja ilmansaasteista, Irlannin vientituotteita Eurooppaan kuljettavat kuljetusyritykset kärsivät tämän seurauksena suuresti.

Monia irlantilaisia tuotteita viedään eri maihin, ja mietinnössä ehdotetut lisäkustannukset voisivat aiheuttaa mittavaa vahinkoa irlantilaisille vienti- ja kuljetusyrityksille. Tämä voisi olla kohtalokas isku niille pienyrityksille, jotka tällä hetkellä saavuttavat vain pienen tuoton.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin eurovinjettidirektiivin yhteistä kantaa, joka esiteltiin neuvoston ja parlamentin toisessa käsittelyssä. Direktiivin keskeisinä tavoitteina on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus periä tienkäyttäjiltä maksuja ulkoisista kustannuksista, toisin sanoen soveltaa ”saastuttaja maksaa” -periaatetta ja tarjota jäsenvaltioille myös muita mahdollisuuksia tehdä kansallisista tiemaksujärjestelmistään tehokkaampia. Kannatan tavoitteita, joiden avulla vähennetään saasteita ja pannaan täytäntöön saastuttaja maksaa -periaate tieliikenteen alalla. Kannatin myös ehdotusta, jossa eurovinjettimaksusta saadut tulot varataan tieinfrastruktuurin investointeihin ja käytetään liikenteen ympäristöhaittojen vähentämiseen. Kestävän liikenteen edistäminen on keskeinen elementti yhteisessä liikennepolitiikassa. Tästä syystä olisi vähennettävä kuljetusalan osuutta ilmastonmuutoksessa ja liikenteen kielteisiä vaikutuksia, erityisesti liikenneuhkia, jotka hankaloittavat liikkuvuutta, ja ilmansaasteita ja meluhaittoja, jotka vahingoittavat terveyttä ja ympäristöä.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Vaikka suhtaudun myönteisesti sopimukseen, joka eurovinjettidirektiivistä on saavutettu, en ole kuitenkaan läheskään tyytyväinen. Vahvistaessamme parlamentin ja neuvoston välillä saavutetun kompromissin saatamme päätökseen vuosia kestäneet neuvottelut. Tämä on varmasti askel oikeaan suuntaan, mutta tuloksena on hampaaton minimisopimus. Jäsenvaltioilla on todellakin mahdollisuus, mutta niillä ei ole velvoitetta kantaa raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta maksuja niiden aiheuttamista ulkoisista kustannuksista. Tosiasia on, että ajatus sisältyy nyt kompromissiin, ja se on todellinen myönteinen seikka, jonka ansiosta voin äänestää sen puolesta. Kun direktiivissä otetaan käyttöön saastuttaja maksaa -periaate raskaita ajoneuvoja varten, siinä tasoitetaan tietä sellaisten menettelytapojen hyväksymiselle, joissa liikenteen aiheuttamat ulkoiset kustannukset sisällytetään hintoihin. Tulojen ja investointien avoimuusperiaate on myös kirjattu ylös, ja toivomme, että tämä on ennakkotapaus julkisten

toimien arvioinnissa: jäsenvaltioiden on todellakin esitettävä säännöllisesti kertomus komissiolle. On kuitenkin valitettavaa, että Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin kohdistettavien tulojen vähimmäisosuus on niin alhainen (15 prosenttia). Meidän on lisäksi varmistettava, että jäsenvaltioiden tekemästä sitoumuksesta kohdentaa tuloja kestäviin hankkeisiin pidetään kiinni.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Mietintö, josta tänään keskustelemme, on erityisen tärkeä, koska siinä esitetään maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamista. Minusta tämän ehdotuksen antaminen uudeksi direktiiviksi, toisin sanoen Unkarin puheenjohtajakauden, komission ja parlamentin välillä saavutettu kompromissi, on hyvin vahingollinen Italian talouden kannalta, koska Italia kuljettaa noin kolmanneksen – tai vuosittain suunnilleen 200 miljardin euron arvosta – kaikista Euroopan teillä kuljetettavista myytäväksi tarkoitetuista tavaroista.

Sitten kun direktiivi on pantu täytäntöön Euroopan kauttakulkumaissa, Italiaan tuotavat ja sieltä vietävät tuotteet altistuvat aikaisempaa enemmän lisäkustannuksille. Minä suhtaudun asiaan Italian hallituksen tavoin hyvin kriittisesti: Italian hallitus katsoo, että tällaisina taloudellisesti hyvin vaikeina aikoina on kaikkea muuta kuin viisas poliittinen päätös iskeä sellaiselle talouden alalle, jonka varaan markkinamme rakentuvat. Minusta niillä pienillä läpimurroilla, joita kompromissin avulla saavutettiin, ei ole todellista vaikutusta tekstiin, joka on erittäin haitallinen paitsi Italian järjestelmälle myös kuljetusteollisuudelle. Lisäksi toimenpiteen tehokkuutta ei ole näytetty toteen: tieliikenne ja siihen liittyvät saastekustannukset lisääntyvät edelleen siihen asti, kunnes intermodaalinen infrastruktuuriverkko on kehitetty.

John Bufton (EFD), kirjallinen. – (EN) Äänestin tätä muutosta vastaan, koska komissio ei saa sallia tulojenkeruun mahdollisuuksia edes epäsuoran maksun avulla, etenkin ilman neuvoston yksimielistä päätöstä. Yhdistynyt kuningaskunta ei tällä hetkellä ole mukana eurovinjettijärjestelmässä. Westminsterin hallitus tutkii kuitenkin raskailta tavaraliikenteen neuvoilta perittävien maksujen käyttöönottoa Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti vuoteen 2015 mennessä. Komissio on kuitenkin varannut oikeuden tehdä hiilidioksidimaksusta pakollisen vuoteen 2013 mennessä. Toivon, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten ei millään tavoin tarvitse maksaa EU:n veroja.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Veronkanto raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta on toimenpide, joka rankaisee Euroopan unionin syrjäisiä maita, kuten Kreikkaa, Italiaa, Espanjaa ja Portugalia. Yleisesti ottaen nämä ovat maita, joihin rahoituskriisi ja tämän seurauksena syntynyt julkisen talouden kriisi ja talouskriisi ovat pahiten iskeneet. Tämän vuoksi äänestän esitettyä mietintöä vastaan, sillä minusta kyseisten maksujen epätasainen soveltaminen on epäoikeudenmukaista, koska syrjäiset maat synnyttäisivät suurimman osan tuloista Euroopan keskuksessa sijaitsevien maiden eduksi.

George Sabin Cutaj (S&D), kirjallinen. – (RO) Vastustin jäsen El Khadraouin esittelemää mietintöä maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta, koska ehdotus antaa mahdollisuuden ottaa käyttöön maksusteitä, jotka lisäävät syrjäisimmissä jäsenvaltioissa toimivien kuljetusyriyten kustannuksia. Direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tarjota myös korvausta näistä maksuista, mikä saattaisi johtaa kilpailun vääristymiseen Euroopan unionin eri jäsenvaltioiden toimijoiden välillä.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Parlamentti antoi juuri suostumuksensa tieliikennemaksujen uusiksi säännöiksi. Näin on mahdollista varmistaa sellaisen liikennepolitiikan kehittäminen ja rahoitus, joka vastaa nykyistä paremmin saasteisiin ja

meluun liittyviä ympäristövaatimuksia. Kuljetusyriyten täytyy nyt maksaa rekkojen aiheuttamien meluhaittojen ja ilmansaasteiden kustannuksista, ja jäsenvaltioiden puolestaan täytyy kohdentaa näistä maksuista saadut tulot yleiseurooppalaisiin liikenneverkkoihin ja etenkin nykyistä tehokkaampiin ja vähemmän saastuttaviin liikennejärjestelmiin. Kyseiset maksut ovat askel eteenpäin, mutta ne eivät riitä. Jäsenvaltioiden on aika sitoutua toteuttamaan aitoa rahtiliikenteen kehittämispoliittikkaa ja näin hyödyntää johdonmukaisesti kaikkea raide- ja tieliikenteen infrastruktuuria.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti hyväksyi tänään eurovinjettidirektiivin tarkistamisen laajalla enemmistöllä. Tekstissä säädetään, että raskaan tavaraliikenteen ajoneuvojen on maksettava ilmansaasteiden ja meluhaittojen kustannuksista. Tänään hyväksytyssä sopimuksessa jäsenvaltioille annetaan todellakin lupa kantaa kuljetusyriyksiltä maksuja ilmansaasteista ja meluhaitoista aiheutuvista kustannuksista moottoritieinfrastruktuurin käyttömaksujen lisäksi.

Vaikka kyseessä on huomattava tarkistus, tämä on vain pieni askel oikeaan suuntaan, koska säännökset eivät ole sitovia. Tästä syystä odotan edelleen uusia ehdotuksia, joissa näistä uusista toimenpiteistä tehtäisiin pakollisia, joissa niihin sisällytettäisiin kaikista ympäristövahingoista aiheutuneet kustannukset ja joissa saastuttaja maksaa -periaate ulotettaisiin kaikkiin liikennemuotoihin.

Tekstissä painotetaan myös, että tiemaksuista saatavat tulot olisi käytettävä tehokkaasti. Tässä yhteydessä parlamentti on velvoittanut jäsenvaltiot käyttämään osan tiemaksuista kerätyistä tuloista liikennevirran ja liikkuvuuden parantamiseen. Olisi myös oltava mahdollista kohdentaa näiden maksujen tuotot hankkeisiin, esimerkiksi sellaisiin, joissa vähennetään ilmansaasteita tai jopa meluhaittoja.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Vastustin mietintöä maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta, koska uskon, että maksujen perimisellä infrastruktuurin käytöstä voisi olla kielteisiä vaikutuksia Euroopan talouselämään, erityisesti syrjäisissä maissa. Kun pidetään mielessä, että tieliikennesektorilla peritään jo nyt monia veroja ja maksuja, erityisesti polttoaineen valmisteveroa, ja kun tarkastellaan tämänhetkistä taloudellista tilannetta, katson, että alan kustannusten sisällyttämistä hintoihin olisi vielä harkittava, jotta toimenpiteille saataisiin vahvempi yksimielisyys eri asianosaisten toimijoiden välillä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Eurovinjettidirektiivin tarkistuksessa vaaditaan, että eurooppalaisilla moottoriteillä kulkeviin raskaisiin ajoneuvoihin sovelletaan saastuttaja maksaa -periaatetta, jonka myötä jäsenvaltiot voivat sisällyttää melusta ja saasteista aiheutuvat kustannukset kansallisiin tiemaksuihin. Lisäkustannus tulee todennäköisesti olemaan kolmesta neljään eurosenttiä ajoneuvolta kilometriä kohden. Aikana, jolloin Euroopan talous on heikoilla ja kilpailukyky ratkaisevampaa kuin koskaan, tämä periaate saattaa tehdä rahtiliikenteestä jopa entistä kalliimpaa, erityisesti syrjäisimmille maille, joissa kuljetuskustannukset lisätään tuotteiden hintaan. Kyseiset maat joutuvat maksamaan polttoainekustannukset, ja ne joutuvat jatkossa maksamaan myös tiemaksujen lisäkustannuksista, jolloin ne menettävät kilpailukykyään. En yritä aliarvioida ympäristöseikkoja, mutta minusta nyt ei ole aika kasata uusia taakkoja eurooppalaisten yritysten harteille.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Veronkanto raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta on toimenpide, joka rankaisee Euroopan unionin syrjäisiä maita ja joka samanaikaisesti tarjoaa lisätuloja keskellä Eurooppaa sijaitseville maille. Kolmenvälisistä

neuvotteluista syntynyt teksti ei ole yhtä kielteinen Portugalin kannalta kuin liikenne- ja matkailuvaliokunnan ehdotus, koska siinä vähennetään porrastusta 175 prosenttiin ja ruuhka-aikamaksujen soveltamisaikaa viiteen tuntiin sekä pidennetään vähemmän saastuttavia ajoneuvoja koskevaa poikkeusta vuodella eli neljään vuoteen. Maksun periminen on kuitenkin totta ja se kasvattaa Euroopan unionin syrjäisimpien maiden kustannuksia entisestään. Eurovinjettidirektiivin uudet säännökset antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden periä raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiemaksuina kannettavien infrastruktuurimaksujen lisäksi summan, joka vastaa liikenteestä syntyvän melun ja ilmansaasteiden aiheuttamia kustannuksia. Lisäkustannus tulee todennäköisesti olemaan keskimäärin kolmesta neljään eurosenttiä ajoneuvolta kilometriä kohden. Vähemmän saastuttavat ajoneuvot muodostavat edelleen poikkeuksen. Äänestin mietintöä vastaan, koska minusta se on haitallinen syrjäisimmille jäsenvaltioille.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Suuri riippuvuus maantiekuljetuksista on todellinen ongelma; Portugalissa riippuvuus tästä liikennemuodosta on jopa suurempi kuin EU:ssa keskimäärin. Tilanne on vaikea, koska ympäristö ja kansanterveys kärsivät tästä suurten saastemäärien vuoksi, ja öljyvarat hupenevat ja kyseisen raaka-aineen saanti vaikeutuu. Tästä syystä on olennaisen tärkeää monipuolistaa rahtiliikenteen muotoja, erityisesti sitoutumalla vahvasti rautatieliikenteeseen. Valitettavasti tämän alan investointeja ei ole tehty, ja lisäksi eräissä maissa, kuten Portugalissa, on pidättäytytty investoimasta tämäntyyppiseen liikenteeseen. Investoinneista luopumisella on taipumusta lisätä vapauttamis- ja yksityistämisprosesseja. Tässä mietinnössä käsitellään joitakin näistä ongelmista, mutta siinä yritetään vain periä uutta maksua raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta jo olemassa olevien maksujen lisäksi, joista osaa on äskettäin nostettu Portugalissa. Maksujen teho on kyseenalainen, kun tarkastellaan vahvistettuihin tavoitteisiin pyrkimistä. Ne muodostavat lisätaakan ja niiden seurauksena monet yritykset saattavat joutua lopettamaan liiketoiminnan tämänhetkisen taloudellisen ja yhteiskunnallisen kriisin vuoksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme tietoisia, että hyvin suuri riippuvuus maantiekuljetuksista on todellinen ongelma; Portugalissa riippuvuus tästä liikennemuodosta on jopa suurempi kuin EU:ssa keskimäärin. Tilanteen on muututtava ympäristö- ja kansanterveysyistä suurten saastemäärien vuoksi tai energiasyistä öljyvarojen hupenemisen ja kyseisen hyödykkeen saannin vaikeutumisen vuoksi.

Tästä syystä on olennaisen tärkeää monipuolistaa rahtiliikenteen muotoja, erityisesti sitoutumalla vahvasti rautatieliikenteeseen. Jotkut maat eivät kuitenkaan ole tehneet tästä sitoumusta ja lisäksi eräissä maissa, kuten Portugalissa, on pidättäytytty investoimasta tämäntyyppiseen liikenteeseen, ja tällä on taipumusta lisätä vapauttamis- ja yksityistämisprosesseja.

Tässä mietinnössä käsitellään joitakin näistä ongelmista, mutta siinä rajoitutaan uuden maksun perimiseen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta jo olemassa olevien maksujen lisäksi, joista osaa on äskettäin nostettu Portugalissa, kuten ns. varjotiemaksuja. Maksujen teho on kyseenalainen, kun ajatellaan tehokasta pyrkimistä vahvistettuihin tavoitteisiin. Maksut muodostavat lisätaakan, ja niiden seurauksena monet yritykset saattavat joutua lopettamaan liiketoiminnan tämänhetkisen taloudellisen ja yhteiskunnallisen kriisin vuoksi.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjallinen. – (SK) On jo kulunut jonkin aikaa siitä, kun Euroopan parlamentin kanta eurovinjetti III -direktiivistä hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä. Direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden halutessaan kerätä maksuja

tienkäyttäjiltä eräistä (rajallisista) ulkoisista kustannuksista siten, että saastuttaja maksaa -periaate voidaan lopultakin ottaa käyttöön tieliikenteen alalla.

Siinä myös tarjotaan jäsenvaltioille lisämahdollisuuksia lisätä kansallisten tiemaksunkeräysjärjestelmien tehokkuutta, mikä on parempi väline kysynnän hallinnointiin liikenteen alalla. Neuvoston kannassa vahvistettiin nämä tavoitteet, ja nyt on toivottavaa, että komissio ryhtyy toimiin, jotka johtavat jatkuvaan kestäväan kehitykseen liikenteessä, yhteistyöhön, tiemaksujen yhdenmukaiseen järjestelmään ja ulkoisten kustannusten sisällyttämiseen maksuihin.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen . – (EN) Todellisuus on se, että tällä ehdotuksella on suhteeton vaikutus Euroopan unionin syrjäisiin jäsenvaltioihin, kuten Irlantiin, koska keskeisen sijainnin jäsenvaltioilla on mahdollisuus alkaa käyttää rautateitä. Irlannin vientiyhdistys (Irish Exporters Association) on arvioinut, että Irlannista Holyheadin ja Doverin kautta Euroopan mantereelle ajava rekka aiheuttaa 120 euron tienkäyttömaksun ja ulkoisista kustannuksista johtuvan 30 euron maksun. Niinpä edestakaisesta matkasta aiheutuu tämän lainsäädännön seurauksena 300 euron maksu. Keskeisiä ventialoja, joita tämä koskee, ovat lääketieteellisyys, tieto- ja viestintätekniikka, lääkinnälliset laitteet, meijeriteollisuus ja muu elintarviketeollisuus. Lisäksi kuljetussektori työllistää Irlannissa yli 30 000 ihmistä. Tosiasia on, että nämä uudet maksut lisäävät kustannuksia, joita aiheutuu irlantilaisien vientituotteiden kuljettamisesta Euroopan markkinoille. Äänestin mietintöä vastaan, koska EU:n pitäisi etsiä keinoja, joiden avulla parannetaan kilpailukykyämme Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti eikä ottaa käyttöön lainsäädäntöä, joka uhkaa kilpailukykyämme.

Roberto Gualtieri (S&D), kirjallinen. – (IT) Parlamentin hyväksymä direktiivi maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta on askel eteenpäin Euroopan unionin kansalaisten terveyden suojelussa, ja siinä sitoudutaan vähentämään kyseisten ajoneuvojen aiheuttamien saasteiden haitallisia vaikutuksia. Saastuttaja maksaa -periaate on otettu ensimmäistä kertaa käyttöön tällä alalla, jotta liikenteestä tehtäisiin turvallisempaa ja kestävämpää ja edistettäisiin vaihtoehtoja, kuten rautatiekuljetuksia. Saavutetun kompromissin mukaisesti on kuitenkin kiinnitettävä asianmukaista huomiota kuljetusalan suojeluun, koska sitä ei saa rangaista liikaa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on kamppailtava hyödyntääkseen tehokkaammin eurovinjettidirektiivin mukaisesti kerätyt tulot esimerkiksi investoimalla infrastruktuurin parantamiseen ja rohkaisemalla vähemmän saastuttavien kuljetusajoneuvojen käyttöön, varmistaakseen, että direktiivin eduista voidaan nauttia kaikilla asianomaisilla aloilla.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä jäsenkollegani Saïd El Khadraouin esittelemää mietintöä EU:n eurovinjettilainsäädännön tarkistamisesta, minkä myötä annetaan mahdollisuus periä maksuja raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta. Saastuttaja maksaa -periaatetta aletaan soveltaa ensimmäistä kertaa maantieliikenteessä, ja raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta voidaan periä maksuja melusta ja ilmansaasteista aiheutuneista kustannuksista niiden käyttäessä EU:n moottoriteitä. Tämä on innovatiivinen aloite, jota pidän tervetulleena, koska sen myötä ympäristölle ja yhteiskunnalle aiheutuvat kustannukset voidaan ottaa huomioon, eivätkä kustannukset rajoitu pelkästään infrastruktuurikustannuksiin. On kuitenkin valitettavaa, että ministerineuvosto esti Euroopan parlamentin kunnianhimoiset suunnitelmat tiukoista ympäristövaatimuksista sillä verukkeella, että tästä seuraisi liiallisia lisäkustannuksia. Huolimatta tästä kaikesta mietintö on aito askel eteenpäin ympäristön kannalta.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Kannatin tätä asiakirjaa, koska sen tavoitteena on periä maksua raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta riippuen siitä, mihin aikaan päivästä ne liikkuvat, ruuhka-aikoina vai niiden ulkopuolella, ja riippuen ajoneuvojen aiheuttamasta melusta ja sylinteritilavuudesta. Vähintään 15 prosenttia maksuina kerätyistä varoista kohdennetaan muihin hiilidioksidin vähentämiseen liittyviin hankkeisiin. On hienoa, että olemme tällä hetkellä valmiita vähentämään ilmastomuutosta ja että tieliikenteen alalla pyrimme vihdoin soveltamaan saastuttaja maksaa -periaatetta. Tämä tarjoaa jäsenvaltioille epäilemättä lisämahdollisuuksia tehostaa kansallisia tiemaksujärjestelmiään, mikä merkitsee, että voidaan kehittää parempi liikennealan kysynnän hallinnointiväline. Uskon kuitenkin edelleen, että kyseisistä välineistä on taloudellista hyötyä ja ne tarjoavat etuja ainoastaan muutamille keskeisellä paikalla sijaitseville Euroopan unionin kauttakulkujäsenvaltioille ja ne ovat tämän vuoksi epäedullisia tai niistä on vähemmän hyötyä monille Euroopan unionin jäsenvaltioille, jotka sijaitsevat unionin ulkorajojen tuntumassa alueen itä-, etelä-, länsi- ja pohjoisosissa. Minusta kannattaisi siksi arvioida tätä näkökohtaa, punnita sitä uudelleen, ja vasta sitten hyväksyä mietintö.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Haluan antaa täyden tukeni maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta annetulle direktiiville. Haluaisin erityisesti tukea säännöstä, joka on erittäin tärkeä Euroopan ympäristön kannalta. Toivon, että alhaisemmat maksut ajoneuvoille, jotka saastuttavat vähemmän, motivoivat sellaisia kuljetusyritysten omistajia, jotka eivät ole uudistaneet ajoneuvokantaansa, nyt tekemään näin. Lisäksi vilkasliikenteisten teiden varsilla kasvava vilja altistuisi paljon vähemmän pakokaasujen aiheuttamille saasteille. Minusta ruuhka-aikoina ajamisesta säädetyt lisämaksut muodostavat myös myönteisen seikan. Näiden rajoitusten ansiosta teiden turvallisuus lisääntyy, ja kaikille tienkäyttäjille tarjoutuu paremmat ajo-olosuhteet. Rajoitusten myötä voidaan myös parantaa infrastruktuuria, joka kärsii suurista vahinkoista ruuhka-aikoina.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin ehdotettua kompromissitekstiä vastaan. Kantani on Italian hallituksen kannan mukainen, sillä se on jo ilmaissut vastustavansa ehdotusta Euroopan unionin neuvostossa. Uuden verojärjestelmän määrääminen kuljetusyrityksille tulee olemaan raskas isku alalle, jonka varassa Italian kaupallinen järjestelmä lepää. Lisäkustannusten säilyttäminen tälle alalle merkitsee koko yhteiskunnan taakan lisäämistä ja tuotteidemme rankaisemista, sillä kysyntä tulee vastaavasti pienenemään. En usko, että tämä kompromissi on oikea vastaus, etenkin Italian kaltaiselle maalle, josta esimerkiksi saa alkunsa liikennevirta, joka luo vaurautta maallemme. Liikenne on turvattava määrittämällä asianmukaiset välineet, joiden avulla torjutaan ilmansaasteita ja meluhaittoja ja joissa otetaan riittävästi huomioon maan rakenteelliset ja logistiset ominaispiirteet.

Agnès Le Brun (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta, koska siinä vahvistetaan eurovinjettidirektiivin tarkistamista koskeva yksimielisyys, jonka saavuttaminen oli vaikeaa. Vuonna 1999 annetun direktiivin, jota tarkistettiin vuonna 2006, tarkoituksena on yhdenmukaistaa maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta. Hyväksytty tarkistus on ensimmäinen askel ulkoisten kustannusten sisällyttämisessä maantiekuljetusten hintoihin ja näin ollen askel eteenpäin ”saastuttaja maksaa” -periaatteen täytäntöönpanossa. Liikenteen ilmansaasteista ja meluhaitoista peritään näin ollen maksuja sähköisesti. Maksujen suuruus on kolmesta neljään eurosenttiä kilometriltä riippuen ajoneuvon luokituksesta, tietyypistä ja tien ruuhkautumisesta. Tarkistuksen avulla liikennettä voidaan

jatkossa hallita paremmin ruuhka-aikoina korotettujen maksujen avulla (korkeintaan 175 prosenttia enimmäistasosta viiden tunnin ajan), ja lisäksi tarjotaan suhteutettu alennus muina kuin ruuhka-aikoina perittyihin maksuihin, jotta vältettäisiin kuljetusyritysten rankaiseminen taloudellisesti. Lopuksi päätöslauselmassa rohkaistaan jäsenvaltioita käyttämään perityt maksut tietäntyyppisten kestävien liikennehankkeiden rahoittamiseen.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *kirjallinen.* – (PL) Äänestin eurovinjetti-direktiivin puolesta, koska minusta tämäntyyppisillä ratkaisulla voidaan kaikilta osin yhdenmukaistaa maksujen kantamista raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta koskeva eurooppalainen järjestelmä ja näin tehostaa jäsenvaltioiden halki kulkevaa liikennettä ilman tarpeettomia viivästyksiä. Minun mielestäni ”saastuttaja maksaa”-periaatteen sisällyttäminen tekstiin vähentää sellaisten raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen aiheuttamia ilmansaasteita ja meluhaittoja, joissa ei ole EURO V- ja EURO VI -standardien mukaisia moottoreita, koska näihin moottoreihin ei sovelleta tiemaksuja. Lisäksi tekstissä vahvistetaan periaate, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat määrittää, miten tiemaksuista perityt tulot käytetään ja että vähintään 15 prosenttia täytyy käyttää TEN-T-hankkeiden rahalliseen tukemiseen. Tämä lisää liikenteen kestävyttä.

David Martin (S&D), *kirjallinen.* – (EN) Äänestin maantiekuljetusten verotussäännösten eli eurovinjetin tarkistamista koskevan mietinnön puolesta. Siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus periä kuljetusajoneuvoilta maksuja ilmansaasteista ja meluhaitoista syntyneistä kustannuksista moottoriteiden tietullien lisäksi. Direktiivillä varmistetaan, että näistä maksuista saadut tulot käytetään liikennejärjestelmien toiminnan parantamiseen ja saasteiden vähentämiseen.

Clemente Mastella (PPE), *kirjallinen.* – (IT) Verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetussa direktiivissä 1999/62/EY annetaan jäsenvaltioille halutessaan mahdollisuus periä tienkäyttäjiltä maksuja myös joistakin ulkoisista kustannuksista. Tämä tarjoaa niille lisämahdollisuuksia niiden kansallisten tiemaksujärjestelmien tehostamiseen, mikä merkitsee parempaa liikenteen alan kysynnän hallinnointivälinettä. Meidän mielestämme suurten taloudellisten vaikeuksien aikana ei ole kovin viisas poliittinen päätös iskeä talouden alalle, joka kannattelee markkinoitamme tuottojen synnyttämiseksi. Lisäksi ei voida hyväksyä tapaa, jolla tämä menettely rankaisee maantieteellisesti syrjäisiä jäsenvaltioita, alkuperämaita, tavaroiden lähtöpaikkoja tai päämääriä keskeisellä paikalla sijaitsevien maiden ja kauttakulkumaiden eduksi. Periaatetta laadittaessa ei ajateltu tämän toimenpiteen vaikutuksia liikennevirtoihin ja olemassa oleviin sopimuksiin sen osalta, että liikenne saattaa vastaisuudessa siirtyä muualle. Toimenpiteen tehokkuutta ei ole näytetty toteen: tieliikenne ja siihen liittyvät saastekustannukset jatkavat kasvuaan, mistä syystä me, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän Italian valtuuskunnan jäsenet, vastustamme toimenpidettä.

Marisa Matias (GUE/NGL), *kirjallinen.* – (PT) Tässä direktiivissä säädetään, että jäsenvaltiot voivat periä raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta infrastruktuurimaksujen lisäksi maksuja, joihin sisältyy liikenteen meluhaitoista ja ilmansaasteista syntyneitä kustannuksia vastaava summa. Minusta saastuttaja maksaa -periaate ei ole ratkaisu, koska siinä päätöksenteko jätetään markkinoille. Saasteiden salliminen ja oikeuttaminen silloin, kun se on taloudellisesti kannattavaa yritykselle, ei ole tie, joka johtaisi kestävyteen. Minusta EU:n prioriteettina pitäisi olla tiukempien toimenpiteiden määrääminen raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen aiheuttamille saasteille ja päättäväinen sitoutuminen rautatierahtiin. Tämä direktiivi ei ratkaise saasteongelmaa, vaan ennemminkin pahentaa

jäsenvaltioiden välistä eriarvoisuutta ja sälyttää raskaamman taakan syrjäisille maille, kuten Portugalille, jotka ovat vientimaita, mutta joiden läpi ei kulje keskeisiä liikennereittejä. Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tämän mietinnön ansiona on vastuun vaatiminen jäsenvaltioilta. Ensinnäkin jäsenvaltioita vaaditaan myöntämään helpotuksia pienten kuoma-autojen valmistajille. Tämä on hyvä asia, sillä vastuuttomien menettelyjen on loputtava. Toiseksi niiltä vaaditaan vastuuta eurovinjetin synnyttämistä tuloista. Vaikeaselkoisuus ei voi olla sääntönä myöskään tässä asiassa. Kyseiset tulot on suunnattava pelkästään ympäristöpolitiikkaan. On kuitenkin valitettavaa, että tekstissä ei mennä pidemmälle. Siinä ei ole juuri mitään EURO VI -luokan ajoneuvojen valmistajille myönnettyistä helpotuksista. Mikä pahempaa, siinä kannatetaan eurovinjetin liittämistä hiilidioksidin päästökauppajärjestelmään. Äänestän tämän tekstin puolesta rohkaistakseni työtä, jota on vielä jäljellä ja antaakseni hyväksyntäni eurovinjettiasialle, vaikka pidänkin näitä kahta suurta puutetta valitettavana.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Ympäristöhuolia ei koskaan saa vaarantaa, ja samanaikaisesti niitä ei saa erottaa taloudesta, eikä etenäkään tällaisena kriisiaikana, joka on parhaillaan vallalla ja joka edelleen koettelee eteläisen Euroopan maita, erityisesti kotimaatani Portugalia. Tämän vuoksi en voi olla yhtä mieltä saastuttaja maksaa -periaatteen hyväksymisen kanssa, koska tilanne vaikuttaa suuresti syrjäisissä maissa, erityisesti Portugalissa, rahtiliikenteen alalla työskenteleviin henkilöihin, mutta ei keskeisen Euroopan ja Pohjois-Euroopan rikkaampiin maihin.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Eurovinjetti III antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden halutessaan veloittaa tienkäyttäjiltä maksuja ulkoisista kustannuksista, (ilma-, melu- ja saastekustannuksista), ja näin saastuttaja maksaa -periaate lopultakin otetaan käyttöön tieliikenteessä. Ottaen huomioon, että verojärjestelmä on vaikeaselkoinen ja järjetön, äänestin tekstiä vastaan.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Lisääntyvän globalisaation aikana, jolloin myös liikenteen määrä kasvaa suuresti, niiden jäsenvaltioiden, joilla on haavoittuvia alueita, kuten Alppi-alueet, etujen mukaista olisi periä tienkäyttäjiltä maksuja tietyistä ulkoisista kustannuksista saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti. Samanaikaisesti olisi laadittava myös liikenteen alan kysynnän nykyistä parempi hallinnointiväline. Tässä mietinnössä on pragmaattinen lähestymistapa, jonka avulla pyritään sovittamaan yhteen lukuisat erilaiset toiveet. Tässä yhteydessä emme kuitenkaan voi olla katsomatta läpi sormien aloitteita, joiden avulla yritetään tasoittaa tietä suurlinja-autoille, joihin liittyy suuria infrastruktuurikustannuksia. Tilanne on se, että tähän mennessä aikomukset siirtää rahtiliikennettä maanteiltä rautateille ovat olleet pelkkiä puheita. Näitä tekijöitä ei saisi unohtaa, kun on esimerkiksi kyse ehdotuksesta varata infrastruktuurimaksuista saadut tulot tiettyihin tarkoituksiin. Kaluston uudistamista koskevien kannustimien osalta meidän on otettava myös huomioon, että emme saa yksipuolisesti sälyttää taakkaa tiukoista ympäristö- ja turvallisuussäännöksistä paikallisille kuljetusyriyksille ja kalustonomistajille ja samalla sallia halvempien kilpailijoiden saapumista rajojen yli huonossa kunnossa olevilla ajoneuvoilla. Koska mietinnössä kuitenkin esitetään hyvin järkeviä ajatuksia kyseisistä asioista, äänestin sen puolesta.

Claudio Morganti (EFD), kirjallinen. – (IT) Päätin äänestää tätä mietintöä vastaan, koska sillä olisi hyvin kielteinen vaikutus etenkin pienimpiin kuljetusyriyksiin. Olen samaa mieltä siitä, että on oikein torjua saastumista ja yrittää lieventää liikennemuutoksia, mutta uuden

veron lisääminen ei mielestäni todellakaan ole paras ratkaisu. Kun eurovinjettidirektiiviä aletaan soveltaa, saattaa käydä niin, että vain suurimmat kuljetusyrietykset eli ne, joilla on käytössään eniten resursseja, selviytyvät.

Monet pienyritykset, erityisesti Italiassa, joutuvat ehkä luopumaan markkinoista niille aiheutuvien liiallisten kulujen vuoksi, ja tällä olisi varmasti myös vakavia vaikutuksia työllisyyteen. Toiveenani on tämän vuoksi, että muut Euroopan maat hyväksyvät saman kannan kuin Italian hallitus, joka on jo vahvistanut, ettei se aio soveltaa kyseistä toimenpidettä. Kriisi on aiheuttanut kuljetusalalle suurta vahinkoa, ja niin kuin minä asian näen, uusi vero ei varmaankaan auta sitä toipumaan kriisistä.

Rolandas Paksas (EFD), kirjallinen. – (LT) En ole yhtä mieltä ehdotuksesta kantaa ilmansaasteista ja meluhaitoista johtuvia maksuja raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta. Minusta olisi epäasianmukaista luoda jälleen uusi verotaakka kuljetusyrietyksille, joita rahoituskriisi on jo vahingoittanut pahoin. Maksuun vaikuttavat paitsi tien infrastruktuurikustannukset, ajoneuvon saastuttamisloukka ja matkan pituus, myös saasteiden, melun ja ruuhkautumisen taso. Lisäksi maksua ei sovelleta ainoastaan Euroopan laajuiseen tieverkostoon, vaan myös muihin moottoriteihin ja tärkeisiin teihin. Huomiota olisi kiinnitettävä siihen, että tällaisella asetuksella on kielteinen vaikutus eurooppalaisten maantiekuljetusyrietysten tuloihin, ja tämä tulee kasvattamaan kuljetusaikojä. Mainittujen syiden vuoksi kuljetuskustannukset ja rahtikuljetusten hinnat nousevat. Tiemaksut saattavat myös vähentää tieliikenteen kysyntää merkittävästi.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Uusi eurovinjettidirektiivi, jonka tarkoituksena on vauhdittaa yhdenmukaistetun maksujärjestelmän täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, jotta parannettaisiin raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen tehokkuutta ja lievennettäisiin ympäristövaikutuksia, tulee rankaisemaan Italian kaltaisia syrjäisiä jäsenvaltioita, jotka ovat tavarakuljetusten lähtöpisteitä tai määränpäitä. Tämän vuoksi vastustin äänestyksessä mietintöä, jolla muutetaan vuonna 1999 annettua direktiiviä. Sen sijaan, että lisättäisiin kilpailua ja laadittaisiin yhteisiä sääntöjä sisämarkkinoille, uusi direktiivi vääristää kilpailua muutamien sellaisten jäsenvaltioiden eduksi, jotka sijaitsevat rahtiliikenteen kannalta keskeisellä paikalla. Vero on otettu käyttöön hiilidioksidipäästöjen vähentämisen verukkeella, ja sen tavoitteena on torjua maantiekuljetuksia rautatie- ja intermodaalisten kuljetusten eduksi. Direktiivi sellaisena, kuin se on laadittu, on hyvin haitallinen koko kuljetusalalle taloudellisen taantuman aikana, jolloin olisi pantava täytäntöön toimenpiteitä, joilla alaa elvytetään.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Mietintö tarjoaa pragmaattisen lähestymistavan, jonka mukaan ei enää pitäisi tuhlaata aikaa niin kutsutun eurovinjettidirektiivin hyväksymiseen. Kyseinen direktiivi käsittelee maksujen perimistä raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta niiden käyttäessä tiettyjä infrastruktuureja. Tavoitteena on saavuttaa paras mahdollinen kompromissi parlamentin ja neuvoston välillä. Ehdotetut tarkistukset ovat poliittisten ryhmien kanssa käytyjen neuvottelujen tulosta. Äänestin mietinnön puolesta, koska siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus halutessaan kantaa maksuja tienkäyttäjiltä joistakin rajallisista ulkoisista kustannuksista ja ottaa tieliikenteessä käyttöön saastuttaja maksaa-periaate. Mietintö tarjoaa jäsenvaltioille myös lisää mahdollisuuksia tehostaa kansallisia tiemaksujärjestelmiään, mikä merkitsee nykyistä parempaa liikenteen alan kysynnän hallinnointivälinettä. Nämä tavoitteet vahvistettiin neuvoston kannassa. On syytä painottaa ehdotusta varata ulkoisista kustannuksista ja infrastruktuurin käytöstä perityistä maksuista saadut tulot käytettäväksi erityisesti kestäviin liikenneverkkoihin ja Euroopan laajuisiin verkkoihin. Kyseisten tulojen todellinen

varaaminen kyseisiin tarkoituksiin, minkä myötä lisätään luotettavuutta ja avoimuutta, lisää julkista hyväksyntää ja varmistaa myös ulkoisten kustannusten vähenemisen tieliikenteessä.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Muutetun direktiivin 1999/62/EY nojalla jäsenvaltiot voivat periä tienkäyttäjiltä maksuja joistakin (rajallisista) ulkoisista kustannuksista, ja niin lopultakin tieliikenteessä otetaan käyttöön saastuttaja maksaa -periaate. Tämä tarjoaa jäsenvaltioille lisämahdollisuuksia niiden kansallisten tiemaksujärjestelmien tehostamiseen, mikä merkitsee nykyistä parempaa liikenteen alan kysynnän hallintavälinettä. Tiemaksuissa peritään liikennesektorilta näin ollen melusta ja ilmansaasteista aiheutuvia kustannuksia sekä infrastruktuurikustannuksia.

Kyseiset kustannukset jättävät edelleen sijaa joillekin poikkeuksille, mikäli niitä vaativilla jäsenvaltioilla on niihin hyvä syy. Tiedossa on kannustimia raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen uudistamiseen, poikkeuksia sellaisille raskaille tavaraliikenteen ajoneuvoille, joissa on vähemmän saastuttava moottori, ja lisäksi tiemaksut saattavat vaihdella liikkumisajankohdan mukaan. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että raskaat tavaraliikenteen ajoneuvot voivat välttää tiettyjä tieosuuksia ruuhka-aikoina. Kyseisestä uudesta tiemaksusta saatavat tulot on investoitava liikenteen infrastruktuureihin, jolloin vähintään 15 prosenttia on varattava aluksi Euroopan laajuisiin liikennehankkeisiin. Näistä syistä ja maatiejärjestelmän parantamisen kannalta äänestin mietinnön puolesta.

Miguel Portas (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä direktiivissä säädetään, että jäsenvaltiot voivat periä raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta infrastruktuurimaksujen lisäksi maksuja, joihin sisältyy liikenteen meluhaitoista ja ilmansaasteista syntyneitä kustannuksia vastaava summa. Minusta saastuttaja maksaa -periaate ei ole ratkaisu, koska siinä päätöksenteko jätetään markkinoille. Saasteiden salliminen ja oikeuttaminen silloin, kun se on taloudellisesti kannattavaa yritykselle, ei ole tie, joka johtaisi kestävään toimintaan. Minusta EU:n prioriteettina pitäisi olla tiukempien toimenpiteiden määrääminen raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen aiheuttamille saasteille ja päättäväinen sitoutuminen rautatierahtiin. Tämä direktiivi ei ratkaise saasteongelmaa, vaan ennemminkin pahentaa jäsenvaltioiden välistä eriarvoisuutta ja sälyttää raskaamman taakan syrjäisille maille, kuten Portugalille, jotka ovat vientimaita, mutta joiden läpi ei kulje keskeisiä liikennereittejä. Näistä syistä äänestin mietintöä vastaan.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Käsiteltävänä olevassa ehdotuksessa eurovinjettidirektiivin tarkistamiseksi pyritään tieliikenteessä ottamaan käyttöön saastuttaja maksaa -periaate, jolloin jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus sisällyttää kansallisiin tiemaksuihin melusta ja ilmansaasteista aiheutuvat kustannukset, mikä merkitsee taas yhden maksun perimistä raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta. Tämä toimenpide rankaisee Euroopan unionin syrjäisiä maita, mikä on erityisen raskasta tämän talouskriisin aikana. Näistä syistä äänestin mietintöä vastaan.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin eurovinjettidirektiivin tarkistamisesta saavutetun kompromissin puolesta. Tekstin avulla pyritään ottamaan käyttöön saastuttaja maksaa -periaate raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen tiemaksuissa.

Jäsenvaltiot voivat näin liittää veroihin tai maksuihin kustannukset, joita aiheutuu liikenteen ilmansaasteista tai meluhaitoista, kun tähän asti on voitu periä maksuja ainoastaan infrastruktuuriin liittyvistä kustannuksista. Kompromissiratkaisu ei vastaa Euroopan parlamentin tavoitteita, ja tämä yksin ei mullista tieliikennettä, jonka ekologisesta

jalanjäljestä aiheutuvia todellisia kustannuksia kuljetusala ja jäsenvaltiot eivät selvästikään vielä ole valmiita ottamaan harteilleen.

Kuljetusyriyksille aiheutuvat keskimääräiset kustannukset saisivat olla korkeintaan neljä eurosenttiä ajoneuvoa ja kilometriä kohden, ja vähemmän saastuttaviin ajoneuvoihin, jotka liikkuvat muina kuin ruuhka-aikoina, sovellettaisiin poikkeusta. Ja silti tämä uudistus oli painunut unholaan, kunnes Belgian puheenjohtajavaltio otti sen jälleen esille neuvoston pöydälle. Suhtaudun myönteisesti saavutettuun edistykseen ensimmäisenä myönteisenä askeleena kohti kestävämpää tieliikennejärjestelmää.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Syy, miksi äänestimme mietinnön puolesta on se, että kieltäydymme hyväksymästä erheellisiä väittämiä, joita Espanjan sosialistipuolue PSOE ja kansanpuolue PP ovat esittäneet teollisuuden kilpailukyvyistä. Kilpailukyvyn saavuttaminen edellyttää myös kannustimien luomista, jotta investoitaisiin nykyistä tehokkaampiin liikennemuotoihin, oikeudenmukaisia kilpailusääntöjä ja yleisen taloudellisen toiminnan sosiaalisten kustannusten ja ympäristökustannusten sisällyttämistä hintoihin. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä on aina tavoitellut kustannusten sisällyttämistä hintoihin ja sitä, että kaikilla tuotteilla on hinta, joka on sosiaalisesti ja ympäristön kannalta oikeudenmukainen.

Olemme tietoisia siitä, että minimiehdotus ei täytä pitkän aikavälin pyrkimyksiämme, mutta äänemme on myös osoitus luottamuksestamme siihen, että prosessi ei pääty tähän ja että on otettu tärkeä askel tunnustettaessa, että kuljetuskustannukset on sisällytettävä hintoihin. Muistutamme jäsenvaltioita myös siitä, että niiden on mentävä jopa pidemmälle, niiden on ehdotettava lainsäädäntöä, jonka myötä pannaan täytäntöön nykyistä oikeudenmukaisempia ja tehokkaampia verojärjestelmiä, joihin sisältyvät kaikki mainitut ulkoiset kustannukset, ja kehotamme komissiota jatkamaan työtä, jotta tulevaisuudessa sen tästä asiasta esittämä ehdotus osoittautuisi kunnianhimoisemmaksi.

Licia Ronzulli (PPE), kirjallinen. – (IT) Suositus on viimeinen vaihe prosessissa, jossa muutetaan verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annettua direktiiviä 1999/62/EY (eurovinjettidirektiivi). Se on pitkien neuvottelujen ja eri poliittisten ryhmien aikaansaama tulos. Maksujen periminen eräistä ulkoisista kustannuksista antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tehostaa kansallisia tiemaksujärjestelmiään, mikä merkitsee, että ne pystyvät paremmin hallinnoimaan liikenteen kysyntää. Lisäksi saastuttaja maksaa -periaate auttaa tekemään teiden käyttäjistä nykyistä tietoisempia vastuistaan. Lopputuloksena yleisö tulee tukemaan ehdotusta enemmän, jos infrastruktuurin käytöstä ja ulkoisista kustannuksista saadut lisätulot kohdennetaan avoimesti ja tehokkaasti, ja tämä auttaisi myös vähentämään tieliikenteen ulkoisia kustannuksia nykyistä nopeammin.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), kirjallinen. – (ET) Raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen verottaminen, josta tänään keskusteltiin juuri ennen äänestystä, on esimerkki siitä, miten asiasta, joka alun perin oli oikein hyvä periaate, on lopulta tullut melko heikko ja se on menettänyt paljon vaikutuksestaan. Minusta kerätyt verot olisi pitänyt suunnata paljon laajemmin liikenneinfrastruktuurin kehittämiseen, mutta valitettavasti, niin kuin usein tapahtuu, neuvostolla ei oikeastaan ole hyviä ideoita asiasta.

Monet maat näkevät tässä mahdollisuuden saavuttaa ylimääräisiä verotuloja, jotka voidaan kohdentaa moneen muuhun käyttöön. Erittäin myönteistä kehitystä on se, että tämän direktiivin hyväksyminen saattaa Virossa päätökseen tilanteen, jossa muista maista saapuvat ajoneuvot eivät maksa veroa Virossa, mutta virolaiset ajoneuvot maksavat maksuja muissa

maissa. Vaikka tämä mietintö on heikentynyt monessa suhteessa käsittelyn aikana ja vaikka parlamentin on täytynyt joustaa useissa säännöksissä, se on edelleen suuri askel eteenpäin, ja katson, että minun on annettava sille täysi tukeni.

Olga Sehnaľová (S&D), kirjallinen. – (CS) Äänestin mietinnön puolesta. Kyseessä on saastuttaja maksaa -periaatteeseen perustuva kompromissi, toisin sanoen periaate, jonka myötä on mahdollista periä maksuja kuljetukseen liittyvistä tietyistä ulkoisista kustannuksista, joita aiheutuu esimerkiksi ilmansaasteista, melusta ja liikenneruuhkista. Ulkoisten liikennekustannusten täytäntöönpano on askel oikeaan suuntaan.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Jäsen El Khadraoui on tehnyt hienoa työtä tämän mietinnön yhteydessä. Voimme edistyä ilmastonmuutoksen torjunnassa ainoastaan tämän mietinnön kaltaisten vastuullisten mietintöjen avulla, sillä niissä asetetaan vastuuseen ne, jotka aiheuttavat eniten saasteita, ja tästä syystä voin kannattaa tekstiä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Verojen ja maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä tänään täysistunnossa äänestetyt Euroopan parlamentin asiakirjan ehtojen mukaisesti merkitsee kustannusten nousua tämäntyyppisessä liikenteessä suoritetuille kuljetuksille. Eurovinjetti on toimenpide, joka rankaisee Euroopan unionin syrjäisiä maita aikana, jolloin kyseisillä mailla on talous- ja rahoitusvaikeuksia, ja joka samanaikaisesti tarjoaa lisätuloja keskellä Eurooppaa sijaitseville maille.

Parlamentin kannan mukaisella tarkistetulla direktiivillä tulee olemaan huomattavia kielteisiä vaikutuksia kilpailukykyyn ja useiden jäsenvaltioiden, kuten Portugalin, taloudelliseen kehitykseen. Vaikka tunnustan, että tänään Strasbourgissa hyväksytty lopullinen teksti on vähemmän kielteinen kuin parlamentin valiokunnassa aiemmin hyväksytty teksti, kyseisen maksun määräämisestä tulee silti totta, ja tämä tarkoittaa jo olemassa olevien kustannusten lisääntymistä EU:n syrjäisissä maissa.

Kansallisten etujen vuoksi ja parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenenä äänestän näistä syistä täysistunnossa esiteltyä asiakirjaa vastaan.

Ramon Tremosa I Balcells (ALDE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää tämpäpäiväisessä eurovinjettiäänestyksessä. Äänestin tyhjää, koska Katalonian tapauksessa ehdotus rankaisisi monia pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla ei ole mahdollisuuksia kuljettaa tavaroita ja tuotteita junissa. Pääasiallisena syynä ovat raideleveyksien erot, jotka muodostavat fyysisen esteen sisämarkkinoiden toteutumiselle, ja tämä vahingoittaa suuresti kyseisten yritysten liiketoimintaa.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Kaikkien uusien EU-säännösten, jotka koskevat maksujen perimistä raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta, on ylläpidettävä tasapainoa ympäristön tarpeiden ja uusien jäsenvaltioiden taloudellisten etujen välillä. Liettua on arvokas kauttakulkumaa Euroopalle. Rahtikuljetuksista ja lujasti työtä tekevästä rekkakuskeista on tullut osa maattamme. Liettuan tiehallinnosta saatujen tietojen mukaan raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen määrä keskeisillä teillä on kolminkertaistunut kuluneen vuosikymmenen aikana, raskaat ajoneuvot auttavat taloutemme selkärangan muodostumisessa. Finanssikriisi on jo runnellut Liettuaa, ja kuljetuskustannusten nousu olisi kova isku. Olen esittelijän kanssa yhtä mieltä siitä, että jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus tehostaa kansallisia tiemaksujärjestelmiään.

Olen tietoinen mietinnössä mainituista saasteongelmista ja suhtaudun niihin hyvin vakavasti, mutta ilmansaasteita ja meluhaittoja koskevat lisämaksut eivät ole vastaus

ongelmaan. Ongelma on paljon laajempi kuin mietinnössä annetaan ymmärtää. Monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa tieinfrastrukturi vaatii parannuksia. Samanaikaisesti Liettuassa teiden hallintaan ja kehittämiseen varattu rahoitus on pudonnut yli 20 prosenttia muutaman viime vuoden aikana.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Kannatin direktiivin hyväksymistä. Minusta päätös ulottaa eurovinjettimaksut ulkoisiin kustannuksiin, toisin sanoen ympäristösaasteista ja melusta aiheutuviin kustannuksiin, on suositeltavampaa kuin aikaisemmassa versiossa esitetyt maksut, jotka rajoittuivat tieinfrastruktuurikustannusten kattamiseen. Direktiivi on edullinen kauttakulkumaiden kannalta, joten puolalaisten parlamentin jäsenten pitäisi olla erityisen tyytyväisiä sen hyväksymisen vuoksi.

On myös syytä painottaa, että maksut ovat sitä alhaisempia mitä korkeamman ympäristöluokituksen raskaasta ajoneuvosta on kyse. Onneksi ajoneuvoihin, joiden sallittu enimmäislasteripaino on 3,5–12 tonnia, ja autonkuljettajiin sovelletaan poikkeusta maksuista. Tiemaksun määrä riippuu siitä, mihin aikaan päivästä rekka on liikkeellä, mikä minun mielestäni vähentää ruuhkaisten teiden käyttöä vilkkaina aikoina.

Toisen tärkeän seikan direktiivissä muodostaa säännös, jossa käsitellään tapaa, jolla tiemaksuista saadut tulot käytetään. Kyseiset rahat on investoitava liikenteen infrastruktuuriin, ja vähintään 15 prosenttia tuloista on varattava TEN-T-hankkeisiin. Uskon, että tarvitsemme myös pitkän aikavälin toimenpiteitä, joiden avulla saavutetaan lähentymistä menetelmissä, joita jäsenvaltioiden maksujärjestelmissä käytetään ulkoisten kustannusten laskemiseen. Tämä takaisi Euroopan maantiekuljetusten alalle annettujen signaalien avoimuuden.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Sveitsissä on saatu myönteisiä kokemuksia siitä lähtien, kun vuonna 2001 otettiin käyttöön raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta perittävä maksu, joten uudessa direktiivissä ei ole huomauttamista. Kuljetusten lukumäärä on pudonnut Sveitsissä 10 prosentilla vuodesta 2001, ja samalla kuljetettujen tavaroiden määrä on noussut 60 prosenttia ja päästöjen määrää on voitu vähentää. Tämä on tilanne, josta kaikki hyötyvät. Varaamalla tulot tiettyyn tarkoitukseen pyritään lisäämään yleisön hyväksyntää ja vähentämään tieliikenteen ulkoisia kustannuksia.

Iva Zanicchi (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin esittelijä El Khadraouin esittelemää tekstiä vastaan, sillä siinä sallitaan lisämaksun periminen raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen aiheuttamista saaste- ja melukustannuksista. Vaikka kannatan saastuttaja maksaa -periaatetta, moottoriteiden lisämaksun periminen kansainväliseltä tieliikenteeltä erityisesti ilman velvoitetta käyttää tuloja infrastruktuurin parannuksiin tehtäviin investointeihin on jokseenkin kyseenalaista talouskriisin aikana. Lisäksi hyväksytty teksti ei auta niitä jäsenvaltioita, jotka kärsivät maantieteellisistä rajoista, kuten Italia, mistä syystä niiden vienti- ja tuontikuljetukset ovat kalliimpia.

Mietintö: Jo Leinen (A7-0330/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Tämä mietintö hyväksyttiin ottaen huomioon, että tarpeellisten neuvottelujen aikana esittelijällä oli mahdollisuus varmistaa, että asetukseen sisällytettäisiin uudelleentarkastelulauseke, joka koskisi mahdollisuutta ottaa käyttöön uusia malleja, jotka kattavat useita ympäristötuotteita komission täytäntöönpanokertomuksen mukaisesti. Uudelleentarkastelun pitäisi tapahtua vuoteen 2013 mennessä. Lisäksi tekstiin sisällytettiin mahdollisuus tarjota arvioita, jotka

mahdollistavat puutteiden korjaamisen tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet tietoaan ajoissa.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Tieteellisesti järkevä lähestymistapa luonnonvarojen vähäisyyttä ja ekosysteemiä koskeviin asioihin on olennaisen tärkeä Euroopan unionin kestäväen talouskehityksen kannalta. Ympäristötilinpito tarjoaa merkittävän tietokannan ympäristöpolitiikan päätöksiä varten. Tällaista tilinpitoa tarvitaan, koska ympäristön toiminnot ovat olennaisen tärkeitä taloudellisen suorituskyvyn ja Euroopan unionin kansalaisten hyvinvoinnin kannalta. Näihin toimintoihin sisältyy luonnonvarojen tarjoaminen tuotanto- ja kulutustoimintaan, jätteiden sitominen ympäristöön sekä elämää tukevat ympäristöpalvelut. On erittäin tärkeää, että taloudellista ja ympäristötilinpitoa käytetään aktiivisesti kaikessa olennaisessa EU:n päätöksenteossa keskeisenä osana vaikutustenarviointia, toimintaohjelmia, lainsäädäntöehdotuksia ja muita poliittisen prosessin merkittäviä tuotteita.

Äänestin tämän mietinnön puolesta. Ympäristötilinpito osoittaa liiketoiminnan, kotitalouksien ja ympäristötekijöiden vuorovaikutuksen. Tästä syystä sen on mahdollistettava politiikan arviointi tuottamalla tietoa erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Poliitikassa on kyse parhaiden mahdollisten ratkaisujen löytämisestä esiin nouseviin ongelmiin. Miten tämä voidaan saavuttaa, jos ongelmia ja niiden mahdollisia ratkaisuja ei täysin ymmärretä? Tämä on keskeinen ongelma erityisesti – mutta ei yksinomaan – ympäristöpolitiikassa. Poliitikoilla on tästä syystä oltava käytössään modernia maailmaa ja ympäristön tilaa koskevaa tietoa, joka on paitsi luotettavaa myös mahdollisimman kattavaa. Tämä oli Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2006 saavuttama johtopäätös, kun se kehotti Euroopan unionia ja jäsenvaltioita laajentamaan kansantalouden tilinpidon käsittämään kestäväen kehityksen tärkeimmät näkökohdat. Suhtaudun myönteisesti tähän aloitteeseen ja Euroopan komission ehdotukseen, koska tämä auttaa lisäämään tietämystämme päästöistä, ympäristöveroista ja niin edelleen.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta. Perusteltu arvio Euroopan ympäristöpolitiikasta on mahdollinen ainoastaan, jos saatavissa on luotettavaa tietoa. Tähän mennessä Euroopan unionin tasolla keskeisiin poliittisiin aloitteisiin ympäristötilinpidosta sisältyy kuudes ympäristöä koskeva toimintaohjelma, EU:n kestäväen kehityksen strategia ja monia Cardiffin prosessiin liittyviä alakohtaisia poliittisia aloitteita, jotka kattavat ilmastonmuutoksen, kestäväen liikenteen, luonnon ja sen monimuotoisuuden, terveyden ja ympäristön, luonnonvarojen käytön ja jätehuollon sekä kestäväen kehityksen kansainvälisen ulottuvuuden. Neuvosto kehotti kesäkuussa 2006 antamissaan päätelmissä unionia ja sen jäsenvaltioita laajentamaan kansantalouden tilinpitoa niin, että siinä otetaan huomioon kestäväen kehityksen tärkeimmät näkökohdat. Siksi kansantalouden tilinpitoon olisi liitettävä ympäristöä koskeva tilinpito, jossa on täysin yhdenmukaiset tiedot. Tätä varten jokaisen jäsenvaltion on kerättävä yhdenmukaisia ja kattavia tietoja, ja järjestelmä on kaikilta osin yhdenmukaistettava Euroopan unionin tasolla.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Perusteltu arvio Euroopan ympäristöpolitiikasta on mahdollinen ainoastaan, jos saatavissa on luotettavaa tietoa. Tämän vuoksi pakollinen tiedonkeruu jäsenvaltioissa on välttämätöntä. Tällä hetkellä Euroopan unionin tasolla saatavissa olevia ympäristötietoja olisi laajennettava keskipitkällä

aikavälillä siten, että lisätään tietoja poliittisen arvioinnin helpottamiseksi. Kierrätystä ja jätteiden synnyn, päästöjen ja ilmastonmuutoksen ennaltaehkäisyä sekä kestävää kulutusta ja tuotantoa valvottaisiin paljon helpommin, jos ympäristöä koskevien ja taloudellisten tekijöiden välistä vuorovaikutusta koskevia korkealaatuisia tietoja olisi saatavissa. Samalla kun näitä tietoja voidaan poimia ympäristötilinpidosta, on olennaisen tärkeää varmistaa yhteistyö kaikkien jäsenvaltioiden välillä ja tietojen täydellinen yhdenmukaistaminen Euroopan unionin tasolla.

Toivotut tavoitteet olisi tästä syystä asetettava nykyistä johdonmukaisemmin, ja tulevaisuudessa ohjaus olisi toteutettava ottaen huomioon ympäristötilinpidon kehitys. Tilinpidon tavoitteena on mahdollistaa politiikan arviointi tuottamalla tietoa erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista. Olennaiset tiedot voivat tarjota äärimmäisen arvokkaan perustan ympäristöpolitiikkaa varten.

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Panen tyytyväisenä merkille jäsen Leinenin mietinnön ja äänestin sen puolesta. Euroopan ympäristöpolitiikan merkitys kasvaa talouskriisin ja EU 2020 -strategian vuoksi, ja perusteltu arvio tästä politiikasta on mahdollinen ainoastaan, jos saatavissa on luotettavaa tietoa. Ympäristöä koskevat tiedot tarjoavat ainoan keinon arvioida ympäristöpolitiikkaa, ja niitä olisi täydennettävä keskipitkällä aikavälillä luotettavilla lisätiedoilla.

Lisäksi tietoja voitaisiin valvoa paljon helpommin, jos ympäristötekijöiden ja taloudellisten tekijöiden välistä vuorovaikutusta koskevia korkealaatuisia tietoja olisi saatavissa: ympäristötilinpito voisi mahdollistaa politiikan arvioinnin tuottamalla tietoa erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista. Tällainen tieto on äärettömän arvokasta ympäristöpolitiikan kehittämisessä. Jäsenvaltioiden on käytettävä sitovissa yleisissä kehyksissä vahvistettuja yleisiä menetelmiä, luokitteluja ja sääntöjä, ja on erittäin toivottavaa tässä yhteydessä, että kyseisiin uusiin toimenpiteisiin ei sisälly lisäkustannuksia tai lisää byrokratiaa. Kuten esittelijä toteaa, kyseinen asetusehdotus on askel eteenpäin nykyistä kattavamman ympäristötilinpidon kehittämisessä.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kestävän kehityksen kannalta on olennaisen tärkeää tehdä ympäristöpolitiikasta oikeat päätökset, nimittäin luotettaviin tietoihin liittyvät päätökset. Tästä syystä suhtaudun myönteisesti ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan ympäristötilinpidosta ja kannatan sitä, koska uskon, että tämä edistää poliittista arviointia erityisesti sen myötä, kun se tuottaa tietoa taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Ilmanlaadun mittaaminen kaupungeissamme ja syvällisen analyysin suorittaminen kyseisestä toimenpiteestä olisi askel eteenpäin pyrkimyksissä avoimempaan politiikkaan. Vaikka ilmanlaatu liittyy kemiallisiin ja fyysisiin tekijöihin, joilla ei ensisilmäyksellä ole suurta merkitystä poliitikkojen ja äänestäjien välisessä viestinnässä, kyseinen tekijä on itse asiassa tulosta monista taloudellisista päätöksistä: se ilmaisee esimerkiksi saastuttavan taloudellisen toiminnan keskittymisen, tuotantotoimintaan ja kotien ja työpaikkojen lämmittämiseen käytetyn energiayhdistelmän koostumuksen, moottoriajoneuvojen käytön, tietoa tieinfrastruktuurin ja liikenteen hallinnasta, rakennuksien eristämisestä ja käytettyjen materiaalien laadusta sekä vihreiden alueiden olemassaolosta tai muuta. Ilmanlaadulla on myös merkittävä vaikutus terveysalan kustannuksiin, ja erityisesti hengityselin- ja onkologiayksikköjen kustannuksiin. On hyvin selvää, että ympäristöindikaattori voi tällöin muuntua taloudelliseksi ja poliittiseksi indikaattoriksi. Lisäksi se voi viitata uusiin mekanismeihin, joiden avulla torjutaan

vastuutonta käyttäytymistä ja rahoitetaan kannattavia hankkeita. Kyseiset yhteydet auttavat poliitikkoja tekemään parempia ja yleisen edun mukaisia päätöksiä. Ensimmäisen askeleen muodostavat oikeat menetelmät, ja on hyvä asia, että tämä askel on otettu.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Asetusehdotus perustuu Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2006 tekemään päätökseen. EU päätti silloin laajentaa olemassa olevaa kansantalouden tilinpitoa siten, että siinä otetaan huomioon kestävä kehityksen keskeiset näkökohdat, sekä koota tilastotietoja. Kansallisten tilien ja tietojen lisäksi komission teki ehdotuksen Euroopan ympäristötilinpidon laatimiseksi.

Komission ehdotuksen mukaisesti jäsenvaltioille olisi tästä syystä tarjottava menetelmiä, yhteisiä standardeja, määritelmiä, luokituksia ja tilinpidon sääntöjä, jotka olisi yhdistettävä kaikkia jäsenvaltioita koskevaksi sitovaksi kehykseksi. Minusta painopiste olisi annettava ensisijaisesti jo olemassa oleville tiedoille (eli alueellisella, kansallisella ja Euroopan unionin tasolla kerätyille tiedoille) ja uskon, että jos tarvitaan uusia moduuleja, jotka eivät tuo mukanaan tarpeettomia hallinto- eivätkä lisäkustannuksia, tässä tapauksessa Eurostatilla olisi oltava mahdollisuus kerätä tietoja jäsenvaltioista ja pyrkiä luomaan Euroopan unionin tason ympäristötilinpitoa.

Tästä syystä myös minä panin tyytyväisenä merkille uuden eurooppalaisen ympäristötilinpidon käyttöönoton ja ehdotin, että sen soveltamisala olisi ulotettava muihin moduuleihin.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan ympäristötilinpitoa koskevan mietinnön puolesta, koska uskon, että bruttokansantuotteen lisäksi on oltava kestävä kehitystä ja yleistä hyvinvointia koskevia indikaattoreita, joiden avulla arvioidaan eurooppalaista ympäristöpolitiikkaa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Esittelijä on todennut seuraavaa: ”Ympäristötilinpidon tavoitteena on mahdollistaa politiikan arviointi tuottamalla tietoa erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista”. Ajatus on tärkeä, ja tämä on ainoa tapa saada konkreettista tietoa ympäristöpolitiikan todellisesta vaikutuksesta. Talouskasvun yhteydessä ei voida olla huomioimatta ympäristöä, mutta on myös totta, että ympäristöpolitiikassa ei voida laiminlyödä tai unohtaa taloudellista toimintaa ja eurooppalaisen liiketoiminnan ja teollisuuden kilpailukykyä. Näen kestävä kehityksen ongelman aina tämän prisman kautta, jolloin talouskasvu ja ympäristön kunnioittaminen muodostavat kolikon kaksi puolta. Eurooppa ei voi eikä saa unohtaa tätä, etenkin tällä hetkellä.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Komissio antoi 28. syyskuuta 2009 tiedonannon ”BKT ja muut indikaattorit: Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa”. Tiedonannossa ehdotetaan toimenpiteitä Euroopan ympäristötilinpitoa koskevan tietokannan luomiseksi, ja tavoitteena on julkisen keskustelun ja tuetun päätöksenteon parantaminen. Komission olisi vuoteen 2013 mennessä esitettävä mietintö, jossa käsitellään muun muassa metsiemme tilannetta ja sitä, miten ehtyneitä kalakantamme ovat. Tätä varten tarvitaan luetettava ja päivitetty tilastollinen perusta, joka olisi luotava tämän asetuksen mukaisesti. Tämän ehdotuksen myötä luotu oikeudellinen kehys tulee antamaan EU:lle mahdollisuuden arvioida ympäristötilinpitoa siten, että kestävä kehitys otetaan huomioon. Koskaan ei ole ollut yhtä tärkeää kiinnittää huomiota ympäristön ja talouden kahtiajakoon. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä annetaan mahdollisuus saavuttaa nykyistä kattavampia ja perustellumpia poliittisia päätöksiä ja koska siitä lisäksi kaikkien sananlasku, jonka mukaan emme peri maata vanhemmiltamme, vaan lainaamme

sen lapsiltamme. On ratkaisevan tärkeää, että jätämme tuleville sukupolville perinnöksi terveen ympäristön.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Sellaisten kuvailevien indikaattoreiden ja tilastojen määrittäminen ja tarjoaminen, jotka sallivat talous- ja ympäristötekijöiden kehityksen valvonnan ja näiden tekijöiden välillä mahdollisesti esiintyvän vuorovaikutuksen valvonnan, on kiistatta hyödyllinen väline strategisen suunnittelun tukemisessa, sillä sen avulla määritetään politiikkaa ja havainnollistetaan tapoja edistää kestävää kehitystä. Lisäksi, kuten esittelijä toteaa, tiedot, joita tässä yhteydessä kerätään, voivat edistää ja niiden pitää edistää poliittista arviointia ja mahdollistaa taloudellisen toiminnan ympäristövaikutusten arviointi. Kerätyt tiedot voisivat olla äärettömän arvokkaita ympäristöpolitiikan kehittämisessä. Asetusehdotus koskee ainoastaan ilmansaasteita, talouden sektoreilla sovellettavia ympäristöveroja ja kansantalouden materiaaalivirtatilejä koskevien tietojen keräämistä ja kokoamista. Muilta aloilta voitaisiin poimia lisää tietoja. Esittelijä mainitsee myös jotain tähän tarkoitukseen ja ehdottaa, että olisi toteutettava pilottitutkimuksia niiden käytännön soveltamisesta. Olisi kuitenkin pidettävä mielessä, että kansallisia tilastojärjestelmiä ja niiden kustannuksia on mukautettava. Komissio näyttää ottavan tämän huomioon ehdotuksessaan, vaikkakin vain osittain, tarjoamalla jäsenvaltioille poikkeuksia, jos merkittävien mukautusten tekeminen on välttämätöntä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Asetusehdotuksessa säädetään ainoastaan ilmansaasteita, talouden sektoreilla sovellettavia ympäristöveroja ja kansantalouden materiaaalivirtatilejä koskevien tietojen keräämisestä ja kokoamisesta. Muilta aloilta voitaisiin poimia lisää tietoja. Esittelijä mainitsee myös jotain tähän tarkoitukseen ja ehdottaa, että olisi toteutettava pilottitutkimuksia niiden käytännön soveltamisesta.

Sellaisten kuvailevien indikaattoreiden ja tilastojen määrittäminen ja tarjoaminen, jotka sallivat talous- ja ympäristötekijöiden kehityksen valvonnan ja näiden tekijöiden välillä mahdollisesti esiintyvän vuorovaikutuksen valvonnan, on kuitenkin kiistatta hyödyllinen väline strategisen suunnittelun tukemisessa, sillä sen avulla määritetään politiikkaa ja havainnollistetaan tapoja edistää kestävää kehitystä.

Tiedot, joita tässä yhteydessä kerätään, voivat edistää ja niiden pitää edistää poliittista arviointia ja mahdollistaa taloudellisen toiminnan ympäristövaikutusten arviointi. Kerätyt tiedot voisivat olla äärettömän arvokkaita ympäristöpolitiikan kehittämisessä.

Olisi kuitenkin pidettävä mielessä, että kansallisia tilastojärjestelmiä ja niiden kustannuksia on mukautettava. Komissio näyttää ottavan tämän huomioon ehdotuksessaan, vaikkakin vain osittain, tarjoamalla jäsenvaltioille poikkeuksia, jos merkittävien mukautusten tekeminen on välttämätöntä.

Monika Flašíková Beňová (S&D), kirjallinen. – (SK) Ympäristötilinpidon pitäisi mahdollistaa politiikan arviointi tuottamalla tietoa erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista. Tällaiset tiedot voisivat olla äärettömän arvokkaita ympäristöpolitiikan kehittämisessä. Kierrätystä ja jätteiden synnyn, ilmansaasteiden ja ilmastonmuutoksen ennaltaehkäisyä sekä kestävää kulutusta ja tuotantoa voitaisiin valvoa paljon tehokkaammin, jos ympäristö- ja taloustekijöiden välistä vuorovaikutusta koskevia korkealaatuisia tietoja olisi saatavissa.

Minun mielestäni olennaisten tietojen keruusta pitäisi tehdä pakollista, kun se on tähän asti ollut vapaaehtoista. Lisäksi yhteisen kehyksen käyttöönotto Euroopan ympäristötilien

keräämisen, käsittelemisen, siirtämisen ja arvioimisen alalla helpottaisi Euroopan ympäristöpolitiikan poliittista arviointia.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Amsterdamin sopimuksessa kiinnitettiin paljon huomiota talouspolitiikan ja ympäristöpolitiikan väliseen vuorovaikutukseen. Tästä syystä kestävä kehitys ja energiaresurssien kaltaisista tekijöistä on tullut keskeisiä elementtejä myös muiden alojen politiikassa. Neuvosto kehotti vuonna 2006 jäsenvaltioita laajentamaan kansantalouden tilinpitoa niin, että siinä otetaan huomioon kestävä kehityksen tärkeimmät näkökohdat, jotta tarjottaisiin mahdollisimman johdonmukaisia tietoja. Äänestin tämän asetusehdotuksen puolesta, koska uskon, että se voi helpottaa kansallisten tilastokeskusten työtä, kun se antaa niille mahdollisuuden kerätä yhdenmukaisia ja oikea-aikaisia tietoja ympäristötilinpidosta. Tässä suhteessa eurooppalaisen oikeusperustan hyväksyminen ympäristötilinpidon tietojen keräämiseksi tarkoittaa, että Euroopan unionin tasolla voidaan tehdä arvioita talous- ja ympäristötekijöiden välisestä vuorovaikutuksesta. Lopuksi toivon, että tämä väline voi entisestään vahvistaa Euroopan unionin johtavaa kansainvälistä roolia ympäristötilinpidossa.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Vastustin äänestyksessä Leinenin mietintöä, jossa niin kutsuttujen ympäristötilastojen verukkeella päästetään valloilleen sellainen tietovyöry, joka edellyttää suuren määrän byrokratiaa, ja tämä kaikki tapahtuu vihreän asian puolesta puhumisen nimissä.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Ympäristötilinpidon pitäisi mahdollistaa politiikan arviointi tuottamalla tietoa erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista. Tällaiset tiedot voisivat olla äärettömän arvokkaita ympäristöpolitiikan kehittämisessä. Neuvosto kehotti kesäkuussa 2006 antamissaan päätelmissä Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita laajentamaan kansantalouden tilinpitoa niin, että siinä otetaan huomioon kestävä kehityksen tärkeimmät näkökohdat. Komission ehdotus Euroopan ympäristötilinpidosta on arvokas osa tätä poliittista näkemystä. Perusteltu arvio Euroopan ympäristöpolitiikasta on mahdollinen ainoastaan, jos saatavissa on luotettavaa tietoa. Pakollinen tiedonkeruu jäsenvaltioissa on tästä syystä välttämätöntä. Tällä hetkellä Euroopan unionin tasolla saatavissa olevia ympäristötietoja olisi laajennettava keskipitkällä aikavälillä poliittisen arvioinnin helpottamiseksi. Kierrätystä ja jätteiden synnyn ennaltaehkäisyä, ilmansaasteita ja ilmastonmuutosta sekä kestävää kulutusta ja tuotantoa voitaisiin valvoa paljon tehokkaammin, jos ympäristö- ja taloustekijöiden välistä vuorovaikutusta koskevia korkealaatuisia tietoja olisi saatavissa. Äänestin tyhjää tästä asiakirjasta äänestettäessä, koska en usko, että nämä tiedot voidaan poimia pelkästään ympäristötilinpidosta. On olennaisen tärkeää varmistaa kaikkien jäsenvaltioiden yhteistyö ja kokonaisvaltainen yhdenmukaistaminen Euroopan unionin tasolla.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Ympäristötilinpidon pitäisi mahdollistaa politiikan arviointi tuottamalla tietoa erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista. Tällaiset tiedot voisivat olla äärettömän arvokkaita ympäristöpolitiikan kehittämisessä.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Perusteltu arvio Euroopan ympäristöpolitiikasta on mahdollinen ainoastaan, jos saatavissa on luotettavaa tietoa. Pakollinen tiedonkeruu jäsenvaltioissa on tästä syystä välttämätöntä. Viittaamme erityisesti ilmansaasteita, talouden sektoreilla sovellettavia ympäristöveroja ja kansantalouden materiaali virtatilejä koskevien tietojen keräämiseen ja kokoamiseen. Meidän mielestämme ympäristötilinpidon pitäisi edistää politiikan arviointia tuottamalla tietoa erityisesti

taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista. Tällaiset tiedot voisivat olla äärettömän arvokkaita ympäristöpolitiikan kehittämisessä. Olemme samaa mieltä siitä, että ehdotukseen olisi sisällytettävä uudelleentarkastelulauseke ja että komission olisi laadittava säännöllisesti kertomus asetuksen täytäntöönpanosta käytännössä. Meistä on tärkeää varmistaa tietojen luotettavuus ja vertailukelpoisuus, jotta ympäristötilinpitoa voitaisiin parantaa ja jotta sen laatu voitaisiin taata. Olisi myös kiinnitettävä asianmukaisesti huomiota uusien moduulien kehittämiseen ja pilottitutkimuksista saatuun kokemukseen. Uudelleentarkastelukertomusta olisi pidettävä mahdollisuutena mukauttaa asetusta tuoreen kehityksen ja kokemusten valossa.

Marisa Matias (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Minusta tarvitsemme nykyistä parempia tilastoja jäsenvaltioiden ja EU:n politiikan ympäristövaikutuksista sekä tiettyjen sellaisten verojen tilinpidosta, joilla tuetaan ympäristöpolitiikkaa. On valitettavaa, että tilastot ja verot on pantu yhteen ympäristötilinpidon alle. Tällaisen sulauttamisen tarkoituksena on toteuttaa ilmasto- ja päästöoikeusmarkkinat. Siirrettäessä toimivaltaa komissiolle edetään myös tähän suuntaan. Äänestin mietinnön puolesta, koska kannatan ajatusta välttämättömistä tilastovälineistä, vaikka en kannatakaan politiikkaa, jota ne palvelevat.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tarvitsemme sopimuksen siitä, miten laaditaan tilastoesimerkkejä EU:n ja jäsenvaltioiden politiikan ympäristövaikutuksista sekä verotilinpidosta, jolla tuetaan tiettyä ympäristöpolitiikkaa. Se on selvää.

On kuitenkin valitettavaa, että tilastot ja verot sisällytetään umpimähkään ympäristötilinpitoon. Tällaisen erittelyn puutteen taustalla oleva syy on ympäristöpaketin ja päästöoikeuksien kaupan täytäntöönpano. Toimivallan siirtämisessä komissiolle edetään myös tähän suuntaan.

Äänestän kuitenkin mietinnön puolesta. Haluan kannattaa välttämättömien tilastollisten välineiden tarvetta, vaikka vastustan politiikkaa, joita ne palvelevat.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) On olennaisen tärkeää, että ympäristötilinpito mahdollistaa politiikan arvioinnin tuottamalla tietoa taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista. Tällaiset tiedot voivat olla äärettömän arvokkaita ympäristöpolitiikan kehittämisessä. Meidän on saatava tietää, miten määritetään tämän asetusehdotuksen tavoite ja tarkoitus ja sen osuus ”BKT ja muut indikaattorit” -strategiassa. Asetuksessa säädetään ainoastaan ilmansaasteita, talouden sektoreilla sovellettavia ympäristöveroja ja kansantalouden materiaaivirtatilejä koskevien tietojen keräämisestä ja kokoamisesta. Tämä on ensimmäinen askel pyrittäessä laaja-alaisempaan ympäristötilinpitoon, koska Euroopan unionin ja kansallisten toimivaltaisten tilastotoimistojen mukaan koko Euroopasta on tällä hetkellä saatavilla tietoa vain näiltä aloilta. Tästä syystä asiassa on edistytävä, jotta ympäristöä koskevat tilastotiedot olisivat luotettavampia ja jotta ne olisivat saatavilla.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Kierrätystä ja jätteiden synnyn ennaltaehkäisyä, ilmansaasteita ja ilmastomuutosta sekä kestävästä kulutuksesta ja tuotantoa voitaisiin valvoa paljon tehokkaammin, jos ympäristö- ja taloustekijöiden välistä vuorovaikutusta koskevia korkealaatuisia tietoja olisi saatavissa. Olennaisten tietojen keruusta, mitä tähän asti on tehty EU:n tasolla vapaaehtoisuudelta, olisi tästä syystä tehtävä pakollista. Lisäksi tällä hetkellä saatavilla olevia tietoja olisi laajennettava keskipitkällä aikavälillä, jotta helpotettaisiin Euroopan ympäristöpolitiikan välttämättömyyden arviointia. Kannatan esittelijän näkemystä ja äänestin mietinnön puolesta.

Rolandas Paksas (EFD), kirjallinen. – (LT) Perusteltu ja varma arvio Euroopan ympäristöpolitiikasta on mahdollinen ainoastaan, jos saatavissa on luotettavaa tietoa. Kierrätystä, päästöjä, ilmastomuutosta, kestävästä kulutuksesta ja tuotantoa on valvottava jatkuvasti, jotta saavutettaisiin näillä aloilla edistystä kaikkialla Euroopassa. Järjestelmä, jonka avulla laaditaan ympäristötilinpitoa, kuuluu toimenpiteisiin, jonka myötä autettaisiin ilmansaasteita, talouden sektoreilla sovellettavia ympäristöveroja ja kansantalouden materiaaliavirtatilejä koskevien tietojen keräämisessä ja kokoamisessa. Järjestelmän sitova luonne luo kuitenkin hallinnollisen lisätaakan. Siksi tällaisen järjestelmän käyttöönoton yhteydessä on arvioitava kunnolla sen soveltamisen vaikutukset, asetettava toivotut tavoitteet täsmällisemmin ja määritettävä selkeästi suunta, johon ympäristötilinpidossa tulevaisuudessa edetään. Huomiota olisi kiinnitettävä siihen, että Eurostatille annetaan keskeinen valvonta ja vastuu asioissa. Mainittujen toimien täytäntöönpano edellyttää riittäviä henkilöstövoimavaroja ja taloudellisia resursseja. Meidän on kuitenkin pohdittava, onko Euroopan unionin talousarvio riittävä ja voidaanko siitä kohdentaa enemmän varoja hallintokoneiston lisäämiseen ja ylläpitämiseen.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan ympäristötilinpidosta annetun asetusehdotuksen tarkoituksena on tarjota käyttöön välineitä tiettyjen tärkeiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Näitä ovat Euroopan ympäristötilinpitostrategian kehittäminen ja hallinnollisille elimille tilastotietoja toimittavien tilastotoimistojen työn laajentaminen. Äänestin tekstin puolesta, koska uskon, että kestävä kehityksen kannalta on tärkeää sisällyttää ympäristöaiheita EU:n politiikkaan. EU:n on myös saatava kansalliset tilit ja Euroopan unionin ohjelma, joka on integroitu talouden ja ympäristötilinpitoon liikenteen alalla, kierrätyksessä ja jätteen syntymisen ehkäisemisessä sekä ilmansaasteiden, ilmastomuutoksen ja kestävä tuotannon ja kulutuksen alalla.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Neuvosto kehotti kesäkuussa 2006 unionia ja sen jäsenvaltioita laajentamaan kansantalouden tilinpidon käsittämään kestävä kehityksen tärkeimmät näkökohdat. Se ehdotti lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteitä sellaisten kattavien indikaattoreiden kehittämiseksi, joilla synnytetään parempaa julkista keskustelua ja edistetään päätöksentekoa, joka perustuu täytäntöön pantavien ympäristötoimenpiteiden taloudelliseen vaikutukseen. Äänestin mietinnön puolesta, koska kannatan tätä ensimmäistä askelta pyrittäessä kattavamman ympäristötilinpidon kehittämiseen, koska Euroopan unionin ja kansallisten toimivaltaisten tilastotoimistojen mukaan vain näiltä aloilta on tällä hetkellä saatavilla tietoa koko Euroopasta. Työsuunnitelmassa olisi määritettävä uusia ensisijaisia moduuleja, joita ollaan jo luomassa ja joista saataneen jo lähiaikoina tietoja, ja tällöin toimitetaan varmaan myös kyseiset tiedot, erityisesti taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksia koskevat tiedot. Kierrätystä ja jätteiden synnyn ennaltaehkäisyä, ilmakehän saasteita ja ilmastomuutosta sekä kestävä kulutusta ja tuotantoa voitaisiin valvoa paljon tehokkaammin, jos ympäristö- ja taloustekijöiden välistä vuorovaikutusta koskevia korkealaatuisia tietoja olisi saatavissa. Kyseiset tiedot voisivat toimia merkittävänä apuna tehtäessä päätöksiä ympäristötoimenpiteistä.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Neuvosto kehotti kesäkuussa 2006 Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita laajentamaan tilastotiedot käsittämään kestävä kehityksen tärkeimmät näkökohdat ja kansantalouden tilinpidon. Komissio antoi syyskuussa 2009 tiedonannon ”BKT ja muut indikaattorit: Edistyksen mittaaminen muuttuvassa maailmassa” ja ehdotti lyhyen ja keskipitkän aikavälin toimenpiteitä sellaisten yleisten indikaattoreiden määrittämiseksi, joilla luodaan luotettava tietopohja parempaa julkista keskustelua ja

entistä asianmukaisempia poliittisia toimia varten. Tiedonannossa käsiteltiin myös Euroopan ympäristötilinpitoa koskevia näkökohtia.

Perinpohjainen arvio Euroopan ympäristötilinpidosta voidaan tehdä vain luotettavien tietojen pohjalta, ja tästä syystä jäsenvaltioilla olisi oltava yhteisiä menetelmiä ja standardeja, määritelmiä, luokituksia ja tilinpidon sääntöjä, jotka olisi yhdistettävä kaikkia jäsenvaltioita koskevaksi sitovaksi kehykseksi. Äänestän ehdotuksen puolesta, koska tavoitteet ja ympäristötilinpidon tuleva suunta on määritettävä selvästi, jotta kyseiset tilit voivat muodostaa erottamattoman perustan ympäristötilinpitoa koskevaa päätöksentekoa varten.

Phil Prendergast (S&D), kirjallinen. – (EN) On olennaisen tärkeää, että poliitikoilla on luotettavia tietoja taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksista, jotta varmistettaisiin kestävä kehitys ja asianmukainen ympäristöpolitiikka Euroopan unionin tasolla. Kannatan päätöslauselmaa, koska siinä esitetään monta tehokasta toimenpidettä nykyistä kattavampien tietojen keräämiseksi. Jos EU puhuu vakavissaan kierrätyksen lisäämisestä, jätteen synnyn vähentämisestä sekä ilmansaasteiden ja ilmastomuutoksen rajoittamisesta, sen on ryhdyttävä toimiin. Kokonaisvaltainen yhteistyö kaikissa jäsenvaltioissa tarjoaa tehokkaimman keinon saavuttaa Euroopan unionin tavoitteet kestävässä kehityksessä ja ympäristöpolitiikassa. Tästä syystä taloudellisen toiminnan vaikutuksia koskevien tietojen pakollinen kerääminen jäsenvaltioissa on välttämätöntä. Mitä täsmällisempiä ja luotettavampia tuotetut tiedot ovat, sitä parempaa ympäristöpolitiikkamme tulee olemaan.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Mikäli kestävä kehityksen politiikassa halutaan toivottu vaikutus, päätöksentekoprosessia varten on oltava saatavissa riittävästi tietoa, jotta helpotettaisiin harkittujen ratkaisujen tekemistä. Tästä syystä jäsenvaltioiden on koottava yhteen joukko indikaattoreita, jotka yhdessä tarjoavat yleiskuvan Euroopan unionin ympäristöstä. Tämä on tavoitteena parlamentille ja neuvostolle esitetyssä komission ehdotuksessa, josta parlamentin on tehtävä arvio. Näistä syistä äänestin mietinnön puolesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestimme ehdotuksen puolesta. Ehdotuksessa luodaan ympäristötilinpitoa satelliittitilinpidoksi Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmälle (EKT) (1995) tarjoamalla menetelmiä, yhteisiä standardeja, määritelmiä, luokituksia ja tilinpidon sääntöjä, joita on tarkoitus käyttää ympäristötilinpidon laatimista varten. Alkuvaiheessa yhteisen kehyksen mukaan laadittava ympäristötilinpito on luokiteltava seuraavien moduulien mukaisesti: ilmansaastetilejä koskeva moduuli; taloudellisen toiminnan ympäristöveroja koskeva moduuli; kansantalouden materiaaliveikotilejä koskeva moduuli. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa hyväksytyjen tarkistustemme pohjalta neuvoston kanssa neuvoteltu kompromissi sisältää alun perin ehdotettujen tilien lisäksi vaatimuksen, jonka mukaan komission on vuoteen 2013 mennessä esitettävä kertomus ja tutkittava, missä laajuudessa tilit kattavat materiaaliveikot (eivätkä pelkästään materiaaliveikot) sekä ekosysteemipalvelut. Sopimus, joka koskee jäsenvaltioille esitettyä vaatimusta toimittaa yhdenmukaisten menetelmien mukaista tietoa ympäristötilinpidosta on itse asiassa myönteinen konkreettinen askel prosessissa, joka käsittelee tiedonantoa ”BKT ja muut indikaattorit”.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Kansantalouden tilinpito kattaa taloudellisesta toiminnasta ja vaurauden synnyttämisestä johtuvat ympäristövaikutukset. Komission ehdotuksen mukaan niiden on määrä tarjota tietoa ilmansaasteista ja ympäristöveroista. Ympäristötilinpidon on tarkoitus osoittaa pelkästään vuorovaikutukset. Kestävä kehitys Euroopan unionissa edellyttää asianmukaista toimintaa, kun on kyse

ekosysteemeistä ja koko ajan pahenevasta resurssien niukkuudesta. Kansalaisten on oltava perillä taloudellisesta toiminnasta johtuvista ympäristövaikutuksista.

Iva Zanicchi (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Leinenin mietinnön puolesta. Ympäristöpolitiikan ja kestävä kehityksen politiikan merkitys on viime aikoina lisääntynyt; talous- ja ympäristöpolitiikan integraatio saa osakseen yhä suurempaa huomiota. Ilmastonmuutoksen, kestävä liikenteen, luonnon, biologisen monimuotoisuuden, raaka-aineiden ja luonnonvarojen käytön ja hyödyntämisen sekä jätehuollon merkitys on kasvanut suuresti jäsenvaltioiden menettelytavoissa. Tämän vuoksi voimme arvioida eurooppalaista ympäristöpolitiikkaa ja siihen liittyviä EU:ssa hyväksytyjä strategioita vakavalla ja huolellisella tavalla ainoastaan, jos käytettävissä on luotettavia tietoja.

10. Äänestyskäyttämistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.15 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

puhemies **Jerzy BUZEK**

11. Puhemiehen ilmoitus

Puhemies. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää seuraavan ilmoituksen. Koska tänään äänestyksen aikaan tapahtui evakuointiharjoitus, kaikki tämäänpäiväisessä äänestyksessä hyväksytyt äänestysselektiot kuullaan huomenna – ne kuullaan huomien äänestysselektiot yhteydessä. Suoritamme huomenna myös äänestykset, jotka oli merkitty toimitettaviksi tänään, mutta joita ei suoritettu. Tämä koskee äänestystä, joka oli käynnissä, kun äänestys keskeytettiin. Jatkamme täsmälleen siitä kohdassa, jossa äänestys keskeytettiin, jotta pidettäisiin kiinni jatkuvuudesta.

12. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

13. Kyselytunti (komission puheenjohtaja)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan kyselytunti.

Manfred Weber, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, saanen aloittaa hymyissä suin, koska haluan onnitella kaikkia jäseniä siitä, että selvisimme evakuointiharjoituksesta hyvin ja pääsimme turvallisesti takaisin paikoillemme istuntosaliin.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän jäsenenä haluan esittää kysymyksen komission puheenjohtajalle, joka on ollut kiireinen reagoidessaan kuviin, joita olemme viime viikkoina saaneet Välimeren alueelta, jossa monet Afrikan tilannetta paenneet ihmiset ovat onnistuneet saapumaan Eurooppaan samanaikaisesti, kun toiset ovat epäonnistuneet yrityksessään. Olemme joutuneet uutisissa näkemään kuvia heitteille jääneistä ja kuolleista ihmisistä.

Tiedämme, että vastauksen löytäminen tähän dramaattiseen tilanteeseen ja pakolaisten kurjuuteen on yhteinen eurooppalainen haaste. Haluan pyytää PPE-ryhmän puolesta komission puheenjohtajaa antamaan meille arvion siitä, onko komissiolla – ja ennen kaikkea Frontexilla – riittävästi resursseja, onko meillä, Euroopan unionilla, riittävästi

valmiuksia toimia paikan päällä ja onko meillä riittävät oikeudelliset perustat siihen, että Euroopan unioni voisi yhtenäisesti toimia Välimeren alueella.

Lisäksi olisin kiinnostunut kuulemaan, missä muodossa alkuperämaiden (esimerkiksi Tunisian ja Egyptin) kanssa käydään keskusteluja ja pääsemmekö me eurooppalaiset asiassa eteenpäin.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa jäsen Weber, me kaikki pidämme valitettavina tapahtumia, jotka ovat aiheuttaneet niin monia kuolemantapauksia. Olen kanssanne samaa mieltä, että asiassa on ryhdyttävä päättäväisempiin toimiin.

Välitön vastauksemme oli, että Pohjois-Afrikan maille annetaan avustusta – yli miljoona euroa humanitaarista apua – ja tämä avustus jatkuu. Yhteisen Hermes-operaation avulla rajaturvallisuusvirasto Frontex koordinoi toimia, joiden avulla vastataan voimakkaaseen muuttopaineeseen. On kuitenkin hyvin tärkeää, että Välimeren alueella sijaitsevat jäsenvaltiot jatkavat yhteistyötä yhdessä kolmansien maiden kanssa ja koordinoivat ponnistelujaan. Meidän on kuitenkin tehtävä enemmän.

Niinpä suora vastaukseni kysymykseenne on, että kyllä, tarvitsemme lisävaroja Frontexille. Ehdotukset Frontexin vahvistamiseksi on hyväksyttävä kiireellisesti. Jäsenvaltioiden on myös osoitettava poliittista tahtoa ja ennen kaikkea solidaarisuutta tarjoamalla vaaditut tekniset resurssit ja henkilöstövoimavarat. Kuten tiedätte, Euroopan unionilla ei itsellään ole kaikkia näitä resursseja, joten tarvitsemme jäsenvaltioiden yhteistyötä niiden saamiseksi saataville.

Manfred Weber, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puheenjohtaja, monet kiitokset tilanearviostanne. Koska ilmoititte, että Frontexille tarvitaan tällä hetkellä lisää varoja, haluaisin kuulla, oletteko sitä mieltä, että jäsenvaltiot ovat toistaiseksi olleet liian haluttomia myöntämään varoja Frontexin vahvistamiseen. Meillähän oli jo välineet siihen. Oliko tilanne se, että jäsenvaltioiden puolelta oli liian vähän halukkuutta tukea Frontexia asianmukaisesti?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Tästä käydään jatkuvaa keskustelua. Itse asiassa asia kuuluu 23. ja 24. kesäkuuta kokoontuvan Eurooppa-neuvoston aiheisiin. Jäsenvaltioiden pitäisi hyväksyä jo esitetty ehdotus, joka käsittelee Frontexin vahvistamista, mutta on myös tärkeää lisätä logistista puolta: tarvitaan ehdottomasti suurempi määrä lentokoneita ja laivoja, emmekä tällä hetkellä voi tarjota niitä Euroopan unionin talousarviosta.

Minusta asiassa on poliittista tahtoa, mutta työ on toteutettava koordinoitulla tavalla, ja komissio on aloittanut ponnistelut: komission jäsen Malmström tekee työtä asian hyväksi jäsenvaltioiden kanssa, ja toivon, että Eurooppa-neuvosto myöhemmin tässä kuussa vahvistaa pohdintamme.

Samanaikaisesti tarvitsemme luonnollisesti myös kolmansien maiden yhteistyötä. Itse vierailin Tunisiassa, jossa keskustelin pääministerin kanssa, ja hän lupasi meille yhteistyötä. Tunisialaiset tekevät yhteistyötä, ja me yritämme nyt saada aikaan pragmaattisia logistisia sopimuksia Tunisian viranomaisten ja omien virastojemme välille.

Puhemies. – (EN) Kaikki parlamentin jäsenet eivät ole palanneet istuntosaliin evakuointiharjoituksen jälkeen.

Guy Verhofstadt, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, se on totta, huomasin, että osa kollegoistani on edelleen poissa paloharjoituksen vuoksi.

Eilen komission jäsen Olli Rehn ilmoitti monista tärkeistä vaiheista komissiossa. Ensinnäkin hän pyysi erinäisiä muutoksia pelastusmekanismiin. Hän sanoi, että tämän mekanismin on pystyttävä tarjoamaan maille joustavia luottoja. Hän totesi, että kyseisen mekanismin on pystyttävä menemään toissijaisille markkinoille ja, mikä tärkeintä, että tämä voidaan tehdä alennetuilla vaihdoilla omiin AAA-luokan joukkovelkakirjoihin. Tämä on hyvin tärkeää, koska se merkitsee, että vaikeuksissa olevien maiden huonoja joukkovelkakirjoja voidaan vaihtaa pelastusmekanismin AAA-luokan joukkovelkakirjoihin.

Toiseksi hän sanoi, että komission pitäisi alkaa tarkastella eurobond-järjestelyjen mahdollisuutta – lopultakin, sanoisin.

Kysymykseni teille, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kuuluu, voitteko vahvistaa, että tämä on myös komission kanta? Toiseksi, koska aikaa on vain vähän, ehdotatteko näitä muutoksia pelastusmekanismiin seuraavassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa kahden viikon kuluttua?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Haluan vahvistaa, että kaikilla komission jäsenen Rehnin esittämillä ajatuksilla on täysi tukeni ja kannatukseni, enkä aio toistaa, mitä hän on sanonut.

Mitä tulee Euroopan vakausmekanismiin, olemme nyt perustamassa sitä. Kuten tiedätte, toivon, että hallitukset sopivat asiasta hyvin pian ja niinpä toivon, että Eurooppa-neuvostossa tehdään poliittinen päätös, jolla vahvistetaan Euroopan vakausmekanismia koskevat päätökset, ja te luonnollisesti tiedätte kantamme.

Eurobondit eivät ole uusi idea. Komissio on monien vuosien ajan, myös eräs edeltäjistäni, esittänyt ajatusta eurobondeista. Todellisuus on, että toistaiseksi jäsenvaltiot eivät ole hyväksyneet ideaa; kun meillä oli Kreikka-kriisi, komissio ehdotti jonkinlaista velkojen yhteisvastuuta, mutta useimmat euroalueen jäsenvaltiot torjuivat idean. Minusta asia on edennyt hieman siten, että on hyväksytty ajatus monien vaihtoehtojen harkitsemisesta, ja komissio aikoo luonnollisesti esitellä useita vaihtoehtoja. Olemme aina ajatelleet, että eurobondien idea olisi kiinnostava, jos että jäsenvaltiot voisivat sitä tukea, mutta rehellisesti sanottuna emme ole vielä niin pitkällä. Emme ole vielä niin pitkällä ja luulen, että meidän pitää nyt keskittyä Euroopan vakausmekanismiin.

Guy Verhofstadt, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) En usko, että Kreikan kriisi ja euron kriisi olisivat ohitse. Kriisi ei ole ohi. Niinpä meidän on löydettävä uusia välineitä. Yhden lisävälineen muodostaa itse asiassa Olli Rehnin ehdottama joidenkin maiden huonojen joukkovelkakirjojen vaihto pienempään määrään AAA-luokan eurobondeja. Tämä on tapa päästä asioissa eteenpäin. Eurobondeja voivat luoda Euroopan rahoitusvakausväline, Euroopan vakausmekanismi tai uusi eurooppalainen virasto tulevaisuudessa. Tällä ei ole väliä. Kyse on tärkeästä mekanismista ja on tärkeää, että Olli Rehn ja komissio tunnustavat luullakseni ensimmäistä kertaa, että tällä tavalla päästään eteenpäin.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa jäsen Verhofstadt, komissio toimii kollegiona. Luulen, että teistä on helpompi olla samaa mieltä Olli Rehnin kanssa kuin minun kanssani, mutta me sanomme aivan samaa.

Vuotuisessa kasvuselvityksessä komissio puolusti ja ehdotti kollektiivisesti, että puututtaisiin nykyistä enemmän markkinoihin; valitettavasti jäsenvaltiot eivät tähän suostuneet. Voin

siis vahvistaa, että työskentelemme tämän linjan mukaisesti; yritämme saada aikaan lisää joustoa markkinoihin puuttumiseen, mutta rehellisesti sanottuna meidän olisi minusta keskityttävä nyt Euroopan vakausmekanismiin ja luonnollisesti harkittava vaihtoehtoja eurobondien tulevaisuuteen, jos jäsenvaltiot ovat valmiita ottamaan tämän lisäaskeleen.

Jan Zahradil, *ECR-ryhmän puolesta*. – (CS) Arvoisa puheenjohtaja, kuten tiedätte, ryhmäni koostuu enimmäkseen euroalueeseen kuulumattomista jäsenistä, mutta emme todellakaan toivo kokevamme euron epäonnistumista, kuten olen jo moneen otteeseen täällä todennut. Taloutemme ovat liian paljon yhteydessä toinen toisiinsa, ja minun on tästä syystä todettava, että emme oikein tiedä, mitä ajatella tämän hetken tapahtumista.

Saamme täällä ristiriitaisia viestejä. Euroopan unionin neuvosto sanoo yhtä, Euroopan keskuspankki sanoo toista ja Kansainvälinen valuuttarahasto sanoo taas jotain muuta. Enimmäkseen minulla on tunne, että poliittiset mielipiteet ovat edelleen taloudellisia mielipiteitä vahvempia, aivan kuin olisi mahdollista huiputtaa markkinoita muutamilla lupauksilla ja välttää tekemästä todellista ratkaisua tässä tilanteessa.

Haluaisin kysyä, mikä on Euroopan komission kanta valtionvelkojen uudelleenjärjestelyyn. Tunnutte todellakin pitävän parhaimpana vaihtoehtona aina vain suuremman rahamäärän syytämistä ja yhä suurempien loputtomien lainojen myöntämistä talouksille, joilla on vakavia ongelmia ja jotka ovat romahtamaisillaan. Vai alammeko osoittaa tervettä järkeä ja harkita vakavasti mahdollisuutta järjestellä uudelleen kyseisten maiden valtionvelkoja, koska emme minusta voi välttyä tältä pitkällä aikavälillä.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa jäsen Zahradil, valitettavasti Euroopassa vallalla olevat talousongelmat eivät rajoitu pelkästään euroalueeseen. Jotkin euroalueen ulkopuolella olevat jäsenvaltiot ovat myös mukana maksutasetukiohjelmissa komission ja IMF:n kautta.

Euroalueella on, kuten totesitte, käynnissä keskusteluja jäsenvaltioiden, neuvoston, komission ja Euroopan keskuspankin kanssa siitä, miten saavutetaan paras mahdollinen kattava vastaus. Kuten tiedätte, aina ei ole olemassa asiantuntijasopimusta parhaasta tavasta saavuttaa vastaus. Tämä on edelleen jatkuvaa työtä.

On reilua tunnustaa, että asiat ovat äärettömän vaikeita ja monimutkaisia. Haaste on suuruudeltaan ennenkuulumaton, ja se edellyttää jonkin verran lähentämistyötä. Komissio on toiminut hyvin varovasti tiedottaessaan asioista, koska jotkin asiat aiheuttavat herkästi reaktioita markkinoilla. Yksi asia on selvä: kuten olemme sanoneet, uudelleenjärjestely ei ole vaihtoehto tuskallisille talouden vakauttamispyrkimyksille, joihin kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä, mikäli ne haluavat korjata alijäämästä ja veloista johtuvaa epätasapainoaan.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, on totta, ettemme aina ymmärrä Euroopan unionin kantaa, mutta vastasitte juuri kysymykseen. Haluaisin sanoa kolme asiaa.

Ensinnäkin velkojen uudelleenjärjestelyjä ei enää pitäisi tehdä. Me kaikki tiedämme, että jossain vaiheessa valtionvelkoja tullaan järjestelemään uudelleen, esimerkiksi Kreikassa siitä yksinkertaisesta syystä, että Kreikan hallitukselle on annettava mahdollisuus palauttaa luottamus ja että kreikkalainen yhteiskunta on järjestettävä uudelleen. Kreikassa on tilanne, jossa kukaan ei luota kehenkään, ei ainakaan hallitukseen. Ellei hallitus pysty tarjoamaan kansalleen toisenlaisia tulevaisuudennäkymiä kuin säästötoimien täyttämiä näkymiä, se ei pysty elvyttämään talouttaan.

Tärkein asia, josta komission ja asianomaisten osapuolten on tästä syystä keskusteltava, on tarve lisätä kreikkalaisten luottamusta, sillä ilman tätä ei voida hyväksyä toimenpiteitä. Vallitsevat säästötoimet eivät kuitenkaan anna Kreikan yhteiskunnalle aikaa pysähtyä ajattelemaan. Tästä syystä kansa vastustaa säästötoimia, mikä voi olla hyvin vaarallista.

Viimeinen kysymys: veronkierto. Eikö Euroopan unioni voisi auttaa Kreikkaa myös tässä asiassa? Kreikkalaisilla on tilejä seuraavissa maissa olevissa pankeissa: Itävalta, Luxembourg, Kypros ja Sveitsi. Miksi näitä tilejä ei jäädytetä, tai ainakin pankkisalaisuus voitaisiin asettaa kyseenalaiseksi, jotta Kreikan hallitus voisi varmistaa, mistä veronkierron ongelmat ovat peräisin. Kehotamme Kreikkaa lopettamaan veronkierron, mutta emme kuitenkaan tarjoa minkäänlaista apua. Kyse on meidän pankeistamme, eurooppalaisista pankeista, jotka salaavat kyseisen veronkierron.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa jäsen Cohn-Bendit, olette oikeassa sanoessanne, että Kreikassa on veronkiertoon liittyvä ongelma. Minusta tämä ei kuitenkaan ole aiheuttanut Kreikan rakenteellista ongelmaa.

Käsitlemme parhaillaan pankkisalaisuuden ongelmaa. Kuten tiedätte, kaikki jäsenvaltiot ja Sveitsi ovat maaliskuusta 2009 lähtien sopineet OECD-standardin täytäntöönpanosta. Tässä standardissa säädetään, että valtio ei voi kieltäytyä toimittamasta toisen valtion pyytämiä tietoja sillä perusteella, että tiedot ovat pankin tai jonkin muun rahoituslaitoksen hallussa. Komissio sisällytti kyseisen periaatteen hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annettuun direktiiviin, joka tuli voimaan 11. maaliskuuta 2011 ja jota aletaan soveltaa valitettavasti vasta 1. tammikuuta 2013.

Pankkisalaisuuskysymys on tästä syystä ratkaistu Euroopan unionissa oikeudellisesta näkökulmasta, eikä se voi muodostaa estettä yksityiskohtaiselle tietojenvaihdolle veroviranomaisten pyytäessä tietoja. Uskon kaikkien kriteerien täyttyvän jo nyt, ja jäsenvaltiot ja EU antavat hallinnollisen yhteistyön pohjalta tietoja Kreikalle mahdollisista petoksista tai veronkierrosta.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, minulla on vain yksi lyhyt kysymys. Olen tyytyväinen, että G8-kokouksessa ja sitä edeltäneessä e-G8-foorumissa keskusteltiin Internetistä. Herää myös kysymys, miksi vallassa olevat tahot keskustelevat Internetistä. Tiedämme, miten arkaluontoisesta asiasta on kyse. Voitteko kertoa meille asiasta enemmän? Onko kyse kertaluonteisesta asiasta, vai jatkuuko keskustelu? Otatteko asian esityslistalle uudelleen?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Minusta presidentti Sarkozyn idea oli loistava, koska Internet on globaali ilmiö. Me kaikki haluamme avoimen Internetin. Internet lisää tietämystä ja vapautta. Samanaikaisesti Internet tarjoaa usein väärinkäytön mahdollisuuksia: Internetissä tapahtuu esimerkiksi lasten hyväksikäyttöä ja rikoksia, kun hyödynnetään Internetin tarjoamia vapauksia.

Kävimme hyvin mielenkiintoisen keskustelun eräiden suurten nimien kanssa Internet-aloitteiden luomisesta. Mukana olivat muun muassa Googlen toimitusjohtaja ja Facebookin toimitusjohtaja Zuckerberg. Keskustelimme siitä, minkä tyyppinen sääntely on asianmukaista Internetille, jotta samalla säilytettäisiin vapaus ja innovointipotentiaali, joita Internet tarjoaa. Keskustelun jälkeen vahvistettiin, että Internet on tulevaisuudessa G8-kokouksen esityslistalla.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Olen edelleen utelias ja haluan kysyä, oletteko valmis kertomaan meille yleisellä tasolla Internetiä koskevista tulevista

neuvotteluista, koska kyseessä on tärkeä ja tulevaisuuden kannalta kauaskantoinen toimenpide.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Kyse ei ollut varsinaisista neuvotteluista. Kyse oli yleisestä keskustelusta, eräänlaisesta aivoriihestä. Ennen kyseistä kokoontumista pidettiin erityinen e-G8-kokous, johon osallistui joitakin Internet-liiketoiminnan suuria toimijoita ja viranomaisia. Tämä ei ollut neuvottelu, en näe asiaa näin. Pyysimme keskeisten Internet-yritysten johtajia kertomaan meille, millaisena he näkevät Internet-alan tulevaisuuden ja lisäksi esitimme G8-kokouksen jäsenille huoliamme ja kiinnostuksen kohteitamme sekä kerroimme, mikä on käsityksemme Internetistä. Kyseessä ei siis kuitenkaan ollut neuvottelu, jossa olisi saavutettu konkreettisia tuloksia.

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olemme seuranneet euroa käsittelevää näytelmää. Joka kerta, kun olen ennustanut, että jokin maa tarvitsisi tukipakettia, olette vastannut, ei suinkaan, maa ei tarvitse tukea, kaikki on kunnossa. Nyt edessämme on neljäs tukipaketti – toinen Kreikan tukipaketti – ellette tänään toteaa, ettei sekään ole tarpeen. Kysymys, jonka haluan teille esittää tänään on ehkä paljon vakavampi kuin mikään Kreikalle, Irlannille tai Portugalille tähän mennessä tapahtunut asia. Kyseessä on todellinen valtionvelkakriisi, joka saattaa olla edessämme muutaman viikon kuluttua ja joka koskee itse Euroopan keskuspankin tinkimättömyyttä.

Kuukausi toisensa jälkeen olen varoittanut, ettette voi enää ostaa valtavia määriä omia luottotappioita. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, katsotteko, että Euroopan keskuspankin varat ja sen tinkimättömyys ovat nyt vakavassa ja uhkaavassa tilassa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Ei, en hyväksy tätä. Euroopan keskuspankki on hyvin luotettava toimielin, jota on johdettu viisaasti ja älykkäästi. EKP:n riippumattomuutta on kunnioitettu kaikissa euroalueen jäsenvaltioissa. Luonnollisesti tiedämme, että euroalueella on vaikeuksia. Kuten jo totesin, ne ovat vaikeuksia, jotka eivät koske pelkästään euroaluetta, jos ollaan rehellisiä.

Euroaluetta koskeva kritiikkinne on valitettavasti aina ideologista. Valtionvelkaongelmien lisäksi on muita ongelmia. Euroalueen velat ovat keskimäärin alhaisemmat kuin esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan velat. Mutta meillä on muita ongelmia, koska meillä on ensimmäistä kertaa tämäntyyppinen rahaliitto ilman siihen integroituja institutionaalisia puitteita. Juuri tästä syystä yritämme nyt saada kattavan vastauksen, ja EKP on mukana ponnistelussa, joihin ryhdymme lisätäksemme euroalueen talouden vakautta.

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Juuri eilen arvostettu Open Europe -ajatushautomo esitti puheideni tueksi lukuja asiasta. Open Europe totesi, että EKP on altistunut Kreikan valtion ja Kreikan pankkien veloille valtaisan summan, 190 miljardin euron arvosta. Jos EKP:n omaisuuden arvo putoaisi ainoastaan 4,25 prosenttia, sen koko pääomapohja pyyhkiytyisi pois. Hyväksyttekö Open Europe -ajatushautomon löydökset, vai toimitteko Jean-Claude Junkerin muutamia viikkoja sitten esittämän väittämän mukaan, eli koska euron tilanne on näin vakava, teidän on valehdeltava julkisuudessa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Ensinnäkään minä en valehtele, ja komissio on aina ollut johdonmukainen esittäessään tietoja kaikista tilanteista. Tilanne on vaikea; olemme sanoneet sen rehellisesti alusta asti, emmekä teeskentele, että tilanne olisi ruusuinen.

Euroopan keskuspankin uskottavuus nojaa euroalueen hallitusten ehdottomaan päättäväisyyteen tehdä kaikki voitavansa euroalueen talouden vakauden varmistamiseksi. Minä en epäile järjestelmän kykyä, euroalueen ponnisteluja enkä Euroopan keskuspankin uskottavuutta. Minä en epäile, etteikö Euroopan keskuspankki kykenisi puolustamaan eurooppalaisia etuja enkä epäile euroalueen jäsenvaltioiden sitoumusta antaa Euroopan keskuspankille kaikki ne takuut, jotka se tarvitsee täyttääkseen riippumattoman asemansa keskuspankinamme.

Mitä tulee keskuspankkien altistumiseen, Euroopan unionissa ja Euroopan ulkopuolella on muita keskuspankkeja, jotka ovat paljon vaikeammassa ja haavoittuvammassa tilanteessa kuin Euroopan keskuspankki, joka on uskottava ja kansainvälisesti hyvin arvostettu Euroopan unionin elin.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Euroopan unionista tulee koko ajan laajempi, ja – yleiseurooppalaisten poliittisten puolueiden myötä – ilmeisesti yhä vaikeatajuisempi, sillä se ei kykene saavuttamaan konsensusta, mikä on osoitettu toteen toistuvasti. Saksan vastakkainen kanta Libyasta ja Italian ja Ranskan kiista Schengen-viisumeista todisti tämän.

Voisitteko selittää minulle ja äänestäjilleni, miten on mahdollista ottaa käyttöön yhteistä politiikkaa tärkeillä aloilla, kuten kansainvälisissä suhteissa ja turvallisuudessa ilman konsensusta, ellemmme luovu jäsenvaltioiden demokraattisista oikeuksista tuoda esiin omia näkemyksiään yksipuolisesti?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Rehellisesti sanottuna en ymmärrä kysymykseenne taustalla olevaa huolta. Olemme 27 demokraattisen valtion muodostama unioni ja olemme sopineet, että yhteisessä ja ulko- ja turvallisuuspolitiikassa päätökset on tehtävä yksimielisesti. Jos jäsenvaltiot eivät pääse sopimukseen yksimielisesti, emme pysty tyrkyttämään päätöstä kyseisille jäsenvaltioille, ja näin kunnioitamme kaikilta osin paitsi unionin myös jäsenvaltioiden demokraattista luonnetta.

Uskon, että on eurooppalaisten, Euroopan unionin kansalaisten intressien mukaista, että jäsenvaltiot toimivat yhdessä ulkosuhteissa. On selvää, että tämän päivän Euroopassa edes suurimmilla jäsenvaltioilla ei ole tarvittavaa vaikutusta tai vaikutusvaltaa keskustellakseen tasa-arvoisesti Yhdysvaltojen tai Kiinan tai muiden mahtien kanssa, mutta koko Euroopan unioni yhdessä voi vaikuttaa asiaan. Niinpä toivon, että prosessi johtaa nykyistä vahvempaan lähentymiseen myös ulkopoliittisissa asioissa jäsenvaltioidemme välillä.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Ensimmäinen mainitsemani asia oli yleiseurooppalaiset puolueet. Voisitteko selittää, miksi veronmaksajien pitäisi rahoittaa poliittisia puolueita millään tasolla? Ehkä voitte selittää minulle, miten hyödyllisiä ne ovat Euroopan unionin pyrkimyksissä.

Toinen kysymykseni koskee Catherine Ashtonia. Panen merkille, että hänen osallistumisensa komission kokouksiin on hyvin vähäistä. Onko Yhdistyneen kuningaskunnan edustus komissiossa oikeanlainen?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Tässä esitettiin kaksi kysymystä. Ensinnäkin eurooppalaiset puolueet tunnustetaan, kuten tiedätte, tärkeiksi yksiköiksi perustamissopimuksessa, jonka jäsenvaltiot ovat yksimielisesti ratifioineet. Niinpä ei ole tarpeen tukia eurooppalaisia puolueita, koska ne ovat itse asiassa perustussopimuksessa tunnustettuja eurooppalaisia yksiköitä.

Toiseksi, mitä tulee Catherine Ashtonin, hän ei ole pelkästään komission varapuheenjohtaja vaan myös Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja. Hänellä on hyvin haastava työ, jossa hänen täytyy edustaa Euroopan unionia, joten hänellä on luonnollisesti enemmän työmatkoja kuin monilla muilla komission jäsenillä. Hän ponnistelee kovasti ollakseen paikalla lähes kaikissa komission kokouksissa. Hän ei voi olla paikalla niissä kaikissa.

Haluan kuitenkin huomauttaa, että komission jäsenet eivät edusta kokouksissa kotimaataan. He ovat maiden nimittämiä, mutta he edustavat Euroopan unionia. Kukin vannoo valan ottaessaan vastaan tehtävänsä ja toteaa, ettei ole maansa edustaja, ja toimielimen uskottavuus on pohjautuu juuri siihen tosiasiaan, että pyrimme olemaan riippumattomia ja palvelemaan yleistä eurooppalaista etua. Voin kertoa teille, että jäsenvaltiot, myös Yhdistynyt kuningaskunta, ovat oikein hyvin edustettuina Eurooppa-neuvostossa, johon kokoontuvat pääministerit, ja neuvoston muissa kokoonpanoissa eri ministerien toimesta.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, anteeksi, että saavuin myöhässä. Odotin tästä syystä loppuun asti.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan esittää kysymyksen, joka koskee vakavaa tilannetta, jossa Euroopan unioni ja me olemme. Vuosi 2008 oli syvän pankkikriisin vuosi. Vuonna 2009 pankkikriisi johti reaalityöelämässä syvään talouskriisiin. Pankkien alijäämistä aiheutuneiden kustannusten rahoittaminen julkisin varoin johti lopulta vuonna 2010 jäsenvaltioiden julkisen talouden syvään kriisiin. Julkisen talouden syvän kriisin ohella toteutetaan vimmalla leikkauksia, jotka johtavat dramaattisiin tilanteisiin useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, ja tämä tapahtuu osaksi Euroopan unionin vaatimien toimenpiteiden tuloksena. Vaarana on, että pankkikriisin, talouskriisin ja julkisen talouden kriisin jälkeen vuosina 2011 ja 2012 Eurooppaan tulee sosiaalinen kriisi.

Siksi kysyn teiltä, puheenjohtaja Barroso, onko komissio valmis keskustelemaan siitä, miten pystymme parantamaan sosiaalisen hyvinvointiverkon – sosiaaliturvajärjestelmien – riittämättömää rahoitusta Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joita julkisen talouden kriisi on pahiten koetellut?

Toiseksi, oletteko valmis käymään kanssamme lopullisen keskustelun eurobondeista, jotta saisimme tarvitsemamme resurssit voidaksemme tehdä talouteen investointeja kasvun vauhdittamiseksi ja työpaikkojen luomiseksi eniten kärsineissä jäsenvaltioissa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa jäsen Schulz, komissio hyväksyi juuri tänään maakohtaisia suosituksia kullekin 27 jäsenvaltiolle, ja mukana on myös johdanto, jossa ilmaisemme hyvin selkeästi juuri mainitsemanne huolen, joka on meille hyvin tärkeä. Olemme tietoisia, että säästötoimet, jotka ovat välttämättömiä tällä hetkellä, koska alijäämää ja velkaa on vähennettävä, ovat todella hyvin vaikeita.

Samanaikaisesti tiedämme, että jokainen velan korkoon käytetty euro merkitsee vähemmän rahaa sairaaloille, kansanterveyspalveluihin, julkisen alan koulutukseen ja sosiaaliturvaan. Tämän vuoksi kyse on todellisista säästöistä. Siksi meidän on ryhdyttävä vakaviin budjettineuvotteluihin luottamuksen palauttamiseksi ja samanaikaisesti toteutettava tarpeellisia rakenteellisia uudistuksia kilpailukyvyyn takaamiseksi, mutta myös heikoimmassa asemassa olevien suojelemiseksi.

Uskon, että pidätte tänään hyväksymästäme asiakirjasta. Siinä käsitellään kaikkia työmarkkinoihin vaikuttavia seikkoja: miten houkuttelemme enemmän ihmisiä

työmarkkinoille, miten yhdistämme tämän sosiaalisen ulottuvuuden kaikkiin politiikan aloihin?

Nyt on katsottava, kuinka paljon pelivaraa kullakin maalla on näiden tavoitteiden takaamiseksi. Minä uskon, että olemme yhtä mieltä tavoitteista.

Marco Scurria (PPE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, rehellisesti sanottuna en halunnut osallistua G8-kokouksesta käytyyn keskusteluun, mutta halusin esittää puheenjohtaja Barrosolle kulttuuria koskevan kysymyksen.

Euroopan unionissa on monia ohjelma, joissa nuorisoa ja muita rohkaistaan kokoontumaan yhteen, niinpä tästä muodostuu todellinen unioni. Monille nuorille Comenius-ohjelma, elinikäisen oppimisen ohjelma ja Nuoret liikkeellä -ohjelman kaltaiset ohjelmat ovat merkinneet todellista kokoontumista yhteen Euroopan unionissa ja synnyttäneet eurooppalaisia mielipiteitä.

(Puhemies keskeytti puhujan ilmoittaakseen, että keskustelu ei käsittele kyseistä aihetta, mutta kehotti tätä sitten jatkamaan...)

Haluaisin tietää, mitä näiden ohjelmien jälkeen tapahtuu, ainakin sen, mitä komissio voi kertoa, koska niiden voimassaoloaika päättyy pian ja meidän pitäisi jo käsitellä asiaa kulttuuri- ja koulutusvaliokunnassa. Miten komissio aikoo kehittää seuraavaa ohjelmaa, joka on voimassa vuodesta 2014 eteenpäin? Uskon, että asia kiinnostaa erityisesti monia Euroopan unionin toiminnassa mukana olevia ja monia nuoria maissamme.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – *(FR)* Komissio on hyvin kiinnostunut kaikesta, mikä liittyy kulttuuriulottuvuuden edistämiseen Euroopassa ja kaikenlaiseen vaihtoon. Asia kiinnostaa erityisesti minua ja olen jo tavannut eräitä alan keskeisiä tahoja.

Tämän kuun lopussa teemme ehdotuksia kaikkien alojen rahoituksesta tulevaisuudessa, kulttuuri mukaan lukien. Esitämme luonnollisesti huomattavia ehdotuksia tällä alalla. Aiomme järjeistää välineitä ja samalla suojata mainitsemienne ohjelmien päämääriä. Kyse on lippulaivaohjelmista, ja ne ovat äärettömän tärkeitä Euroopan kansalaisten kannalta ja kulttuurin arvon tunnustavan Euroopan kannalta.

Sarah Ludford (ALDE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, minä pitäydyn aihepiirissä. Komissio hyväksyi eilen vahvan kertomus- ja toimenpidepaketin korruption torjunnasta, joka maksaa EU:lle vuosittain 120 miljardia euroa – tämä on suunnilleen Euroopan unionin talousarviota vastaava summa. Tosin kahdeksan jäsenvaltiota sai alle viisi pistettä kymmenestä Transparency International -järjestön indeksissä. Komissio on todennut, että korruption vastaisten välineiden täytäntöönpano on epätydyttävää.

Eikö siis olisi ollut hyvä ottaa korruptioasia esille G8-kokouksessa? Ainoa löytämäni viittaus korruptioon, ja sekin oli epäsuora, koski kehitysmaita. Ei esitetty mitään siitä, miten rikkaiden maiden täytyy osoittaa poliittista tahtoa puuttua ongelmaan omalla takapihallamme ja osoittaa asiassa johtajuutta. Eikö nyt mennytkin ohi hyvä tilaisuus puhua korruptiosta ja lahjonnasta G8-kokouksessa, erityisesti sen vuoksi, että yksi jäsenistä, Venäjä, jäi sijalle 154 (178 maan joukossa) ja monet jäsenvaltioistamme saivat huonon sijoituksen Transparency International -järjestön indeksissä?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – *(EN)* Korruptiota käsiteltiin, kun järjestimme kokouksen Afrikan johtajien kanssa, ja voin kertoa teille, että korruption torjuntaa koskevat asiat tulevat olemaan korkealla esityslistalla marraskuussa pidettävässä

G20-kokouksessa. Minusta se oli hyödyllinen keskustelu, koska silloin, kun lahjontaa esiintyy, joku on lahjonnan kohteena ja joku lahjoo muita, joten G8-jäsenet käytiin tavallaan myös tarkoin läpi keskustellessamme Afrikan ongelmasta.

Kerroin heille muuten hyviä uutisia, koska ilmoitin, että komissio aikoo esittää aloitteita, jotka koskevat raaka-aineiden käsittelyn avoimuutta. Tämä on hyvä tai huono uutinen näkökulmasta riippuen: avoimuuden vähentäminen auttaa joitakin hallituksia käyttämään maansa resursseista ja raaka-aineista saatuja tuloja ei-avoimella tavalla, joskus niin kutsutun kehittyneen maailman osallisuuden avulla. Tämä oli viimekertaisessa G8-kokouksessa ongelmasta esitetty näkökulma.

Peter van Dalen (ECR). –(NL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, puhuitte hetki sitten Euroopan keskuspankista, jonka kuvailitte olevan riippumaton. Keskeistä on se, että EKP ei ole riippumaton Kreikan kriisissä; se on valinnut puolen. EKP kaupallisena pankkina on ostanut kymmenien miljardien arvosta heikkoja joukkovelkakirjoja ja se viivyyttää Kreikan velkojen välttämätöntä uudelleenjärjestelyä.

Kysymykseni kuuluu seuraavasti: mitä aiotte tehdä estääksenne Euroopan keskuspankkia, joka toimii kahdessa roolissa, olemasta tiellä, kun on ryhdyttävä Kreikan talouden vaikeaan mutta välttämättömään uudelleenjärjestelyyn?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. –(EN) Euroopan keskuspankki (EKP) on taatusti riippumaton, eikä se ole sitä pelkästään perustamissopimuksessa sille vahvistetun roolin ansiosta (kyse on siis oikeudellisesta ja perustamissopimuksessa vahvistetusta riippumattomuudesta), vaan voin kertoa teille myös, että olen ollut tässä toimessa noin seitsemän vuoden ajan ja toiminut hyvin usein EKP:n kanssa ja ollut mukana monissa tilaisuuksissa, joissa EKP on osoittanut, ettei se tarvitse meidän tukeamme vakuuttaakseen riippumattomuuttaan. Haluan vakuuttaa teidät tästä.

Mitä tulee uudelleenjärjestelyyn, eri vaihtoehtoja analysoidaan parhaillaan, kuten tiedätte. Otamme huomioon koko keskustelun, mutta komission kanta on aina ollut selkeä: uskomme, että uudelleenjärjestely ei ole vaihtoehto, kun tarkoitetaan pyrkimyksiä, joihin jäsenvaltioiden on ryhdyttävä julkisen talouden vakauttamiseksi ja rakenneuudistuksen toteuttamiseksi. Tämä on johdonmukaisesti ollut kantamme ja pidämme siitä kiinni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). –(PT) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin tietää G8-kokoukseen liittyen sen, onko rahoitusmarkkinoiden sääntelyä lykätty jälleen kerran erityisesti pääomasierrojen transaktioveron käyttöönoton osalta, pääomatulojen, veroparatiisien lopettamisen sekä johdannaisten ja luottoluokituslaitosten lopettamisen osalta, kun otetaan huomioon niiden täydellinen uskottavuuden puute tällä hetkellä ja niiden avoimuuden puute. Lopuksi haluan myös kysyä teiltä, mitä täällä Euroopan unionissa on tapahtumassa Kreikan, Portugalin ja Irlannin osalta, kun ollaan määräämässä prosessia, jonka tavoitteena on etupäässä pakottaa sellaisten välineiden ja prosessien käyttöönottoon, jotka pahentavat työntekijöiden hyväksikäyttöä ja jäsenvaltioiden talouden taantumaa ja jotka lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä lisäävät köyhyyttä, työttömyyttä ja eriarvoisuutta.

Eikö tämä teidän mielestänne ole kaikkia esitettyjä periaatteita vastaan, myös perustamissopimuksessa esitettyjä periaatteita vastaan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. –(PT) Ensinnäkin arvoisa jäsen Figueiredo, maailmanlaajuisista talouden sääntelyä koskevien seikkojen osalta G20-kokoukselle on

annettu etusija näissä asioissa, koska G20 perustettiin talousasioiden maailmanlaajuisen hallinnoinnin keskeiseksi taloudelliseksi foorumiksi.

Joitakin kyseisistä kohdista on käsitelty jossain määrin. Minä... voin kertoa teille... käynnistin G8-kokouksessa keskustelun pääomasiirtojen transaktioverosta, kun keskustelimme myös kehitysavun ongelmasta, ja minä olen selkeästi kyseisen veron kannalla. Valmistelemme asiaa komissiossa ja annamme lähiaikoina joitakin esityksiä.

Mitä tulee esille ottamaanne yleiseen ongelmaan, euroalueen tilanteesta keskusteltiin myös. Tässä kohdassa meillä saattaa olla täysin erilainen näkökulma. Meistä ei ole mahdollista edistää tavoitettamme, sosiaalista markkinataloutta, ilman julkisen talouden vakauttamista ja rakenteellisia uudistuksia.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, G8-kokouksen osallistujat keskustelivat Välimeren alueen naapuruuspolitiikkaa koskevista sitoumuksistaan. Te olette sitoutunut Euroopan unionin puolesta myöntämään 1,24 miljardia euroa ja todennut, että varat ovat naapuruuspolitiikkaa varten, mikä on saatettu ymmärtää, että asia koskee vain etelää.

Me tiedämme komission asiakirjan väliaikaisten versioiden perusteella, että alkuvaiheessa 150 miljoonaa euroa kyseisistä 1,24 miljardista eurosta oli varattu itäosille ja kaikki loput eteläosille. Tämä on vastoin symmetrian periaatetta ja sitä, että kumpaankin naapuruusalueeseen kiinnitettäisiin yhtä paljon huomiota. Miten selitätte asian? Mihin todellisuudessa sitouduitte eteläisen Välimeren alueen naapuruuspolitiikassa tuon ainoan mainitsemanne rahamäärän puitteissa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa jäsen Saryusz-Wolski, hyvä ystävä, rehellisesti sanottuna ymmärrän oikein hyvin huolet, joita teillä on itäiseen naapuruuteen liittyen, mutta luulen että kaikkein tärkeintä on, ettei itää ja etelää aseteta kilpailuasemaan toisiaan vastaan. Tarvitsemme molempia. Nyt on tärkeää auttaa niitä, jotka haluavat apuamme, ja tehdä tämä tehokkaasti.

Naapuruuspolitiikan tarkistamisen yhteydessä esittämämme lähestymistapa on selkeä. Emme myönnä varoja idän ja etelän välisen jakaantumisen perusteella vaan niillä ehdoilla, miten kukin kumppani edistyy uudistuksissa, toisin sanoen mitä enemmän edistystä tapahtuu, sitä enemmän tukea voidaan myöntää. Ne, jotka tekevät enemmän, jotka osoittavat ansaitsevansa enemmän, saavat enemmän. Niinpä meillä ei ole etukäteen valmisteltua taulukkoa – tämä on maalle A tai maalle B – vaan on osoitettava, että se ansaitsee tulla tuetuksi.

Minusta tämä on oikea lähestymistapa, ja tässä tapauksessa me pidämme luonnollisesti kiinni sitoumuksistamme niin Itä-Euroopan kumppanuuteen – mikä on hyvin tärkeää – kuin Välimeren alueenkin naapureihin.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kysymykseni liittyy edelliseen kysymykseen ja siihen antamaanne vastaukseen.

Puhuitte hetki sitten tuesta, jonka myönsitte Deauvillen G8-kokouksessa ja joka eritoten koski kasvavia arabitalouksia. Tukea myönnetään 40 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta, enimmäkseen tukina Kansainväliseltä valuuttarahastolta (IMF), Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankilta (EBRD) ja Euroopan investointipankilta (EIP) sekä noin 15 miljardin euron arvosta Euroopan unionilta ja jäsenvaltioilta.

Mainitsitte ehdollisuuden, johon oma kysymykseni viittaa. Tuen ehtona on todellakin kriteerejä, jotka te tunnette hyvin: Säännöllisin väliajoin pidettävät vapaat vaalit, yhdistymisvapaus, lehdistön vapaus, sananvapaus, korruption torjunta, oikeuslaitoksen riippumattomuus, armeijan uudistaminen ja poliisilaitoksen nykyaikaistaminen.

Haluaisin tietää, kuka oikeastaan arvioi, onko kyseiset kriteerit täytetty, erityisesti nousevien arabidemokratioiden osalta. Osallistuuko parlamentti asetettujen ehtojen noudattamisen arviointiin, vai onko neuvostolla harkintavalta asiassa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Ajatuksemme on, ja toivon, että olette siitä samaa mieltä, että komission olisi tarkoitus koordinoita toimintaa. Olen ylpeä siitä, että juuri komissio, yhdessä korkean edustajan kanssa, välittömästi esitteli suunnitelmamme: demokratiaan rakentuva kumppanuus Pohjois-Afrikassa ja Välimeren eteläpuolisella alueella sekä yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus. Neuvosto tunnustaa nyt, että komission olisi itse asiassa hyvä koordinoita toimintaa, ja komission on luonnollisesti raportoitava parlamentille asiasta. Tästä syystä pidän erittäin tervetulleina parlamentin mielenkiintoa ja sen tekemiä ponnisteluja, jotka tähtäävät mukanaoloon tässä asiassa.

Eräissä arabimaissa tällä hetkellä meneillään olevat tapahtumat ovat strategisesti hyvin tärkeitä paitsi kyseisten maiden, myös globaalin demokratian, muslimimaailman kehityksen ja meidän eurooppalaisten kannalta. Siitä syystä kaikki, mitä voimme tehdä paitsi EU:n toimielinten myös yhteiskuntiemme saamiseksi mukaan, jotta voisimme auttaa naapureitamme siirtymään demokratiaan, on hyvin tärkeää, ja suhtaudun hyvin myönteisesti Euroopan parlamentin osoittamaan mielenkiintoon.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja, joidenkin rahoitusalan julkaisujen mukaan G8-huippukokouksessa todettiin, että koko maailman BKT oli 58 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria ja rahavaranto oli 61 5 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuonna 2009. Samanaikaisesti kun olette huolissanne rahapolitiikasta, Yhdysvaltojen on vahvistettu laskevan liikkeelle lisää rahaa, uusia dollareita, mutta Euroopan unioni ei laske liikkeelle lisää rahaa.

Ekonomistit ovat eri mieltä monista asioista, mutta historia on opettanut meille kaksi asiaa: ensinnäkin sen, että vararikkoa ei voi välttää myöntämällä kalliita lainoja, ja toiseksi sen, että tiukan säästöohjelman avulla ei koskaan voida pienentää sellaisen taantumassa olevan makrotalouden alijäämää, joka ei voi devalvoida valuuttaansa. Arvoisa puheenjohtaja, eurobondeja tarvitaan kiireisesti. Näettekö tämän keinona tasapainottaa uuden rahan liikkeellelaskua, jota Yhdysvallat lisää koko ajan?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Tämän kysymyksen olisi pitänyt olla keskustelumme ensimmäisessä osassa, mutta voin vastata jäsenelle sanomalla, että komission kanta on ollut vuosien saatossa hyvin avoin ja, itse asiassa ymmärtäväinen, eurobond-idean suhteen. Yksi edeltäjästäni oli ensimmäinen, joka esitti ajatuksen eurobondeista.

Todellisuudessa jäsenvaltioiden välille ei saatu sopimusta. Se, mistä jäsenvaltiot nyt ovat sopineet, on Euroopan vakausmekanismin luominen. Kun se luodaan, siitä tulee maailman johtava kansainvälinen rahoitusalan laitos – tärkein maailmassa taloudellisen vahvuuden kannalta. Minusta meidän olisi nyt keskitettävä ponnistelumme tähän.

Samanaikaisesti olemme avoimia keskustelemaan jäsenvaltioiden – ja luonnollisesti parlamentin – kanssa monista vaihtoehdoista, jotka liittyvät eurobondien mahdollisuuteen,

mikäli jäsenvaltiot ovat valmiita harkitsemaan kyseistä asiaa. Asia on luonnollisesti hyvin tärkeä ja ratkaiseva.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Äskettäin pidetty G8-huippukokous halusi muiden tietävän, että se myönsi Egyptille ja Tunisialle 40 miljardia Yhdysvaltain dollaria diktatuurin kukistamiseen ja demokratian tukemiseen. G8-kokouksen tiedotteessa todettiin, että se tukisi alueella maita, jotka etenevät paitsi kohti demokratiaa myös kohti markkinataloutta. G8 haluaa näiden maiden korjaavan globalisaation hyödyt ja ryhtyvän investointeihin pohjautuvaan integraatioon, minkä myötä G8-maiden on helpompaa synnyttää tuottoja näissä maissa ja ottaa sitten tuotot itselleen.

En vastustaisi sitä, että avunsaajien odotetaan toteuttavan toimia demokraattisten instituutioiden ja menettelyjen hyväksi ja niiden ylläpitämiseksi. Tämä olisi oikein. Eikö kuitenkin ole synkkää, että avunsaajille kerrotaan, millainen talouspolitiikka heidän olisi valittava ja millaisesta heidän olisi luovuttava? Avustuksen myöntäjillä ei varmastikaan ole oikeutta neuvoa uusia demokratioita niiden demokraattisissa valinnoissa.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Kannatan G8-kokouksen hyväksymää näkökulmaa. Minusta on yhteisten etujemme mukaista, että meillä on avointen yhteiskuntien lisäksi avoimia talouksia. Kyseiset maat ovat naapureitamme, ja minusta paras tapa auttaa heitä on käydä heidän kanssaan kauppaa.

Emme koskaan pysty tarjoamaan näiden maiden tarvitsemaa rahasummaa, jos ne pysyvät suljettuina maina. Esimerkiksi Maghreb-maiden todellisuus on – kuten luultavasti tiedätte – että maat eivät juuri käy kauppaa toistensa kanssa. Ne pyytävät meitä avaamaan markkinat heille, mutta ne eivät käy kauppaa keskenään. Minusta on tärkeää, että sanomme auttavamme näitä maita, mutta että niiden on myös avattava talouttaan ja integroiduttava globaaliin talouteen.

Näemme itse asiassa, että maan edistyminen ja sen valmiudet integroitua globaaliin talouteen liittyvät selvästi toisiinsa. Esimerkkinä mainittakoon Aasian maat, jotka eivät vielä ole demokratioita; ne avautuivat voidakseen osallistua globaaliin talouteen ja poimiakseen joitakin hyötyjä kansoilleen.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, G8-huippukokouksen lopullisessa julkilausumassa todetaan Lähi-idästä, että neuvottelut ovat ainoa tapa pyrkiä kattavaan ja kestäväan ratkaisuun kiistassa. Julkilausumassa kehoitetaan Israelia ja palestiinalaishallintoa noudattamaan olemassa olevia yhteistyösopimuksia ja pidättäytymään yksipuolisista toimenpiteistä, jotka saattavat vaikeuttaa edistymistä ja uudistuksia.

Tukeeko Euroopan unioni – joka on G8-ryhmän tärkeä keskustelukumppani – tätä julkilausumaa? Jos vastaus on myönteinen, oletteko kertonut asiasta palestiinalaisille, jotka suunnittelevat ryhtymistä yksipuolisiin toimiin syyskuussa järjestettävän YK:n yleiskokouksen aikana?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Lähi-idän rauhanprosessin osalta en muista viimeksi kuluneiden 30 vuoden ajalta yhtään kansainvälistä kokousta, jossa asiaa ei olisi mainittu. Olemme toistaneet kehotuksemme jatkaa rauhanprosessia ja olemme vaatineet kumpaakin osapuolta ryhtymään jälleen todellisiin keskusteluihin, jotta Lähi-idän rauhanprosessi saatettaisiin päätökseen.

Me kaikki kehumme Yhdysvaltojen uutta näkemystä puitesopimuksen saavuttamisesta urauurtavaksi ja eteenpäin suuntautuvaksi. Tämän uuden näkemyksen yksityiskohdat aiheuttivat kuitenkin eriäviä reaktioita. Rehellisesti sanottuna G8-kumppaneiden keskuudessa on toisistaan eriäviä näkemyksiä Hamas-järjestön ja PLO:n yhteistyöstä ja vuoden 1967 rajoja koskevasta ongelmasta.

Kokouksessa esitettiin myös huolia riskeistä, joita Palestiinan mahdollinen pyrkimys hakea tunnustusta YK:n yleiskokouksessa voisi tuoda mukanaan. Voin kertoa teille, että keskustelemme tästä myös jäsenvaltioiden kanssa ja toivon, että Euroopan unioni löytää yhteisen kannan asiaan.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, G8-maat päättivät myöntää Tunisialle ja Egyptille 40 miljardia Yhdysvaltain dollaria, kuten on jo todettu. Euroopan unionin on kuitenkin edistettävä avoimuutta, näkyvyyttä ja jäljitettävyyttä; lyhyesti sanottuna kyseisen avun nykyistä parempaa hallintoa.

Meidän on keskityttävä neljään keskeiseen seikkaan: ensinnäkin on varmistettava, että kehitysyhteistyössä noudatetaan demokratian ja ehdottoman avoimuuden periaatteita; toiseksi on taattava ihmisoikeuksien kunnioittaminen; kolmanneksi vahvistetaan kansalaisjärjestöjen roolia ja valmiuksia ja neljäs seikka on avustuksessa sovellettavan hallintojärjestelmän uudistaminen, mihin Euroopan parlamentti osallistuu tiiviisti.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, Euroopan unionin on pystyttävä takaamaan, että kyseinen tuki saavuttaa ihmiset, joille se on tarkoitettu. Millaisia konkreettisia toimenpiteitä Euroopan unioni suunnittelee tämän varmistamiseksi?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa parlamentin jäsen, sananne heijastavat omia ajatuksiani täydellisesti. Olen täysin samaa mieltä kansanne. Toteutamme asian useiden välineiden avulla, jotta voimme tarkistaa, että kaikkien kumppanimaiden sitoumuksista pidetään kiinni ja että ne pannaan päättäväisesti täytäntöön. Voin kertoa teille, että komission yksiköt seuraavat kaikkia näitä ohjelmia ja näin tekee myös korkea edustaja, joka tulee nimittämään erityisedustajan kyseiselle alueelle. Minusta me pystymme auttamaan kyseisiä maita juuri tämäntyyppisen vuoropuhelun avulla, eritoten lisäämällä kansalaisyhteiskunnan osallisuutta.

Vierailin äskettäin Tunisiassa, jossa tapasin paitsi hallituksen ja tasavallan presidentin, myös kansalaisyhteiskunnan, naisjärjestöjen ja ammattiliittojen edustajia. Näin, miten tärkeänä he pitävät sitoumustamme, eivät ainoastaan hallitusten myöntämän tuen, vaan myös kansalaisyhteiskunnan antaman tuen muodossa. Totean vielä kerran, kuten sanoin jäsen Sarnezille, että Euroopan parlamentin sitoutuminen olisi hyvin tärkeää tässä tilanteessa, kun luomme suhteita nuorten ja uusien demokratioiden orastaviin parlamentteihin ja poliittisiin puolueisiin.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja, äskettäin pidetyssä G8-huippukokouksessa keskustelitte maailmantaloudesta ja sovitte, että ponnisteluissa olisi keskityttävä julkisen talouden toimintakykyyn, talouden elpymiseen ja toimiin, joiden avulla puututaan työttömyyteen. Kaikkea tätä tavoitellaan yhteiskunnan ja kansalaisten etujen mukaisesti.

Jos tarkastelemme Kreikan esimerkkiä, kymmenet- ja sadattuhannet kansalaiset ryntäsivät äskettäin spontaanisti Kreikan parlamenttia ympäröiville kaduille ilman että heitä olisi kehoitettu toimimaan näin, ja he vaativat vihaisina ihmisarvoista elintasoja ja ihmisarvoisia mahdollisuuksia. Arvoisa puheenjohtaja, olette varmaan samaa mieltä siitä, että politiikka

ei voi olla tehokasta, ellei yhteiskunta tue sitä tai vähintäänkin suvaitse sitä. Kreikan politiikka on rajoittunut ongelmaan, jossa vaihtoehtoina ovat uuvuttava säästöohjelma ja vararikko.

Huolestuttaako kyseinen yhteiskunnallinen kehitys teitä? Kyseessä on suuri poliittinen ongelma. Millaisen viestin lähetätte näille ihmisille, jotka etsivät arvokkaasti ja rauhanomaisesti mahdollisuuksia ja parempaa tulevaisuutta itselleen, perheilleen ja lapsilleen?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Ensiksi haluan ilmaista solidaarisuuteni Kreikan kansaa kohtaan. Ymmärrän, että Kreikka elää vaikeita aikoja. Uskon, että Euroopan unionin tai jäsenvaltioiden poliittisten johtajien vastuulla, olivatpa he hallituksessa tai oppositiossa, on näyttää, mitä maiden on tehtävä. Kreikka ei selviydy kriisistä ilman julkisen talouden vakauttamista eikä ilman rakenneuudistusta.

Tosiasia on, että Kreikka ei voi välttyä kipeiltä toimenpiteiltä, ja jos joku väittää toisin, hän valehtelee Kreikan kansalle. Vetoan Kreikan johtajiin, jotta he selittäisivät Kreikan kansalle rehellisesti, millaisia vaikeita valintoja maan on tehtävä. Me kaikki tuemme Kreikkaa asiassa.

Minä ehdotin Eurooppa-neuvostossa Kreikalle myönnettyjen lainojen koron alentamista. Mutta olkaamme samanaikaisesti rehellisiä. Kreikan on itse tehtävä ponnisteluja, koska mikään maa ei voi ikuisesti elää näin suuren velkataakan kanssa.

Tämä on rehellinen viesti, joka meidän on välitettävä Kreikan hallitukselle ja oppositiolle ja joka meidän on hyväksyttävä Euroopan unionissa, mikäli todella haluamme auttaa Kreikkaa.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja, olen iloinen, että otitte G8-huippukokouksessa esille euroalueen ongelmat. Kyseessä on kriisi, ja me kaikki tiedämme sen. Niin kuin edellinen puhuja totesi, kriisi koskettaa monia jäsenvaltioita. Madridissa oli äskettäin ongelmia, kun ihmiset osoittivat mieltään kaduilla. Lissabonissa on ollut mielenosoituksia kaikkialla, ja olemme nähneet myös, mitä Kreikassa on tapahtunut.

Avoisa puheenjohtaja Barroso, teidän on aika astua esiin. Mainitsitte hetki sitten valheiden kertomisen, ja kerroitte totuuden ja että on olemassa vaihtoehto. Onko yksi vaihtoehto se, että kyseisten maiden pitäisi voida jäädä euroalueen ulkopuolelle? Tämä on ainoa keino selviytyä tilanteesta.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Kunnioitan kaikkia demokraattisia valtioitamme, joten minun asiani ei ole kertoa niille, mitä niiden olisi tehtävä asiassa. Mutta tiedämme, että Kreikalla ei ole aikomusta jättäytyä euroalueen ulkopuolelle. Olen jatkuvasti yhteydessä sekä Kreikan viranomaisiin että pääoppositiopioulueseen ja tiedän hyvin, etteivät kreikkalaiset halua jäädä euroalueen ulkopuolelle.

Luultavasti jotkut teistä, yksittäiset jäsenet, toivotte maan jäävän euroalueen ulkopuolelle, tai ehkä maanne ei kuulu euroalueeseen, ja me kunnioitamme tätä. Kreikka on kuitenkin hyvin sitoutunut Euroopan yhdentymishankkeeseen. Kreikalla on vaikeuksia, ja me yritämme tukea sitä, mutta älkää arvostelko euroa ideologisin perustein.

Todellisuudessa euroalueen ulkopuolella on maita, joilla on vähintäänkin samansuuruisia ongelmia. Islanti ei ole euroalueen jäsen, ja Islanti meni konkurssiin. Suoraan sanoen Islanti kuului ennen rahoituskriisiä maailman rikkaimpiin valtioihin asukaslukuun suhteutettuna.

Myös Euroopan unionissa on maita, joilla on hyvin suurten menojen vuoksi samantyyppisiä vaikeuksia. Todellisuudessa euro ei ole ongelman ydin, vaan ongelma johtuu erittäin suuresta velkaantumisesta tai julkisten talouksien mittavista alijäämistä.

Puhemies. – (PL) Komission puheenjohtajan kyselytunti on päättynyt.

Puhetta johti

varapuhemies **Isabelle DURANT**

14. Sudan ja Etelä-Sudan (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana komission varapuheenjohtajan / ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuma Sudanista ja Etelä-Sudanista (2011/2717 [RSP]).

Komission jäsen Piebalgs edustaa ymmärtääkseni korkeaa edustajaa. Kiitos, komission jäsen Piebalgs. Arvoisa komission jäsen, annan teille puheenvuoron korkean edustajan ja komission puolesta.

Andris Piebalgs, *komission jäsen, komission varapuheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, Sudanin kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen kuusivuotinen siirtymäkausi päättyy noin kuukauden kuluttua. Tämä on historiallinen hetki Sudanille ja koko Afrikan mantereelle. Etelä-Sudanin kansa on odottanut tätä hetkeä pitkään, ja viimeinkin 9. heinäkuuta heidän maansa julistetaan itsenäiseksi. Euroopan unionia edustaa itsenäisyysjuhlassa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa.

Tämän vuoden alussa maassa järjestettiin uskottava kansanäänestys, ja me onnittelimme sudanilaispuolueita erinomaisesta työstä, jota ne tekivät äänestyksen järjestämisessä. Me olimme ilahtuneita presidentti Bashirin julkistamasta ilmoituksesta, jonka mukaan Pohjois-Sudan tunnustaisi Etelä-Sudanin itsenäisyyden maailman valtiosta ensimmäisenä. Kansanäänestyksen jälkeen vallinnut myönteinen ilmapiiri on kuitenkin haihtunut. Maassa on havaittavissa huolestuttavia merkkejä jännitteiden ja konfliktien kehittymisestä. Abyein kaupungissa ja sen ympäristössä hiljattain sattuneet väkivaltaisuuudet voivat johtaa uuteen sotilaalliseen välienselvittelyyn Pohjois- ja Etelä-Sudanin välillä.

Me keskustelimme Sudanista ulkoasiainneuvoston kokouksissa sekä tammikuussa että toukokuussa ja me aiomme keskustella siitä uudelleen 20. kesäkuuta kokoontuvassa ulkoasiainneuvostossa. Neuvoston kokouksessa korkea edustaja aikoo esitellä EU:n kokonaisvaltaisen strategisen lähestymistavan Sudanin tilanteeseen; hän keskittyy erityisesti itsenäiseen Etelä-Sudaniin, mutta sivuaa myös Pohjois-Sudanin kanssa tehtävään rakentavaan yhteistyöhön liittyviä seikkoja, mukaan lukien siirtymäalueet, Darfur ja Itä-Sudan. Itse asiassa syntymässä ei ole vain yksi uusi valtio, vaan kaksi.

Kokonaisvaltainen lähestymistapa on poliittinen strategia-asiakirja, jossa asetetaan EU:n Sudan-politiikan tärkeimmät suuntaviivat. EU päätavoitteena on tukea Etelä- ja Pohjois-Sudanin välistä rauhaa sekä molempien demokratiakehitystä ja vaurautta. Me toivomme näkevämme kaksi elinvoimaista valtiota, jotka hyvien naapureiden tavoin jakavat avoimen rajan ja sallivat henkilöiden, tavarain, pääoman ja ajatusten liikkumisen sen yli.

Etelä-Sudanin vakauttaminen sekä valtion, instituutioiden ja valmiuksien rakentaminen ja pitkäaikainen kehittäminen vaativat kaiken huomiomme. Ennen kaikkea pyrimme välttämään Etelä-Sudanin valtion ajautumisen toimintakyvyttömyyteen.

Mahdollisen toimintastrategian yhteydessä tulemme tarkastelemaan useita keskeisiä tekijöitä, joita ovat muun muassa: EU:n läsnäolon vahvistaminen Jubassa perustamalla EU:n valtuuskunta; laaja-alaisen poliittisen vuoropuhelun käynnistäminen; Etelä-Sudanin ja yhteisen rajan vakauttaminen käyttäen erityisiä toimenpiteitä ja välineitä, kuten yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa sekä vakautusvälinettä; sekä kehitysavun lisääminen.

Jälkimmäisen osalta EU on myöntänyt Etelä-Sudanin käyttöön yhteensä 200 miljoonaa euroa lisärahoitusta, minkä seurauksena rahoitusosuutemme on nyt noin 300 miljoonaa euroa. Pyrimme ohjelmoimaan toimiamme yhdessä jäsenvaltioiden kanssa maksimoidaksemme toimiemme vaikutukset kentällä. Jatkamme samaan aikaan humanitaarista avustusta ja pyrimme varmistamaan, että myös kauppa kuuluu kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan.

Pohjois-Sudan tulee puolestaan kärsimään jonkin verran tappioita. Meidän on tuettava sen uudistusmielisiä liikkeitä ja osallistavaa poliittista vuoropuhelua sekä tehostettava toimiamme ihmisoikeuksien puolustamiseksi. Me pyrimme lisäämään poliittista vuoropuhelua Khartoumin hallituksen kanssa. Hiljattain tekemäni vierailun tarkoituksena oli ilmaista EU:n halukkuus suhteiden kehittämiseen Khartoumin hallituksen ilmoitettua tukevansa kansanäänestyksen tulosta.

Me olemme kuitenkin hyvin huolestuneita viimeaikaisista väkivaltaisuuksista ja, kuten sanoin, Abyein kaupungin aseellisesta valtauksista, joka on kiistatta vastoin kokonaisvaltaista rauhansopimusta. Me kehotamme osapuolia pidättäytymään väkivallan lietsomisesta ja aloittamaan neuvottelut Abyein kaupungissa ja sen ympäristössä asuvien paikallisten yhteisöjen välisen pitkäaikaisen ja rauhanomaisen rinnakkaiselon ehdoista.

Olemme edelleen huolissamme myös ihmisoikeuksien puolustajien, toimittajien, oppositiopoliitikkojen ja rauhanomaisten opiskelijamielenosoittajien pidätyksistä. Yksi kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen periaatteista oli monimuotoisuuden ja vapauksien kunnioittamiseen perustuvan demokraattisen hallintotavan luominen. Me haluamme nähdä perusoikeuksien kunnioittamisen ja aidosti osallistavan demokraattisen hallintotavan toteutuvan sekä Pohjois- että Etelä-Sudanissa.

Haluan mainita myös Darfurin. Euroopan unioni on edelleen erittäin huolestunut Darfurin jatkuvista väkivaltaisuuksista, jotka ovat johtaneet ihmisten siirtymiseen pois kotiseudultaan, ja vakavista vaikutuksista, joita tällä on humanitaarisiin operaatioihin.

On myös hyviä uutisia. Kolme unionin kansalaista, joita pidettiin Darfurissa panttivankeina useiden kuukausien ajan, on vapautettu, mutta samanaikaisesti me tiedämme Darfurin tilanteen olevan edelleen entisen kaltainen. Meidän on edelleen tuettava toimia, joiden tavoitteena on rakentaa laaja-alainen ja oikeudenmukainen rauha Darfuriin, turvata rauhanneuvotteluiden myönteinen lopputulos ja luoda kentällä suotuisat olosuhteet Darfuriin perustuvalla poliittisella prosessilla. Me olemme ilahtuneita Dohassa vähän aikaa sitten järjestetyn kaikkien sidosryhmien välisen konferenssin tuloksista ja toivomme, että se mahdollistaa tällaiset tärkeät edistysaskeleet kohti kestävästä rauhaa Darfurissa.

Lopuksi haluan vielä muistuttaa oikeuden tärkeydestä. Darfuriin ei saada pysyvää rauhaa ilman oikeutta ja sovintoa. Rankaisemattomuudelle on saatava loppu. Neuvosto on muistuttanut toistuvasti Sudanin hallituksen velvollisuudesta tehdä täysimääräisesti

yhteistyötä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1593 mukaisesti. Darfurin väestö ansaitsee sen, mitä se on jo kauan odottanut – se ansaitsee kestävän rauhan ja oikeutta.

Mariya Nedelcheva, *PPE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Etelä-Sudanin itsemääräämisoikeutta koskevan kansanäänestyksen aikana suurimman vaikutuksen minuun teki sudanilaisten innostus ja ilo tai jopa voitonriemu. He olivat iloisia, koska he pääsivät kerrankin sanomaan sanottavansa. Viimeinkin, yli 20 vuotta kestäneen sodan jälkeen, he tunsivat, että heitä kuunneltaisiin.

Emme saa tuottaa pettymystä näille 6 miljoonalle Etelä-Sudanin asukkaalle, mutta meidän ei pidä myöskään unohtaa Pohjois-Sudanin väestöä. Kansanäänestyksen tulosten mukanaan tuoman demokraattisen innostuksen vallitessa on tärkeää, että neuvotteluja käydään mahdollisimman avoimesti, jotta voidaan luoda vakaa pohja molempien uusien valtioiden tulevalle kehitykselle sekä niiden ja kansainvälisen yhteisön välisten suhteiden kehittymiselle. On ehdottoman tärkeää, että sekä pohjois- että eteläosasta tulee elinkykyisiä ja vakaita valtioita. Vain sitä kautta voidaan löytää ratkaisuita ongelmiin, jotka ovat tähän asti jääneet ratkaisematta. Tarkoitan kansalaisuuskysestä sekä velka- ja öljytulojen jakamiseen ja rajojen määrittelyyn liittyviä kipeitä ongelmia.

Lisäksi kansanäänestykset on järjestettävät Abyein, Etelä-Kordofanin ja Sinisen Niilin alueilla kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen puitteissa. Abyein tilanne pahenee päivä päivältä. Se on kaikkein huolestuttavinta. Abyein tilanne ei saa päätyä umpikujaan, joka tekisi tyhjäksi yli kuuden vuoden neuvottelut. Jännitteet, jotka ovat kehittymässä avoimeksi konfliktiksi, uhkaavat varjostaa Etelä-Sudanin itsenäisyyttä ja ajaa alueen uuteen kaaokseen.

Abyein ongelmista huolimatta meidän ei pidä kuitenkaan unohtaa Darfurin tilannetta. Tässä suhteessa on huomioitava Dohan konferenssin päätelmät, kuten juuri totesitte, arvoisa komission jäsen, eikä meidän pidä unohtaa humanitaarisen avun kanavoimisen ja avustustyöntekijöiden turvallisuuden tärkeyttä. Avointen neuvotteluiden kautta voidaan taata kahden elinvoimaisen valtion kehittyminen, väkivaltaisuuksien loppuminen ja valtioiden välisen tehokkaan yhteistyön rakentuminen.

Nämä ovat tietenkin samat puitteet, jotka laadittiin jo kansanäänestysprosessin aikana. Tämän jatkuminen on tärkeää taata, jotta molempien valtioiden ja kansainvälisen yhteisön poliittinen tahto pääsee toteutumaan molempien maiden kansalaisia auttavien todellisten kehitysyhteistyöhankkeiden muodossa. Demokratiakehityksen, poliittisen moniarvoisuuden kehittämisen, ihmisoikeuksien edistämisen sekä uskonnollisen, kulttuurisen ja etnisen moninaisuuden kunnioittamisen pitäisi tukea nimenomaan Etelä- ja Pohjois-Sudanin kansalaisia ja heidän hyvinvointiaan.

Véronique De Keyser, *S&D-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, Etelä-Sudan juhlii 9. heinäkuuta vasta saamaansa itsenäisyyttä ja omanarvontuntoa. Sudanin kansa puhuu tästä tapahtumasta todellakin viitaten omanarvontuntoon ja suureen tunteeseen.

Arvoisa komission jäsen Piebalgs, olin valmistellut kolme minuuttia kestävän puheenvuoron. Teitä kuunnellessani mietin kuitenkin, onko minun itse asiassa lainkaan syytä puhua. Minun täytyy onnitella teitä. Mielestäni Euroopan parlamentilla on syytä olla ylpeä koko Euroopan unionin toimista ja tavasta, jolla tätä Sudanin tilannetta on hoidettu. Sudanilaisten tavoin toivon hartaasti, että tämä johtaa lopulta itsenäisyyteen ja edemmäs.

Te puhuitte tärkeimmistä aiheista, toisin sanoen Abyein kysymyksestä, jota ei ole edelleenkään ratkaistu, poliittisista päätöksistä, joita olisi pitänyt tehdä esimerkiksi kansalaisuus-, velka ja valuutta-asioiden suhteen. Ennen kaikkea te kerroitte, mitä kaikkea haluaisitte tehdä kehitysavun, humanitaaristen toimien, oikeuden toteutumisen ja kansainvälisen rikostuomioistuimen arvoaseman turvaamisen suhteen. Te kävitte läpi kaikki tärkeimmät kysymykset.

Lisään tähän vielä muutaman asian. Mitä tulee kehitysavun ja humanitaaristen toimien ongelmaan, on totta, että Etelä-Sudanissa on yhä paljon työtä ja että meidän on jatkettava pohjoisten kehitystyötä; meidän ei pidä missään tapauksessa eristää sitä. Paljon on siis yhä tehtävänä, sillä maa on elänyt pelkkien öljytulojen varassa. Se ei ole kehittänyt monipuolista taloutta ja siltä puuttuu koulutusjärjestelmä, tiet, sairaalat ja niin edelleen. Kansalaisten tarpeet ja odotukset ovat valtavat. Jos me emme halua heidän pettyvän itsenäisyyteen, niin kehitysavun ja humanitaarisen avun on jatkuttava vielä pitkään. Meidän on pidettävä tämä mielessä.

Mitä tulee ihmisoikeuksiin, naisten oikeuksiin ja poliittiseen moniarvoisuuteen, moniavoisuutta harjoitetaan yhä myös etelässä. Naisia ostetaan ja myydään lehmien rinnalla. Naisista 80 prosenttia on lukutaidottomia, ja lasten oikeuksia ei vielä tunneta. Poliittista moniarvoisuutta ei ole. Poliittisen moniarvoisuuden kulttuuria ei ole, kuten saimme havaita vaalien ja kansanäänestyksen aikana. Se on samalla kuitenkin jännittävää ja upeaa.

Tapasin sekä Etelä-Sudanin että Pohjois-Sudanin vaalilautakunnat, Etelä-Sudanin kuitenkin erityisesti. He haluavat laatia lakeja. He haluavat hyvän perustuslain, he haluavat rakentaa maataan ja he haluavat viestittää meille: ”älkää huolehtiko, me saamme kyllä rahaa, mutta auttakaa meitä – seisokaa meidän rinnallamme”. Uskon, että tässä suhteessa te olette täyttäneet heidän toiveensa. Tiedän vierailunne ja komission jäsen Georgievan aiempi vierailu sekä korkea edustaja Ashtonin tuleva käynti itsenäisyysjuhlassa ovat kaikki tärkeitä tapauksia.

Toiveenne Etelä-Sudania koskevan strategisen suunnitelman esittelemiseksi on asia, jota me vaadimme jokaisten vaalien jälkeen. Me emme halua sen jäävän tähdenlennoksi, vaan toivomme, että maat, joissa olemme vierailleet, saavat asianmukaisen seurannan ja tulevaisuuden. Laadin puheenvuoroni täysin uusiksi kaikkien näiden asioiden vuoksi, arvoisa komission jäsen Piebalgs. Haluan kiittää teitä, sillä – kuten totesin – on hyvä, että meillä on syytä olla ylpeitä Euroopan unionista erityisesti näinä vaikeina aikoina.

Ivo Vajgl, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (SL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jälleen yksi Afrikan maa – Etelä-Sudan – julistautuu itsenäiseksi 9. heinäkuuta. Samalla jälleen yksi kappale Afrikan siirtomaahistoriaa päättyy. Me haluamme uskoa, että kunhan kansanäänestyksessä on tehty demokraattinen päätös, Etelä-Sudan ratkaisee vanhat ongelmansa pohjoisen naapurinsa kanssa rauhanomaisin keinoin, toisin sanoen neuvottelujen kautta. Me haluamme uskoa, että alueella vältetään kiistat ja yhteenotot, joita siellä voisivat aiheuttaa rajaongelmat, väestötieteelliset muutokset ja muuttoliikkeet, jotka taas liittyvät öljyyn ja muihin luonnonvaroihin, joita molemmissa maissa esiintyy runsaasti huolimatta näiden maiden tilastollisesta köyhyydestä.

Kansainvälisen yhteisön, YK:n, Afrikan unionin ja Euroopan unionin on tärkeää jatkaa yhteistyötään molempien maiden vakauttamiseksi, rauhan turvaamiseksi sekä demokraattisen ja moniarvoisen Etelä-Sudanin tarvitsemien instituutioiden rakentamiseksi. Hyvät kuulijat, meillä on nyt edessämme haaste aikana, jolloin koko alueella laajasti

katsottuna on käynnissä uudenlainen herätys ja avautuminen nykyaikaisten vaatimusten ja normien edessä.

Sudanilla on jälleen edessään tärkeä historiallinen käännekohta. Kaikki verisen sisällissodan päätteeksi laaditut sopimukset eivät ole vielä toteutuneet. Abyein alueen tilanne on lähempänä kriisiä kuin rauhaa, Darfurissa on väkivaltaisuuksia, ja Sudan tarvitsee meidän huomiotamme ja avokätistä apuamme.

Toinen tärkeä tosiasia on se, että YK:n turvallisuusneuvosto on uusinnut UNMIS-operaation valtuutuksen Sudanissa ja aikoo sijoittaa maahan lisää rauhanturvaajia. Meidän viestimme Khartoumin ja Juban hallituksille on se, että niiden pitäisi kohdella YK:n rauhanturvaajia ystävinä ja taata heidän turvallisuutensa.

Nirj Deva, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsen Piebalgs on oikeassa. Meillä on edessämme yksi Euroopan unionin suurimmista haasteista. Valtiorakenteiden kehittämistä koskevan Euroopan parlamentin mietinnön esittelijänä minun täytyy sanoa, että tämä on meille erinomainen tilaisuus ryhtyä 9. heinäkuuta kumppaniksi Etelä-Sudanille, joka on köyhimpiä ja uusimpia tulevia valtioita. Siten voimme tehdä valtiorakenteiden kehittämisestä, josta tässä istuntopöydässä niin paljon puhutaan, käytännön todellisuutta.

Etelä-Sudanilla on runsaat luonnonvarat, mutta toisaalta sen yhteiskunnalliset indikaattorit ovat äärimmäisen hälyttäviä. Etelä-Sudanilaisella lapsella on suuremmat mahdollisuudet kuolla varhaislapsuuden aikana kuin päästä käymään koulua. Tällaiset tilastot ovat järkyttävää luettavaa. Avustusjärjestöjen toimittamat elintarvikkeet, jotka on tarkoitettu jaettavaksi ilmaiseksi köyhille, ovat nyt myynnissä markkinoilla. Valmiuksien rakentaminen on aloitettava kentältä. Etelä-Sudanilaisilla ei ole julkishallintoa. Heillä ei ole koulutettua virkamieskuntaa. Heillä ei ole infrastruktuuria, jota nykyaikainen tuleva valtio tarvitsee. He tarvitsevat oikeusvaltiota, he tarvitsevat hyvää hallintotapaa, he tarvitsevat avoimuutta ja he tarvitsevat meidän kumppanuuttamme ja asiantuntemustamme. Etelä-Sudanilaisten on kutsuttava meidät, ja meidän on tarjottava heille kumppanuutemme ja tietotaitomme.

Judith Sargentini, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, nyt olisi tilaisuus heiluttaa lippua ja nostaa malja, sillä se on aiheellista aina silloin, kun kansa on saanut äänestää oman itsenäisyytensä puolesta ja on saavuttanut sen. Ikävä puoli tässä tapauksessa on se, että Etelä-Sudan on itse asiassa saanut perinnön menneisyydestä ja että lipun heiluttaminen tai maljan nostaminen voi olla jonkin verran sopimatonta etelä-Sudanilaisten tilanteen huomioon ottaen. Nyt kun Abyei on liitetty Pohjois-Sudaniin, etelä-Sudanilaisia pitäisi ylistää siitä, että he eivät ole vastanneet provosointiin. Voimme kuitenkin vain kysyä, kuinka pitkään näin tulee jatkumaan.

Se, että me – kansainvälinen yhteisö – katselimme vain sivusta, kun Abyein kysymys jätettiin kansanäänestyksessä ratkaisematta, on itse asiassa täysin vastuutonta ja antaa ainekset uuteen, myöhemmin puhkeavaan sotaan. On myös todennäköistä, että YK:n rauhanturvajoukot on lähetettävä uudelleen paikalle. Erityisen ongelmallisena pidän sitä, mistä me puhumme ja mistä me emme puhu. Miettikäämme sitä tosiasiaa, että Sudan pyrkii vaikuttamaan Abyein tulevaan kansanäänestykseen vaatimalla, että paimenet, jotka viettävät osan ajastaan siellä ja osan muualla, otetaan mukaan laskuihin. Onko Etelä-Sudanilta perusteltua väittää, että paimenia ei pitäisi laskea, koska he eivät ole pysyviä asukkaita? Eikö tämän kannan omaksuminen tarkoita, että paimenilta kielletään oikeus olemassaoloon? Tämä on pattitilanne, johon ei voida noin vain löytää ratkaisua.

On syytä ottaa puheeksi myös kaksi muuta tekijää. Pitäisikö Etelä-Sudanille antaa oikeudenmukainen alkuasetelma? Jos vastaus on myöntävä, niin eikö eteläsudanilaisilla pitäisi olla oikeus velkojen peruuttamiseen? Nämä velat ovat Khartoumin hallinnon velkoja, eikä kukaan voi sanoa, että ne olisivat palvelleet eteläsudanilaisia hyvin.

Toinen kysymys on: miten suhtaudumme rikkauksiin, joita Etelä-Sudanin maaperässä piilee? Nyt kun tämä tuli puheeksi, on syytä kysyä, kuuluuko Etelä-Sudan kaivosteollisuuden avoimuutta koskevan aloitteen (Extractive Industries Transparency Initiative) piiriin? Aloitteella torjutaan korruptiota ja tutkitaan, mitkä öljyvarat ovat hyödyksi väestölle. Jos se ei kuulu aloitteen piiriin, miten me Euroopassa voisimme auttaa? Paras tapa, jolla eurooppalaiset voivat aidosti auttaa Etelä-Sudania – ja itse asiassa myös Pohjois-Sudania – on tosiasiasa kauppaa ja oikeudenmukaisten sijoitusten käynnistäminen. Me kaikki seuraamme tilanteen kehittymistä huolestuneina, ja toivon, että voimme vielä kerran juhlistaa Etelä-Sudanin vapautta heiluttamalla lippuja ja nostamalla maljan.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, me olemme kaikki hyvin huolestuneita tämän alueen tilanteesta ja me tiedämme, että sisällissodan vaara ei ole suinkaan vielä ohi. Käynnissä olevan rauhanprosessin perimmiltään hauraasta luonteesta kertovat Abyein viimeaikaiset tapahtumat.

Alueella syttynyt konflikti on hälyttävä. Pohjoisen armeija on miehittänyt Abyein, ja 15 000 ihmistä on paennut kodeistaan. Katson, että meidän – Euroopan unionin – on autettava näitä ihmisiä hyvin kouriintuntuvalla tavalla, kuten teimme aiemminkin. Pakolaisille on toimitettava ruokaa ja humanitaarista apua mahdollisimman pian ja heille on valmistettava humanitaarista hätäapua.

Vaikka konflikti ei olisi kärjistynytkään, yli 40 prosenttia Etelä-Sudanin väestöstä olisi silti riippuvaisia elintarvikeavusta. Etelä-Sudan tulee olemaan yksi maailman köyhimmistä maista. Jos me haluamme vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutuvan myös tässä osassa maailmaa, neuvoston myöntämä 200 miljoonan euron rahoitus on viipymättä sijoitettava alueen elintarviketurvaan, koulutukseen ja terveydenhoitoon.

Ryhmäni vaatii Pohjois- ja Etelä-Sudanin aseellisia joukkoja vetäytymään välittömästi Abyeista, noudattamaan kokonaisvaltaista rauhansopimusta ja tunnustamaan demilitarisoidun vyöhykkeen. Mitä tulee puheenaiheena jo olleeseen YK:n mandaattiin, vaadimme, että riskit ja ongelmat, jollaisia tuli esimerkiksi esiin MONUC-operaation yhteydessä Kongon demokraattisessa tasavallassa, huomioidaan ja arvioidaan.

Olemme pettyneitä siihen, että tähän päätöslauselmaan ei sisällytetty painokkaita vaatimuksia velkojen peruuttamiseksi tai ulkomaisten velkojen tutkimiseksi. Minusta tämä on valitettavaa.

Bastiaan Belder, *EFD-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, haluan esittää korkealle edustajalle tai hänen sijaiselleen kaksi Sudanin nykytilanteeseen liittyvää näkökohtaa. Ensinnäkin haluan pyytää korkeaa edustajaa vaatimaan Sudanin viranomaisia vapauttamaan viipymättä kristityn Hawa Abdalla Muhammad Salehin, jonka turvallisuuspalvelu pidatti pakolaisleirillä Darfurissa uskonnollisten syiden vuoksi 25. toukokuuta. Saamiemme tietojen mukaan Salehia kidutettiin pidättämisen jälkeen ja hänet vietiin Khartoumissa sijaitsevaan tuntemattomaan paikkaan; tämä on inhimillinen tragedia, johon Euroopan on puututtava.

Toinen asiani on se, että Euroopan parlamentin jäsenenä järkytyin lukiessani ankaria moitteita, joita niin levottomalla Abyein alueella toimiva kansainvälinen tarkkailija on

esittänyt Sudanin tilanteesta. Hänen mukaansa Euroopan diplomaattinen painostus presidentti al-Bashirin murhanhimoista ja sodanhaluista hallintoa vastaan oli olematonta ja huonosti koordinoitua. Tämä on itse asiassa murskaava lausunto.

Onko kansainvälinen yhteisö – Eurooppa mukaan luettuna – jälleen suomassa presidentti al-Bashirille, hänen miehitettyään Abyein, tunteen, että häntä ei voi haavoittaa mikään? Juuri nyt on syytä muistuttaa, että al-Bashirin asema kotimaassaan on todella heikko ja että nyt on ihanteellinen hetki kohdistaa kansainvälinen painostus hänen hallintoonsa. Toivon siis, että Eurooppa alkaa painostaa al-Bashiria.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kaikella kunnioituksella puheenvuoronne käytännönläheistä lähestymistapaa kohtaan, haluan esittää kaksi suositusta. Haluan samalla korostaa perusteellista työtä, jonka jäsen De Keyser hiljattain teki valvoessaan kansanäänestystä ja joka on mielestäni ollut sanomattoman arvokasta toimielintemme kannalta.

Haluan puhua hyvin tarkkaan rajatusta asiasta. En ollut itse lainkaan yllättynyt siitä, että kansanäänestys ja sen tulos johtivat erityisesti Abyein alueella vihamielisyyksien lisääntymiseen, joka oli lähes tulkoon sudanilaisten instituutioiden ja viranomaisten syytä. Khartoumin jatkuvasti soutavalle ja huopaavalle politiikalle on tyypillistä antaa toivoa ratkaisusta ja sitten vetää se takaisin ilman minkään laista ennakkovaroitusta. Juuri tämä on aiheuttanut Sudanin nykyisen katastrofaalisen tilan.

Sallikaa minun tehdä ehdotus. Euroopan ulkosuhdehallinnon yhteyteen on perustettu yksikkö, joka on erikoistunut humanitaarisiin kriiseihin. Tämä yksikkö on hälytettävä Abyeiin nyt heti, eikä vasta sitten kun käsissämme on valtaisa katastrofi. Se on otettava käyttöön, sillä se on uskottava yksikkö, joka on osoittanut tarpeellisuutensa esimerkiksi Libyan kriisin aikana. Mielestäni tätä yksikköä pitäisi kannustaa nyt laatimaan suunnitelma sekä esittelemään se ulkoasiainvaliokunnalle ja selittämään, miten se aikoo toimia. Tämän ansiosta me voisimme ymmärtää, miten arvokas väline Euroopan unionin ulkopoliittikka voi olla, kun me kaikki teemme työtä parhaan mahdollisen tuloksen saavuttamiseksi.

Viimeinen suositukseni koskee suhteitamme Kiinaan. Kaikilta tahoilta meille kuiskutellaan, että Kiinalla on merkittävä asema Sudanissa, ikään kuin se olisi jonkinlainen aavemainen voima, jota meidän olisi pelättävä. Tässä tilanteessa pidän suositeltavimpana luoda Kiinaan hyvin varovaisia mutta myönteisiä suhteita, joiden kautta voimme arvioida, onko se taloudellisten etujen lisäksi kiinnostunut myös ihmisoikeuskysymysten puolustamisesta.

Ana Gomes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n on jatkettava Sudanin hallituksen painostamista joukkojen vetämiseksi pois Abyein rajakaupungista. Abyein tilanteeseen on löydettävä ratkaisu pian, jotta Sudanin ja Etelä-Sudanin aseellinen konflikti ei kärjistyisi. Tämä konflikti vaarantaa rauhanprosessin, joka tammikuussa 2011 pidetystä kansanäänestyksestä olisi pitänyt seurata.

YK:n helikopterin tulittaminen puolisolitaallisten joukkojen toimesta toukokuun lopussa oli pöyristyttävä ja raukkamainen teko – yhtä pöyristyttävä kuin Khartoumin hallituksen vaatimus YK:n rauhanturvajoukkojen vetäytymiseksi 9. heinäkuuta jälkeen. YK:n läsnäoloa tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan puolueiden tarkkailemiseksi ja alueen vakauttamiseksi ja sitä kautta konfliktin leviämisen estämiseksi.

Itsenäisyyden rauhanomaisen alun turvaaminen Etelä-Sudanissa edellyttää myös, että rankaisemattomuuden torjunta pysyy EU:n asialistan kärjessä. Siihen on puututtava molemmissa maissa ja myös niiden asioihin valitettavasti sekaantuvissa naapurimaissa.

EU:n ei pitäisi sortua tekemään presidentti al-Bashirin kanssa ”mukavia sopimuksia” siitä hyvästä, että unohdamme, että al-Bashir käytyreineen olisi tuotava kansainvälisen rikostuomioistuimen eteen vastaamaan sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan, joihin he ovat syyllistyneet Sudanin väestöä vastaan Darfurissa.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, Etelä-Sudanissa vastikään järjestetty kansanäänestys itsenäisyydestä on avannut ovet uudenglaisille poliittisille suhteille tähän vastasyntyneeseen valtioon. Tämän valtion syntymisen myötä ongelmasta, joka aiemmin katsottiin Sudanin sisäiseksi asiaksi, on tullut kansainvälinen kysymys. Kaikki suhteet Khartoumiin, erityisesti mikäli kyse on turvallisuusasioista, kuuluvat tästä lähtien kansainvälisten asioiden piiriin ja sitä kautta kansainvälisen lainsäädännön piiriin.

Tästä syystä me haluamme onnitella eri osapuolia tavasta, jolla ne hoitavat tehtäviään. Tässä yhteydessä on aiheellista mainita joitain suurimpia välittömiä haasteita, joihin tämän uuden valtion on vastattava. Ensinnäkin osapuoliin, joita on syytä onnitella, kuuluu erityisesti Etelä-Afrikan entinen presidentti ja Afrikan unionin puheenjohtaja, Thabo Mbeki, joka teki erinomaista työtä sovittelijana. On varmasti syytä muistuttaa mieliin myös EU:n Sudanin erityisedustajan, Rosalind Marsdenin, tekemä sovittelutyö.

Toiseksi uuden valtion liittyminen Cotonoun sopimukseen avaa uusia näköaloja kehitysyhteistyölle ja suhteille Euroopan unioniin. Pidän tätä ratkaisevan tärkeänä. Meidän on tehtävä kaikkemme sopimuksen nopean ratifioinnin mahdollistamiseksi.

Kolmanneksi on tarpeen kehittää niitä valmiuksia, joiden avulla tämän uuden, yhä hyvin hauraan valtion kohtaamiin valtaviin haasteisiin voidaan vastata. Tämä edellyttää myös kansainvälisen yhteisön huomiota.

Neljänneksi on tarpeen edistää kehitystä myös Pohjois-Sudanissa. Meidän ei pidä unohtaa Pohjois-Sudania, jossa valmistellaan parhaillaan uuden perustuslain laatimista.

Viimeisenä seikkana haluan tuoda esiin Darfurin alueen järkyttävän turvallisuustilanteen ja hallituksen yksipuolisen halun järjestää 1. heinäkuuta 2011 kansanäänestys sen asemasta.

Olen luonnollisesti ilahtunut siitä, että kehitysyhteistyöstä vastaava komission jäsen alaisineen on paneutunut asiaan henkilökohtaisesti tässä ratkaisevan tärkeässä vaiheessa. Hän on ymmärtänyt, että tämä Etelä-Sudanin tulevaisuuden kannalta elintärkeä vaihe on samalla tulikoe Euroopan unionille ja myös muille.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, 9. heinäkuuta lähestyy juhlistuksineen. Etelä-Sudanista tulee virallisesti itsenäinen – kansakunta, joka avoimesti tukee keskeisiä kristillisiä arvoja, mutta myös kansakunta, jota koetellaan ankarasti, sillä vaikka viekas vanha kettu Omar al-Bashir on jo menettänyt hiuksensa, mutta hänellä on vielä hihassaan temppu jos toinenkin. Abyein alueella hän on käynnistänyt kansalaisten joukkomurhat. Eteläisen Ngok Dinkan väestön etniset puhdistukset ovat ilmeisesti alkaneet. YK:n työntekijöiden henki on uhattuna.

Korkea edustaja Ashton tietää, että tuemme hänen ihmisoikeuspolitiikkaansa. BENGHAZIN kapinallisten suhteen hän teki selkeitä päätöksiä ja teki siinä aivan oikein. Tehkää nyt samoin Omar al-Bashirin suhteen, sillä Etelä-Sudanin kansa ansaitsee meidän vahvan tukemme.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, helmikuussa myös monet Euroopan parlamentin jäsenet olivat täynnä toivoa mutta myös huolissaan Sudanin tulevaisuuden suhteen. Väkivaltaisten yhteenottojen jatkuvasta vaarasta oli erilaisia näkemyksiä. Oli

selvää, että sudanilaisilla oli edessään suuria ongelmia ja että he tarvitsevat tukea. Nyt Sudanin tilanne on nousemassa uudelleen otsikoihin. Viimeaikaisten tapahtumien syynä ovat ratkaisemattomat kysymykset, jotka koskevat Etelä-Sudanin itsenäistymistä. Näitä ongelmia ei voida ratkaista asein. Tästä syystä olen ilahtunut Pohjois- ja Etelä-Sudanin tuoreesta sopimuksesta, jossa Afrikan unioni toimi sovittelijana ja joka koskee näiden kahden valtion tulevalle rajalle perustettavaa demilitarisoitua vyöhykettä. MONUC-operaation pohjalta muokatut 7 000 miehen vahvuiset YK-joukot voisivat kuitenkin aiheuttaa enemmän haittaa kuin hyötyä. Jos tarkastelemme Kongon tapausta, saamme huomata, mitä MONUC-joukot voivat puuhastella.

Sudanille on tarjottava puolueetonta apua, joka ei saa olla sidoksissa mihinkään yksittäiseen eturyhmään. Avun on edistettävä ennen kaikkea Etelä- ja Pohjois-Sudanin väestön etuja; tämä koskee sekä materiaalista että diplomaattista apua. Konfliktin lietsomisen estämiseksi aseiden toimittaminen on lopetettava. Me vaadimme, että siviilien ja aseellisten joukkojen välinen yhteistyö sekä sotilaallinen koulutusoperaatio lopetetaan kokonaan.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, me olemme todellakin ilahtuneita siitä, että Etelä-Sudanin tammikuinen kansanäänestys itsemääräämisoikeudesta toteutettiin rauhanomaisella ja uskottavalla tavalla. Kuten on jo todettu, Etelä-Sudan julistautuu itsenäiseksi 9. heinäkuuta 2011. Sillä on edessään valtavia haasteita: uuden valtion sisäisen järjestyksen rakentaminen sekä suhteet Sudaniin yhteisellä rajalla ja öljyrikkaalla Abyein alueella.

Sekä Sudanilla että Etelä-Sudanilla on valtavia humanitaarisia tarpeita. Ensisijaiset haasteet ovat turvallisuus, vaikeuksissa olevien ihmisten luokse pääsy ja humanitaaristen periaatteiden kunnioittaminen. Kriisi ei ole suinkaan vielä ohi. Kansainvälisen yhteisön on ehdottoman tärkeää pysyä paikalla ja tarjota runsaasti humanitaarista apua. Meidän on seurattava tilanteen kehittymistä tiiviisti. Se on jo nykyisellään kauhistuttava, mutta se voi vielä kärjistyä ja uhata alueen vakautta.

Lisäksi on erittäin tärkeää, että Etelä-Sudanille tarjottava kehitysapu sovitetaan yhteen humanitaarisen avun kanssa ja että se täydentää humanitaarista apua. Hätäavun ja kehitysavun välisen suhteen merkitys korostuu erityisesti tässä tilanteessa, jossa valtion infrastruktuurit ovat hyvin heikkoja ja humanitaarinen kriisi tulee jatkumaan pitkään. Kehitysavun on siis tarjottava tukea valtion infrastruktuureille ja parannettava niiden peruspalveluiden saatavuutta väestön keskuudessa, joita tällä hetkellä tarjoavat kansalaisjärjestöt ja kansainväliset järjestöt.

Lopuksi haluan huomauttaa, että Etelä-Sudanin ja Abyein alueen ongelmien ei pidä viedä huomiotamme pois Darfurin tilanteesta, jota pidetään maailman vaikeimpana humanitaarisena kriisinä. Miljoonien ihmisten elämä riippuu yhä ulkopuolisesta avusta.

Koska minulla on vielä muutama sekunti puheaikaa, haluan kiittää komission jäsentä Piebalsia hänen tekemästään poikkeuksellisen hienosta työstä.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon tässä keskustelussa tulevan vahvasti esiin sen, että EU:n täytyy tehdä Etelä-Sudanin kanssa yhteistyötä sen demokratiakehityksen ja instituutioiden rakentamisen edistämiseksi. Kyllä, Etelä-Sudan tulee olemaan maa, jonka lapsikuolleisuusluvut ja koulutusindikaattorit ovat maailman synkimpiä. Siksi sen on liityttävä nopeasti Cotonoun sopimukseen voidakseen hyötyä Euroopan kehitysrahastosta ja oikeudenmukaisesta velkahelpotuksesta. Aivan kuten EU:n pitäisi olla ylpeä siitä, että me olemme olleet mukana edistämässä suurelta osin

rauhanomaista ja uskottavaa kansanäänestysprosessia – haluan osoittaa tästä kiitokseni kollegalleni, Veronique De Keyserille, hänen henkilökohtaisesta johtajuudestaan – EU:n on pitäisi asettaa etusijalle Etelä-Sudanin auttaminen perustuslain tarkistamisprosessissa, monipuoluejärjestelmän juurruttamisessa ja korruption leviämisen estämisessä alusta pitäen.

Arvoisa puhemies, Etelä-Sudanin kannalta 9. heinäkuuta menee kaiken muun edelle. Pohjois-Sudanin osalta, vaikka kokonaisvaltainen rauhansopimus saattaa olla päättymässä, sen velvollisuudet säilyvät. Väkivallan uhka on yhä olemassa ei vain Etelä-Sudanissa, vaan myös rajan toisella puolen Sinisen Niilin ja Etelä-Kordofanin alueilla Pohjois-Sudanissa ja edelleen myös Darfurissa. Pyydän komission jäsentä Piebalgsia kertomaan vastauspuheenvuorossaan, mitä EU tekee jatkuvien ja yhä vakavampien ihmisoikeusloukkausten torjumiseksi ja erityisesti auttaakseen ihmisoikeuksien puolustajia, kuten Afrikan unionin ja YK:n rauhanturvaoperaatioon osallistunutta Hawa Abdullaa, joka on pidätetty mielivaltaisesti ja jota on pahoinpidelty.

Minulla oli ilo olla paikalla Itä-Timorissa, kun tämän vuosituhannen ensimmäinen uusi valtio syntyi. Toivon, että Etelä-Sudan saavuttaa itsenäisyytensä välttymättä kuitenkin murheelliselta siirtymävaiheelta, josta Itä-Timorin kansa joutui kärsimään. Toivon, että itsenäisyys tarjoaa rauhan ja vaurauden Sudanin kansalle, joka on joutunut kärsimään aivan liian paljon Afrikan pisimmän yhä jatkuvan sisällissodan aikana.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, on vaikeaa valvoa viimeisiä askeleita kohti rauhanomaista uuden valtion perustamista. Lopullinen päämäärä – rauha – on turvattava, mutta samalla ei pidä menettää keskeisiä osia koko sopimuksesta.

Khartoumin sotilaalliset toimet Abyein alueella näyttävät vaarantavan tämän prosessin onnistuneen lopputuloksen, vaikka eivät kuitenkaan 54. afrikkalaisvaltion perustamista 9. heinäkuuta.

Etelä-Sudanin ei pidä vastata provosointiin eikä unohtaa lopullista tavoitettaan, joka on paitsi itsenäisyys, myös uskottavien instituutioiden perustaminen ja väestön tilanteen kehittäminen; 90 prosenttia eteläsudanilaisista elää köyhyysrajan alapuolella. Eteläsudanilaiset eivät todennäköisesti pääse hyötymään ulkomaisista sijoituksista, joiden on jo luvattu olevan avoimia eikä kansaa riistäviä.

Uskon, että ulkomaisten sijoitusten ongelma Etelä-Sudanissa tulee pian olemaan uusi rintamalinja, jota Euroopan unionin on valvottava ja jonka parissa EU:n on puolustettava viime vuosina täällä alueella saavuttamaansa uskottavuutta.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Etelä-Sudan julistautuu 9. heinäkuuta itsenäiseksi, englanninkieliseksi Afrikan valtioksi. EU on aivan perustellusti tukenut kokonaisvaltaista rauhanprosessia ja kansanäänestystä Etelä-Sudanissa. Tulevat kuukaudet voivat kuitenkin yhä muuttaa kaiken. Etelä-Sudania on tuettava sen matkalla kohti elinkelpoisuutta ja itsenäisyyttä. Etelä-Sudanilla olisi ilman vihamielistä pohjoista naapuriaan suuria kehityksellisiä haasteita. Infrastrukturi on suurelta osin olematonta. Yhteisöjen välinen vihamielisyys on laajalle levinnyttä. Terveystieteiden indikaattorit kuuluvat maailman huonoimpiin, ja talous on lähes täysin riippuvainen öljyn viennistä.

Tästä syystä EU:n kehitysapua ja humanitaarista apua Etelä-Sudanille on lisättävä. Etelä-Sudan tarvitsee kuitenkin myös EU:n yksiselitteistä poliittista tukea. Khartoumin hallitus otti hiljattain kiistellyn Abyein raja-alueen haltuunsa; tämä kertoo kenties siitä, että presidentti Bashir ei ole vielä täysin hyväksynyt maansa jakautumista. Lopuksi

haluan sanoa olevani toiveikas sen suhteen, että Etelä-Sudan pitää lupauksensa ja tunnustaa ensimmäisenä Afrikan unionin maana vakaan ja demokraattisen Somalimaan tasavallan itsenäiseksi valtioksi.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Abyein viimeaikaiset väkivaltaisuudet osoittavat, että Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin ilonpito kansanäänestyksen jälkeen oli täysin perusteetonta. Jälleen kerran olemme joutuneet toteamaan, että imperialistinen rauha on yhtä veristä kuin imperialistinen sota. Pohjois- ja Etelä-Sudan, jotka ovat imperialismin tiellä ja jotka ovat sisäisten valtataisteluiden sekä hajota ja hallitse -politiikan uhreja, voivat vaivoin välttyä suoralta konfliktilta.

Eri siirtomaavallat ovat yrittäneet käyttää hyväkseen Abyein öljy-, kulta-, kupari- ja uraanivaroja 20 vuoden ajan. Tämä sisäinen valtataistelu on syynä nykyiseen uuden, vieläkin verisemmän sodan uhkaan nyt kun NATO, Yhdysvallat ja Euroopan unioni osallistuvat tilanteeseen suoraan, mitä Eurooppaa yhtenäistävät voimat ovat ilmeisesti tavoitelleet Libyan sodan jälkeen.

Imperialistiset väliintulot Sudanissa sekä Pohjois- ja Etelä-Sudanin väliset vihamielisyydet ja vastakkainasettelut on lopetettava viipymättä. Me katsomme myös, että sekä Pohjois- että Etelä-Sudanin kansan on otettava kohtalo omiin käsiinsä. Se on ainoa tapa välttää sota ja ainoa tapa kontrolloida heidän maansa rikkautta ja ottaa askel kohti toisenlaista kehitystä.

Joachim Zeller (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minulla oli tilaisuus kokea Etelä-Sudanin itsenäisyyttä koskeva kansanäänestys Euroopan parlamentin vaalitarkkailijana. Olin vaikuttunut siitä, miten innostuneita eteläsudanilaiset olivat ajatuksesta päättää maansa kohtalosta tulevaisuudessa itse.

Sain myös huomata ne suuret odotukset, joita kansalla oli päättäessään maansa vapauttamisesta orjuuden kahleista. Tuhannet, kenties jopa kymmenet tuhannet niin kutsutut sisäiset pakolaiset, jotka joutuivat lähtemään pohjoisen pakolaisleireille vuosikymmeniä kestäneiden väkivaltaisuuksien aikana, saattoivat palata entiseen kotiinsa Etelä-Sudanissa.

Maansa itsenäisyyden lisäksi eteläsudanilaiset toivovat tietenkin ennen kaikkea rauhaa ja mahdollisuutta rakentaa onnellisempi tulevaisuus miljoonien eteläsudanilaisten hengen vaatineiden ja vuosikymmeniä kestäneiden taisteluiden jälkeen.

Etelä-Sudanin uusi itsenäinen valtio liittyy maailman valtioiden joukkoon virallisesti 9. heinäkuuta. Lähtökohdat ovat äärimmäisen heikot; tästä on tietenkin puhuttu jo paljon. 70 prosenttia väestöstä elää kiertelevinä paimentolaisina; 80 prosenttia väestöstä on lukutaidotonta; kiistat Abyein alueesta ovat kärjistymässä aseelliseksi välienselvittelyksi. Monet ovat jo kuolleet tai haavoittuneet. Niin kuin tämä ei olisi tarpeeksi, vihamielisyydet Etelä-Sudanin heimojen ja aseellisten ryhmien välillä ovat myös kiihtymässä, ja tarkkailijoiden arvioiden mukaan jo tuhat ihmistä on menettänyt henkensä tammikuun jälkeen. Haavoittuneiden ja pahoinpideltyjen määrästä ei ole edes tarkkaa tietoa.

Sudan oli epäonnistunut valtio. On vaarana, että Etelä-Sudanista tulee epäonnistunut alun pitäen. Olen vakaasti sitä mieltä, että näiden maiden siirtomaahistorian vuoksi Euroopalla on suuria velvollisuuksia tätä aluetta kohtaan. YK:n ja Afrikan unionin ohella tämä tilanne vaatii Euroopan unionin yhteistä ulkopoliittikkaa, ja tämä on samalla tilaisuus osoittaa yhteisen ulkopoliittikan arvo. Tässä ei ole kyse vain rahasta, vaan myös hauraan ja orastavan kansalaisyhteiskunnan tukemisesta. Meidän on neuvoteltava kärsivällisesti niiden kanssa,

jotka pitelevät maan tulevaisuutta käsissään, toisin sanoen heimopäälliköiden ja aseellisten ryhmien johtajien kanssa. He eivät saa murskata maansa kansan toiveita.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, Etelä-Sudan julistautuu itsenäiseksi alle kuukauden kuluttua; itsenäisyysaikeet saivat tammikuuisessa kansanäänestyksessä suuren enemmistön tuen. Rajojen määrittelyä ja öljytulojen jakamista koskevia kiistoja ei ole valitettavasti onnistuttu tänä aikana ratkaisemaan. Etelä-Sudanin valtio onkin syntymässä konfliktin varjossa. Tästä syystä pidän tarpeellisena lisätä – muun muassa Euroopan unionin – diplomaattisia ponnistuksia.

Olemme ilahtuneita teidän ja parlamentin jäsenten Sudanin-vierailuista, kuten jäsen De Keyserin toimista. Kuten tiedätte, tilanne on kuitenkin vaikeutunut viime aikoina huomattavasti. Yli 80 000 ihmistä on jättänyt kotinsa, mikä enteilee välitöntä humanitaarista kriisiä. Kysymykseni komission jäsenelle koskee mahdollisuutta pitää rauhanturvajoukkoja tällä alueella ottaen huomioon YK:n eilinen ilmoitus ja YK:n varsin passiivisten joukkojen epäonnistuminen viimeaikaisten jännitteiden hillitsemisessä.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, Sudanin hallitus ilmoitti pari tuntia sitten YK:lle, että se aikoo luoda tarvittavat olosuhteet niiden pakolaisten paluulle, jotka pakenivat Pohjois- ja Etelä-Sudanin rajalla sijaitsevalta, kiistellyltä Abyein alueelta.

Vaikka pakolaisten lähtö tapahtuu aina hyvin nopeasti, me tiedämme, että paluu kestää kuitenkin pidempään ja aiheuttaa usein huomattavia humanitaarisia ja yhteiskunnallisia ongelmia. Tästä syystä ehdotan, että Euroopan unioni järjestäisi mahdollisimman nopeasti tarkkailuvaltuuskunnan samaan tapaan kuin teimme Balkanilla. Tarkkailu voitaisiin tietenkin toteuttaa Afrikan unionin avustuksella ja myös kolmannet maat voisivat osallistua siihen.

Haluan lopuksi sanoa muutaman sanan huhuista, joiden mukaan alueella olisi odotettavissa ”etnisiä puhdistuksia”. Jos epäilykset osoittautuvat pitäviksi, kansainvälisen yhteisön on tietenkin toimittava nopeasti ja Euroopan unionin on pyrittävä nopeuttamaan sen toimia. Entisen Jugoslavian kaltaisen murhenäytelmän ei saa antaa missään tapauksessa toistua.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, monet ottivat Etelä-Sudanin itsenäisyyttä koskevan kansanäänestyksen tulokset ilolla vastaan. Tulokset merkitsivät, että Afrikkaan syntyisi 54. valtio.

Viimeaikaiset tapahtumat ovat kuitenkin hillinneet innostusta jonkin verran. Meidän on oltava realisteja ja myönnettävä, että nykytilanteessa Sudanin rauhanomainen jakautuminen on vaarassa. Sudanin hallitus miehitti kiistellyn Abyein alueen 21. toukokuuta, ja väkivaltaisuudet jatkuivat taas eilen myös Kaduglissa. Tämä osoittaa, että pohjoisen ja etelän välinen sisällyssota voi leimahtaa hetkellä millä hyvänsä. Sisällissota on tietenkin pyrittävä välttämään hinnalla millä hyvänsä, ja meidän on tehtävä se selväksi.

Sudanin hallituksen ja miliisien Abyein alueella toteuttamat sotilasoperaatiot ovat räikeästi vastoin kokonaisvaltaista rauhansopimusta. Uskon vilpittömästi, että me kaikki olemme yksimielisiä yhdestä asiasta: väkivaltaisuuksien kärjistyminen on estettävä, jottei kuolonuhreja tule enempää. Turvallisuustilanne on ratkaistava Kaduglin ja Abyein sopimusten mukaan vuoden alusta lähtien; mielestäni tässä yhteydessä on käytettävä myös YK:n johtamia yhdistettyjä turvajoukkoja.

Jos nämä haasteet voitetaan, edessä on vielä useita kysymyksiä siitä, ovat nämä kaksi valtiota, joiden pitäisi elää rinnakkain entisen Sudanin alueella, elinkelpoisia. Tarvitaan

poliittista tahtoa ja halukkuutta vuoropuheluun, sillä ratkaisemattomia ongelmia on yhä useita: yhteiset rajat, kansalaisuuskyseminen, kansainväliset velvoitteet ja tietenkin öljyvarat.

Toisaalta haluan korostaa, että ihmisoikeustilanne ja oikeusjärjestys ovat heikentyneet Sudanissa, jossa mielivaltaiset pidätykset ovat viime aikoina yleistyneet. Haluan muistuttaa, että Omar al-Bashirista on edelleen voimassa kansainvälinen pidätysmääräys, mistä paikalliset viranomaiset eivät ole tietävinään.

Haluan lopuksi tuoda esiin erään myönteisen seikan. Olen ilahtunut siitä, että kolme bulgariaalaista panttivankia, jotka työskentelivät YK:n humanitaarisen avun lentokuljetuspalvelussa ja jotka kaapattiin Darfurista tammikuussa, on vapautettu.

Miroslav Mikolášik (PPE). –(SK) Arvoisa puhemies, Sudanissa yli kaksi vuosikymmentä kestänyt verinen sisällissota on tuhonnut Sudanin ja jättänyt murheelliset jäljet niihin miljooniin maan asukkaisiin, jotka ovat selvinneet siitä. Sisällissodan aikana koetut julmuudet päättyivät lopulta rauhansopimuksen allekirjoittamiseen; onnistuneen kansanäänestyksen järjestäminen kuului sopimuksen keskeisiin osiin.

Ennaltaehkäisy on paras hoitokeino. Tästä syystä olen vakuuttunut, että Sudanille korvamerkit EU:n varat olisi kohdennettava paitsi humanitaariseen ja kehitysapuun, myös demokraattisen valvonnan ja oikeusjärjestyksen tukemiseen, sillä nämä ovat perusedellytyksiä perusihmisoikeuksien takaamiseksi sodan koettelemalle Sudanin kansalle.

Kansanäänestyksen tulokset osoittavat selvästi, että pääasiallisesti kristitty Etelä-Sudan kaipaa itsenäisyyttä. Jos tämä toteutuu – ja uskon sen olevan jo toteutumassa – Etelä-Sudan, maailman nuorin valtio, tarvitsee tulevaisuudessa apua ja tukea.

Katarína Neved'alová (S&D). –(SK) Arvoisa puhemies, yhdyn täysin korkea edustaja Ashtonin ilmoitukseen ja julkilausumaan, mutta samaan aikaan olen muiden tavoin huolissani tämän maan tulevaisuudesta.

Konfliktit ovat repineet sudanilaista Abyein aluetta jo vuosien ajan. Sisällissota päättyi vasta kuusi vuotta sitten kestätyään yli 20 vuotta. Abyein alue oli konfliktin kannalta keskeinen, ja Kansainvälisen kriisiryhmän ilmoituksen mukaan tämän alueen tilanteen kehittyminen vaikuttaa koko Sudanin kohtaloon. Säilyykö Sudanissa rauha vai ajautuuko se uuteen sotaan?

Jos maan eteläosa itsenäistyy, meidän on tuettava mahdollisimman rauhanomaista siirtymävaihetta. Tästä syystä haluan ilmaista tukeni komissiolle, joka on painokkaasti tuominnut voiman käytön viattomia siviilejä vastaan; siviilit ovat olleet ja ovat yhä aluetta miehittävän Sudanin armeijan toimien uhreja.

EU:lla on tilaisuus toimia rauhanrakentajana, edistää alueen vakautta ja vahvistaa paitsi asemaansa maailman suurimpana lahjoittajana, myös poliittista asemaansa; ennen kaikkea sillä on tilaisuus auttaa sudanilaisia.

Janusz Władysław Zemke (S&D). –(PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomionne asiaan, jota pidän hyvin tärkeänä. Me Euroopan parlamentin jäsenet olemme tyytyväisiä siihen, että kansanäänestyksen seurauksena maailman perustetaan pian uusi valtio – Etelä-Sudan. On kuitenkin syytä korostaa, että tämä on vain mahdollisuus, sillä Sudanilta puuttuu tällä hetkellä edellytykset, jotka ovat jokaisen valtion perusominaisuuksia. Sillä ei ole rakenteita eikä asiansa osaavia virkamiehiä eikä myöskään oikeusjärjestelmää. Toisin sanoen tie on avoinna myös sellaisille voimille, jotka saattavat vaarantaa maan rauhan ja turvallisuuden. Tässä tilanteessa on mielestäni tarpeellista taata ehdottoman tärkeän

humanitaarisen avun lisäksi myös turvallisuus; näin ollen nykyisiä YK-joukkoja tarvitaan Sudanissa yhä.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, olen aiempien puhujien tavoin tyytyväinen komission korkean edustajan julkilausumaan ottaen huomioon osapuolten välillä kiristyvän konfliktin. Mielestäni poliittisten johtajien tulee kunnioittaa kansan tahtoa, jonka kansa on ilmaissut itsenäisyyttä koskevassa kansanäänestyksessä. Sisäisillä väkivaltaisuuksilla on Sudanissa pitkä historia ja viimeaikaiset tapahtumat enteilevät paluuta menneisyyteen. Haluan muistuttaa, että konfliktialueilla asuvan väestön tilanne on erityisen vaikea. Jos kansainvälinen yhteisö ei puutu tilanteeseen, Sudanissa saattaa puhjeta humanitaarinen katastrofi.

Lisäksi on raportoitu hyökkäyksistä YK-joukkojen puolustamille alueille; tämä vaarantaa sotilaiden hengen ja pakolaisten paluun kotiseuduilleen. Ryhmät, jotka ovat esteenä kansanäänestyksen tulosten täytäntöönpanolle, on ehdottoman tärkeää riisua vähitellen aseista. Lisäksi alueella käytävä asekauppa lisää kapinallisten levottomuutta ja vaarantaa itsenäistymiskehityksen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tänään Sudanista ja Etelä-Sudanista käyty keskustelu on kannustava ja myönteinen maailmassa, jossa huonoja uutisia kuulee useammin kuin hyviä.

Euroopan unionilla on sekä tilaisuus että velvollisuus tukea syntyvää valtiota ja varmistaa, että demokratia, oikeusjärjestys ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen toteutuvat Sudanissa ja Etelä-Sudanissa. Mielestäni Euroopan unionin historia – erityisesti Schumanin periaatteet, jotka pohjautuvat rauhaan ja vaurauteen – asettaa meidät asemaan, jollaiseen maailman suuret valtiot eivät voi päästä, sillä niiden voidaan ajatella käyttävän Sudania hyväkseen omien sisäisten ja ulkoisten politiikkojensa ajamiseksi.

Me voimme tehdä paljon, yhteistyössä YK:n kanssa, näiden uusien valtioiden ja erityisesti Etelä-Sudanin vakiinnuttamiseksi sekä uusille valtioille tyypillisten sisällissotien estämiseksi niiden tapauksessa.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, tasan kuukauden kuluttua julistettavan itsenäisyyden toteuduttua Etelä-Sudan joutuu vastaamaan lukuisiin humanitaarisiin ja taloudellisiin haasteisiin. Näissä olosuhteissa Etelä-Sudan tarvitsee enemmän kuin pitkään aikaan ulkoista tukea äärimmäisen köyhyyden torjumiseksi, paikallisten rakenteiden vahvistamiseksi ja rauhan tuomien hyötyjen tarjoamiseksi väestölle mahdollisimman nopeasti.

On toki todennäköistä, että Etelä-Sudan hakee Cotonoun sopimukseen liittymistä, mutta sittenkin kymmenes Euroopan kehitysrahasto tulee sen ulottuville vasta jonkin aikaa sopimukseen liittymisen jälkeen. Kansanäänestystä saattaa siis seurata rahoitusvaje hetkellä, jolloin Etelä-Sudan on hyvin haavoittuvainen ja suuressa vaarassa romahtaa. Tämä on ilman muuta syytä estää, sillä siitä seuraisi humanitaarinen katastrofi. Tästä syystä meidän olisi tehtävä kaikkemme auttaaksemme sudanilaisia pääsemään tämän kriittisen vaiheen yli ja estääksemme veristen yhteenottojen uusiutuminen.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, pohjoisen armeija pakotti Abyeista ulos 15 000 Etelä-Sudanin kannattajaa, minkä jälkeen se haluaakin ykskaks järjestää kaupungissa pikavauhtia kansanäänestyksen armeijan valvovan silmän alla, kun aiemmin se ei ollut päässyt etelän kanssa sopimukseen edes siitä, kenellä on äänioikeus. Tämä on todella pöyristyttävä hanke.

Näkemyserot omistussuhteista ja omistajuudesta eivät olleet ainoa seikka, jotka tekivät Abyeista vuosikymmeniä kestäneen sisällissodan kiistakapulan. Kiistoja aiheuttivat myös uskonnolliset erot. Pohjoissudanilaiset ovat muslimeita, kun eteläsudanilaiset taas ovat kristittyjä tai luonnonuskontojen harjoittajia. Heidän istutettiin samaan veneeseen, kun entiset siirtomaavallat piirsivät umpimähkäisesti uusien valtioiden rajoja. Tätä ei pidä unohtaa tarkasteltaessa viimeaikaisia väkivaltaisuuksia.

Kansanäänestyksen järjestäminen ei olisi ollut mahdollista niin kauan kun Abyein äänestäjien asema oli ratkaisematta. Meidän ei pidä myöskään unohtaa muita yhtä kiistanalaisia alueita: Sinisen Niilin aluetta tai Etelä-Kordofan aluetta ja Nuba-vuoria. Se olisi mielestäni suurta välinpitämättömyyttä, eikä sellaista pidä sallia.

Boris Zala (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, en ole koskaan luottanut presidentti Bashiriin enkä luota häneen edelleenkään. Voittekin arvata, että suhtaudun hyvin epäilevästi Sudanin myönteiseen kehitykseen. Olen varma siitä, että presidentti Bashir pyrkii sotilaallista voimaa käyttäen toimimaan Etelä-Sudania vastaan miehittämällä joko osia sen alueesta tai merkittäviä kaupunkeja tai raaka-aineiden lähteitä.

Tästä näkökulmasta tarkasteltuna olisi toisaalta hyvin mielenkiintoista tietää, mitä ehkäiseviä toimenpiteitä tai askeleita korkean edustajan toimisto on valmistellut tämän välttämiseksi, mahdollisesti yhteistyössä YK:n tai Afrikan unionin kanssa. Olisi tietenkin hyvin mielenkiintoista myös tietää, miten toimisto menettelisi, jos näin todella tapahtuisi, mikäli Pohjois-Sudan ei noudattaisi allekirjoitettua rauhansopimusta, kuten epäilen.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Arvoisa puhemies, Etelä-Sudan on maa, joka on äänestänyt itsenäisyyden puolesta, ja siitä tulee YK:n uusi jäsen. Se on maa, joka on äänestänyt itsenäisyyden puolesta, mutta joka on riippuvainen muista lähes joka suhteessa. Se on riippuvainen pohjoisesta naapuristaan ja se on riippuvainen avusta tuli se sitten Euroopalta tai naapurimailta. Se on maa, jossa miehet eivät ole oppineet tekemään työtä. Miehet odottavat merkkiä sodan alkamisesta käydäkseen aseisiin ja alkaakseen tappaa toisiaan. Se on maa, jossa vain naiset ja lapset tekevät työtä, jossa lapset eivät käy koulua eivätkä siis saa opetusta. Se on maa, jossa ei ole työntekijöitä, ei opettajia eikä lääkäreitä. Se on maa, jossa kaikki on rakennettava tyhjästä. Siksi kunnollisen poliittisen järjestelmän rakentaminen ja maan nostaminen jaloilleen tulee olemaan hyvin vaikeaa ja haastavaa. Se on vaikea tehtävä, ei ainoastaan Euroopalle, vaan myös YK:lle.

Andris Piebalgs, *komission jäsen, komission varapuheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin olen hyvin kiitollinen vahvasta tuesta, jonka annoitte esitellylle strategialle. Käyn lyhyesti läpi joitain keskustelun aikana esiin nousseita asioita.

Pohjois- ja Etelä-Sudanin asukkaat ovat ilman muuta maidensa isäntiä. Me tuemme tätä prosessia, mutta kansanäänestys on kiistaton vedenjakaja: se on luonut täysin uuden laadullisen tilanteen. Tämä tilanne poikkeaa aiemmasta. Väkivaltaa ja vaikeuksia on yhä, mutta tilanne on toinen. Nyt me näemme valoa tunnelin päässä. Tästä syystä pidän tätä suurena voittona meille, sillä me tuimme prosessia poliittisesti sekä omien toimien kautta että taloudellisesti. Tämä on siis täysin uusi tilanne.

Me emme missään vaiheessa tehneet kompromisseja ihmisoikeuksien tai kansainväliseen rikostuomioistuimeen kuuluvien asioiden suhteen. Kantamme ihmisoikeuksien ja kansainvälisen rikostuomioistuimen suhteen on erittäin selvä. Kun ihmisoikeusloukkauksia ilmenee, korkea edustaja esittää hyvin painokkaan ja selväsanaisen julkilausuman ja ryhtyy

painostamaan viranomaisia. On sanottu, että välittömiä vaikutuksia ei ole, mutta muutoksia tehdään kaiken aikaa. Tämä ei ole helppo prosessi, mutta me emme anna periksi.

Abyein tilanne on vaikea, mutta myös sen osalta Euroopan unionin kanta on selvä: me tuomitsemme miehityksen ehdottomasti ja kehotamme etsimään tilanteeseen viipymättä ratkaisua. Tilanteesta päättää periaatteessa YK:n turvallisuusneuvosto. Se päättää, onko uutta operaatiota tarpeen järjestää. Jos YK:n turvallisuusneuvosto antaa asiasta päätöslauselman, me tuemme sitä ilman muuta.

Meidän on kuitenkin pidettävä mielessä vahva poliittinen kantamme ja julkilausumamme sekä tukemme siviilioperaatioille. Kuten totesin jo Etelä-Sudanille, meidän ei pidä olettaa, että kaikki ongelmat ratkeavat 9. heinäkuuta mennessä. Itsenäisyys julistetaan, keskustelut jatkuvat, ja tärkeintä on, että Thabo Mbekin johtamalla Afrikan unionin täytäntöönpanoryhmällä on molempien osapuolten – sekä pohjoisen että etelän – tuki. Me seisomme ehdottomasti Mbekin täytäntöönpanoryhmän takana. Meillä on siis todellakin aihetta uskoa, että kaikkiin vaikeisiin kysymyksiin löytyy ratkaisu.

Velkaongelmaan haetaan parhaillaan ratkaisua voimakkaasti velkaantuneita köyhiä maita koskevan aloitteen puitteissa. Tämä vie aikaa eikä Abyein kysymys ole ainakaan helpottanut tilannetta. Sitä ei ole kuitenkaan unohdettu.

Kiina on turvallisuusneuvoston täysimääräinen jäsen ja se voisi helpottaa huomattavasti ratkaisujen etsimistä Sudanissa, siltä osin kuin he haluavat osallistua tähän. Tässä vaiheessa en voi väittää, että kiinalaisten kanssa olisi ollut paljon yhteistyötä. He ovat keskittyneet öljyyn ja Pohjois-Sudaniin, mutta se, että laajempi kansainvälinen yhteisö pyrkii etsimään ratkaisuja Sudanin ongelmiin, on tietenkin suureksi avuksi.

Lopuksi haluan sanoa olevani hyvin kiitollinen kiinnostuksestanne Sudanin tilanteeseen. Sudan on toisaalta hyvin kaukana, mutta toisaalta hyvin lähellä. Kun tilanteen kärjistyvät, kun ihmisiä kuolee Afrikassa, Euroopan unioni ei voi sulkea silmiään väittäen, että ”se on liian kaukana”. Teidän kiinnostuksenne näihin ongelmiin kannustaa sekä korkeaa edustajaa että itseäni ponnistelemaan, jotta ihmiset voisivat rakentaa elämänsä rauhan olosuhteissa.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 9. kesäkuuta klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Fiorello Provera (EFD), kirjallinen. – (IT) Sudan on Saharan eteläpuolisen Afrikan suurin valtio ja risteys, jossa arabialainen ja afrikkalainen maailma kohtaavat. Sudan on myös monien erilaisten etnisten ryhmien muodostama mosaiikki. Sudanissa on koettu lukuisia konflikteja sen jälkeen, kun maa itsenäistyi Yhdistyneen kuningaskunnan vallasta vuonna 1956. Naivashan sopimuksen ja kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen (2005) allekirjoittaminen päätti virallisesti 20 vuotta jatkuneet välienselvittelyt pohjoisen ja etelän välillä. Tammikuussa 2011 rauhansopimuksen mukaisesti järjestetty kansanäänestys oli viimeinen askel kohti Etelä-Sudanin itsenäistymistä maan pohjoisosasta. Nykyinen siirtymävaihe on äärimmäisen räjähdysherkkä, ja meidän on säilytettävä pohjois- ja eteläosaan tasapuoliset suhteet huomioiden erityisesti etelän tarpeet instituutioiden rakentamisessa ja hallinnon järjestämisessä. Etelä-Sudanille myönnettävää EU:n apua mitattaessa on huomioitava tämän uuden maan todellinen kyky ottaa apua vastaan. Meidän on varmistettava, että Juballe myönnettävät varat eivät päädy sopimattomiin käyttökohteisiin ja, mikä tärkeintä, että niillä ei lisätä jo nyt laajalle levinnyttä korrumpiota.

Euroopan pitäisi myös sitoutua aiempaa enemmän maan pohjoisosan kristittyjen vähemmistöjen suojelemiseen, sillä heihin kohdistuva vaino ja syrjintä lisääntyy yhä enemmän.

15. Schengenin säännösten määräysten soveltaminen Bulgariassa ja Romaniassa (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Carlos Coelhon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Schengenin säännösten määräysten täysimääräisestä soveltamisesta Bulgarian tasavallassa ja Romaniassa (1412/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE) (A7-0185/2011).

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Györi, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, esitän lyhyesti kuusi näkökohtaa. Ensimmäisenä on Schengenin säännösten tiukentaminen. Ihmisten vapaa liikkuvuus on yksi EU:n hienoimmista saavutuksista, ja Schengen on yksi unionin tärkeimmistä peruspilareista. Tästä syystä me kuulumme niihin, jotka uskovat, että Schengenin säännöstöä ei pidä heikentää, vaan pikemminkin se tulee säilyttää ja sitä pitää vahvistaa. Yhdyn näkemyksiin, joita komission jäsen Malmström esitti tästä asiasta vähän aikaa sitten.

Viiden alkuperäisen jäsenvaltion joukko on kasvanut 25:een, joista 22 on unionin jäsenvaltioita ja 3 sen ulkopuolisia valtioita. Vapaa liikkuvuus on siis todellisuutta alueella, joka kattaa lähes 43 000 kilometriä ulkoisia merirajoja ja yli 7 700 kilometriä maarajoja, 25 valtiota ja 400 miljoonaa ihmistä.

Toisena asiana on keskinäinen luottamus. Valvonnan poistaminen sisärajoilta edellyttää jäsenvaltioiden välistä suurta keskinäistä luottamusta. Tiedonvaihdon on sujuttava nopeasti ja tarkoituksenmukaisesti Schengenin tietojärjestelmän (SIS) kautta, poliisiyhteistyön on oltava toimivaa ja ulkorajoilla on suoritettava tehokasta valvontaa. Schengen-alueen turvallisuus riippuu siitä, miten kurinalaisesti ja tehokkaasti kukin jäsenvaltio valvoo EU:n ulkorajoja. Jos näin ei toimita, Schengen-alueen turvallisuutta ja Euroopan unionin uskottavuus murenee ja keskinäinen luottamuksemme tuhoutuu.

Kolmas asia on sääntöjen yhdenmukaisuus. Meillä on oltava luottamusta myös menettelytapoihin, joiden on oltava selkeitä ja oikeudenmukaisia. Ehdokasmaiden on kyettävä panemaan Schengenin kriteerit täytäntöön tehokkaasti ja asianmukaisesti. Kriteereiden on oltava samat kuin aiemmillä ehdokasmailla, ei enempää, ei vähempää.

Neljäntenä on avoimuus. Meidän on lisättävä avoimuutta sekä vapauden että turvallisuuden tähden. On valitettavaa, että neuvosto ei ole taaskaan toiminut parlamentin suhteen niin kuin sen olisi pitänyt, vaan se on kieltänyt parlamentin jäseniltä mahdollisuuden tutustua arviointikertomuksiin. Ongelma ratkesi vasta Romanian ja Bulgarian suurlähettiläiden utteruuden ansiosta. He pyysivät tekemään kertomukset julkisiksi ja toimittamaan ne parlamentille, joten parlamentin jäsenet ovat voineet tutustua arviointien, suositusten ja loppupäätelmien sisältöön. Neuvosto on valitettavasti laiminlyönyt parlamenttia jälleen kerran. Juuri tätä avoimuutta tarvitaan esiin tuotujen ongelmien ratkaisemisessa. Vaikka ne eivät olekaan este Romanian ja Bulgarian täysimääräiselle liittymiselle Schengen-alueeseen, arviointikomitean pitäisi valvoa niitä varmistaakseen, että suosituksia on noudatettu, muiden käynnissä olevien muutosten ohella. Parlamentti vaatii näitä tietoja käyttöönsä.

Viides asia on EU:n kansalaisuus. EU:n kansalaisuutta ylistetään jäsenten puheenvuoroissa yhtä mittaa. Liittyttyään EU:hun vuonna 2007 Bulgaria ja Romania ovat odottaneet oikeutetusti, että niiden kansalaisista tulisi täysimääräisiä EU:n kansalaisia ja että nämä voisivat nauttia samoista eduista kun muut EU:n kansalaiset, esimerkiksi vapaasta liikkuvuudesta Schengen-alueella. Schengen-aluetta laajentamalla me vahvistamme Euroopan unionin kansalaisuutta.

Kuudes ja viimeinen asia on se, että nämä maat ovat tehneet paljon töitä. Molempia on todellakin syytä onnitella niiden työstä kaikkien Schengenin vaatimusten täyttämiseksi. Tämä käy selvästi ilmi arviointikertomuksista ja arvioinnin tehneiden asiantuntijaryhmien myöhemmistä havainnoista. Se kävi selväksi myös valtuuskuntamme vieraillessa Bulgariassa ja Romaniassa, ja tästä haluan kiittää romanialaisista Euroopan parlamentin jäsenistä jäsen Marinescua, jäsen Enciuta ja jäsen Weberiä sekä bulgarialaisista jäsenistä jäsen Kovatchevia ja jäsen Nedelchevaa. Näin ollen me voimme toivottaa Bulgarian ja Romanian tervetulleiksi Schengen-alueelle, ja toivon, että myös neuvosto taipuu samalle kannalle heti saatuaan meidän myönteisen lausuntomme.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Enikő Győri, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erityisen iloinen, että minulla on tilaisuus osallistua neuvoston puolesta keskusteluun Schengen-alueen laajentamisesta Bulgariaan ja Romaniaan.

Tämä on ollut Unkarin keskeinen tavoite puheenjohtajuuskautemme alusta lähtien. Olen siis erittäin ilahtunut siitä, että Bulgaria ja Romania ovat molemmat nyt saaneet myönteisen arvion niiden teknisistä valmiuksista soveltaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti. Iloksemme myös Euroopan parlamentin arvioinnissa on päädytty samansuuntaisiin tuloksiin. Haluan onnitella erityisesti esittelijää, Carlos Coelhoa, hänen ammattimaisesta ja henkilökohtaisesta omistautumisestaan.

Poikkean hetkeksi protokollasta muistuttaakseni mieliin Schengenin aiempia vaiheita. Kun Unkarin ja muiden uusien Keski-Euroopan jäsenvaltioiden liittyminen Schengen-alueeseen vaikeutui Schengenin tietojärjestelmän, SIS II:n, kehittämiseen liittyvien teknisten vaikeuksien vuoksi, tuolloinen puheenjohtajavaltio Portugali auttoi meitä laatimalla runsaskätisen ja kekseliään ratkaisun.

Haluan kiittää oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajaa, López Aguilaria, ja valiokunnan kaikkia jäseniä heidän omistautumisestaan tähän asiaan. Unkari on tehnyt puheenjohtajuuskautellaan huomattavia ponnistuksia viedäkseen tätä asiaa eteenpäin. Puheenjohtajavaltio havaitsi jo varhain, että useat jäsenvaltiot suhtautuivat prosessiin suurin varauksin ja että näihin varauksiin oli tarpeen vastata.

Näin ollen puheenjohtajavaltio nosti Bulgarian ja Romanian Schengeniin liittymisen tämänhetkisen tilanteen oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 24.–25. helmikuuta pidetyn kokouksen asialistalle. Tuolloin neuvosto tuki puheenjohtajavaltion päätelmiä tapahtuneesta kehityksestä ja yhteistyön jatkamisesta kaikkien jäsenvaltioiden kanssa kaikkien kannalta hyväksyttävän ratkaisun löytämiseksi.

Sekä Bulgaria että Romania ovat toteuttaneet merkittäviä toimia nostaakseen politiikkansa ja käytäntönsä Schengenin tasolle. Toimenpiteitä on toteutettu muun muassa tietosuojan, poliisiyhteistyön, ulkoisten ilma-, vesi- ja maarajojen valvonnan, viisumien myöntämisen

sekä SIS- ja SIRENE-toimintojen täytäntöönpanon alalla. Romanian ja Bulgarian Schengen-arviointi tehtiin kaikkien lukujen osalta tällä välin; se valmistui maaliskuussa ja sen lopputulos on myönteinen. Toimivaltainen neuvoston työryhmän hyväksytyt asianmukaiset kertomukset puheenjohtajavaltio toimitti 9. kesäkuuta järjestettävän oikeus- ja sisäasioiden neuvoston käsittelyyn päätelmäluonnokset arviointiprosessin valmistumisesta.

Tiedän, että tämä on hyvä uutinen useimmille Euroopan parlamentin jäsenille, eikä vähiten bulgarialaisille ja romanialaisille jäsenille. Se tulee olemaan tärkeä askel näiden maiden tiellä kohti täysimääräistä Schengenin jäsenyyttä. Neuvosto aikoo myös jatkossa seurata kehitystä kaikilla osa-alueilla, sillä asianmukaista seurantaa on tarpeen harjoittaa kaikissa Schengen-maissa. Tämän suhteen voin vakuuttaa teille, hyvät parlamentin jäsenet, että sekä Bulgaria että Romania tulevat myös jatkossa raportoimaan säännöllisesti toimista, joita ne toteuttavat jäljellä olevien puutteiden korjaamiseksi. Ne pyrkivät erityisesti kehittämään edelleen rajavalvontaansa sekä parantamaan rajatylittävää poliisiyhteistyötä ja viisumien myöntämisyjärjestelmiään.

Sen jälkeen kun Euroopan parlamentti on hyväksynyt jäsen Coelhon laatiman mietinnön ja neuvosto on hyväksynyt puheenjohtajavaltion laatimat päätelmät, jäljellä on enää viimeinen vaihe: neuvoston päätöksen hyväksyminen, joka vaatii yksimielisyyttä, kuten me kaikki tiedämme. Haluan korostaa, että neuvosto voi palata tähän asiaan hyvin pian, mahdollisesti tämän vuoden syyskuussa, tarkastellakseen tapoja viedä prosessia eteenpäin.

Esittelijän laatimassa mietinnössä käsitellään lyhyesti mahdollisuutta tutustua luottamuksellisiin asiakirjoihin, kuten esittelijä viittasi myös avauspuheenvuorossaan; tämä oli tärkeä kysymys tätä asiaa käsiteltäessä. Parlamentin mahdollisuus tutustua luottamuksellisiin asiakirjoihin kuuluu niihin neuvoston ja parlamentin välisiin ratkaisemattomiin kysymyksiin, joita Unkari pyrkii puheenjohtajuuskautellaan ratkaisemaan. Me olemme päässeet yksimielisyyteen tulevasta suunnasta parlamentin valtuuskuntien kanssa, mutta löydetyn ratkaisun täytäntöönpano vaatii vielä jonkin verran aikaa.

Unkari kuitenkin pyrki jo aivan puheenjohtajuuskautensa alussa löytämään tähän ongelmaan välittömän ratkaisun, jotta Bulgarian ja Romanian liittyminen Schengen-alueeseen ei viivästyisi. Neuvosto antoikin puheenjohtajavaltion ehdotuksesta suostumuksensa sille, että parlamentti sai tutustua asiakirjoihin, jotka koskivat näiden kahden valtion liittymistä Schengen-alueeseen.

Kaiken kaikkiaan puheenjohtajavaltio Unkari on vakuuttunut, että Schengen-alueen laajentuminen Bulgariaan ja Romaniaan nyt, kun ne ovat täyttäneet kaikki tekniset ja juridiset vaatimukset, olisi hyväksi koko Schengen-alueen yhteistyölle ja Euroopalle kokonaisuutena. Sen ansiosta on mahdollista matkustaa Mustaltamereltä Atlantin valtamerelle ilman, että joutuu pysähtymään passin tai henkilöllisyystodistuksen tarkastukseen. Me kaikki tiedämme, että ihmisten vapaa liikkuvuus kuuluu Euroopan unionin perusominaisuuksiin. Se on asia, jolla on todellista käytännön merkitystä kansalaisille, ja arvokas asia, joka meidän on pyrittävä turvaamaan.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Schengen-alue on todellakin upea saavutus. Se on konkreettisimpia lahjoja, joita unionin toimielimet ovat antaneen unionin kansalaisille. Kuten puheenjohtaja totesi, unionin sisällä voi ajaa Suomesta Portugaliin pysähtymättä ainuttakaan kertaa rajatarkastukseen. Meidän on turvattava Schengen-alue, ja viimeaikaiset keskustelut rajojen palauttamisesta on unohdettava. Me

olemme jo useaan otteeseen keskustelleet Schengenin vahvistamisesta, emme sen heikentämisestä. Tässä asiassa tarvitaan enemmän Eurooppaa, ei vähemmän. Me tarvitsemme parempaa arviointia, parempia välineitä sekä parempia suuntaviivoja ja suosituksia Schengenin säännösten tulkintaan. Tästä keskustellaan jäsenvaltioiden kanssa tämänviikkoisessa neuvoston kokouksessa, mutta myös myöhemmin kesäkuun lopussa pidettävässä Eurooppa-neuvostossa.

Haluan onnitella Romaniaa ja Bulgariaa niiden tekemistä huomattavista ponnistuksista. Olen nähnyt omin silmin, että ne ovat tehneet ankarasti töitä. Yksi mattimyöhaisten eduista on se, että ne voivat hyötyä viimeisimmästä teknologiasta. Olen todella vaikuttunut teknologiasta ja työstä, jota Romaniassa ja Bulgariassa on saatu aikaan, ja haluan onnitella molempia valtiota niiden paneutumisesta. Lopputuloksena molemmat maat täyttävät nyt Schengenin tekniset vaatimukset ja ne ovat sitoutuneita ja ansaitsevat Euroopan unionin luottamuksen. Komissio on tyytyväinen tähän mietintöön Romanian ja Bulgarian tekemästä työstä, ja haluan samalla kiittää jäsen Coelhoa ja varjoesittelijöitä tästä mietinnöstä ja lähestymistavasta.

Komissio on aina katsonut, että yhteistyö- ja seurantamekanismin ja Schengeniin liittymisen välillä ei ole suoraa yhteyttä. Me kaikki tiedämme kuitenkin, että Schengeniin liittymisen perustuu myös luottamukseen, ja luottamuksesta – tai sen puutteesta – on keskusteltu hyvin paljon viime viikkoina. Päätös sisärajarakastusten poistamisesta Romanian ja Bulgarian rajalla ei saa perustua vain tekniseen arviointiin, vaan myös tähän luottamukseen. Valitettavasti tällä hetkellä tätä luottamusta ei ole. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, pyrkiä löytämään tähän ongelmaan jäsenvaltioiden kanssa nopea ratkaisu, jotta rajat voitaisiin poistaa mahdollisimman nopeasti.

Tämän on oltava ensisijainen tavoitteemme. Neuvostolla on tässä asiassa sananvalta ja sen on laadittava rajatarkastuksille selkeät puitteet ja selkeä aikataulu, jotta Romania ja Bulgaria tietävät, miten tässä asiassa edetään. Ne ovat osoittaneet olevansa valmiita liittymään ja että ne ovat tehneet tarvittavat parannukset. Toivon, että eteenpäin päästään mahdollisimman pian ja että neuvosto tekee päätöksensä.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *PPE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan onnitella jäsen Coelhoa, sillä hän on aina tehnyt hyvin perusteellista työtä. Meidän on autettava Bulgariaa ja Romaniaa. Minä luotan Bulgariaan ja Romaniaan. Ne ovat tehneet paljon hyvää työtä ja ne ansaitsevat sen, mihin heillä on oikeus – tämä ei ole mikään lahja.

Neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen Malmström ovat molemmat todenneet, että nämä maat ovat täyttäneet tekniset ja juridiset vaatimukset, ja yhdyn heidän sanoihinsa. Mielestäni ainoat kriteerit, joita meidän tulee tarkastella, ovat tekniset ja juridiset vaatimukset.

Näitä kriteereitä on viisi. Bulgaria ja Romania ovat täyttäneet seuraavat kriteerit: ne ovat täyttäneet tietosuojavaatimukset, Schengenin tietojärjestelmää (SIS) koskevat vaatimukset, poliisiyhteistyötä koskevat vaatimukset, viisumien myöntämistä koskevat vaatimukset ja vaatimukset, jotka koskevat valvontaa ulkoisilla ilma-, meri- ja maarajoilla. Tarkkaan ottaen ne noudattavat myös SIS-järjestelmää ja SIRENE-järjestelmää.

Kaiken tämän huomioon ottaen Euroopan parlamentin pitäisi välittää kiistattoman selvä viesti neuvostolle ja erityisesti viiden jäsenvaltion pysyville edustustoille; en mainitse näitä valtioita tässä, mutta ne ovat meidän kaikkien mielissä nyt.

Hyvät parlamentin jäsenet, uskon vakaasti, että Romanian ja Bulgarian liittäminen Schengen-alueeseen, jolla asuu nykyään yli 400 miljoonaa ihmistä, ei suinkaan ole meiltä pois, vaan se auttaa meitä rakentamaan entistä vahvempaa Eurooppaa. Lisäksi meidän ei pidä sortua kaksoisstandardeihin. Meidän ei pidä myöskään asettaa Romanian ja Bulgarian liittymiselle edellytyksiä, joita emme ole asettaneet muille jäsenvaltioille.

Lopuksi haluan vielä sanoa, että toivon kiihkeästi Euroopan parlamentin välittävän neuvostolle vahvan, enemmistön tukeman viestin.

Onnitteluni vielä kerran, jäsen Coelho, ja onnitteluni Romanian ja Bulgarialle.

Ioan Enciu, *S&D-ryhmän puolesta.* – (RO) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Coelhoa siitä työstä, antaumuksesta ja asiantuntemuksesta, jotka hän on uhrannut tälle mietinnölle. Haluan kiittää myös puheenjohtajavaltio Unkaria ja komission jäsen Malmströmiä heidän tälle mietinnölle antamastaan tuesta.

Keskustelu Romanian ja Bulgarian Schengen-alueeseen liittymisestä on kaapattu niin suurelta osin poliittisiin tarkoituksiin, että olemme melkein unohtaneet, mistä olemme todella keskustelemassa. Haluan muistuttaa, että keskustelemme todellisuudessa hyvin selkeistä ja tarkkaan määritetyistä kriteereistä, jotka jokaisen ehdokasmaan on täytettävä päästäkseen Schengen-alueen jäseneksi.

Ei ole mitään moraalista tai juridista perustetta muuttaa liittymistä koskevia sääntöjä tässä vaiheessa. Sääntöjä voidaan tarkistaa samalla kun kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettava Schengenin uusi arviointijärjestelmä hyväksytään ilman, että sorrutaan kaksoisstandardeihin.

Meidän on aika olla rehellisiä ja myöntää, että Romaniaa ja Bulgariaa pidetään syyllisinä kaikkiin EU:n tason harmeihin ja joissain jäsenvaltioissa myös kansallisiin ongelmiin. Tätä ei voida missään tapauksessa hyväksyä. Ei ole Romanian ja Bulgarian syytä, että Euroopan unioni ja jotkin jäsenvaltiot ovat kykenemättömiä hallitsemaan maahanmuuttoa ja rajojaan. Ei ole myöskään Romanian ja Bulgarian syytä, että jotkin hallitukset ovat ajautuneet ääriliikkeiden ja populismin tielle, että nämä panevat täytäntöön siirtolaisvastaisia politiikkoja ja pitävät unionin kansalaisten – erityisesti romanikansalaisten – liikkuvuutta rikoksena.

Kaiken lisäksi Romanian ja Bulgarian kansalaiset joutuvat kärsimään siitä, että kansallisilla viranomaisilla on huonot henkilökohtaiset suhteet tiettyihin vaikutusvaltaisiin johtajiin. EU:n toimielinten on toimittava järjen äänenä ja torjuttava tätä levottomuutta, jota jotkut yrittävät lietsoa. Euroopan parlamentin ja neuvoston on noudatettava unionin lainsäädäntöä, ja komission on tarkkailtava sitä perussopimusten valvojana.

Renate Weber, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (RO) Arvoisa puhemies, me keskustelemme tänään asiasta, joka on nostanut viime kuukausina asialistalle useita periaatekysymyksiä. Haluan kiittää esittelijää, Carlos Coelhoa, sitä äärimmäisen ammattimaisesta tavasta, jolla hän on hoitanut tehtävänsä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa varmistaakseen, että näitä periaatteita kunnioitetaan. Minulle on ollut ilo työskennellä jäsen Coelhoon kanssa; hänen rakentava suhtautumistapansa on jättänyt jälkensä koko asian käsittelyyn.

Toisaalta kyseessä on periaatekysymys, kun me tarkastelemme, pitäisikö Schengen-alueen jäseniksi hyväksyä kaksi EU:n jäsenvaltiota, jotka täyttävät liittymiskriteerit. Sääntöjen mukaan ne pitäisi ilman muuta hyväksyä. Molempien maiden tekniset liittymisvalmiudet

on arvioitu ja kummassakin arvioinnissa tultiin täysin myönteiseen lopputulokseen. Esittelijämme on mennyt vielä pidemmälle ja järjestänyt omasta aloitteestaan työvierailuja näihin maihin myös varjoesittelijöiden kanssa nähdäkseen, miltä komentokeskukset ja jotkin rajapisteet vaikuttavat teknisesti.

Toinen esiin noussut periaatekysymys koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston välisiä suhteita ja erityisesti parlamentin jäsenten mahdollisuutta tutustua asiakirjoihin, joiden perusteella heidän on äänestettävä. Neuvosto katsoi, että vain osalla parlamentin jäsenistä pitäisi olla mahdollisuus tutustua asiakirjoihin ja äänestää täysin tietoisena asiasta ja muiden jäsenten pitäisi nostaa kätensä vain jäljitellen ensin mainittuja; kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta kritisoi tätä näkemystä jyrkästi. Olen ilahtunut, että meidän näkemyksemme meni lopulta läpi.

Toimielinten välisen yhteistyön on oltava oikeudenmukaista, loogista ja demokraattista. Toivon, että huomina äänestystulos antaa parlamentin jäsenille selkeän ja myönteisen viestin Romanian ja Bulgarian liittymisestä Schengen-alueeseen.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa komission jäsenelle, että unionin kansalaiset ovat menettämässä luottamuksensa ja uskonsa yhä useampiin unionin ohjelmiin. Meidän ei pidä puskea eteenpäin sellaisella nopeudella, johon emme ole valmiita. Tämä on monien jäsenvaltioiden tuntemus Schengen-alueen suhteen. Meidän ei pidä kiirehtiä alueen laajentamiseen ennen kuin kaikki osapuolet ovat täysin ja riittävästi valmiita ja valmistautuneita.

Haluan korostaa, että tätä keskustelua ei pidä tietenkään käyttää tekosyynä Bulgarian tai Romanian arvostelulle. Me tiedämme, että ne molemmat ovat tehneet paljon töitä täyttääkseen komission asettamat tekniset vaatimukset. Vaikka me emme olisikaan täysin yksimielisiä siitä, ovatko vaatimukset täyttyneet, on selvää, että edistystä on tapahtunut paljon. Tämä on kuitenkin tilaisuus keskustella uskon palauttamisesta Schengen-järjestelmään ja itsensä Euroopan unionin arvokkuuteen. Tämä on myös tilaisuus parantaa täysin vanhentunutta ja tehotonta arviointijärjestelmää.

Meillä on nykyisin käytössämme järjestelmä, joka ei pysty vastaamaan Euroopan nykyisiin tai tuleviin haasteisiin eikä jäsenvaltioiden poliittisiin näkemyksiin. On tullut aika asettaa kriteerit, jotka eivät koske ainoastaan Schengen-järjestelmän teknisiä näkökohtia, vaan joiden avulla voidaan arvioida myös järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption vaikutusta myös vanhoja Schengen-jäsenvaltioita arvioitaessa. Haluaisin Europolin ja Eurojustin osallistuvan näihin arviointeihin. Tällainen uusi arviointijärjestelmä voisi ehkä auttaa ehkäisemään nykyistä järjestelmää koskevia mielipide-eroja ja luottamuksen puutetta, jotka ovat tällä hetkellä havaittavissa paitsi Euroopan parlamentissa, myös ympäri Eurooppaa.

Tatjana Ždanoka, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kyse on siitä, sallimmeko Bulgarian ja Romanian liittyä Schengen-alueeseen. Olen itse kotoisin uudesta jäsenvaltiosta ja muistan, kuinka kiihkeästi maani halusi liittyä Schengeniin. Tästä syystä suhtaudun erittäin myönteisesti Bulgarian ja Romanian liittymiseen.

Schengen-valmiudessa oli joitain puutteita, mutta ongelmat on nyt ratkaistu. Bulgaria ja Romania ovat täysin valmiita liittymään vapaan liikkuvuuden alueeseen vuoden 2011 aikana. Ymmärrän huolen korruptiosta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta. Sen vuoksi yhteistyö- ja seurantamekanismin puitteissa tehtävää yhteistyötä pitäisi jatkaa. Me emme voi kuitenkaan keksiä uusia kriteerejä Schengen-alueeseen liittymiselle emmekä me voi

kieltää sitä tosiasiaa, että ehdokasmaa voi liittyä alueeseen heti kun voimassa olevat kriteerit täyttyvät.

Parlamentin keskusteluissa on tullut esiin, että kaksoisstandardeihin ei pidä sortua arvioitaessa Schengen-säännöstön täytäntöönpanoa nykyisissä ja tulevaisissa Schengenin jäsenvaltioissa. Näin ollen arviointia koskeva tiedosto on ratkaisevan tärkeä. Mielestämme on järkyttävää, että useat jäsenvaltiot ovat ehdottaneet neuvostossa ehdotuksen oikeusperustan muuttamista, jotta parlamentti ei voisi osallistua päätöksentekomenettelyyn.

Toivon vilpittömästi, että esittelijämme, jäsen Coelho, voi puolustaa parlamentin valtaoikeuksia, kuten hän aina tekee hyvällä menestyksellä, siten, että hänellä on meidän täysi tukemme. Haluan kiittää jäsen Coelhoa hänen tekemästään työstä ja toivon hyvää yhteistyötä myös jatkossa.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, on aika liittää Bulgaria ja Romania Schengenin säännöstön täysimääräiseen täytäntöönpanoon. Ajatelkaapa! Sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistaminen ja vapaan liikkuvuuden alueen perustaminen kuuluvat Euroopan unionin tärkeimpiin saavutuksiin ja arvoihin. Tästä syystä pidän useiden jäsenvaltioiden – muiden muassa kotimaani Saksan – harjoittamaa jäädytystaktiikkaa täysin käsittämättömänä. Taktiikkaa on perusteltu pelolla hallitsemattomasta pakolaisvirrasta ja korruption lisääntymisestä. Esitetyt näkemykset huomioon ottaen en voi ymmärtää näitä perusteluita.

Bulgarian ja Romanian kanssa pelataan vaarallista peliä. Sen vuoksi myös me olemme tukeneet esittelijää, jäsen Coelhoa, alusta pitäen sen suhteen, että kaikkiin jäsenvaltioihin on sovellettava samoja vaatimuksia myös silloin, kun kyse on Schengen-alueesta.

Valiokunnan muiden jäsenten tavoin me emme voineet hyväksyä neuvoston mahdotonta käytöstä parlamenttia kohtaan emmekä sitä, että aluksi neuvosto yritti jopa estää meitä tutustumasta asiakirjoihin. Käsiteltävänä oleva mietintö on yleisesti ottaen myönteinen. Me odotamme, että Schengen-alueeseen liittyminen toteutuu ja että sitä ei tarvitse odottaa syyskuuhun asti.

Haluan lopuksi lainata Bukarestissa työskentelevää toimittajaa, Sabina Fatia. Hän totesi: ”Romanialaiset ovat innokkaita kansalaisia. Heille Länsi-Eurooppa on paikka, jonka tason he haluavat ehdottomasti saavuttaa. Jos Eurooppaa kääntää romanialaisille nyt selkänsä, monet heistä saattavat kääntyä euroskeptikoiksi.” Tätä me emme halua Romaniassa emmekä Bulgariassa.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaan neuvoston on tarkistettava arviointimenettelyjen mukaisesti, että vaaditut edellytykset Schengenin säännöstön soveltamiseksi ovat täyttyneet uusissa jäsenvaltioissa, ennen kuin neuvosto voi päättää tarkastusten poistamisesta näiden jäsenvaltioiden sisärajoilta.

Nyt meidän mielestämme on viipymättä asetettava sääntelyyn perustuvia ja operationaalisia ehtoja, jotka estäisivät ei-toivottuja, jäsenvaltioiden turvallisuuden mahdollisesti vaarantavia aineksia pääsemästä EU:hun huomaamatta Bulgarian ja Romanian kautta. Arviointimme mukaan tällaisia olosuhteita ei tällä hetkellä kuitenkaan ole olemassa.

Parlamentin käsiteltävinä olevat mietinnöt eivät ole rauhoittavia, sillä ilma-, maa- ja merirajoilla on yhä vakavia puutteita rajatarkastusten suorittamisesta lähtien. Ei ole yllätys,

että poliisivoimamme joutuvat päivittäin käsittelemään useita tapauksia, joissa laittomia maahanmuuttajia on tullut Bulgariasta tai Romaniasta.

Ehdotan, että jäädytämme Bulgarian ja Romanian Schengeniin liittymisen varotoimenpiteenä, ei vähiten sen oletettavasti valtavan paineen vuoksi, joka näiden maiden ulkorajoihin kohdistuu. Näistä maista on tulossa vuotavia seuloja Euroopan unionin järjestelmään, joka pyrkii ehkäisemään laitonta maahanmuuttoa.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, menen suoraan asiaan. Bulgaria ja Romania, Itä-Euroopan läpeensä korruptoituneet rikollisuuden pesät, eivät missään nimessä täytä Schengen-alueen liittymiskriteereitä. Toistan: eivät missään nimessä. Komission jäsen Malmström saa toki pohdiskella idealistisesti sitä, miten pyhä ja loukkaamaton Schengenin säännöstö on, ja parlamentin enemmistö voi kuivasti miettiä sitä, miten mahdolloman hienoa olisi, jos Bulgaria ja Romania liittyisivät Schengen-alueeseen, mutta se ei yksinkertaisesti ole realistista.

Se on naiivia, se on tosiasiasa täysin lapsellista. Tosiasiat eivät vain tue tätä ajatusta. Bulgaria ja Romania ovat itse osoittaneet jo kauan sitten, että ne eivät ole kelvollisia liittymään Schengen-alueeseen tässä vaiheessa. Transparency International -järjestön korruptiota koskevan luettelon mukaan korruptio on arkipäivää molemmissa maissa. Luotettavuuden suhteen Bulgaria on saanut vain 3,6 pistettä asteikolla 1–10 ja Romania 3,7 pistettä. Koulutodistuksessa tällaiset arvosanat vastaisivat hylättyä, selkeästi hylättyä. Ja kuitenkin meidän pitäisi laskea nämä maat Schengen-alueelle? Meidän ei missään tapauksessa pidä hyväksyä niitä – ei koskaan!

Tosiasiat eivät tue tätäkään ajatusta. Tämän vuoden tammikuussa muutama kymmenen bulgarialaista tulliviranomaista pidätettiin korruption vuoksi. Tämän vuoden helmikuussa lähes 200 romanialaista tulliviranomaista pidätettiin, myös korruption vuoksi. Myös ihmiskaupan levinneisyyden suhteen molempien maiden tilanne on huolestuttava. Viime vuonna yksistään Alankomaissa löydettiin kymmeniä bulgarialaisen ja romanialaisen ihmiskaupan uhria. Ja kuitenkin meidän pitäisi laskea nämä maat Schengen-alueelle? Se olisi skandaali ja se olisi täysin vastuutonta.

Jokaisella on toki lupa toivoa jonkin haaveen toteutuvan – vaikka kuinka kiihkeästi –, mutta tosiasiat on kuitenkin hyväksyttävä. Avatkaa silmänne! Bulgaria ja Romania eivät ole missään tapauksessa valmiita Schengen-alueen jäsenyyteen. Ne eivät ole valmiita nyt, eivätkä ne tule koskaan olemaankaan.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Coelhoa objektiivisesta ja oikeudenmukaisesta arviosta, jonka hän on laatinut Bulgarian ja Romanian toimista. Haluan myös kiittää neuvoston puheenjohtajaa ja komissiota heidän tuestaan tälle mietinnölle.

Bulgarian ja Romanian arviointi- ja liittymisprosessi on vietävä loppuun noudattaen niitä samoja kriteereitä, joita noudatettiin jo prosessin alussa. Jo vuonna 2007 todettiin, että kun tekniset kriteerit olisivat täyttyneet, Bulgaria ja Romania voisivat liittyä Schengen-alueeseen vuonna 2011. Kriteerit on jo saavutettu. Myös neuvoston asiantuntijat ovat päätyneet arvioinneissaan samaan lopputulokseen: Bulgaria ja Romania täyttävät jäsenyysvaatimukset.

Kaikki viime aikoina kuullut vastalauseet liittyvät joidenkin jäsenvaltioiden ulkopoliittisiin keskusteluihin. Sen sijaan, että keskitymme tarkastelemaan asioita vain lyhyellä aikavälillä, meidän on ryhdyttävä toimiin, joilla voimme kehittää suojaamme ulkorajoilla, laatia ja

noudattaa takaisinottosopimuksia eteläisten ja itäisten naapurimaiden kanssa sekä lisätä yhteisvastuuta niiden jäsenvaltioiden kanssa, joihin Etelä-Euroopan suurin maahanmuuttopaine kohdistuu.

Tämä on erityisen tärkeää hetkellä, jolloin eurooppalaisten turvallisuutta ja sosiaalisia etuja uhkaava laitton maahanmuutto aiheuttaa sisäisiä haasteita ja pelkoa kansalaisten keskuudessa. Me tarvitsemme tehokkaita ja toimivia suunnitelmia vastataksemme kriiseihin, joita Italiassa ja Maltalla koettiin. Me emme voi sallia kaksoisstandardeja. Jos me aiomme käsitellä ja hyväksyä uusia sääntöjä, niiden on koskettava kaikkia maita – sekä uusia että vanhoja.

Hyvät parlamentin jäsenet, Bulgaria ja Romania ovat vieneet työnsä päätökseen ja ne kehittävät näitä turvallisuusjärjestelmiä yhteistyössä Schengen-kumppaneidensa kanssa. Ne ovat ponnistelleet ja ponnistelevat yhä paljon torjuakseen korruptiota ja järjestäytyntä rikollisuutta. Tällä hetkellä olen vähemmän huolissani, jos Schengen-alueen Välimeren puoleista rajaa valvotaan yhtä hyvin kuin Bulgaria ja Romania valvovat Mustanmeren puoleista rajaa. Esittelijä ja muutamat muut parlamentin jäsenet kävivät paikalla ja he tietävät, mistä minä puhun.

Tämän vuoksi neuvoston on hyväksyttävä Bulgaria ja Romania Schengen-alueelle tämän vuoden syyskuussa, jotta Schengen-alueen turvallisuutta voidaan parantaa entisestään. Hyvät parlamentin jäsenet, pyydän teitä tukemaan jäsen Coelhon mietintöä. Sen avulla voisimme antaa neuvostolle selvän ja vahvan poliittisen viestin siitä, että Bulgaria ja Romania ovat ansainneet mahdollisuuden liittyä Schengen-alueeseen tänä vuonna, jotta ulkorajojen turvallisuutta voidaan kehittää entisestään ja jotta unionin kansalaiset voivat nukkua yönsä rauhallisemmin.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, liikkumisen vapaus kuuluu EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten perusvapauksiin ja tärkeimpiin saavutuksiin. Ryhmäni, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän, puolesta haluan tukea Romanian ja Bulgarian liittymistä Schengen-alueeseen.

Minun täytyy sanoa, että tarkastuskertomus ja esittelijän oma mietintö ovat molemmat myönteisiä ja että meidän on syytä kiittää niitä, vaikkakin ilmaisten samalla turhautuneisuutemme. Olemme turhautuneita siihen, miten osa parlamentin jäsenistä, jotka ovat kotoisin laittoman siirtolaisuuden ja korruption vaivaamista maista, suhtautuu nyt Romaniaan ja Bulgariaan. Bulgaria ja Romania ovat täysivaltaisia Euroopan unionin jäsenvaltioita, ja meidän on suhtauduttava niihin samalla tavoin kuin mihin tahansa muuhun EU:n jäsenvaltioon.

Siispä jos mietitte Bulgarian ja Romanian liittymistä ja jos me äänestämme siitä huomenna, olisin kiitollinen, jos voisitte tarkastella sitä samalla tavoin kuin oman maanne liittymistä.

Stanimir Ilchev (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, päätämme tässä istunnossa arviointimme Bulgarian ja Romanian valmiudesta liittyä Schengen-alueeseen. Me tulemme onnistumaan tässä, sillä jäsen Coelhon kertomus on onnistunut. Päällimmäinen odotus on se, että parlamentin arvio on samansuuntainen kuin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan myönteinen kanta ja että molempien maiden, Bulgarian ja Romanian, kansalaiset kokevat toimielintensä hoitaneen velvollisuutensa ja oven Schengeniin olevan jo auki.

Keskusteluja käytiin pitkään, mutta hyvä uutinen on se, että me emme sallineet väliaikaisten muutosten tekemistä Schengenin jäsenyyksivaatimuksiin. Vaikeat ajat eivät tietenkään ole

vielä ohi. Molempien maiden hallitusten on nyt perusteltava jäsenyytensä parhaansa mukaan epäilijöille ja niille, jotka kääntyivät silmiemme alla vanhoista liittolaisista ja Bulgarian ja Romanian jäsenyyden kannattajista ajanpeluun puoltajiksi.

Mitä näiden syiden takana piilee? Objektivisia pelkoja vai ennakkoluuloja, tilanteeseen liittyvää varovaisuutta vai pettymystä? Toivon, että sisä- ja oikeusministerit puhuvat toisilleen vähintään yhtä suoraan kuin me olemme puhuneet Coelhon mietintöä laadittaessa.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, minusta vaikuttaa, että Euroopan parlamentin viimeaikaisissa keskusteluissa on pohdittu yhä enemmän sitä, miten voisimme puolustaa itseämme Limes Germanicus -linjalla – joskus linja kulkee pitkin Euroopan unionin ulkorajoja, mutta joskus haluamme pystyttää ja puolustaa rajoja myös Euroopan unionin sisällä.

Haluan sanoa painokkaasti ja ystävällisesti: tällä hetkellä ei ole todellisia syitä viivyttää Bulgarian ja Romanian liittymistä Schengen-alueeseen. Meidän tulisi vastustaa kaikkia yrityksiä rajoittaa kansalaisten välisiä yhteyksiä ja meidän tulisi vastustaa kaikkia yrityksiä rajoittaa vapautta matkustaa ja olla aktiivinen Euroopan unionissa. Keskustelu, jota kuuntelen osoittaa, miten kovin jakautunut Euroopan unioni nykypäivänä on. Ne, jotka nyt esittävät keinotekoisia väitteitä Bulgarian ja Romanian Schengen-alueeseen liittymistä vastaan, saavat kantaa omatunnollaan vastuuta poliittisen hankkeen, jota Euroopan unioniksi nimitetään, kariutumista, eivätkä he voivat koskaan paeta tuota vastuuta.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, eikö olekin outoa, että Schengen-alueen rakoillessa ydinvaltioissaan sitä suunnitellaan laajennettavaksi Bulgariaan ja Romaniaan. Romaniassa ja Bulgariassa on yli 900 000 mustalaista, joista monet olisivat halukkaita muuttamaan maasta. Saatuaan mahdollisuuden matkustaa vapaasti Schengen-alueella monet heistä päätyvät vääjäämättä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan hyötyäkseen runsaista eduistamme ja julkisesta asuntotarjonnasta, kuten niin monet muut ovat jo tehneet.

Ehkäpä muutama innokas kansalainen olisi kiinnostunut tapaamaan romaneita heidän saapuessaan Calais'hin tai Heathrow'lle ja antamaan näille osoitteet ja kartat, jotta nämä löytäisivät tiensä pääministerimme, hänen ministereidensä ja kaikkien EU:n jäsenyyttä kannattavien parlamentin jäsenten koteihin. Kun romanit parkkeeraisivat karavaaninsa heidän kotitalonsa nurmikolle, nämä todellisuudesta irrallaan elävät poliitikot saattaisivat viimeinkin muuttaa mieltään EU-jäsenyyden eduista.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, pelkään pahoin, että Euroopan parlamentti näyttää jälleen kerran naiivimman puolensa hyväksyessään Bulgarian ja Romanian liittymisen Schengen-alueeseen. On joka tapauksessa selvää, että useat jäsenvaltiot ovat tätä vastaan. Niillä on siihen hyvät syyt.

Europolin järjestäytyntä rikollisuutta koskevan tuoreen raportin mukaan Albaniasta, Turkista ja entisestä Neuvostoliitosta tulevat rikollisryhmät käyttävät hyväkseen tilaisuuksia, joita Romanian ja Bulgarian liittyminen Schengen-alueeseen tuo. Ensimmäisessä raportissa viitataan lisäksi Balkanin maiden viisumivapauteen, joka oli myös varsin varomaton päätös.

Turkin kautta tuleva laitton maahanmuutto ja siihen liittyvät ongelmat tulevat lisääntymään huomattavasti Bulgarian liittyttyä Schengen-alueeseen. Mitä takeita komissio on antanut siitä, että tähän ongelmaan puututaan tehokkaasti? Ei mitään. Mitä komissio on tehnyt ehkäistäkseen romaneihin liittyviä ongelmia sekä heihin liittyviä häiriöitä ja rikollisuutta? Ei kerta kaikkiaan mitään.

Mikä on edelleen puuttuvien oikeudellisten uudistusten ja korruption vastaisten toimenpiteiden tämänhetkinen tilanne? Olen varma, että ne Romanian ja Bulgarian kansalaiset, jotka matkustavat Schengen-maihin hyvissä aikeissa, ymmärtävät sen, että rajatarkastusten aiheuttamat hankaluudet ovat pieni asia sen rinnalla, miten tärkeää kaikkia muita eurooppalaisia on suojella järjestäytyneeltä rikollisuudelta ja laittomalta joukkomaahanmuutolta.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, Romanian liittyminen Schengen-alueeseen on hanke, joka on vaatinut huomattavia taloudellisia, institutionaalisia ja inhimillisiä ponnistuksia, sillä se on yksi Romanian tärkeimmistä poliittisista tavoitteita. Romania on investoinut yli miljardi euroa, ja tulokset ovat olleet ehdottoman myönteisiä kaikissa arviointikertomuksissa. Kaikki Schengenin säännösten vaatimukset on täytetty.

Romanialla on yksi Euroopan unionin pisimmistä ulkorajoista. Tästä syystä se on kehittänyt pisimmälle viedyn, integroidun turvallisuusjärjestelmän, joka on Schengenin säännösten vaatimusten mukainen. Romania ja Frontex ovat vahvistaneet kumppanuuttaan. Kreikassa toteutettujen Frontex-operaatioiden aikana Romania oli välineiden ja henkilöstön toiseksi suurin toimittaja Saksan jälkeen. Rajaan kohdistuvan valtavan maahanmuuttopaineen varalta on luotu erityisiä maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmiä, jotka on toteutettu yhdessä muissa jäsenvaltioissa, Saksassa ja Alankomaissa, toimivien vastaavien laitosten kanssa. Laittoman ihmiskaupan torjumiseksi on otettu käyttöön kaikki ajantasaiset tutkimus- ja tiedonkeruumenetelmät. Euroopassa on kehitetty ainutlaatuinen sovellus, joka mahdollistaa tietojen käsittely sekä SIS I- että SIS II -järjestelmässä. Merirajojen valvontajärjestelmää on esitelty hyvien käytäntöjen mallina. Samaan aikaan viranomaiset ovat kiinnittäneet erityistä huomiota korruption torjuntaan. Jatkuva yhteistyö osana Euroopan komission luomaa erityistä järjestelmää on tuottanut tulokset, jotka osoittavat, että Romanialla on tarvittavat institutionaaliset valmiudet ja poliittinen tahto saavuttaa oikeudelliset tavoitteet.

Mielestäni Schengen-alueeseen liittäminen ei ole Romanialle lahja, vaan pikemminkin tunnustus sen saavutuksista ja ponnistuksista, ja se tulee olemaan ilmiselvä etu EU:n ulkorajojen turvallisuuden kannalta. Hyvä jäsen Coelho, kiitos ja onnitteluni tavasta, jolla olette käsitellyt tätä asiaa.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Arvoisa puhemies, Bulgaria ja Romania ovat täyttäneet asetetut vaatimukset ja ne ovat liittymässä Schengen-alueeseen omasta ansiostaan. Me emme saa antaa poliittisten argumenttien viivyttää laajentumista. Olen hyvin huolissani populistisista sekä äärioikeistolaisista ja kansallismielisistä äänistä, jotka ovat viemässä unionia hyvin vaarallisella tavalla suvaitsemattomuuteen, syrjintään ja ajattelemattomaan ovien sulkemiseen.

Aina kun Schengen-alue laajenee, laajenee myös vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue. Olen vakuuttunut siitä, että aika tuo esiin taloudellisen ja muun kehityksen mahdollisuudet kuten aiemminkin. On häpeällistä, että osa jäsenvaltioista vaatii nyt sisärajojen palauttamista. Euroopan unionin kansalaisten liikkuvuus unionin sisällä, vapaus matkustaa, on yksi eurooppalaisista perusvapauksista. Sen rajoittaminen heikentäisi erästä kaikkein konkreettisinta etua, jonka kansalaisemme ovat saaneet Euroopan yhdentymisestä.

Laajentamalla Schengen-alueen Bulgariaan ja Romaniaan me todistamme, että yhdentymisen ajatus elää ja voi hyvin, että Eurooppa menee eteenpäin ja että mailla, jotka kolkuttelevat sen ovelle, on selvä tulevaisuus EU:ssa, Länsi-Balkanin maat mukaan lukien.

David Campbell Bannerman (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka siirryin tällä viikolla istumaan ECR-ryhmän joukkoon, näkemykseni Euroopan unionista ei ole muuttunut. Mitä tulee Schengeniin, ECR-ryhmän näkemys on, että tästä asiasta päättävät yleensä ottaen Schengen-alueen jäsenet, mukaan lukien Sveitsi, joka kuuluu Schengen-alueeseen muttei Euroopan unioniin. Ranskan päätös sulkea rajansa italialaisilta junilta ja Tanskan vaatimukset Schengenin korjaamiseksi osoittavat kuitenkin, että tämä alue on kriisissä.

Terve järki sanoo, että Bulgarian ja Romanian liittymisen vaikutukset ulottuvat merkittävänä kauas Schengen-alueen ulkopuolelle. Vuotava raja tarkoittaa, että esimerkiksi monet Yhdistyneeseen kuningaskuntaan pyrkivät laittomat maahanmuuttajat pääsevät Calais'hin esteettä. Lisäksi Bulgaria ei ole täyttänyt veloitteitaan järjestäytyneen rikollisuuden suhteen. Lyhyesti sanottuna tämä ehdotus menee liian pitkälle rajan yli.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, Eurooppa teeskentelee tietämätöntä Europolin järjestäytyntä rikollisuutta koskevan vuoden 2011 raportin suhteen. Raportin mukaan Romanian ja Bulgarian liittyminen Schengen-alueeseen antaa Turkin, Venäjän ja Albanian vaikutusvaltaisille rikollisjärjestöille mahdollisuuden levittää toimintansa kaikkialle Eurooppaan.

Tämän lisäksi raportissa todetaan, että Turkista tuleva laitton maahanmuutto levittyy Bulgarian rannikoille ja että turkkilaisten ja albanialaisten rikollisryhmittymien harjoittama huume- ja ihmiskauppa lisääntyy. Ihmiskaupan osalta sanotaan vielä, että Romanian ja Bulgarian liittyminen Schengen-alueeseen voisi antaa bulgarialaisille rikollisryhmille ja romaniyhteisöille uusia mahdollisuuksia lisätä jo laajaa kauppaansa muualle Eurooppaan. Yhteenvetona voidaan sanoa, että Turkista tulevan laittoman maahanmuuton lisääntyminen sekä huume- ja ihmiskaupan lisääntyminen tarkoittavat eurooppalaisten turvallisuuden heikentymistä.

Eurooppa haluaa tehdä järjestäytyneelle rikollisuudelle suuren palveluksen. Lega Nord -puolue vastustaa ja tulee aina vastustamaan tällaisia vääriä valintoja. Se, joka äänestää tämän mietinnön puolesta huomenna, on vastuussa siitä, että on ollut avaamassa moottoritietä, joka tuo järjestäytyneen rikollisuuden suoraan Euroopan sydämeen.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Györi, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen siitä, että äänestämällä jäsen Coelhon mietinnön puolesta huomenna Euroopan parlamentti osoittaa yksiselitteisesti katsovansa Romanian ja Bulgarian olevan valmiita ja osoittaa tukevansa niiden liittymistä Schengen-alueeseen, joka on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä saavutuksista. Tämä on hyvin tärkeää Itä- ja Keski-Euroopan maille myös historiallisista syistä, sillä se tarjoaa niiden kansalaisille mahdollisuuden matkustaa vapaasti ilman rajoja.

Tämänpäiväisen keskustelun tärkein viesti jäsenvaltioille on, että Romania ja Bulgaria täyttävät samat liittymiskriteerit, joita Euroopan unioni odotti aiemmin liittyneiltä mailta.

Me emme voi missään tapauksessa asettaa Romanian ja Bulgarialle vaatimuksia, joita emme ole asettaneet Schengen-alueen aiempien laajentumisten yhteydessä. Jäsenvaltioiden ei pidä asettaa kaksoisstandardeja, sillä se murentaa koko Schengenin säännösten perustaa: keskinäistä luottamusta. Viime kuukausien tapahtumat todistavat nimenomaan, että Euroopan tärkein saavutus tarvitsee suoja ja tukea. Haluan myös korostaa, että meidän ei pidä missään tapauksessa niputtaa yhteen kahta erillistä asiaa – toisaalta kahden

jäsenvaltion liittymistä Schengen-alueeseen ja toisaalta Schengenin seurantamekanismin valvontaa. Jälkimmäiselle on nyt suuri tarve, mutta näitä kahta ei voida yhdistää juuri nyt.

Lopuksi haluan kiittää mietinnön laatintua jäsen Coelhoa, jonka rakentava ja johdonmukainen työ on ollut erittäin tärkeää tämän asian kannalta. Haluan myös kiittää puheenjohtajavaltio Unkaria sen paneutumisesta ja konkreettisista toimista, joilla se on helpottanut Bulgarian ja Romanian mahdollisimman nopeaa liittymistä.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, me äänestämme huomenna Bulgarian ja Romanian mahdollisesta liittymisestä Schengen-alueeseen. Sosiaalidemokraattina minulle on itsestään selvää, että jokaiselle EU:n jäsenvaltiolle, joka täyttää kaikki tiukat yhteistyövaatimukset, tulee antaa mahdollisuus liittyä. Meille on tietenkin tärkeää, että Schengeniin liittymiselle on olemassa tiukat vaatimukset, mutta samoja objektiivisia vaatimuksia on sovellettava kaikkiin ehdokasmaihin. Kaikki muu on pelkkää poliittista hurskastelua.

Nyt kun kaikki asiantuntijat ovat katsoneet Romanian ja Bulgarian täyttävän asetetut vaatimukset, pidän selvänä, että niiden pitäisi voida liittyä. Tänä iltana on esitetty molemmissa maissa ilmenevään korruptioon liittyviä vastalauseita, mutta korruptio on asia, jota ei voida torjua Schengen-järjestelmän kautta. Komission jäsen Malmström esitteli vastikään paketin korruption torjumiseksi; sitä voidaan käyttää perustana myöhemmälle työlle. Tämä on koko Euroopan unionin asia, ei pelkästään Romanian ja Bulgarian asia. Vastaavasti järjestäytyneen rikollisuuden torjuminen edellyttää yhteistyön lisäämistä, ei ovien sulkemista.

(Suosionosoituksia)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Schengen-alue on todellakin äärimmäisen arvokas osa sivistyksellistä perintöämme.

Meidän on tänä päivänä otettava vastaan merkittävä tulos: me katsomme Bulgarian ja Romanian kansalaisten voivan hyötyä muiden joukossa tästä keskeisestä välineestä. Schengen-aluetta pitäisi siis vahvistaa ja lujittaa entisestään. Jos eurooppalaisesta sivilisaatiosta on todellista näyttöä, niin Schengen on sitä; oikeus Euroopan kansalaisuuteen kristalloituu nimenomaan Schengen-alueessa.

Tästä syystä Schengenin säännöstö on keskeinen väline lailliselle taloudelle, ja olen vakuuttunut, että 24. kesäkuuta neuvosto ryhtyy pohtimaan tärkeitä näkökohtia, jotka koskevat jäsenvaltioiden välisen luottamuksen ja yhteistyön vahvistamista.

Arviointimekanismeista, jotka ovat nyt hallitusten välisiä järjestelmiä, on tietenkin kehitettävä unionin järjestelmiä, kuten komission jäsen Malmström hiljattain ilmoitti, aivan kuten Schengenin hallinta tuottaa varmasti lisää yhteistyötä ja dynaamista lujittamista sekä uudistumista, avoimuutta ja vuoropuhelua.

Bulgaria ja Romania ovat täyttäneet niille asetetut vaatimukset. Haluan onnitella jäsen Coelhoa siitä, että hän yhdisti tässä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan hyväksymässä mietinnössä tasapainoisella tavalla vapaan liikkuvuuden ja kansalaisten turvallisuuden.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Arvoisa puhemies, Schengenin arviointiryhmä totesi 1 300 kilometriä pitkän Bulgarian rajan olevan turvallinen Euroopan unionin ulkoraja; monet Bulgarian hallitukset olivat tehneet tämän eteen töitä. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta suosittelee neuvostolle näiden kahden maan liittymistä

Schengen-alueeseen. Haluan kiittää kaikkia parlamentin jäseniä heidän tekemästään hyvin ammattimaisesta työstä.

Osa jäsenvaltioista pyrkii asettamaan uusia poliittisia kriteereitä, jotka viivyttävät Schengeniin liittymistä. Bulgarian ja Romanian liittymistä kuvattiin jopa uhkapeliksi Euroopan kansalaisten turvallisuudella rikollisuuden ja korruption vuoksi.

Tällä alalla saavutetut tulokset eivät selvästikään ole kovin vaikuttavia. Kuitenkin tästä syystä tiedossa on ulkopoliittisia kriteereitä ja mahdollisesti bulgarialaisministerien eronpyyntöjä. Näitä asioita tarkastellaan muissa arvioinneissa, muun muassa Euroopan komission yhteistyö- ja seurantamekanismin yhteydessä. Kannatan myös komission jäsen Malmströmin eilen esittämää ehdotusta uudesta korruption torjuntapaketesta.

Bulgariasta ja Romaniasta ei voida kuitenkaan tehdä Euroopan ratkaisemattomien turvallisuusongelmien – Afrikan pakolaisvirran, joidenkin jäsenvaltioiden tulevien vaalien, populistisen retoriikan sekä rahoitus- ja talouskriisin aiheuttaman pettymyksen – syntipukkeja. Nykypäivänä kukaan ei halua kaksivaiheista Eurooppaa. Sen vuoksi vetoan teihin Coelho mietinnön tukemiseksi ja kehotan neuvostoa tekemään myönteisen päätöksen.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensiksi onnitella kollegaani, Carlos Coelhoa, joka on tehnyt tämän mietinnön parissa erinomaista työtä, vaikka se olikin kova pala purtavaksi.

Bulgaria ja Romania ovat tehneet paljon parantaakseen rajatarkastuksiaan ja ne ovat onnistuneet tehtävässään. Tuoreiden arviointien viesti on selvä ja ne kattavat kaikki alueet poliisiyhteistyöstä ja oikeudellisesta yhteistyöstä tietosuojaan ja viisumipolitiikkoihin sekä tarkastuksiin ilma-, meri- ja maarajoilla. Kaikki tekniset vaatimukset on täytetty. Se on kiistaton tosiasia. Bulgarialla ja Romanialla on nyt riittävät tekniset valmiudet ja henkilöstöresurssit Schengenin säännösten täytäntöönpanemiseksi.

Vaikka mikään ei nyt estä meitä laajentamasta Schengen-aluetta, on syytä huomata näille kahdelle maalle esitetyt suositukset. Toivon, että näitä suosituksia seurataan tarkasti erityisesti Bulgarian, Kreikan ja Turkin välisten rajojen osalta, sillä kuten tiedätte Schengen-valtioiden välinen keskinäinen luottamus perustuu siihen, että jokainen maa täyttää velvollisuutensa täysimääräisesti. Jos yksi osapuolista ei noudata velvoitteitaan, ketju särkyy ja koko järjestelmä romahtaa.

Toivon vilpittömästi neuvosto pääsevän yksimielisyyteen, jotta Bulgaria ja Romania voivat liittyä Schengen-valtioiden etuoikeutettuun joukkoon. Me kaikki täällä Euroopan parlamentissa tiedämme, mitä tällaiset päätökset merkitsevät näiden maiden kansalaisille. Jäsen Coelho on tehnyt hienoa työtä.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, valtioiden, jotka ovat ilmaisseet suhtautuvansa Romanian ja Bulgarian Schengen-jäsenyyteen varauksella, ei pidä unohtaa, että liittyminen on lainmukainen velvoite, josta on määrätty sopimuksissa Romanian ja Bulgarian liittymisestä Euroopan unioniin ja jonka kaikki jäsenvaltiot ovat hyväksyneet allekirjoittaessaan liittymissopimuksen.

Samalla Euroopan unionin valtioiden täytyy olla tietoisia myös siitä, että Romanian ja Bulgarian liittyminen Schengen-alueeseen on niiden omien etujen mukaista, sillä ne voivat tuoda oman panoksensa kaikkien jäsenvaltioiden turvallisuuden edistämiseen ja laajentaa

Schengen-alue, joka on perustettu Euroopan unionin yhdentymisprosessin sekä yhteisen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen lujittamiseksi.

Tässä suhteessa on erityisen merkittävää, että Euroopan unionin operaatiot, jotka arvioivat Romanian ja Bulgarian toiminnan sujuvuutta ja yhteyttä erittäin turvalliseen Schengenin tietojärjestelmään, ovat antaneet myönteisen lausunnon. Tämä yhteys antaa kaikille unionin jäsenmaille mahdollisuuden tutustua sähköisessä muodossa oleviin tietoihin Eurooppaan pyrkivistä salamatkustajista ja tehostaa valvontaa Euroopan unionin ulkorajoilla.

Hubert Pirker (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Győri, arvoisa komission jäsen, me kaikki tiedämme, että Romania ja Bulgaria ovat molemmat investoineet paljon Euroopan unionin ulkorajojen turvaamiseen. Ne täyttävät Schengenin vaatimukset. Kaikki puolueettomat arviot ovat päättyneet samaan lopputulokseen: Schengen-alueen liittymisedellytykset ovat täyttyneet. Lisäksi parlamentin esittelijä toteutti paikan päällä oman arviointinsa. Hän toteutti puolueettoman arvioinnin ja päätyi samaan lopputulokseen. Näin ollen me emme ainoastaan äänestä mietinnön puolesta, vaan annamme samalla suostumuksemme näiden molempien maiden liittymiselle Schengen-alueeseen.

Schengen-alue perustuu kuitenkin myös luottamukseen. Se tarkoittaa, että kaikkea ei voida tehdä kerralla, vaan luottamusta on rakennettava pitkän ajan kuluessa; turvallisuuteen tehdyistä investoinneista on varmistuttava pitkällä aikavälillä. Ei pidä unohtaa, että tämä koskee kaikkia valtioita, ei pelkästään Romaniaa ja Bulgariaa. Toivon, että tämä luottamus säilyy pitkällä aikavälillä, jotta voimme säilyttää vapauden matkustaa, vapauden liikkua Euroopan unionin alueella tärkeänä yhteisenä hyvänä pitkällä aikavälillä.

Kuulin tänään kuitenkin huolestuttavan tiedon, jota en ole voinut tarkistaa. Ilmeisesti Romanian poliisien palkkoja ollaan leikkaamassa noin kolmanneksella. Me kaikki tiedämme, että hyvä palkka on edellytys poliisin korruptoituneisuuden ehkäisemiselle ja hyvämaineisuukselle. Toivon siis, että saamani tiedot eivät pidä paikkaansa ja että poliisiviranomaiset, jotka tekevät näiden maiden ja koko Euroopan unionin turvallisuuden kannalta tärkeää työtä, saavat myös jatkossa hyvää palkkaa, jotta he eivät ole alttiina lahjonnalle.

Antigoni Papadopoulos (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jäsen Coelho mietinnön mukaan Romania ja Bulgaria ovat arviointikertomusten perusteella valmiita panemaan Schengenin säännösten määräykset täytäntöön maa-, meri- ja ilmarajoillaan. Ne ovat täyttäneet perusvaatimukset ja samat kriteerit, jotka muiden jäsenvaltioiden on pitänyt täyttää voidakseen liittyä täysimääräisesti Schengen-alueeseen. Tukemalla näiden maiden täysimääräistä jäsenyyttä me osoitamme yhteisön yhteisvastuullisuutta sekä tuemme eurooppalaista ihannetta ja kansalaisten perusoikeutta vapaaseen liikkuvuuteen Euroopan unionin sisällä täten rakentaen vahvempaa Eurooppaa.

Mietinnössä nostettiin esiin kysymys maahanmuuttopaineen kasvamisesta Bulgarian, Turkin ja Kreikan muodostamalla herkällä alueella. Nämä ovat Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden nykypäivän haasteita, joihin on löydettävä yhteisiä, yleiseurooppalaisia ratkaisuja. Ulkorajoja on lujitettava tehokkaasti, Frontexia on vahvistettava, asianmukaista yhteisön sisäistä yhteisvastuuta on noudatettava ja eteläisiä jäsenvaltioita, joihin maahanmuuttajat saapuvat, on tuettava. Ajankohtaisessa keskustelussa Schengen-sopimuksen päivittämisestä on otettava huomioon edellä mainitut haasteet.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Schengen-alueeseen liittyminen merkitsee vastuun ottamista. Bulgaria ja Romania on

hyväksyttävä Schengen-alueelle, jotta ne voivat kantaa muiden jäsenvaltioiden ohella osansa vastuusta Euroopan rajojen suojelemisessa.

Tiedän, että Schengen on nykyisin arka aihe monissa jäsenvaltioissa ja että se on herättänyt paljon julkista keskustelua. Se on saanut uudenlaista merkitystä viime kuukausina Pohjois-Afrikasta saapuneiden maahanmuuttovirtojen myötä. Tosiasiassa jopa vanhemmilla ja suuremmilla jäsenvaltioilla on ollut vaikeuksia maahanmuuttovirtojen hallitsemisessa.

Näitä ongelmia ei voida kuitenkaan ratkaista jättämällä Bulgaria ja Romania Schengenin ulkopuolelle, päinvastoin. Oikea ratkaisu olisi vahvistaa yhteisvastuun periaatetta maahanmuuttopolitiikan yhteydessä ja saada kaikki jäsenvaltiot sitoutumaan sen noudattamiseen. Meidän ei pidä ainoastaan tarjota mahdollisuutta, vaan myös vaatia Bulgariaa ja Romaniaa kantamaan vastuunsa ja hoitamaan tehtävänsä Euroopan unionin ulkorajoilla.

Komission jäsen Malmström mainitsi luottamuksen. Tämä on luottamuksen ydin. Bulgarian ja Romanian hallituksille on annettava tilaisuus vastata haasteisiin ja osoittaa, että ne pystyvät valvomaan Euroopan rajoja tehokkaasti.

Rovana Plumb (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tulin kuukausi sitten Brysseliin autolla ja Unkarin rajalla näin valtavan pitkän rekkajonon. Laskujeni mukaan rekkoja oli 87. Ne olivat kotoisin Saksasta, Italiasta, Tanskasta ja Unkarista ja ne olivat täynnä tavaroita, joita vastaanottajat odottivat. Niitä viivästytti menettely, jota ei enää sovelleta muualla Euroopan unionissa.

Haluan korostaa, että Romanian ja Bulgarian on ehdottoman tärkeää voida liittyä tähän merkittävään alueeseen. Se on tärkeää koko Euroopan kannalta, sillä meidän on rakennettava uudelleen Euroopan kansalaisten luottamus Euroopan unioniin ja sen instituutioihin. Arvoisa komission jäsen, te sanoitte, että Schengen on tärkeä lahja kaikille Euroopan kansalaisille, mutta se on myös tärkeä väline, jonka avulla voidaan luoda enemmän Eurooppaa, ei vähemmän Eurooppaa.

Uskon vakaasti, että Euroopan parlamentti hyväksyy tämän mietinnön huomenna ja että neuvosto toimii samoin mahdollisimman pian.

(Suosionosoituksia)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, jäsen Coelhon mietinnössä todetaan, että Romania ja Bulgaria ovat molemmat osoittaneet olevansa valmiita Schengen säännösten määräysten asianmukaiseen täytäntöönpanoon. On kuitenkin yhä epävarmaa, milloin ne voivat liittyä Schengen-alueeseen, sillä osa jäsenvaltioista uskoo niiden liittymisen voivan aiheuttaa ongelmia Schengen-järjestelmälle huolimatta Euroopan unionin eri toimielinten laatimista myönteisistä arvioinneista. Myönnän Romanian oikeusjärjestelmässä olevan puutteita, mutta haluan muistuttaa parlamentin jäseniä ja neuvostoa siitä, että heidän päätöksensä tulee vaikuttamaan suoraan 30 miljoonan EU:n kansalaisen elämään. Sisärajatarkastusten lakkauttaminen on Euroopan yhdentymisen valtava riemuvoitto. Romanian ja Bulgarian kansalaiset odottavat oikeutetusti voivansa nauttia Schengenin säännösten eduista muiden Euroopan unionin kansalaisten tavoin. Uskon vahvasti, että koko Eurooppa vahvistuisi, jos Bulgaria ja Romania liittyisivät Schengen-alueeseen tänä vuonna.

Katarína Neved'álová (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, seison tässä edessäni antaakseni täyden tukeni Romanian ja Bulgarian liittymiselle Schengen-alueeseen.

Jäsen Coelhon mietintö todistaa mielestäni oikeaksi sen näkemyksen, että nämä kaksi maata ovat täysin valmiita ja ovat täyttäneet kaikki edellytykset. Bulgaria ja Romania ovat olleet EU:n jäsenvaltioita neljän vuoden ajan. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että osa parlamentin jäsenistä ei ole huomannut tätä. Jotkin heidän Bulgariaa ja Romaniaa koskevista kysymyksistään ja rasistisista huomautuksistaan todella huolestuttavat minua EU:n kansalaisena. Kun väitämme näistä maista tulevien laittomien maahanmuuttajien jollain tavalla valloittavan maamme, me itse asiassa puhumme EU:n jäsenistä ja kansalaisista, jotka eivät suinkaan voi olla laittomia maahanmuuttajia.

Mielestäni valtion, joka täyttää asetetut edellytykset, pitäisi voida liittyä Schengen-alueen jäseneksi. Tämä on perustavanlaatuisen tasavertaisuuden periaate, jonka varaan EU on rakentunut. Se, joka epäilee tätä, epäilee EU:n peruseriaatteita.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Bulgarian Euroopan unioniin liittymisen jälkeen seuraava innokkaasti odotettu tapahtuma on liittyminen Schengen-alueeseen. Me odotamme oikeuden tapahtuvan.

Bulgaria ja Romania ovat tehneet paljon työtä ja vastanneet ihailtavan hyvin Schengenin teknisiin kriteereihin. Näiden maiden liittymisen viivyttäminen olisi vastoin Euroopan unionin asettamia sääntöjä. Unionin asettamat edellytykset ovat kaikille samat. Bulgariaan ja Romaniaan on sovellettava samoja kriteereitä kuin muihinkin jäsenvaltioihin., muutoin kyse on syrjinnästä.

Korruptiota ilmenee monissa jäsenvaltioissa. Koko Euroopan on puututtava tähän, sillä neljä viidestä eurooppalaisesta katsoo, että korruptio on merkittävä ongelma heidän kotimaassaan. Euroopalla on ongelmia maahanmuuttajien kasvavan määrän vuoksi. Meidän on löydettävä näihin ongelmiin yhteisiä ratkaisuja mutta samalla kunnioitettava arvojamme ja periaatteitamme.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa puhutaan paljon kriisistä. Tähän asti on puhuttu pääasiassa talouskriisistä. Nyt Schengenin muutosten myötä on vahvistumassa käsitys, että uhattuna ei ole vain talous, vaan myös kansalaisten perusoikeudet. Italiassa, Ranskassa ja myöhemmin myös Tanskassa ilmenneiden Schengen-alueeseen liittyvien tapahtumien jälkimainingeissa meidän on mielestäni välitettävä hyvin selvä viesti ja sanottava: ei, Schengen-alue ei ole uhattuna, me emme halua sen jäädyttämistä, me haluamme, että sitä vahvistetaan ja laajennetaan, ja me haluamme avointa Eurooppaa.

Meidän on osoitettava, että me tiedämme, miten kriisi voidaan voittaa. Haluan kiittää komission jäsentä siitä, että kun Tanska vaati rajatarkastusten palauttamista, hyvin pian sen jälkeen julkistettiin tiedonanto yhteisestä maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikasta. Nyt on kuitenkin otettava taas uusi askel pidemmälle. Tässä ei ole kyse yksinomaan siitä, että äänestämme Romanian ja Bulgarian Schengen-alueeseen liittymisen puolesta. Kyse on myös siitä, että tämä tehdään mahdollisimman nopeasti.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Schengen-järjestelyt ovat tänä päivänä kovan paineen alaisina. Pohjois-Afrikasta, jossa EU ajaa eteenpäin demokraattista muutosta, tulee tällä hetkellä maahanmuuttovirta, jonka perusteella osa valtioista on pyytänyt järjestelyiden tilapäistä jäädyttämistä ja se on niille myönnetty. Toisaalta toiset valtiot ovat päättäneet käyttää hyväkseen sitä tosiasiaa, että Romania ja Bulgaria eivät kuulu

vielä alueeseen ja yrittävät pitää ne ulkopuolella jälleen kerran syistä, jotka näyttäisivät kuvastavan niiden omia, kapea-alaisia etuja hakijamaihin nähden.

Tästä syystä pelin sääntöjä on muutettu kesken ottelun kahden pelaajan tappioksi. Yhdyn itse mietinnön myönteisiin päätelmiin ja haluan kiittää esittelijää niistä. Voin ymmärtää suosituksen tarkistamisen taustalla olevat poliittiset syyt – politiikkahan perustuu kompromisseihin – mutta en voi unohtaa sitä tosiseikkaa, että uudet ehdot saattavat johtaa suosituksen subjektiiviseen tulkittamiseen. Rukoilen, että olen väärässä.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE) . – (RO) Arvoisa puhemies, mietintö, jota käsittelemme tänään, on puolueeton ja oikeudenmukainen. Siinä todetaan, että Romania ja Bulgaria ovat teknisesti täysin valmiita liittymään Schengen-alueeseen. Tämän lisäksi Romaniaa voidaan joissain asioissa pitää hyvien käytäntöjen mallimaana, kuten arviointiasiakirjoissa on todettu.

Uskon vakaasti, että Romanian ja Bulgarian liittyminen tähän alueeseen ei vaikuta haitallisesti rajaturvallisuuteen, pikemminkin päinvastoin. Se tulee lisäämään eurooppalaisten luottamusta Schengen-alueeseen. Keskinäisestä luottamuksesta puhutaan usein, kuten tässäkin keskustelussa on jo todettu. Mutta miten me voimme puhua keskinäisestä luottamuksesta, kun osa jäsenvaltioista muuttaa pelin sääntöjä kesken kaiken laatimalla uusia edellytyksiä Schengeniin liittymiselle?

Perusteluita, joilla Romanian ja Bulgarian Schengen-jäsenyyttä nyt vastustetaan, ei ole koskaan huomioitu minkään muun Schengeniin liittyneen maan kohdalla. Romanianlaiset ja bulgarialaiset odottavat ainoastaan oikeudenmukaista kohtelua muihin maihin nähden sekä puolueetonta arviointia, joka perustuu yhtäläisiin kriteereihin. Parlamentin on annettava neuvostolle tästä selkeä viesti ja vaadittava päivämäärän asettamista liittymiselle.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää, joka tässä tapauksessa on laatinut äärimmäisen tärkeän mietinnön, mutta samalla äärimmäisen haastavan mietinnön, sillä näkemyserot Romanian ja Bulgarian Schengen-jäsenyyden suhteen ovat suuria.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan myös kiittää kaikkia niitä, jotka ovat ymmärtäneet, että Euroopan unioni laajenee arvojen perusteella. Viimeisenä muttei vähäisimpänä, Bulgarian ja Romanian liittyminen Schengen-alueeseen on osa vastuun kantamista, kuten molemmat maat tekivät vuonna 2004, edellytysten täyttämistä ja siinä onnistumista, kuten Euroopan komission arviointikertomuksissa on todettu.

Kysyin tänään eräältä parlamentin jäseneltä, jonka kotivaltio vastustaa liittymistämme Schengen-alueeseen, miten hän perustelisi liittymisen vastustamista. Tekniset edellytykset ovat ilmeisesti täyttyneet, mutta syynä olisi se, että tämä asia on kotivaltiossa poliittisesti kiistanalainen. Tällaista ei voida hyväksyä.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, mielestäni Euroopan unionin uskottavuus perustuu sääntöjen johdonmukaiseen noudattamiseen. Mielestäni on itsestään selvää, että Romanian ja Bulgarian liittyminen Schengen-sopimukseen on hyväksyttävä noudattaen niitä samoja sääntöjä, joita noudatettiin muiden valtioiden liittyessä sopimukseen.

Tuen jäsen Coelhoon mietintöä ja hänen ehdotustaan siitä, että Bulgarian on toteutettava lisätoimenpiteitä ja laadittava Kreikan ja Turkin kanssa erityinen toimintasuunnitelma Kreikan ja Bulgarian välisellä rajalla tapahtuvan laittoman maahanmuuton vuoksi. Toistan

olevani vakaasti sillä kannalla, että Dublin II on tarkistettava ja että Kreikassa olevan Frontexin toimipisteen toiminnasta on tehtävä pysyvää.

Andreas Mölzer (NI). –(DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten tiedämme, Schengen-sopimuksen ei pidä edistää joukkomaahanmuuttoa kohti sosiaalijärjestelmiä eikä matkustamisen vapauden pidä lisätä rikollisuutta ja laitonta maahanmuuttoa. Järjestäytyneen rikollisuuden torjumiselle ja rajaturvallisuuden tehostamiselle pitää antaa Euroopan unionissa viimeinkin enemmän arvoa.

Italia ja sen rajapoliisien turvallisuusjärjestelmä ovat kuuleman mukaan kaukana Schengenin vaatimusten alapuolella; jos Italiassa on näin, niin on syytä pelätä, että myös Romanian ja Bulgarian kaltaiset tulokkaat alkavat pian lipsua vaatimuksista.

Näiden maiden hätiköity liittyminen Schengen-alueeseen olisi tästä syystä estettävä, sillä siitä voisi ennen kaikkea hyötyä Itä-Euroopasta ja jopa Kaukasukselta asti tuleva järjestäytynyt rikollisuus. Turvapaikkaongelmien ratkomisessa Tanska on mielestäni noussut tiennäyttäjäksi koko EU:ssa noudatettaville säännöille. Komissio reagoi todennäköisesti tästä syystä niin voimakkaasti ilmoitukseen rajatarkastusten vahvistamisesta lisääntyvän rikollisuuden torjumiseksi. Meidän on tehtävä selväksi, että vaikka Schengen edellyttää sisärajojen avoimuutta, se on mahdollista vain, jos ulkorajat ovat todella turvalliset.

Wim van de Camp (PPE). –(NL) Arvoisa puhemies, jokainen tätä asiaa seurannut tietää, että Bulgarian ja Romanian hyväksyminen Schengen-alueelle on äärimmäisen vaikea asia Alankomaissa. Meillä on kuitenkin myös eurooppalainen vastuu. Näin ollen minulla on kysymys komission jäsenelle: miten Schengen-kriteereiden tiukentaminen sopii yhteen korruption vastaiseen politiikkaan kuuluvan yleisen valvonnan kanssa? Me kuulumme aivan hiljattain Bulgarian ja Unkarin välillä tapahtuneesta rajatarkastuksesta, jossa bulgarialaiset rajaviranomaiset lahjottiin päästämään Euroopan unionin ulkorajojen yli henkilöitä, joilla ei ole mitään asiaa tänne.

Minulla on vielä toinen kysymys, jonka jäsen Pirker myös esitti: mitä Romanian poliisia koskevat huomattavat leikkaukset merkitsevät Schengenin vaatimusten täytäntöönpanolle? Ammattiliittoja ei ole kuultu tästä asiasta lainkaan. Mikä on nykytilanne?

Monika Smolková (S&D). –(SK) Arvoisa puhemies, Bulgaria ja Romania ovat kolmessa vuodessa toteuttaneet kaikki toimenpiteet, joita Schengen-alueeseen liittyminen edellyttää. Liittymisedellytykset ja toimenpiteet ulkorajojen turvaamiseksi eivät ole yksinkertaisia. Molemmat maat ovat kuitenkin saavuttaneet tavoitteet ja ovat oikeutettuja yhteisen Schengen-alueen jäsenyyteen huolimatta siitä, että Eurooppaa koettelee parhaillaan Afrikasta tuleva maahanmuuttovirta.

Oleellista on se, että arviointikomitea, jonka jäsenet ovat vierailleet itse molemmissa maissa, on todennut Romanian ja Bulgarian täyttävän Schengen-vaatimukset.

Uskon vakaasti, että parlamentin jäsenet hyväksyvät tämän mietinnön ja että sen jälkeen neuvosto antaa sille selvän tukensa. Toivon Romanian ja Bulgarian kansalaisten voivan kokea sen saman hurmion, jonka itse koin lyödessäni palasiksi rajaportin 22. joulukuuta 2007, kun Slovakiasta tuli osa Schengen-alueetta.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). –(FI) Arvoisa puhemies, Schengen-alueen laajentumisessa on kysymys standardien täyttämistä mutta myös luottamuksesta. Bulgarian ja Romanian

hakemus on mielenkiintoiseen aikaan esillä, kun EU:ssa on alettu kyseenalaistaa vapaan liikkuvuuden periaatetta.

Aikaisemminkin sisäraajatarkastuksia on toki tehty, mutta perusteena ovat silloin olleet tapahtumat, urheilutapahtumat, jalkapallon eurocup, maailmanmestaruuskisat tai jotkut huippukokoukset. Tälläkin hetkellä monet Schengen-maat tekevät kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa poliisitarkastuksia muun muassa Schengenin alueen sisäisillä lennoilla.

Nyt keskustelu on kuitenkin erilaista. Nyt tarkastuksia ei tehtäisi enää tapahtumien vuoksi vaan ilmiön vuoksi. Asia on herkkä, koska siinä kyseenalaistetaan vapaa liikkuvuus ja...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mariya Nedelcheva (PPE). –(BG) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Coelhoa tästä tasapainoisesta ja puolueettomasta mietinnöstä. Teksti ei ainoastaan kuvasta niitä havaintoja, joita esittelijä teki vieraillessaan Bulgariassa ja Romaniassa, vaan siinä ilmaistaan myös Euroopan parlamentin halu pysyä uskollisena eurooppalaiselle hengelle. Toisin sanoen valmius Schengenin jäsenyyteen voi perustua yksinomaan teknisten kriteereiden täyttämiseen. Tämä on tosiasia.

Tekninen valmius, joka on Bulgarian ja Romanian tekemän työn ansiota, on myönteinen havainto, jonka myös me olemme tehneet tänään. Meidän on tärkeää lähettää huomiossa äänestyksessä vakuuttavalla enemmistöllä kaksi viestiä.

Ensinnäkin meillä on viesti ministerineuvostolle. Antamalla mahdollisuuden tutustua oleellisiin asiakirjoihin, luomalla rakentavaa vuoropuhelua ja huomioimalla parlamentin näkemykset neuvosto ei ainoastaan osoita hyvää tahtoa yhteistyössään parlamentin kanssa, vaan se lähettää vahvan viestin yhdestä eurooppalaisten arvojen puolustajasta sekä avoimesta yhteistyöstä ja kumppanuudesta.

Myös Bulgarian ja Romanian kansalaisille lähetetään vahva viesti. Euroopan unionin viesti niille on: ”kyllä” kaikkien jäsenvaltioiden yhdenvertaisille kohtelulle, ”kyllä” yhdenmukaisille säännöille ja ”kyllä” saavutettujen tulosten tasapuoliselle arvioinnille. Olen varma, että neuvosto voi ottaa huomioon myönteiset ponnistukset.

Nadezhda Neynsky (PPE). –(BG) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää jäsen Coelhoa hänen kattavasta mietinnöstään. Pyysin puheenvuoroa, sillä olen kyllästynyt räikeisiin yrityksiin käyttää Bulgarian ja Romanian tapausta sisäisten ongelmien ratkomiseen ja sisäisten pelkojen hillitsemiseen.

Viisumivapauden myöntäminen Bulgarialle ja Romanialle yli 10 vuotta sitten herätti samanlaisia pelkoja. Tuolloin eurooppalaiset johtajat kuitenkin osoittivat rohkeutta ja kaukonäköisyyttä, vaikka Bulgaria ja Romania eivät edes olleet Euroopan unionin jäseniä. He eivät suinkaan olleet väärässä.

Tästä syystä meidän on nyt muistettava, että tämänhetkinen keskustelu koskee sääntöjä, joiden on oltava samat kaikille. Se koskee jäsenvaltioiden välistä yhdenvertaisuutta, josta on määrätty Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa, ja viimeisenä muttei vähäisimpänä se koskee paljon puhuttua eurooppalaista yhteisvastuuta.

Eurooppa poikkeaa selvästi siitä, mitä se oli 20 vuotta sitten. Tämän ei pitäisi olla kenellekään yllätys. Jos Schengen-alueella on meneillään kriisi, se on kuitenkin toinen asia.

Jos kriisi johtaa liittymisedellytysten muuttamiseen, niitä pitäisi muuttaa kaikkien osalta. Älkäämme siis unohtako, että valtavat joukot laittomia maahanmuuttajia ovat ylittämässä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Metin Kazak (ALDE). – *(BG)* Arvoisa puhemies, haluan onnitella esittelijää, jäsen Coelhoa, hänen harvinaisen tasapainoisesta ja myönteisestä mietinnöstään. Tämä on seurausta yleisestä suhtautumistavasta ja näkemyksestä, joka valtaosalla tässä salissa olevilla parlamentin jäsenillä on, toisin sanoen Bulgaria ja Romania ansaitsevat Schengen-alueen jäsenyyden.

Ongelmia ei tietenkään pitäisi sysätä sinne, missä niitä ei ole. Korruptiota ja rikollisuutta on kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Näihin ongelmiin voidaan kuitenkin puuttua tehokkaasti vain, jos kaikki 27 jäsenmaata yhdistävät voimansa. Vastuuta ja taakkaa ei pidä sysätä vain osalle jäsenvaltioista.

Bulgaria ja Romania ovat todistaneet, että ne voivat tehdä työtä yhtenäisen Euroopan puolesta. Uskon, että niistä tulee myös Schengen-alueen arvostettuja jäseniä.

Traian Ungureanu (PPE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, Bulgaria ja Romania ovat osoittaneet, että ne voivat turvata EU:n rajat ja tästä on pitävät – toistan: pitävät – todisteet. Sivumennen sanoen Romaniassa ja Bulgariassa pidätetyt viranomaiset pidätettiin korruption vuoksi. Voiko joku tässä istuntosalissa väittää, että esimerkiksi alankomaalaista virkamiestä, jota epäillään korruptiosta, ei pidätettäisi korruptiosta Alankomaissa?

Toiseksi Romania ja Bulgaria eivät kilpailleet voittaakseen Transparency International -järjestön ensimmäisen palkinnon. Ne noudattivat lainmukaista sopimusta ja täyttivät kaikki sen vaatimukset. Jos joku yrittää muuttaa pelin sääntöjä kesken ottelun, se voisi nähdäkseni olla EU:n lainsäädännön vastaista ja joka tapauksessa se on terveellä järjellä ajateltuna epäoikeudenmukaista.

Cecilia Malmström, *komission jäsen.* – *(EN)* Arvoisa puhemies, kiitän teitä tästä hyvin hyödyllisestä keskustelusta. Luottamusta ja uskoa Schengen-alueeseen on todellakin selvästi tarpeen lisätä kehittämällä hallintoa ja kehittämällä arviointimekanismia – kuten komissio ehdotti jo kauan ennen joulua – lisäämällä puolueettomien asiantuntijoiden ja komission osallistumista sekä lisäämällä avoimuutta ja parlamentin osallistumista prosessin kaikkiin vaiheisiin. Lisäksi meidän on opittava nykyistä paljon paremmin tukemaan jostain syystä vaikeuksissa olevia jäsenvaltioita välittömästi ja meidän on selvennettävä, missä olosuhteissa rajatarkastuksia voidaan palauttaa.

Kaikki tämä on tehtävä. Meidän on myös torjuttava korruptiota ja tehostettava sen torjuntaa. Kyllä, Bulgariassa ja Romaniassa on korruptiota, mutta sitä on jokaisessa jäsenvaltiossa, ja komissio julkisti juuri eilen kertomuksen siitä, miten haluaisimme tehostaa korruption torjuntaa. Jotkut teistä viittasivatkin tähän ystävällisesti.

Sitä odotellessa meidän on kuitenkin annettava Bulgarialle ja Romanelle tunnustusta siitä valtavasta työstä, jonka ne ovat tehneet täyttääkseen Schengenin tekniset vaatimukset. Ne ovat hyvin selviä, ne ovat hyvin avoimia. Siksi näille maille on annettava selvä suunta, selvät puitteet, jotta ne tietävät, mitä niiltä odotetaan ja jotta jäsenvaltiot voivat valmistautua toivottamaan ne tervetulleiksi Schengen-yhteisöön.

Enikő Győri, *neuvoston puheenjohtaja.* – *(HU)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensiksi kiittää kaikkia niitä, jotka ovat kommentoineet

myönteisesti puheenjohtajavaltio Unkarin toimia. Meille oli hyvin tärkeää tuntea, että te tuitte meitä kuluneiden viiden kuukauden ajan. Tämänpäiväinen keskustelu on lisäksi osoittanut selvästi, että Euroopan parlamentin suuri enemmistö tukee Romanian ja Bulgarian liittymistä Schengen-alueeseen, sillä ne ovat tehneet kotitehtävänsä.

Viimeisten viiden kuukauden aikana ja jäljellä olevana aikana me olemme pyrkineet ja aiomme pyrkiä tekemään tämän selväksi ja vakuuttamaan neuvoston siitä, että teknisten vaatimusten osalta Romania ja Bulgaria ovat valmiita liittymään Schengen-alueeseen. Molemmat maat ovat tehneet lujasti töitä ja ne ansaitsevat siksi meidän arvostuksemme. Monet ovat tässä keskustelussa todenneet, että avainsana tässä asiassa on keskinäinen luottamus – heihin kuuluu niin liittymisen kannattajia kuin sen vastustajiakin ja lykkääjiä. Olen tästä täysin samaa mieltä, ja Unkari on koko puheenjohtajuuskautensa ajan pyrkinyt rakentamaan luottamusta.

Mitä me teimme tämän saavuttamiseksi? Toisaalta me kävimme jatkuvaa vuoropuhelua molempien maiden kanssa, seurasimme niiden tekemää työtä ja pyrimme etsimään niiden kanssa tapoja, joiden avulla ne saisivat työstään enemmän tunnustusta. Toisaalta me olimme jatkuvasti yhteydessä maihin, jotka suhtautuivat Romanian ja Bulgarian liittymiseen varauksella. Me kannustimme näitä maita olemaan yhteydessä ehdokasmaihin. Voin sanoa, että tämän ansiosta kulissien takana käytiin jatkuvaa vuoropuhelua, jotta osapuolet voisivat paremmin ymmärtää toisiaan ja luottaa toisiinsa. Tämä on sitä keskinäistä luottamusta, jolle valtaosa Euroopan unionin politiikoista perustuu. Ilman sitä jäsenvaltiot eivät pysty tekemään tätä yksimielisyyttä vaativaa poliittista päätöstä. Tämä on aikaa vievä hanke.

Meillä oli kuusi kuukautta aikaa onnistua tässä. Uskon, että näiden kuuden kuukauden aikana – tarkkaan ottaen kahden päivän kuluttua – me pääsemme pisteeseen, jossa jäsenvaltiot voivat todeta, että kotitehtävät on tehty. Miten keskinäistä luottamusta voidaan luoda? Yhtenä keinona on osapuolten kuuleminen, josta jo mainitsin. Toisena keinona on se, että molemmat ehdokasmaat jatkavat työtään ja todistelevat aina uudelleen, että ne kykenevät puolustamaan Euroopan unionin ulkorajoja. Bulgarian ja Romanian tähänastisen käytöksen sekä niiden valtavan kasvun ja kehitymisnopeuden on jatkuttava myös lähitulevaisuudessa.

Toisaalta olen vakuuttunut, että yhteistyö- ja seurantamekanismista voisi olla apua, vaikka virallisesti se ei kuulukaan Schengen-jäsenyyden edellytyksiin. Komissio julkistaa heinäkuussa mekanismia koskevan kertomuksen, jossa käsitellään täysin samoja asioita kuin tämänpäiväisessä keskustelussa. Komissio aikoo julkistaa järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjuntaa koskevan todistuksen. Me olemme alusta pitäen vastustaneet tämän asettamista liittymisehdoksi, mutta se tukee ilman muuta keskinäisen luottamuksen rakentumista. Olen vakuuttunut, että myönteinen yhteistyö- ja seurantamekanismi edistää myös myönteisen poliittisen päätöksen syntymistä Schengenin laajentumisen suhteen.

Jos haluatte tietää, mikä tällä hetkellä on yleinen suhtautuminen Schengen-alueen laajentamiseen ylipäätään, niin on selvää, että Euroopan unioni ei ole tällä hetkellä erityisen avosydämisellä tuulella. Tämä on tullut havainnollisesti esiin useissa puheenvuoroissa. Osa jäsenistä esimerkiksi valitteli, että Romanian ja Bulgarian liittymisen myötä romaniväestö lähtee liikkeelle näistä maista. Haluan antaa tähän selvän vastauksen. Vapaa liikkuvuus on Euroopan unionin perusperiaate, se on todellinen ja pätevä, politiikkamme rakentuvat sen varaan. Vapaa liikkuvuus on tänä päivänä Romanian ja Bulgarian romaniväestön oikeus aivan kuten kaikkien muidenkin kansalaisten oikeus ympäri Euroopan unionia. Jokainen voi liikkua vapaasti, viisumipakkoa ei ole, ja jos joku haluaisi lähteä nyt, hän voisi lähteä.

Olen kuitenkin erityisen ylpeä siitä, että Unkarin puheenjohtajuuskaudella on laadittu romaniväestöä koskeva strategia, jossa määritetään jokaiselle jäsenvaltiolle selkeät velvoitteet tämän vaikeassa asemassa olevan yhteisön suhteen. Ongelma on ratkaistava sen alkulähteellä. Romaneille on tarjottava parempia työ- ja koulutusmahdollisuuksia, sitä kautta voidaan vähentää painetta muuttaa toiseen jäsenvaltioon. Ja haluan vielä sanoa yhden asian: jos jokin tärkeimmistä perusoikeuksista kielletään heikoimmassa asemassa olevilta kansalaisilta, niin nämä oikeudet olisivat vaarassa kaikkien muidenkin kansalaisten kohdalla.

Koska Schengen-järjestelmän käynnissä olevasta arvioinnista on myös puhuttu paljon, haluan lopuksi sanoa, että puheenjohtajavaltio Unkari on ilmaissut tämän hyvin selvästi jo aivan alussa ja uskomme tähän asiaan yhä. Schengen-alueen laajentuminen on erotettava selvästi sellaisista arvioinneista, jotka koskevat koko Schengen-järjestelmää. Näitä kahta asiaa ei pidä sekoittaa. Meidän on säilytettävä vapaata liikkuvuutta koskeva säännöstö ja meidän on käytettävä käytössämme olevia keinoja paremmin esimerkiksi taataksemme ulkorajojemme parempi keskinäinen valvonta. Sen vuoksi me työstämme parhaillamme Frontex-asetusta. Sen vuoksi me pyrimme vähentämään Pohjois-Afrikasta tulevaa muuttopainetta puuttamalla paikallisiin ongelmiin. Sen vuoksi meillä on uusi naapuruuspolitiikka. Sen vuoksi me pyrimme lisäämään Euroopan investointipankin lainakapasiteettia. Viimeiset hetket ovat käsillä. Enää yksi juridinen ongelma estää meitä pääsemästä sopimukseen kansanne: se tavallinen ”delegoidun säädöksen” ongelma. Vasta sen jälkeen me voimme tarkistaa Schengen-järjestelmää ja tutkia, miten sitä voitaisiin muokata tai kehittää, sillä me olemme tietoisia siihen liittyvistä ongelmista. Meidän ei pidä kuitenkaan mennä asioiden edelle.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskon, että kahden päivän kuluttua pidettävässä oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksessa tehdään tärkeitä päätöksiä sekä Schengenin laajentumisen että sen tarkistamisen suhteen, mutta tavalla, joka takaa kansalaistemme vapaan liikkuvuuden.

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, eräs parlamentin jäsenistä väitti keskustelun aikana, että Romanian ja Bulgarian hyväksyminen Schengen-alueeseen olisi lapsellinen päätös. Olen täysin toista mieltä. Uskon, että aikuinen ihminen arvostaa järkeen pohjautuvia perusteluita, ja sivistynyt aikuinen tietää, milloin perustelut ovat oikeudenmukaisia. Jos me haluamme toimia oikeudenmukaisesti, me emme voi sortua kaksoisstandardeihin.

Meidän on kysyttävä, täyttävätkö Bulgaria ja Romania Schengenin liittymisedellytykset vai eivät. Jos ne eivät täytä edellytyksiä, niiden liittymistä ei pidä sallia. Niiden kansalaisia voidaan täysin oikeutetusti pitää täysimääräisinä unionin kansalaisina. Bulgarian ja Romanian väestöä ei pidä jättää populistisen retoriikan panttivangiksi.

Me tiedämme, että Schengenin suhteen kaikki ei ole niin kuin pitäisi. Tästä syystä me olemme ajamassa Schengenille uutta arviointijärjestelmää, jotta ongelmat voidaan tunnistaa, jotta niihin voidaan vastata asianmukaisella tavalla ja jotta ongelmien pitkittyessä voidaan tehdä tarvittavat päätökset. Schengenin uutta arviointijärjestelmää koskevat keskustelut eivät kuitenkaan voi pitää Bulgarian ja Romanian väestöä tämän lainsäädäntöprosessin panttivankina. Nämä ovat kaksi erillistä prosessia, joista kumpikin etenee omassa tahdissaan.

Lopuksi haluan kiittää teitä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Györi, siitä, että ystävällisesti mainitsitte Portugalin ja Schengenin tietojärjestelmän (SIS) yksi kaikkien puolesta -suunnitelman, joka on helpottanut monien maiden liittymistä Schengen-alueeseen, muun

muassa teidän maanne. Kiitos, että muistutitte meitä siitä, ja kiitos näistä ystävällisistä sanoistanne. Toivon, että neuvostolle toimitetaan yhteenveto tästä keskustelusta ja – toivottavasti – hahmotelma huomisesta äänestyksestämme, josta tulee varmasti hyvin valaiseva. Toivon neuvoston tunnustavan sen, että kun Euroopan kansalaisia edustava parlamentti kannattaa suurella enemmistöllä Bulgarian ja Romanian liittymistä, kuten se toivottavasti tekee, neuvoston pitäisi seurata sen viitoittamaa tietä mahdollisimman pian.

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, ylivoimaisesti suurin osa tänään esittämistänne huomioista ja arvioista on ollut myönteisiä ja niin ovat olleet myös komission ja neuvoston arviot. Uskon, että tämän perusteella voimme onnitella Bulgariaa ja Romaniaa lämpimästi.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan 8. kesäkuuta 2011.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Romania ja Bulgaria ovat jälleen kerran osoittaneet kykenevänsä omaksumaan kaikki toimenpiteet, joita Euroopan unionin itärajan korkean turvallisuustason takaaminen edellyttää, vaikka en tiedä, olisiko niiden alunperinkään ollut tarpeen todistella sitä. Ottaen huomioon taloudelliset, tekniset, institutionaaliset ja hallinnolliset ponnistukset, joita Romania on tehnyt voidakseen liittyä Schengen-alueeseen mielestäni tämän asian myönteinen arviointi on osoitettava lähitulevaisuudessa asettamalla liittymiselle tarkka takaraja.

Tilannetta ei pidä mutkistaa muuttamalla pelin sääntöjä, lietsomalle euroskeptistä retoriikkaa eikä tuomalla keskusteluun asioita, jotka eivät siihen kuulu; tarkoitan tällä laittoman maahanmuuton valvontaa. Teknisesti ottaen Romania on nyt valmiimpi kuin koskaan valvomaan Euroopan unionin itärajaa.

Kaksoisstandardien käyttäminen tiettyjen seikkojen arvioinnissa ei kuitenkaan ole yhtenäisen Euroopan arvolle sopiva käytäntö. Uskon vakaasti, että kunhan Romania on liitetty Schengen-alueeseen, se voi osoittaa kaikille jäsenvaltioilla olevansa turvata itärajan turvallisuuden tiukasti ja kurinalaisesti. Lisäksi saavutetut tulokset tulevat vakuuttamaan koko Euroopan siitä, että se pystyy edistämään onnistuneesti koko unionin turvallisuutta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Vapaa liikkuvuus on yksi Euroopan unionin tärkeimpiä arvoja kaikille EU:n kansalaisille. Schengen-alueelle on tunnuksenomaista jäsenvaltioiden välisten rajatarkastusten puuttuminen ja vapaa liikkuminen tämän alueen sisällä. Tästä syystä meidän on kunnioitettava poikkeuksetta jokaisen Euroopan unionin kansalaisen oikeutta liikkua vapaasti. Jos Bulgarian ja Romanian Schengen-jäsenyydelle asetetaan enemmän ehtoja kuin muiden EU:n jäsenvaltioiden jäsenyydelle, niin silloin kyse on kaksoisstandardeista. Meidän ei pidä sortua kaksoisstandardeihin perustuvaan järjestelmään, joka vaatii paljon Schengenin ehdokasmailta, mutta suhtautuu lepsusti aiemmin liittyneisiin maihin. Schengenin säännösten sääntöjen on oltava samat kaikille maille ja arviointijärjestelmän pitää perustua säännökseen, jonka mukaan sääntöjä on noudatettava jatkuvasti, eikä ainoastaan liittymisen yhteydessä. Schengen-alueeseen liittyvien maiden on noudatettava myös myöhemmin kaikkia turvallisuusvaatimuksia, sillä Schengen-alueen turvallisuus riippuu tosiasiallisesti siitä tarkkuudesta ja tehokkuudesta, jolla kukin jäsenvaltio toteuttaa tarkastuksia sen ulkorajoilla, sekä Schengenin tietojärjestelmän kautta tapahtuvan tiedonvaihdon laadusta ja nopeudesta. Jotta tarkastukset sisärajoilla voidaan lakkauttaa, jäsenvaltioiden on tehtävä mahdollisimman paljon

yhteistyötä ja ryhdyttävä tarvittaviin toimiin erityisesti maahanmuuttovirtojen kasvaessa, sillä Schengen-alueen turvallisuus riippuu siitä tarkkuudesta ja tehokkuudesta, jolla kukin jäsenvaltio toteuttaa tarkastuksia sen ulkorajoilla.

Kinga Göncz (S&D), kirjallinen. – (HU) Euroopan komission arvioinnin mukaan Romania ja Bulgaria ovat valmiita liittymään Schengen-alueeseen, ja sen vuoksi neuvoston on päätettävä viipymättä hyväksyä nämä kaksi jäsenvaltiota. Me emme voi noudattaa kaksoisstandardeja, sillä se murentaisi Euroopan unionin uskottavuutta, emmekä asettaa uusia ehtoja. Schengen-alueeseen liittyminen ja rajojen poistuminen on asia, jota kansalaiset arvostavat eniten Euroopan unionin säännöstössä. Se on myös Euroopan unionin symboli euron ohella. Vapaa liikkuvuus on yksi sisämarkkinoiden menestymisen edellytyksistä. Euroopan unionin ulkorajat on tietenkin turvattava. Turvallisuutta ei voida kuitenkaan taata jättämällä valmiita jäsenvaltioita Schengenin ulkopuolelle, vaan perustamalla jatkuva ja avoin Schengenin seurantamekanismi, joka voi vastata moniin avoimiin kysymyksiin yhteisvastuuseen perustuvan yhteisen eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan ja pakolaispolitiikan ohella. Tästä syystä pyydän neuvostoa siirtymään tässä asiassa eteenpäin mahdollisimman pian.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Romania on valmistautunut poistamaan tarkastukset sisäisiltä maa-, ilma- ja merirajoiltaan. Paikan päällä tehtyjen vierailujen ja teknisten arviointien perusteella sekä Euroopan parlamentin nimeämä esittelijä että asiantuntijaryhmä ovat todenneet, että Romania täyttää kaikki Schengen-alueen liittymiskriteerit, jotka olivat vuoden 2005 liittymissopimuksessa oletettuja säännöksiä. Kaikki aiemmin havaitut puutteet on korjattu. Kaiken lisäksi Romaniasta on tullut hyvien käytänteiden mallimaa joillain alueilla. Mitä tulee joidenkin parlamentin jäsenten esittämiin vastalauseisiin, haluan huomauttaa, että ne koskevat seikkoja, jotka eivät liity suoranaisesti Schengenin säännöstöön, joten niitä ei voida käyttää syinä Romanian liittymisen estämiselle. Ymmärrän toki niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat huolissaan EU:n ulkorajojen turvaamisesta, etenkin kun maahanmuuttovirrat kohdistuvat erityisesti tiettyihin valtioihin. Haluan kuitenkin muistuttaa, että unionin sääntöjen on oltava samat kaikille jäsenvaltioille. Niitä ei voi muuttaa kesken pelin, sillä se olisi Romanian kansalaisten syrjimistä. Teknisen arvioinnin myönteisen lopputuloksen perusteella oikeus- ja sisäasioiden neuvoston on näytettävä vihreää valoa Romanian Schengen-jäsenyydelle tämän vuoden syksystä lähtien.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Jos tätä mietintöä on uskominen, kaikki on tiptop ja huippukunnossa ja Romania ja Bulgaria ovat osoittaneet olevansa riittävän hyvin valmistautuneita kaikkien Schengen-sääntöjen täytäntöönpanoon. Ne meistä, jotka ovat tutustuneet Europolin järjestäytyntä rikollisuutta koskevaan vuoden 2011 OCTA-raporttiin, miettivät kuitenkin, onko kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta kuuro ja sokea ja miksi ihmeessä me syydämme rahaa Europoliin, jos emme kallista korvaa sen varoituksille. Europolin raportin mukaan Romania ja Bulgaria ovat huumeiden salakuljetuksen, asekaupan ja ihmiskaupan kauttakulkumaita. Järjestäytyneet rikollisliigat, jotka ovat etnisesti yhä moninaisempia, toimivat äärimmäisen väkivaltaisesti. Monilla on puolisoita tausta. Europolin raportin mukaan nämä ryhmät pyrkivät laajentamaan etujaan EU:ssa ja voivat hyödyntää mahdollisuuksia, joita Bulgarian ja Romanian mahdollinen Schengen-alueeseen liittyminen tarjoaa. Europolin johtaja Rob Wainwright totesi eräässä haastattelussa, että Bulgarian ja Romanian mahdollinen liittyminen Schengen-alueeseen ja viisumivapauden myöntäminen Ukrainalle saattavat tarjota järjestäytyneelle rikollisuudelle uusia mahdollisuuksia. Meidän velvollisuutemme kansalaisiamme kohtaan on ottaa Europolin varoitukset vakavasti. Schengen-sopimus

aukoo nyt jo järjestäytyneelle rikollisuudelle ja laittomalle maahanmuutolle ovia Eurooppaan. Siksi sitä on korjattava kiireesti ennen sen laajentamista.

Debora Serracchiani (S&D), *kirjallinen.* – (IT) Kiitän esittelijää, jäsen Coelhoa, hänen erinomaisesta mietinnöstään, joka sopii hyvin viimeaikaiseen keskusteluun Schengen-sopimuksen täytäntöönpanosta. Ulkorajojen tehokas valvonta on tärkeä asia, sillä Schengen-alueen turvallisuus riippuu siitä, miten tehokkaasti kukin jäsenvaltio valvoo niitä. Vaikka kaikkia ongelmia ei ole vielä ratkaistu, Romania ja Bulgaria ovat osoittaneet olevansa riittävän valmiita panemaan täytäntöön kaikki Schengenin säännösten vaatimukset. Me olemme puhuneet paljon näiden maiden valtion koneiston todellisesta tehokkuudesta ja korruption yleisyydestä. Mielestäni näitä asioita ei kuitenkaan ole syytä huomioida Schengenin täytäntöönpanon yhteydessä, sillä – kuten aiemminkin liittyneiden jäsenvaltioiden kohdalla – päätös liittymisestä tehdään ainoastaan rajatarkastusten ja poliisivoimien valmiuksien perusteella. Lisävaatimusten asettaminen loisi ennakkotapauksen syrjinnästä, jota ei ole esiintynyt aiemmin, ei edes vuoden 2007 laajentumisen jälkeen.

Adrian Severin (NI), *kirjallinen.* – (EN) Todellinen kysymys kuuluu: kohdellaanko kaikkia EU:n kansalaisia yhdenvertaisesti riippumatta heidän kansallisesta alkuperästään ja annetaanko heille yhdenvertaiset mahdollisuudet nauttia EU:n perusoikeuksista. Maailmanlaajuisen taluskriisin tilanteessa EU:ta koettelee demokratian ja yhteisvastuun kriisi. Euroopassa on käynnissä uudelleenkansallistamisen aalto. Tässä tilanteessa keskustelu Romanian ja Bulgarian liittymisestä Schengen-alueeseen on herättänyt vahvoja reaktioita, jotka perustuvat tekopyhiin väitteisiin ja kaksoisstandardeihin.

Tässä ei ole kyse teknisistä seikoista eikä EU:n ulkorajojen turvallisuudesta eikä edes maahanmuutosta tai oikeuslaitoksen toimivuudesta. Tämä on eurooppalainen poliittinen ongelma, joka on luonteeltaan strateginen. Tässä on kyse EU:n koheesiosta. Itärajojen valmiuksien moittiminen aikana, jolloin eteläiset rajat vuotavat kuin seula, on lähinnä hupaisaa. Kansallisten poliittisten tavoitteiden ajaminen Bulgariassa ja Romaniassa asuvien EU:n kansalaisten kustannuksella on pöyristyttävää. On totta, että me tarvitsemme parempaa rajavalvontaa, parempaa maahanmuuttopolitiikkaa, parempia hallinnollisia valmiuksia ja rehellisiä virkamiehiä. Tämä edellyttää kuitenkin enemmän Eurooppaa, ei vähemmän. Oikea askel tähän suuntaan olisi Schengen-alueen laajentaminen välittömästi Romaniaan ja Bulgariaan.

Kristian Vigenin (S&D), *kirjallinen.* – (BG) On ehdottoman varmaa, että Bulgaria itsessään tai tarkemmin sanottuna Bulgarian kansalaiset eivät aiheuta suoraa tai mahdollista uhkaa Schengen-alueen turvallisuudelle, järjestykselle ja rauhalle. Maamme on täyttänyt – vaikkakin myöhään – kaikki ulkorajojen valvontaa koskevat tekniset vaatimukset.

Ilmassa on kuitenkin paljon epäluottamusta sen suhteen, että valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanossa voi ilmetä vakavia häiriöitä. Tämä epäluottamus näkyy Euroopan komission kertomuksissa yhteistyö- ja seurantamekanismista, Europolin raporteissa ja useiden jäsenvaltioiden korkeatasoisten edustajien lausunnoissa. Salakuljetus ja harmaa talous ovat lisääntyneet ennen näkemättömällä tavalla, korruptio rehottaa ja järjestäytyneitä rikollisuutta ei saada aisoihin; näin ollen meillä ei ole syytä suuttua siitä, että jäsenyytemme estetään asettamalla lisäesteitä.

Euroopan parlamentin on omaksuttava periaatteellinen kanta, jonka mukaan pelin sääntöjä ei voida muuttaa kesken kaiken. Virallisten vaatimusten perusteella Bulgaria ja Romania ovat valmiita Schengen-alueen jäsenyyteen, ja Eurooppa-neuvoston on tehtävä tästä

myönteinen päätös mahdollisimman pian. Luotan siihen, että suuri enemmistö tukee jäsen Coelhon mietintöä, jotta voimme antaa jäsenvaltioille selvän poliittisen viestin.

(*Täysistunto keskeytettiin hetkeksi.*)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

16. Kyselytunti (komissio)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0407/2011).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 6, jonka osalta toimii sijaisena Jim Higgins (H-000206/11)

Aihe: Elintarvikkeiden laatumerkinnät

Komissio rekisteröi helmikuussa 2011 tuhannennen laatumerkinnän saavan elintarvikkeen. On kuitenkin selvää, että elintarvikkeiden laatumerkintöjä ja rekisteröintiä (suojattu maantieteellinen merkintä (SMM), suojattu alkuperänimitys (SAN) ja aito perinteinen tuote (APT)) koskevien hakemusten määrä vaihtelee huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen. Mistä komissio arvelee näiden jäsenvaltioiden välisten erojen johtuvan? Voiko komissio kommentoida eräiden elintarvikkeiden tuottajien lausuntoja siitä, että rekisteröintiprosessi on byrokraattinen ja lannistaa siten hakijoita? Kuinka rekisteröintiprosessista voitaisiin tehdä käyttäjäystävällisempi?

Voiko komissio kertoa, missä määrin kuluttajat ovat perillä elintarvikkeiden laatumerkinnöistä? Kuinka SMM-, SAN- ja APT-merkintöjen tunnettuutta voidaan parantaa ja tehdä merkinnöistä relevantimpia kuluttajien kannalta etenkin niissä jäsenvaltioissa, joissa on rekisteröity vain muutamia tuotteita?

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, kun suojattuja alkuperänimityksiä (SAN), suojattuja maantieteellisiä merkintöjä (SMM) ja aitoja perinteisiä tuotteita (APT) koskeva eurooppalainen järjestelmä perustettiin, joissain jäsenvaltioissa oli jo ennestään vastaavia järjestelmiä.

Maantieteellisten merkintöjen käsite oli siten tuttu, ja nimityksiä oli jo rekisteröity kansallisesti. Tämä selittää, miksi joissain valtioissa on jo paljon rekisteröityjä nimityksiä. Monissa jäsenvaltioissa on kuitenkin ollut nähtävissä lisääntyvä kiinnostus järjestelmää kohtaan.

Nimityksen rekisteröintiprosessi kestää yleensä useita vuosia. Näin on siksi, että hakijaryhmän on laadittava yksityiskohtaiset eritelmät ja hyväksyttävä ne kansallisella tasolla ja sitten komissiossa. Eritelmien asiakirjatiivistelmät (maantieteellisten merkintöjen osalta) tai itse eritelmät (perinteisten tuotteiden osalta) julkaistaan sitten Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jotta vastalauseiden esittäminen on mahdollista.

Vastalauseen esittämiseen on aikaa kuusi kuukautta. Jos vastalauseita ei esitetä, nimitys voidaan rekisteröidä. Jos vastalause esitetään, asianosaisilla on kuusi kuukautta aikaa päästä sopimukseen. Jos sopimukseen ei päästä, komissio antaa päätöksen, josta toimitetaan

pysyvän komitean äänestys. Tämä menettely selittää rekisteröintiä varten tarvittavan ajan. Toisaalta kun jokin nimitys on rekisteröity, se saa vahvan suojan ja kansainvälisen tunnustuksen, ja se saa hyötyä viestintävälineistä, erityisesti logon käytöstä.

Komissio on tietoinen tarpeesta nopeuttaa rekisteröintiprosesseja. Tätä koskevia ehdotuksia on tehty laatupaketin yhteydessä, ja niiden mukaan komission hakemusten tutkintaan käyttämä aika lyhenisi kuuteen kuukauteen ja vastalauseiden esittämisaika kahteen kuukauteen.

Järjestelmän tuntemus vaihtelee suuresti maasta toiseen, ja riippuu usein maassa rekisteröityjen nimitysten määrästä. Komissio myöntää toimijoiden käyttöön rahoitusta laatutuotteiden menekinedistämiseen ja haluaa parantaa kuluttajien tietoisuutta järjestelmästä.

Jim Higgins (PPE), *laatijan sijainen.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komissiota vastauksesta. Mielestäni elintarviketuotteiden merkitseminen on hyvin suositeltavaa. Silti komission jäsen otti esille monta tärkeää asiaa, ensinnäkin sen, että on useita standardeja, ja toiseksi sen, että hakemuksesta itse rekisteröintiin kuluu niin paljon aikaa. Tämä jos mikä on kiistanon esimerkki EU:n byrokraatiasta.

Kotimaani maatalousministeriössä eteneminen hakemuksen tekemisestä rekisteröintiin kestää viisi vuotta. Saksan kriisin huomioon ottaen on syytä lisätä elintarvikkeiden merkitsemistä, tarvitaan lisää standardeja, ja tarvitaan lisää laadunvalvontaa. Siksi kehottaisin komissiota toimimaan ripeämmässä aikataulussa.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, jatkan keskustelua laatu-elintarvikkeista.

Kahden viime viikon aikana Italia on kärsinyt jo noin 20 miljoonaan euron taloudellisen vahingon EHEC-bakteerin vuoksi myymättä jääneiden vihannesten, erityisesti myymättömien kurkkujen takia. Yksistään Venäjän tuonnin keskeytyksestä sanotaan aiheutuneen 4,4 miljoonan euron menetyksen.

Koko hedelmä- ja vihannesala on polvillaan. Siksi kysyn komissiolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden turvaamiseksi, ja mihin muihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä välttääkseen EHEC-bakteerin alkuperää koskevan epäluotettavan tiedon leviämisen, joka vaikuttaa vahingollisesti koko vihannesalaan ja vie väestön paniikkiin. Tässähän puhutaan laatu-elintarvikkeista!

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Vastaukseni ensimmäiseen kysymykseen on, että komissio on tietoinen tarpeesta nopeuttaa rekisteröintimenettelyjä. Tätä koskevia ehdotuksia on tehty laatupaketin yhteydessä, johon viittasin ensimmäisessä vastauksessani.

Komission ehdotuksiin sisältyy sen vastaanottaman hakemuksen tutkinta-ajan lyhentäminen kuuteen kuukauteen sekä vastalauseajan lyhentäminen kahteen kuukauteen. Jos parlamentti ja neuvosto päättävät hyväksyä komission ehdotukset, säästetään hakemusten enemmistön osalta lähes vuosi tai vähintään kymmenen kuukautta.

Toisen kysymyksen osalta toteaisin, että eilen kokoontui terveysasioiden neuvosto, joka käsitteli asiaa. Seuraamme asiaa ja palaamme siihen myöhemmässä vaiheessa, ottaen huomioon tämänpäiväisen ylimääräisen maatalousneuvoston kokouksen. En pysty tällä hetkellä antamaan yksityiskohtaisia tietoja, mutta seuraamme ehdottomasti asiaa.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Pyydän anteeksi, etten ollut täällä heti alussa kuulemassa komission jäsenen vastausta. Kysymykseni koskee

sitä tosiasiaa, että tietoisuus valmistajien keskuudessa on monissa maissa heikkoa, ja joissakin maissa se on hyvin heikkoa. Aikooko komissio ryhtyä toimiin tietoisuuden lisäämiseksi, ei vain kuluttajien keskuudessa vaan myös valmistajien keskuudessa?

László Andor, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, tietoisuus järjestelmästä vaihtelee suuresti maasta toiseen, ja myös rekisteröityjen nimitysten määrä vaihtelee maittain. Laatutuotteiden menekinedistämiseen on toimijoiden käytettävissä eurooppalaisia varoja. Niitä on myönnetty vuosien 2006 ja 2010 välisenä aikana yli 19 miljoonaa euroa eli viiteentoista menekinedistämishjelmaan.

Lisäksi komissio haluaa tarkastella uudelleen maataloustuotteiden menekinedistämispolitiikkaa, ja täksi kesäksi on suunnitteilla myös vihreä kirja. Näin on tilaisuus keskustella jälleen kerran tämän politiikan tavoitteista ja tarkastella tässä yhteydessä odotuksia laatutuotteiden menekinedistämisen ja tiedon levittämisen suhteen.

Puhemies. – (EN) **Jim Higginsin** laatima kysymys numero 7 (H-000199/11)

Aihe: Nuorisotyöttömyys

Taluskriisillä on ollut tuhoisat vaikutukset vastavalmistuneiden työllistymiseen. Viime marraskuussa nuorten työttömyysaste EU:n alueella oli 21 prosenttia.

Nuorisotyöttömyys on alle 10 prosenttia vain kolmessa maassa – Saksassa, Alankomaissa ja Itävallassa. Muualla tilanne on tyrmistyttävä: Baltian maissa, Irlannissa, Kreikassa ja Slovakiassa nuorista on työttöminä reilut 30 prosenttia. Espanjassa puolestaan nuorison työttömyysaste on yli 40 prosenttia.

Mitä komission jäsen aikoo tehdä estääkseen nuorten joukkopaon Euroopasta?

Mitä komission jäsen aikoo tehdä, jotta Saksassa, Alankomaissa ja Itävallassa omaksuttuja parhaita käytäntöjä alettaisiin soveltaa koko EU:ssa?

László Andor, *komission jäsen*. – (EN) Korkea nuorisotyöttömyys on yksi komission kannalta merkittävistä asioista ja yksi tärkeimmistä henkilökohtaisista huolenaiheistani. Työpaikkojen puute voi johtaa nuorten ihmisten joukkopakoon Euroopasta, mutta maata työn perässä vaihtavien nuorten laaja enemmistö luultavasti valitsee siirtymisen toiseen jäsenvaltioon. Tästä syystä on hyvin tärkeää edistää työntekijöiden vapaata liikkuvuutta unionin sisällä.

Se tarjoaa ratkaisun suuren nuorisotyöttömyyden alueilla, kun otetaan huomioon joissakin jäsenvaltioissa tietyillä aloilla vallitseva työvoimapula, joka käy ilmi komission uudesta neljännesvuosittaisesta avoimien työpaikkojen seurantavälineestä. Nuorten ihmisten liikkuvuuden edistäminen EU:n sisällä on yksi Eurooppa 2020 -strategian Nuoret liikkeellä -lippulaivahankkeen tavoitteista. Siinä esitetään laaja joukko toimenpiteitä, joilla nykyistä suurta nuorisotyöttömyyttä voidaan vähentää.

Mainitsen muutaman esimerkin. Nuorten työntekijöiden liikkuvuutta edistetään erityisesti EU:n uudella ammatillista liikkuvuutta koskevalla järjestelmällä, Eka Eures-työpaikka -hankkeella, joka käynnistettiin parlamentin ja neuvoston tuella. Sen tavoitteena on auttaa nuoria löytämään työpaikka Euroopan työmarkkinoilla sekä auttaa työntekijöitä rekrytoimaan nuoria eurooppalaisia liikkuvia työntekijöitä.

Eka Eures-työpaikka -aloitteella yli 2 000 nuorelle työnhakijalle ja nuoria EU:n työntekijöitä palkkaamaan halukkaalle yritykselle tarjotaan neuvonta- ja työnhakutukea ja keskimäärin 1 000 euron suuruista taloudellista tukea.

Lisäksi komissio kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön nuorisotakuun, jolla varmistetaan, että kaikki nuoret ovat jatkokoulutuksessa, harjoittelussa tai työssä kolmessa kuukaudessa yleissivistävän koulutuksensa päättämistä. Kuten arvoisa parlamentin jäsen aivan oikein huomauttaa, Saksassa, Itävallassa ja Alankomaissa nuorisotyöttömyysluvut ovat suhteellisen alhaiset. Tämä johtuu ainakin osittain näiden maiden kattavasta ammattikoulutus- ja harjoittelujärjestelmästä, joka helpottaa nuorten ihmisten integroitumista työmarkkinoille.

Joulukuussa 2010 annettu Bruggen julkilausuma eurooppalaisen yhteistyön lujittamisesta ammatillisessa koulutuksessa kaudella 2011–2020 on tärkeä eurooppalainen saavutus tällä alalla. Siinä esitellään tavoitteet ja määritetään toiminta, jota tarvitaan, jotta ammatillisen koulutuksen laatu paranisi, siihen olisi helpompi osallistua ja se olisi työmarkkinoiden tarpeiden kannalta relevantimpaa.

Lisäksi haluaisin vastauksessani korostaa Nuoret työssä -kampanjaa. Budapestissa 29. huhtikuuta käynnistetty Nuoret työssä -kampanja tuo yhteen pienet ja keskisuuret yritykset sekä nuoret työnhakijat ja tarjoaa tietoa ja tukea, joka innostaa nuoria perustamaan omia yrityksiä. Vuoden 2012 loppuun mennessä, jolloin tämä kampanja loppuu, on suunniteltu järjestettäväksi yli 30 tapahtumaa.

Arvoisat parlamentin jäsenet, toivon, että esiin tuomani lähestymistavat ja aloitteet johtavat tehokkaaseen toimintaan jäsenvaltioissa.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Luvut ovat pelottavia: Baltian maissa, Irlannissa, Kreikassa ja Slovakiassa 30 prosenttia, Espanjassa 40 prosenttia, ja arvoisa puheenjohtaja, teidän omassa maassanne miljoona alle 25-vuotiasta on ilman työpaikkaa. Italiassa 76 prosenttia nuorista sanoo aikovansa lähteä maasta. Haluaisin ajatella, että nuorten liikkuvuus Euroopan sisällä on vastaus, mutta useimmilla Euroopan mailla, kolmea mainitsemaanne lukuun ottamatta, on työttömyysongelmia.

Meidän on todella keskityttävä siihen tosiasiaan, että Euroopan väestö ikääntyy. Meillä ei ole varaa tällaiseen aivovuotoon. Kyse on hyvin koulutetuista, erittäin motivoituneista nuorista ihmisistä. Meidän on pidettävä heistä kiinni, otettava käyttöön sellaisia kekseliäitä järjestelmiä, joita te jo mainitsitte olevan kolmessa jäsenvaltiossa eli Saksassa, Alankomaissa ja Itävallassa. Olen tyytyväinen siihen, että komissio suosittaa nyt jäsenvaltioille hankkeita. Mielestäni kuitenkin jotkin jäsenvaltiot tarvitsevat rahoitustukea ihmisten kouluttamiseksi ja pitämiseksi kotimaassa, koska nämä eivät ylläpitäisi niinkään EU:n sisäisiä työmarkkinoita, vaan Australian ja muiden maiden kaukaisempien maiden työmarkkinoita.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, minun kysymykseni komission jäsenelle on hieman erilainen. Komission jäsen puhui erilaisista toimista, joilla aiotaan vähentää työttömyyttä, mutta hän ei sanonut sanaakaan siitä tosiasiaista, että jäsenvaltioiden kannalta tärkeä ja tehokkaampi menetelmä voisi olla se, että sovittaisiin muissa jäsenvaltioissa hankittujen ammattipätevyyskseen vastavuoroisesta tunnustamisesta. Tämän päivän nuoret etsivät usein työtä muista maista, ja heidän on läpäistävä kokeita, jollaiset he ovat jo suorittaneet. Mitä tälle asialle aiotaan tehdä?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, korkea työttömyysaste merkitsee, että jäsenvaltioiden investoinnit nuorten ihmisten koulutukseen hukataan, kun näiden ihmisten on pakko lähteä Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin. Arvoisa komission jäsen, ottaen huomioon, että koulunsa keskeyttäneiden määrä on 16 prosenttia ja

Portugalissa peräti 40 prosenttia, kysyn teiltä: miltä nuorisotyöttömyysaste näyttääkään 15–20 vuoden kuluttua, ja millä toimilla aiotte ehkäistä tämän?

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Vastauksessani korostin Eurooppa 2020 -strategiassa jo hahmoteltuja toimia, ja niiden osalta useissa jäsenvaltioissa edetään parhaillaan kohti käytännön toteutusta tehokkaiden komission ohjelmien avulla.

On myös totta, että tämä on komission kannalta enemmänkin horisontaalinen kysymys, ja muissakin EU: hankkeissa on hyvin tärkeitä ehdotuksia, esimerkiksi maakohtaiset suositukset, jotka julkaistiin juuri tänään. Siellä on myös tärkeitä viittauksia tarpeeseen uudistaa koulutuspolitiikkaa ja kohentaa koulutusjärjestelmien suorituskykyä eri jäsenvaltioissa, jotta koulutuksen sisältö saataisiin vastaamaan paremmin työmarkkinoiden tarpeita.

Tämä voi parantaa nuorten työllistymismahdollisuuksien laatua monissa jäsenvaltioissa, myös Espanjassa ja muualla, missä tilanne on hyvin hankala ja missä koulutusjärjestelmän uudistusta on lykätty tai se on viime aikoina jätetty huomiotta.

On tärkeää korostaa myös yhtenäismarkkinasäädöstä, jolla muiden aloitteiden ohella pyritään edistämään ammattipätevyyksien ja tutkintojen tunnustamista ja joka siten tekee eurooppalaisista työmarkkinoista avoimempia ja tehokkaampia. Näin tuotaisiin esiin ja lisättäisiin mahdollisuuksia verrattuna aikaisempaan.

Niin ikään on tärkeää tähdentää, että monia toimia tuetaan EU:n rahoitusvälineiden avulla ja erityisesti tässä yhteydessä Euroopan sosiaalirahastosta. Haluaisin kuitenkin mainita myös uuden mikrorahoitusvälineen, joka tarjoaa ohjelmia ja viimeksi mainitussa tapauksessa mahdollistaa myös yrittäjyyttä ja itsenäisen ammatinharjoittamisen mahdollisuuksia. Mielestäni näiden ulottuvuuksien pitäisikin heijastua myös tulevan monivuotisen rahoituskehityksen ehdotuksissa. Luotan, että myös parlamentti tukee tätä monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä.

Puhemies. – (EN) **Georgios Papanikolaoun** laatima kysymys numero 8 (H-000194/11)

Aihe: Siirtolaisuus ja Schengen-alue

Pohjois-Afrikan kriisi vaarantaa vapaan liikkuvuuden periaatteen Schengen-alueella. Tämä käy ilmi Italian ja Ranskan välisistä neuvotteluista, joissa esiin on noussut kysymys etupäässä Tunisiasta lähtöisin olevien siirtolaisten sijoittamisesta ja rajatarkastusten palauttamisesta sekä ranskalaisviranomaisten lausumista, joissa korostetaan, että osaa Schengen-sopimuksen määräyksistä olisi tarkasteltava uudelleen.

Miten komissio aikoo välttää kehityksen, joka vaarantaa vapaan liikkumisen Schengenin alueella, joka on Euroopan yhdentymisen kulmakiviä?

Kun otetaan huomioon, että Schengen-alueen perustamisen myötä vastuu EU:n ulkorajojen valvonnasta siirtyy vain tietyille jäsenvaltioille, miten komissio aikoo saada jäsenvaltiot osoittamaan suurempaa, todellista solidaarisuutta massiivisten siirtolaisvirtojen tapauksissa ja halukkuutta jakaa vastuuta ja aiheutuvaa taakkaa oikeudenmukaisella tavalla?

Cecilia Malmström, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, jäsen Papanikolaoun kysymys – kuten myöhemmätkin kysymykset – käsittelee Schengenin eri näkökulmia ja mahdollisuuksia, siirtolaisuuden aiheuttamaa kriisiä ja Schengeniin kohdistuvaa painetta. Vastaisin ensin jäsen Papanikolaoulle.

Tätä ennen keskustelimme jäsen Coelhon mietinnöstä ja tarpeesta turvata Schengen, joka on yksi Euroopan unionin erinomaisimmista saavutuksista. Liikkumisvapaus on todella tärkeä Eurooppa-hankkeen ilmentymä. Matkailijat tekevät joka vuosi yli 1,25 miljardia rajojen yli suuntautuvaa matkaa EU:n sisällä. Liikkumisvapaus on myös sisämarkkinoiden tärkeä vahvistaja ja edistäjä, joten tämän saavutuksen turvaaminen on komission kannalta hyvin tärkeää ja minulle henkilökohtaisesti ehdottoman keskeinen tavoite.

Korostaisin jälleen, että komission lähestymistapana on lujittaa Schengeniä, parantaa arviointia – mitä me ehdotimme jo ennen joulua – selkeyttää sääntöjä, määrittää välineet, tukea apua tarvitsevia jäsenvaltioita ja – mahdollisesti – ottaa käyttöön mekanismi, joka tuo koordinoitun yhteisöperustaisen vastauksen poikkeuksellisiin tilanteisiin eli esimerkiksi silloin, kun jäsenvaltio ei onnistu valvomaan sisärajojaan.

Komission päätavoitteena on ennaltaehkäisevä lähestymistapa. Valvontamekanismin vahvistamiseksi ehdotetut muutokset – joka mekanismi on tarkoitettu ylläpitämään jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta ja niiden kykyä soveltaa tehokkaasti liitännäistoimenpiteitä – mahdollistavat rajoja olevan alueen säilyttämisen.

Tätä varten lisätään paikan päällä suoritettavia käyntejä, joiden tarkoituksena on tarkistaa Schengenin säännösten soveltamista jäsenvaltioissa. Nämä valvontakäynnit voisivat johtaa jäsenvaltioille annettaviin suosituksiin välittömistä toimista ja määräajoista niiden toteuttamiseksi. Lisäksi jäsenvaltioiden välisen luottamuksen lisääntyminen vähentäisi yksipuolisia hankkeita, joilla pyrittäisiin ottamaan tilapäisesti uudestaan käyttöön sisäraajat tai tehostamaan poliisitarkastuksia sisärajoilla.

Schengenin henki on luottamuksen ja yhteisvastuun henki. On tärkeää, että EU osoittaa konkreettista solidaarisuutta suurten muuttovirtojen eniten koettelemia jäsenvaltioita ja kansainvälisen suojelun tarpeessa olevia ihmisiä kohtaan. Tällä solidaarisuudella voi olla erilaisia muotoja, ja se voi olla esimerkiksi avunantoa siellä, missä ulkorajaan kohdistuu painetta. Frontexilla on tässä keskeinen osa, ja olemme osoittaneet äskettäisessä Rabit-operaatiossa Kreikan ja Turkin välisellä rajalla ja yhteisessä Hermes-merioperaatiossa, että jäsenvaltiot ovat valmiita auttamaan muita jäsenvaltioita.

Meidän on myös päivittäisellä tasolla edistettävä yhteistyötä kansallisten viranomaisten kesken rajavalvonnan alalla. Tähän pyritään Euroopan rajavalvontajärjestelmällä (Eurosur), jota on kehitetty asteittain vuodesta 2008 alkaen, ja komissio esittää tähän liittyen lainsäädäntöehdotuksen vielä tämän vuoden aikana.

Voimme osoittaa yhteisvastuuta myös osoittamalla taloudellista yhteisvastuuta. Tälle vuodelle on puiteohjelma, joka ottaa huomioon muuttovirtojen hallinnan. Meillä on rahoitusmekanismi, jolla voimme parantaa näiden virtojen hallintaa Euroopassa ja vahvistaa solidaarisuutta jäsenvaltioiden kesken. Tietysti meillä on nyt laaja kuulemismenettely, ja meitä koskee budjettikuri, mutta voitte luottaa siihen, että takaan, että tähän rahastoon on varoja jäljellä myös tulevaisuudessa.

Niiden jäsenvaltioiden, joihin kohdistuu suurimmat maahanmuuttopaineet ja jotka sijaitsevat EU:n ulkorajoilla, on saatava riittävä taloudellinen korvaus niistä tehtävistä, joita ne hoitavat koko Schengen-alueen edun nimissä. Näin toteutuu oikeudenmukainen taakanjako pyrittäessä tukemaan niitä jäsenvaltioita, joihin kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat suuret ihmismäärät vaikuttavat eniten.

On oltava selvää, että mikä tahansa päätös laittomien maahanmuuttajien ja kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden uudelleensijoittamisesta riippuu neuvostosta ja jäsenvaltioiden

tahdosta. Jäsenvaltiot eivät ole vielä ilmaisseet tukevansa yleisesti tätä lähestymistapaa. On kuitenkin yksi merkittävä poikkeus eli pilottihanke Maltassa kansainvälisen suojelun saaneiden henkilöiden sijoittamiseksi muihin jäsenvaltioihin. Jotta tälle tulisi oikea-aikaiset jatkotoimet, järjestin kuukausi sitten avunantajien konferenssin. Olen tyytyväinen voidessani sanoa, että jäsenvaltioista ja assosioituneista maista annettiin käyttöön 300 paikkaa. Toivottavasti niitä tarjotaan tulevaisuudessa vielä lisää. Tämä on merkki konkreettisesta yhteisvastuusta. Haluan kiittää kyseisiä maita ja toivon, että ne voivat antaa panoksensa myös tulevaisuudessa.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, paljon kiitoksia. Olen ehdottomasti samaa mieltä kansanne, ja niin uskon parlamentinkin olevan. Sehän kävi jo ilmi Bulgarian ja Romanian liittymistä koskevasta keskustelusta. Samaan aikaan kuitenkin, kuten hyvin tiedätte, neuvostossa on yksimielisyysongelmia Bulgarian ja Romanian kysymyksestä.

Te puhuitte luottamuksesta. Kyllä, me haluamme jatkaa luottamuksen rakentamista. Hyväksyykö mielestänne Tanska tekemällään valinnalla tuon ilmaisen?

Te kommentoitte myös uutta mekanismia. Kysynkin huippukokouksen valossa, lujittaako tämä mekanismia koskeva keskustelu käsitystä luottamuksesta – muistutan, että Schengenin säännösten 23 artiklassa joka tapauksessa säädetään poikkeuksellisia tilanteita koskevasta mekanismista – vai aiheuttaako se lopulta uusia huolenaiheita jäsenvaltioissa ja kaikissa Schengen-alueen valtioissa?

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Arvoisa komission jäsen, Euroopan komissio laatii ennen ensi kuun loppua ehdotuksen uudeksi monivuotiseksi rahoituskehikseksi kaudelle 2014–2020.

Mitä toimia jo mainitsemanne Frontexin lisäksi Euroopan komissio aikoo rahoittaa tukeakseen jäsenvaltioita, joiden osaksi on tullut eniten turvapaikkahakemuksia, ja ennen kaikkea, estääkseen taloudellisista syistä muuttavien tulvan kiihtymisen tulevaisuudessa? Toisin sanoen, mitä toimia se aikoo rahoittaa Välimeren aluetta koskevan naapuruuspolitiikan kautta estääkseen laajamittaisen maahanmuuton tulevina kuukausina ja vuosina?

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Luottamusta ei voi koskaan määrätä, vaan se on ansaittava. Me voimme vain yrittää parantaa luottamusta jäsenvaltioiden kesken siten, että toteutamme ponnekkaammin Schengenin hallintoa; voimme pitää huolen, että teemme arviointimme – emme vertaisarviointijärjestelmällä, joka meillä on nyt, vaan riippumattoman mekanismin kautta, yhteisöperusteisesti, niin että Euroopan unioni osallistuu siihen. Siten voimme tunnistaa ongelmat tai heikkoudet jo varhaisessa vaiheessa ja myös varmistaa, että meillä on käytössämme välineet, joilla voimme auttaa vaikeuksissa olevia jäsenvaltioita välittömästi. Toivottavasti tämä antaa meille mahdollisuuden lisätä luottamusta.

Sitten vastaukseni toiselle parlamentin jäsenelle. Neuvottelemme nyt kehyksestä, joten en pysty antamaan teille mitään lukuja. Pyrimme kuitenkin, niin kuin nykyäänkin, lisäämään Frontexin itsenäisyyttä ja voimavaroja. Pyrimme myös helpottamaan jäsenvaltioiden mahdollisuuksia käyttää erilaista muuttoliikkeeseen liittyvää rahoitusta yksinkertaistamalla sitä ja tekemällä siitä helpompaa, kun kyseessä ovat esimerkiksi raja-, turvapaikka- tai integraatiokysymykset.

Tietenkin meidän on erotettava toisistaan laittomat maahanmuuttajat ja kansainvälistä suojelua tarvitsevat muuttajat. Kuten tiedätte, neuvosto ja parlamentti neuvottelevat parhaillaan uudelleensijoittamisohjelmasta, ja myös tämä on alue, jossa Euroopan komissio voisi pohtia mahdollisuuksia rahoittaa sitä melkoisestikin. Tämä koskee myös Välimeren alueen lähinaapurustoamme, ja liikkuvuuskumppanuuksissamme, tarkastellaan muuttoliikkeen yhteydessä kaikkia laittoman ja laillisen maahanmuuton ja myös kansainvälisen suojelun näkökohtia.

Kaikki tämä vaatii runsaasti poliittista tahtoa ja jonkin verran ylimääräisiä voimavaroja. Minä pyrin ainakin omalta osaltani takaamaan, että niitä on saatavilla.

Toinen osa

Puhemies – (EN) **Bernd Posseltin** laatima kysymys numero 9 (H-000196/11)

Aihe: Kosovon viisumijärjestelyt

Mikä on komission arvio Kosovon mahdollisen viisumivapauden (helpotetut viisumijärjestelyt) tämänhetkisestä tilanteesta ja miltä tämän kiireellisen asian aikataulu näyttää?

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Komissio seuraa jatkuvasti kaikkia toimia, joita Kosovon viranomaiset toteuttavat pyrkimyksenä täyttää viisumivapautta koskevan vuoropuhelun käynnistämisen ehdot. Olemme sanoneet koko ajan, että vuoropuhelun aloittaminen edellyttää kahden olennaisen asian ratkaisemista: EU:n normien mukaista takaisinottopolitiikkaa ja integroimispolitiikkaa.

Takaisinottoa koskevan lainsäädännön ja EU:n jäsenvaltioiden kanssa solmittujen kahdenvälisen takaisinottosopimusten täytäntöönpanoa on jatkettava asianmukaisesti. Kosovoon on tehty kaksi arviointimatkaa – viime vuoden kesäkuussa ja viime vuoden joulukuussa – Kosovon tilanteen määrittämiseksi integroimisprosessin osalta. Nuo vierailut ovat osoittaneet, että paljon on edistytty, mutta että edelleen on asioita tehtävänä. Käymme vuoropuhelua Kosovon hallituksen kanssa auttaaksemme ja tukeaksemme sitä hoitamaan nämä viimeiset asiat. Myös kuntatasolla pitää saada aikaan edistystä.

Me saamme jatkuvasti tuoreita tietoja Kosovosta, ja tapaan myös eri aloista vastaavia ministereitä. Kun kaikki nämä osatekijät ovat kunnossa, olemme valmiit lähettämään sinne uuden valtuuskunnan selvittämään, miten viisumivapautta koskevan vuoropuhelun avaamiseksi on edettävissä. Emme ole vielä niin pitkällä, mutta Kosovossa on edistytty paljon. Työskentelemme hyvin tiiviisti hallituksen kanssa ja pyrimme tukemaan ja auttamaan sitä saamaan aikaan edistystä.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, paljon kiitoksia erittäin hyvästä vastauksesta. Halusin vain kysyä, onko mielestänne mahdollista, että tämä valtuuskunta menisi Kosovoon vielä tänä vuonna, vai ettekö vain voi arvioida asiaa? Eikö olisi tärkeää, että tämä pieni maa, jota me laajamittaisesti tuemme, voisi myös antaa nuorilleen mahdollisuuden oppia todella tuntemaan Eurooppaa? Ihmisten ”vangitseminen” sinne ei todella vastaa tarkoitustaan. Tiedän, että suhtaudutte myönteisesti ajatukseen rajojen avaamisesta, mutta pidätkö realistisena, että tämä matka toteutuisi vielä Puolan puheenjohtajakauden aikana?

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Hyvä jäsen Posselt, olen täysin yhtä mieltä tavoitteestanne estää Kosovon joutuminen eristyneeksi pieneksi saarekkeeksi tuolla alueella, jossa me yritämme parhaillaan poistaa viisumirajoituksia yksi kerrallaan. Emme todellakaan

ole aikeissa hylätä Kosovoa. Ajoitus on hyvin paljon Kosovon hallituksen käsissä. Me teemme työtä kosovolaisten kanssa, ja heti kun he ilmoittavat meille, että he ovat tehneet kaiken, mitä olemme pyytäneet heitä tekemään, he voivat kääntyä puoleemme ja me lähetämme sinne valtuuskunnan. Asia on paljolti heidän käsissään, mutta meillä ei ole mitään aikarajoja. Me voimme saapua sinne milloin vain he pyytävät ja kun kohtuullista edistystä on tapahtunut.

Puhemies. – (EN) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 10 (H-000205/11)

Aihe: Rikollisten internetin käytön estäminen

Teknologian ja etenkin internetin käytön nopea kasvu on tehnyt rikollisjärjestöihin soluttautumisesta entistä vaikeampaa. Rikolliset viestivät nykyään keskenään internetissä sen sijaan, että he käyttäisivät matkapuhelimia, jotka olivat vielä hiljattain heidän suosituin viestintävälineensä.

Miten komissio aikoo estää eri puolilla Eurooppaa olevia rikollisjärjestöjä käyttämästä internetiä?

Cecilia Malmström, *komission jäsen.* – (EN) Tietoverkkorikollisuus on todella kasvava uhka. Se käy yhä mobiilimmaksi, ja hiljattaisen uhka-analyysin mukaan järjestäytyneet rikollisuus osallistuu yhä enemmän rikolliseen toimintaan tietoverkoissa. Siksi komissio toteuttaa alalla monenlaisia toimia parantaakseen yleisesti tietoverkkojen tietosuojaa ja estääkseen ja torjuakseen verkkorikollisuutta.

Poliittisesta tasosta voin mainita, että viimeaikaisissa poliittisissa asiakirjoissa on lyöty lukkoon erityiset tavoitteet ja tehty etenemissuunnitelmat. Meillä on EU:n digitaalistrategia ja Euroopan sisäistä turvallisuutta koskeva strategia. Tuossa strategiassa verkkorikollisuus on määritelty selvästi yhdeksi työmme ensisijaiseksi painopisteeksi tulevaisuudessa.

Viime vuonna esitimme myös kaksi lainsäädäntöehdotusta. Yhden niistä eli verkossa tapahtuvaa lasten hyväksikäyttöä koskevan direktiivin, komissio antoi maaliskuussa, ja tiedän, että siitä parhaillaan neuvotellaan. Lisäksi komissio jätti ehdotuksen tietojärjestelmiin kohdistuvia hyökkäyksiä koskeviksi direktiiveiksi. Tämä tapahtui viime syyskuussa, ja siitä neuvotellaan teidän ja neuvoston kesken, ja tiedän, että siinä on edistytty paljon.

Näin siis pyritään Euroopan tason lainsäädäntötoimin torjumaan viimeaikaisia tietoverkkouhkia. Olemme erityisesti sisällyttäneet siihen säännökset, joiden mukaan sellaisten välineiden kuin haitallisen koodin käyttö tulee rangaistavaksi; tätä koodiahan käytetään luomaan niin sanottuja bottiverkkoja, joita rikolliset ovat hyödyntäneet.

Kansainvälinen yhteistyö on keskeistä verkkorikollisuuden torjunnassa, ja tästä syystä olemme näissä asioissa yhteydessä kansainvälisiin kumppaneihimme. Meillä on viime marraskuussa perustettu EU:n ja Yhdysvaltojen välinen työryhmä, missä meillä on ollut sarja erilaisia asiantuntijakokouksia. Raportoimme saavutetusta menestyksestä seuraavalle EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokoukselle, joka pidetään tämän vuoden marraskuussa. Suunnitelmiamme on myös tietoverkkokeskus, jonka kautta voisimme koordinoida Euroopan tasolla niitä toimia, joita eri jäsenvaltioissa toteutetaan.

Verkkorikollisuuteen vaikuttavat suoraan nopea tekniikan edistysaskeleet ja nopeasti kehittyvät uudet liiketoimintamallit, mutta myös lainkäyttö ja muu yhteiskunta joutuu selviytymään tästä muuttuvasta ympäristöstä, tietoverkoista. Verkkorikollisuudesta on tulossa volyyimirikollisuutta. Tästä syystä meidän on muokattava järjestelmiämme ja jaettava tiedustelutietojamme, jotta voimme puuttua tähän ongelmaan. Jos on syytä uskoa,

että yhä useampien Internetissä tapahtuvien rikosten takana ovat järjestäytyneet rikollisryhmät, olisi käytettävä samoja tutkintatoimenpiteitä kuin joita käytetään muualla kuin verkossa tapahtuvien rikosten havaitsemisessa ja niitä koskevissa syytetoimissa. Tässä yhteydessä koordinoitimekanismia tulisi tietenkin parantaa.

Lopuksi totean, että kymmenen vuotta sitten hyväksyttiin verkkorikollisuutta koskeva Euroopan neuvoston yleissopimus eli Budapestin yleissopimus. Kymmenen vuotta on kulunut, mutta kaikki jäsenvaltiot eivät ole allekirjoittaneet ja ratifioineet kyseistä yleissopimusta. Ponnistelemme kaikin voimin ratifioinnin puolesta vuoden loppuun eli kymmenenteen vuosipäivään mennessä, koska se olisi kaikilta jäsenvaltioilta tärkeä sitoumus näiden rikosten torjuntaan.

Gay Mitchell (PPE). –(EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne. On varmaan niin, että on ihmisiä, jotka kerskailevat Internetissä johtamallaan niin sanotulla rikollisella liiketoiminnalla ja että tuohon rikollisliigojen liiketoimintaan kuuluvat paitsi huumekauppa, ihmiskauppa, prostituutio, asekauppa, laittomien maahanmuuttajien kuljettaminen yli rajojen myös murhat, varkaudet, petokset, aseelliset ryöstöt ja paljon muuta. Kaikki tämä toimii Facebookissa, järjestelmää käyttäen, ja siellä sillä kerskaillaan. Europolin ja palveluntuottajien on varmasti mahdollista – ehkä komission koordinoimana – tunnistaa näitä ihmisiä. Mitä enemmän he tuntevat olevansa turvassa, sitä suuremmaksi heidän määränsä kasvaa.

Pyytäisin komission jäsentä harkitsemaan erityistoimenpiteitä, joilla vastareaktiota näiden ihmisten tekemisille Internetissä voidaan koordinoita.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). –(RO) Tietoverkkohyökkäysten määrä, laajuus ja vakavuus ovat lisääntyneet viime vuosina. Niiden uhreina ovat tavalliset kansalaiset ja yritykset mutta myös julkiset, paikalliset tai kansalliset laitokset ja eurooppalaiset instituutiot. Euroopan unionin on tehostettava strategiaansa verkkorikollisuuden torjumiseksi. Haluaisin kysyä teiltä, mihin muihin toimiin kuin lainsäädännöllisiin toimiin ja Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston mandaatin laajentamiseen komissio aikoo ryhtyä tehostaakseen johtavaa rooliaan tietoverkkojen tietosuojan takaajana.

Cecilia Malmström, komission jäsen. –(EN) Kyllä, myös tavanomaisia rikoksia tehdään nyt Internetin välityksellä, koska se on hyödyllinen väline. On kuitenkin myös uudenlaista rikollisuutta, jonka Internet tekee helpommaksi, esimerkiksi henkilöllisyysvarkauksia tai pankkitilien ryöstämistä ja vastaavaa.

Luonnollisesti seuraamme tätä hyvin tiiviisti. Aivan hiljattain Europol toteutti joitakin merkittäviä iskuja näitä liigoja vastaan ja tunnisti yli rajojen toimivia eurooppalaisia liigoja, jotka olivat mukana esimerkiksi lapsipornografiassa mutta myös muun muassa laittomassa huumekaupassa. Näin ollen Europolissa on runsaasti tätä hoitavia asiantuntijoita.

Tietenkin meidän on tehtävä tätäkin enemmän. Meidän on oltava yhteydessä Euroopan unionin kaikkiin hälytyskeskuksiin, jaettava tietoja keskenämme ja työskenneltävä aikaisempaa enemmän myös yksityisten yritysten kanssa ja pyrittävä sillä tavoin löytämään tähän jonkinasteiset ratkaisut. Suunnittelemme myös – suoritamme parhaillaan sitä varten toteutettavuustutkimusta – eurooppalaisen tietoverkkokeskuksen perustamista vuoteen 2013 mennessä. Se koordinoisi tätä työtä, toimisi hälytyskeskuksena ja tukisi jo olemassa olevia kansallisia tietoverkkokeskuksia. Seuraamme tätä hyvin tiiviisti, ja Europol yhdessä kansallisten viranomaisien kanssa tekee kaikkensa tämän kasvussa olevan rikollisuuden torjumiseksi.

Puhemies. – (EN) **Sarah Ludfordin** laatima kysymys numero 11 (H-000215/11)

Aihe: Schengen-arvioinnit ja mahdollinen sopimuksen noudattamisen keskeyttäminen

On vaarana, että komission ehdotusten Schengen-alueen hallinnoinnista katsotaan painottavan pikemminkin eurooppalaista menettelytapaa kuin asiakysymyksiä. Komissio ehdottaa, että se olisi johtavassa asemassa tarkistetussa Schengen-arviointiprosessissa. Parlamentti puolestaan ehdottaa, että arviointiprosessia muokataan siten, että sekä unionin tason että kansalliset asiantuntijat ovat yhtä tärkeässä asemassa. Schengenin sopimuksen noudattamisen keskeyttämisestä komissio ehdottaa, että otetaan käyttöön EU:n järjestelmä jäsenvaltioiden päätösten sijaan. Ehdotuksen on kuitenkin laajalti tulkittu tarkoittavan, että unionin sisäisten rajatarkastusten palauttamisesta tuleekin helpompaa käytännössä. Koska yhteisön menettelyn toteuttaminen sekä arviointien että sopimuksen noudattamisen keskeytyksen osalta saattaa olla poliittisesti liian hankalaa, vaikka se voisikin olla asianmukaista, eikö kannattaisi nostaa etusijalle asiakysymykset ja ottaa tarpeen tullen käyttöön rikkomismenettelyt, jos jäsenvaltio rikkoo Schengenin säännöstöä?

(EN) **Maria Eleni Koppin** laatima kysymys numero 12 (H-000216/11)

Aihe: Schengenin sopimuksen soveltaminen

Schengenin alueen perustaminen, alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla Euroopan kansalaiset voivat liikkua vapaasti, edustaa EU:n keskeisiä periaatteita ja on Euroopan rakentamisen keskeinen tukipilari. Rajatarkastusten ottaminen uudelleen käyttöön EU:n sisällä ei ole mikään ratkaisu maahanmuutto-ongelmaan. Se on toimenpide, joka vaikeuttaa Euroopan kansalaisten elämää ja johtaa takaisin nationalismiin.

Kun otetaan huomioon myös komission puheenjohtajan lausunto, jossa hän korostaa, että vapaa liikkuvuus on ehkä Euroopan unionin se osatekijä, jota eurooppalaiset arvostavat eniten, voisiko komissio vastata seuraavaan kysymykseen: Minkä kannan se aikoo ottaa Tanskan suhteen sen äskettäin tekemän rajatarkastusten palauttamista koskevan päätöksen jälkeen? Onko komissio valmis toteuttamaan lisätoimia EU:n ulkorajojen vahvistamiseksi entisestään? Aikooko se edistää sen periaatteen tarkistamista, että sillä valtiolla, jossa ensimmäinen laitton maahantulo tapahtuu, on yksinomainen toimivalta?

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, otan nämä molemmat kysymykset samaan aikaan, koska ne ovat lähes identtiset. Ne koskevat Schengenin säilyttämisen ja edelleen kehittämisen haastetta muuttoliikkeen aiheuttaman kriisin huomioon ottaen. Sivusin tätä lyhyesti vastauksessani jäsen Papanikolaoun kysymykseen, mutta nämä perusasiat olisi tietenkin pidettävä mielessä myös tässä yhteydessä.

Kysymyksessään jäsen Ludford toi esiin huolenaiheet siitä, että neuvottelut Schengenin arviointia ja sopimuksen noudattamisen keskeyttämistä koskevista uusista säännöistä voisivat olla pitkäaikaiset ja että niistä voisi olla vaikea päästä sopimukseen, sekä pyysi sen sijaan komissiota mieluummin käynnistämään rikkomusmenettelyn jäsenvaltioita vastaan. Haluaisin sanoa tämän selvästi: Schengenin sääntöjen rikkomista ei voida suvaita mutta yksi elementti ei sulje pois toista. Aiommekin noudattaa rinnakkaista lähestymistapaa.

Olemme EU:n lainsäädännön vartijoita. Komissio aikoo jatkossakin varmistaa, että Schengenin sääntöjä sovelletaan oikein ja kaikki noudattavat niitä. Työmme perustana on oltava nykyinen lainsäädäntö. Olen vakuuttunut siitä, että nykyisellä lainsäädännöllä voidaan ottaa huomioon suurin osa tilanteista. Jos tulkinnassa tai täytäntöönpanossa ilmenee eroja, komission olisi neuvoteltava kyseisten jäsenvaltioiden kanssa ja selvennettävä sääntöjä. Tämä voidaan tehdä antamalla ohjeita ja suosituksia.

Komissio on valmis käyttämään kaikki mahdolliset keinot varmistaakseen EU:n lainsäädännön asianmukaisen soveltamisen ja myös käynnistämään rikkomusmenettelyn aina kun sellainen toiminta on tarpeen. Samaan aikaan kehitämme sellaisia ennaltaehkäiseviä toimia, jotka auttaisivat meitä välttämään rikkomusmenettelyjä. Tässä mielessä meillä on nyt meneillään neuvottelut komission, parlamentin ja neuvoston välillä, ja tarkoituksena on luoda Schengeniä varten entistä tehokkaampi arviointimenetelmä. Harkitsemme parhaillaan, voitaisiinko ja millä tavoin tätä arviointimekanismia voitaisiin täydentää, niin että saataisiin luoduksi keskinäistä luottamusta ja varmistettaisiin sääntöjen yhdenmukainen noudattaminen.

Mitä tulee jäsen Koppa mainitsemaan Tanskan hallituksen suunnitelmaan tarkastuksista Tanskan sisärajoilla, olette varmaankin tietoinen, että komission puheenjohtaja kirjoitti välittömästi Tanskan pääministerille ja korosti, että komission ensianalyysi herättää suuria epäilyjä siitä, ovatko ehdotetut toimet sopuosinnussa Tanskaa EU:n oikeuden ja kansainvälisen oikeuden mukaan koskevien velvoitteiden kanssa. Puheenjohtaja Barroso korosti, että jäsenvaltiot eivät saa suorittaa systemaattisia EU:n sisäisiä tavaroita tai ihmisiä koskevia rajatarkastuksia ja kehotti Tanskaa pidättymään yksipuolisten toimien toteuttamisesta. Me analysoimme parhaillaan Tanskan toimittamia tietoja ja päätämme sen jälkeen jatkotoimista.

Lisäksi jäsen Koppa kysyi, aikooko komissio ehdottaa sen periaatteen tarkistamista, että sillä valtiolla, jossa ensimmäinen laitton maahantulo tapahtuu, on yksinomainen toimivalta. Haluaisin korostaa, että tässä on kyse periaatteesta, jonka mukaan jonkin jäsenvaltion alueella laittomasti oleskelevaksi todettu henkilö palautetaan siihen valtioon, jossa hän on ensimmäisen kerran saapunut EU:hun. Se on Dublinin asetuksen mukainen sääntö, jolla todennetaan, että jäsenvaltioiden on arvioitava, mikä jäsenvaltio vastaa niiden alueella jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä. Siksi se ei ole väline, jolla olisi tarkoitus vastata laitonta maahanmuuttoa koskeviin haasteisiin.

Komission ehdotuksessa Dublinin asetuksen uudelleenlaatimiseksi tämä periaate säilyy koskemattomana. Niiden jäsenvaltioiden, joilla on tärkein rooli hakijan saapuessa EU:hun, pitäisi vastata hänen turvapaikkahakemuksensa käsittelystä. Euroopan parlamentti ilmaisi tälle ylivoimaisen tukensa ehdotusta koskevassa äänestyksessä toukokuussa 2009. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta vahvisti tämän tuen äänestyksessään viime vuoden marraskuussa.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, olen tietenkin hyvin iloinen kuullessani, miten tärkeänä pidätte Schengen-alueen säilyttämistä. Tiedän, että olette asiassa täysin vilpiton, mutta minun huolenaiheeni on, että siitä huolimatta ihmiset näyttävät ymmärtäneen asian väärin, ja ulkomailla on syntynyt käsitys – esimerkiksi viime viikolla ilmestyneessä Financial Times -lehden artikkelissa sanottiin, että Schengen ja koko euroalue olisi hajoamassa – että komissio suhtautuu koko lailla rauhallisesti sisäraajatarkastusten palauttamiseen.

Pelkäänpä, että vaikka komissio on korostavinaan omia institutionaalisia oikeuksiaan, siitä ei seuraa sen määrätietoisuutta käytännössä, innostusta ryhtyä tarpeen vaatiessa rikkomusmenettelyyn. En ole kuullut Rooman ja Pariisin saaneen kirjettä jollaisen puheenjohtaja lähetti Kööpenhaminaan.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Arvoisa komission jäsen, kiitos selkeästä vastauksestanne Schengenin kysymykseen samoin kuin viittauksestanne aikaisempaan

kysymykseen, joka koski maahanmuuttajien jakamista jäsenvaltioihin demografisin, taloudellisin ja maantieteellisin perustein.

Oli miten oli, haluaisin huomauttaa Dublin II -asetuksen ongelmasta, että tiettyjen maiden kannalta – kuten kotimaani Kreikan ja vastaavien maiden kannalta, jotka sijaitsevat unionin ulkorajoilla ja vastaanottavat noin 90 prosenttia Eurooppaan päätyvistä maahanmuuttajista – Dublin II -asetusta on tätä nykyä mahdoton hyväksyä. Sitä ei paikallinen väestö voi hyväksyä, eivätkä nämä maat voi sitä hyväksyä. Näin ollen meidän näkökulmastamme – ja ainakin tuoreimpien tapahtumien valossa – sen uudelleenlaadinta on välttämätöntä.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, mainitsitte aikaisemmin, miten tärkeänä pidätte yhteisvastuun ja yhteisen taakanjaon periaatetta. Te myös aivan oikein muistutitte meitä siitä, että neuvottelut kolmansista maista tulevien pakolaisten uudelleensijoittamiseksi ovat nyt edessä. Ilmoititte myös viime vuonna, että odotettavissa on sisäistä uudelleensijoittamista koskeva uusi ohjelma. Voitteko ystävällisesti kertoa meille, aikooko komissio julkistaa sitä lähiaikoina?

Toinen asiani koskee Dublin II:ta, ja haluaisin lisätä kollega Koppan jo mainitsemaan asiaan seuraavaa. Ranska on keskeyttänyt palautukset Kreikkaan, ja samoin on tehnyt Saksa. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimien on tuominnut meidät sekä Dublin II:n että sen toiminnan perusteella. Mitä muuta pitää tapahtua, että ymmärrämme, että Dublin II:n välitön uudelleenlaadinta on välttämätön, aivan kuten parlamentti on vaatinut?

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Olen pahoillani, jos komission Schengeniä koskevista näkemyksistä on syntynyt väärä vaikutelma. Enhän ole kuluneen kuukauden aikana puhunut mistään muusta kuin Schengenistä! Olen korostanut, miten tärkeä Schengen on, mikä lahja se on Euroopan unionille, ja että meidän on lujitettava eikä heikennettävä sitä.

Me suhtaudumme hyvin vakavasti kaikkiin tietoihin Schengenin soveltamisen keskeyttämisestä. Käymme vuoropuhelua Italian, Ranskan ja Tanskan kanssa selvittääksemme tarkkaan, mitä on toimittu, mitä nyt ehdotetaan, ja onko se Schengenin sääntöjen mukaista. Selvitämme myös parhaillaan, miten voimme vahvistaa Schengenin arviointia, niin että voimme varmistaa etukäteen, että nykyinen vertaisarviointijärjestelmä, joka ei ole kovinkaan hyvä, vaihdetaan arviointiin, joka toteutetaan Euroopan unionin tasolla ja jossa Euroopan parlamentilla on aikaisempaa suurempi rooli.

Meillä on oltava käytettävissä enemmän välineitä jäsenvaltioiden auttamiseksi. Meidän on parannettava ohjeiden antamista. Meidän on myös selvitettävä, missä poikkeuksellisissa olosuhteissa soveltamisen keskeyttäminen voidaan toteuttaa, ilman että esiintyy yksipuolista toimintaa, joka vaarantaa koko järjestelmän. Voitte siten olla varmoja, että teemme kaikkemme Schengenin vahvistamiseksi ja että tarvitsemme siinä enemmän Euroopan mukanaoloa, ei vähemmän.

Dublin tietenkin liittyy tähän, mutta on rinnakkainen prosessi. Se on osa turvapaikkapakettia koskevia neuvotteluja, joita parhaillaan käydään parlamentin ja neuvoston kesken. Komissio on esittänyt ensimmäisen turvapaikkamaan vastuun periaatteen säilyttämistä Dublin-asetuksessa, mutta aikoo myös ottaa uudestaan käyttöön hätämekanismin tuon mekanismin keskeyttämiseksi tietyin edellytyksin. Tämä on hyvin kiistelty asia jäsenvaltioissa; hyvin harvat tukevat tällaista hätämekanismia. Se on yksi kiperimmistä asioista neuvotteluissa turvapaikkapaketista.

Siten tässä ei ole ratkaisua Kreikan ongelmaan. Meillä olisi oltava rinnakkain turvapaikkajärjestelmä koko Eurooppaa varten, jolloin myös taakanjaosta tulisi parempi – koska jos kaikilla jäsenvaltioilla on toimiva järjestelmä, kaikki jäsenvaltiot voivat vastaanottaa turvapaikanhakijoita – ja ratkaisu Kreikan osalta on, että se jatkaa niitä uudistussuunnitelmia, joita Kreikan toimintasuunnitelman mukaan parhaillaan toteutetaan. Komissio ja jäsenvaltiot tukevat Kreikkaa valtavalla rahasummalla ja asiantuntijoiden, tulkkien ja hallintovirkailijoiden avulla. Me autamme Kreikkaa siinä tärkeässä työssä, jota se tekee rakentaakseen järjestelmää, joka on EU:n lainsäädännön mukainen. Paljon on jo tehty, mutta paljon on silti tehtävää. Tämä on tehtävä yhtä aikaa turvapaikkajärjestelmää koskevien neuvottelujen kanssa.

Puhemies. – (EN) **Frédéric Daerdenin** laatima kysymys numero 13 (H-000197/11)

Aihe: Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) tulevaisuus

Useista äänestyksistä ja julkilausumista ilmenee, että unionissa ollaan yksimielisiä monista globalisaatiorahastoa koskevista asioista.

Ensinnäkin globalisaatiorahasto eroaa Euroopan sosiaalirahastosta niin toimintatavoiltaan kuin päämääriltään, eikä näitä rahoitusvälineitä voida sekoittaa muodollisesti eikä käytännössä.

Toiseksi vuonna 2009 voimaantulleen täytäntöönpanoasetuksen muutoksen ansiosta Euroopan globalisaatiorahastoa on voitu hyödyntää entistä paremmin vaikeasta alusta huolimatta. Varojen hakeminen tästä rahastosta, joka lähentää EU:ta sen työntekijöihin, onkin lisääntynyt selvästi. Rahaston tarpeellisuudesta ei ole epäilystäkään.

Niinpä globalisaatiorahaston erityisen aseman vuoksi on välttämätöntä, että sitä pidetään pysyvänä ja itsenäisenä rahastona ja että sille myönnetään riittävästi maksumäärärahoja, jotta sen ei tarvitse suorittaa siirtoja varojen käyttöönottamiseksi.

Mitä mieltä komissio on siitä, että Euroopan globalisaatiorahaston tarpeet ratkaistaisiin tekemällä siitä todellinen ja muiden rahastojen vertainen rahasto heikentämättä asiassa paljon mukana olleen parlamentin asemaa?

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Olen kiitollinen mielenkiinnosta, jota te olette osoittaneet Euroopan globalisaatiorahastoa kohtaan. Tämä vuosi on rahaston tulevaisuuden kannalta tärkeä, koska komissio aikoo tehdä esityksen rahastoa koskevista säännöistä ja tavasta, jolla se toimii seuraavalla ohjelmakaudella.

Viime kuukausien aikana komissio on käynyt neuvotteluja tästä asiasta rahaston tärkeimpien sidosryhmien kanssa. Erityisen tarkasti olemme tutkineet parlamentin omaa erinomaista globalisaatiorahastoa koskevaa mietintöä, jonka jäsen Portas laati muutama kuukausi sitten. Rahastosta sen nykyisessä muodossa saamiemme kokemusten ja neuvottelujen aikana tehtyjen ehdotusten perusteella meillä on suuret toiveet siitä, että ehdotuksemme parantaa rahastoa merkittävästi vuoden 2013 jälkeen ja etenkin ratkaisee kaksi nykyiseen rahoitusmekanismiin liittyvää ongelmaa.

Ensimmäinen asia on varojen myöntämiseen tarvittava aika siitä kun jäsenvaltio on jättänyt hakemuksen. Suurimman osan tuosta ajasta vie hakemuksen arviointi. Komissio etsii tapoja selkeyttää tai yksinkertaistaa niitä tietoja, joita jäsenvaltioiden on toimitettava osoittaakseen, että hakemukset ovat tukikelpoisia. Paljon aikaa vie myös se, että kullekin hakemukselle on pyydettävä ja saatava molempien budjettivallan käyttäjien hyväksyntä. Tämäkin viivästyttää maksuja rahastosta, mistä kärsivät työntekijät, koska jotkut jäsenvaltiot

ovat haluttomia jouduttamaan maksuja, jotka koskevat koulutusta, työnhakuneuvontaa ja muita toimia.

Lisäksi rahastolle jätettyjen hakemusten määrä ja siten haettu summa kokonaisuutena on merkittävästi lisääntynyt kahden viime vuoden aikana. Se on tehnyt yhä vaikeammaksi löytää riittävästi marginaalia, josta myöntää varoja. Se on ongelma. Komission hyväksyntää rahastolle vuonna 2011 osoitettuihin hakemuksiin oli siirrettävä ensimmäistä kertaa, koska riittävästi maksumäärärahoja ei ollut nopeasti löydettävissä. Olette varmastikin samaa mieltä, että tällä ei auteta työntekijöitä, jotka ovat joutuneet irtisanomisen kohteeksi ja tarvitsevat nopeasti apua. Meidän on löydettävä ratkaisuja näihin ongelmiin ja saatava rahaston rahoitusmekanismi vastaamaan paremmin näitä tavoitteita.

Tällä hetkellä esillä on useita vaihtoehtoja. Rahasto voisi esimerkiksi olla osa Euroopan sosiaalirahastoa. Sillä voisi olla oma talousarvionsa. Komissio ei ole vielä tehnyt mitään päätöstä parhaasta tavasta ratkaista näitä kysymyksiä, mutta se aikoo tehdä syksyllä Euroopan globalisaatorahastoa koskevan ehdotuksen eurooppalaisten työntekijöiden intressit huomioon ottaen. Odotan mielenkiinnolla teidän näkemyksiänne.

Pervenche Berès (S&D), esittelijän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin kiittää jäsen Daerdenin puolesta vastauksestanne. Haluamme tietenkin tukea kaikkia aloitteita, jotka auttavat nopeuttamaan menettelyjä, joiden tavoitteena on globalisaation tai talouskriisin takia irtisanottujen työntekijöiden auttaminen.

Halusimme yksinkertaisesti kiinnittää huomionne kahteen erityiseen ongelmaan. Ensimmäinen niistä on, että pyrkimyksenä on tukea työntekijöitä ja että tämän on säilyttävä ensisijaisena tavoitteena. Tämä merkitsee, että kun menettelyjä tarkistetaan, vastustamme ajatusta, että Euroopan globalisaatorahastosta (EGR) tulisi vain yksi väline muiden joukossa, esimerkiksi koheesipolitiikan väline, koska tämä merkitsisi, että kaikki EU:n varat, ulkopolitiikkaan tai tutkimukseen ja kehitykseen varattuja varoja lukuun ottamatta, olisivat osa koheesipolitiikkaa. Meillä on täsmällisiä tavoitteita, joihin pyrimme, ja me tarvitsemme näitä resursseja. EGR kuuluu niihin.

Pyydämme teitä myös yhteistyössä toisten komission jäsenten kanssa niveltämään EGR:n hallinnon yhteen muiden politiikanalojen kanssa, joilla on vaikutusta tähän alaan, esimerkiksi kilpailu- ja teollisuuspolitiikan kanssa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa komission jäsen, kun vuoden alussa kysyin, oliko Kreikka jättänyt pyynnön Euroopan globalisaatorahaston aktivoimisesta, vastasitte, ettei se ollut tehnyt niin. Tämä vastaus aiheutti Kreikassa hämmennystä, kun tiedetään, mikä maan taloudellinen ja sosiaalinen tilanne on.

Kysymykseni teille on hyvin yksinkertainen: nyt kuusi kuukautta myöhemmin, onko maani jättänyt pyyntöä Euroopan globalisaatorahaston aktivoimisesta rahoituskriisistä kärsimään joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi? Jos se on sen tehnyt, jos teillä on kyseinen tieto, olkaa hyvä ja kertokaa, onko se hyväksytty. Jos se ei ole sitä tehnyt, voitteko selittää, miksi Kreikka ei ole jättänyt sellaista pyyntöä?

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Minulla oli kyllä vielä kysymys komission jäsenelle, mutta emme ehdi siihen tänä iltana. Kyse on näkemyksestänne ESR:n ja EGR:n yhdistämisestä, johon viittasitte mutta ette sanonut mielipidettänne. Jos siis voitte ottaa siihen kantaa, kuulisin sen mielelläni. Jos tällainen yhdistyminen toteutuu, johtaako se mielestänne sosiaalirahaston puolella budjettimäärärahojen kasvuun?

Lopuksi toiseen kysymykseeni, aikatauluun. Te sanoitte, että komission ja budjettivallan käyttäjän suhteen on olemassa ongelmia. Entäpä jos kannustettaisiin myös jäsenvaltioita, heti niiden osoitettua hakemuksen EGR:lle, alkamaan osaltaan toteuttaa EGR-hakemuksensa kohteena olevia toimia, koska sillä tavoin ainakin varmistettaisiin, että työntekijät eivät joutuisi odottamaan rahaston varojen käyttöä?

László Andor, komission jäsen. – (EN) Olen iloinen saadessani kuulla tässä keskustelussa vahvistuksen komission tavoitteille tässä tarkastelussa eli EGR:n saattamiselle seuraavissa rahoitusnäkymissä entistä vahvemaksi ja tehokkaammaksi välineeksi irtisanottujen työntekijöiden tukemiseksi. Tätä tukee myös se tosiasia, että lähitulevaisuudessa useimpien jäsenvaltioiden on vakautettava edelleen julkista talouttaan, ja niiden kannalta on erittäin hyödyllistä, jos on olemassa vahva, nopea ja tehokas EU:n tason väline äkillisesti vaille työtä joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi.

Kuten totesin, jotkut kysymykset, kuten EGR:n ja ESR:n välinen suhde, ovat edelleen avoinna. Kuten tiedätte, ESR on yhteisen hallinnon piirissä, ja katson, että ESR:n hallintojärjestelmä nykyisellään ei ole sovitettavissa yhteen EGR:n tavoitteiden kanssa. Minkä mahdollisen muodon sitten löydämmekin, tämä hallintokysymys on mielestäni hyvin tärkeä ja vaikuttaa lopullisiin järjestelyihin. En puhu tässä nimistä, vaan erillisen rahaston tarpeesta ja tarpeesta kiinnittää huomiota erityisesti nopeuteen.

Tietenkin nytkin, ja luultavasti tulevaisuudessakin, eri jäsenvaltioiden on mahdollista rahoittaa ohjelmia joko EGR:stä tai ESR:stä ja niillä on jonkinlaista liikkumavaraa, mutta on silti hyvin tärkeää säilyttää EGR kaikkien jäsenvaltioiden käytettävissä niitä tapauksia varten, että on vastattava äkillisiin työllisyyskriiseihin.

Toisessa kysymyksessä viitattiin tukikelpoisuuden määrittämisen ongelmaan nykyisessä asetuksessa. Tämäkin on kysymys, jota parhaillaan tarkastelemme, jotta saamme siihen selkeyttä. Tällä hetkellä kuitenkin työskentelemme vain tilapäisen asetuksen jatkamiseksi tämän rahoituskehityksen loppuun saakka. Puhun täällä säännöistä, jotka on otettu käyttöön kriisiin vastaamiseksi, niin että EGR olisi vastedes tehokkaampi ajatellen kriisin aiheuttamia vaikutuksia työntekijöihin.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, voitteko kertoa, kuinka monta kysymystä vielä voitte ottaa tällä jaksolla?

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Aylward, sanoin ennen teidän saapumistanne, että meillä on 20 minuuttia komission jäsentä kohden, mikä tarkoittaisi, että voisimme mahdollisesti päästä kysymykseen 15 eli jäsen Blinkevičiūtėn kysymykseen, mutta luulenpa, ettemme pääse teidän kysymykseenne saakka. Ehkä voitte esittää toista kysymystä koskevan lisäkysymyksen?

(EN) **Nikolaos Chountis**in laatima kysymys numero 14 (H-000200/11)

Aihe: Työehtosopimusjärjestelmä

Komissio ja Kansainvälinen valuuttarahasto ovat painostaneet tukimekanismiin turvautumaan joutuneet Kreikan, Irlannin ja Portugalin tekemään ”pöytäkirjojen” kautta huomattavia muutoksia työehtoihin ja työehtosopimusneuvotteluihin kumoten siten työntekijöille myönnettyjä kansallisia takuita.

Esimerkiksi Kreikan pöytäkirjassa määrätään, että hallituksen on pidettävä huolta siitä, että yrityksissä tehdyt sopimukset menevät alakohtaisten sopimusten edelle ja että alakohtaiset sopimukset puolestaan menevät ammattiliittojen tasolla tehtyjen sopimusten

edelle. Hallitus kumoaa määräyksen, joka sallii työministeriön laajentaa kaikki alakohtaiset sopimukset koskemaan myös niitä työntekijöitä, jotka eivät ole edustettuina neuvotteluissa.

Kun otetaan huomioon SEUT-sopimuksen 156 artikla, jossa määrätään, että työehtosopimukseen liittyviin kysymyksiin sovelletaan toissijaisuusperiaatetta, eikö tämä taktiikka komissionkin mielestä aiheuta noidankehän, jossa palkka- ja työoikeuksia leikataan jatkuvasti, ja riko perussopimuksia, joita komission on noudatettava?

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Komissio myöntää, että Kreikan kriisillä on korkeat sosiaaliset kustannukset osalle Kreikan väestöä, mutta nuo kustannukset johtuvat rahoitusmarkkinoiden epätasapainosta, heikentyneestä kilpailukyvyystä ja rahoitusvaikeuksista, eli juuri niistä vaikeuksista, joita pöytäkirjalla pyritään ratkaisemaan, ei lisäämään.

Jotkut väittävät, että pöytäkirjassa ei noudateta Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa säädettyä toissijaisuusperiaatetta. Mielestäni tuo ei ole totta. Pöytäkirjan toimenpiteet laadittiin tiiviissä yhteistyössä Kreikan hallituksen kanssa ja Kreikan parlamentti hyväksyi ne. Se osoittaa, että Kreikassa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta.

Euroopan unionin perusoikeuskirja tukee näkemystäni. Sen 28 artiklassa säädetään, että työntekijöillä tai näiden järjestöillä on unionin oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisesti oikeus asianmukaisilla tasoilla neuvotella ja tehdä työ- ja virkaehtosopimuksia sekä oikeus ryhtyä eturistiriitatilanteissa etujensa puolustamiseksi työtaistelutoimiin, lakko mukaan luettuna. Perusoikeuskirjan 51 artiklassa kuitenkin todetaan, että sen määräykset koskevat unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia toissijaisuusperiaatteen mukaisesti sekä jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun viimeksi mainitut soveltavat unionin oikeutta.

EU:lla ei ole erityistä lainsäädäntöä siitä, mitkä työehtosopimukset ovat etusijalla, kun ne on solmittu eri tasoilla, eikä EU:n lainsäädännössä myöskään säädellä mahdollisuudesta, että toimialakohtaisesti solmittuja työehtosopimuksia voitaisiin laajentaa valtion toimenpitein. Nämä kysymykset kuuluvat siten yksinomaan kansalliseen toimivaltaan, ja Kreikan tulee toimia tässä asiankuuluvia kansainvälisiä velvoitteitaan, myös Kansainvälisen työjärjestön asiaa koskevia yleissopimuksia noudattaen.

Toivottavasti olen vastannut kysymyksiinne tyydyttävästi. Toivottavasti olen myös saanut teidät vakuuttuneiksi siitä, että pöytäkirjassa esitetyt verotukselliset, rahoitukselliset ja rakenteelliset toimet ovat ratkaisevia Kreikan selviytymiseksi kriisistä. Toivon, että olen lievittänyt niitä pelkoja, joita joillakin teistä saattaa sen suhteen, onko toissijaisuusperiaatetta noudatettu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa komission jäsen, olen pahoillani, mutta jälleen kerran ette antanut selvää vastausta. Vastasitte suurin piirtein samalla tavoin kuin vastasitte kirjallisiin kysymyksiini. Jos komissio todella pitää kiinni siitä, että työehtosopimusjärjestelmä on kansalliseen lainsäädäntöön kuuluva asia, ettekö te silloin toimi perussopimusten määräysten vastaisesti, kun vaaditte työehtosopimusjärjestelmää kumottavaksi? Eurooppalaiset ammattijärjestöt eivät hyväksy tulkintaanne, ja ne ovat tehneet kantelun teitä vastaan perussopimusten rikkomisesta.

Kysymykseni kuuluu: Kuka vaatii työehtosopimusten lakkauttamista? Tekö? Kansainvälinen valuuttarahastoko? Kreikan, Portugalin ja Irlannin lainanantajatko? Antakaa selvä vastaus, olkaa hyvä.

László Andor, komission jäsen. – (EN) (mikrofoni oli pois päältä ensimmäisen virkkeen puoliväliin saakka) ...monissa institutionaalisissa järjestelyissä kuten palkanmääritysjärjestelyissä eri jäsenvaltioissa. Nämä hätätilanteet on hoidettu menettelyin, joita on kehitelty EU:n, IMF:n, EKP:n ja kyseisten jäsenvaltioiden hallitusten kanssa.

Joitain avoimia kysymyksiä todella yhä on, ja myös joitain niin sanotun Euro Plus -sopimuksen nostattamia kysymyksiä. Meillä on ollut hiljattain lukuisia keskusteluja työmarkkinaosapuolten, myös EAY kanssa, työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun ja talouden ohjausjärjestelmän suhteesta. Keskustelua käydään jatkuvasti. En sano, että kaikkiin kysymyksiin on vastattu ja että juuri sen tähden tein aloitteen palkkoja ja palkanmääritystä EU:ssa käsittelevän konferenssin järjestämisestä. Tähän syyskuussa järjestettävään konferenssiin osallistuvat työmarkkinaosapuolet ja muut sidosryhmät. Jatkamme tätä keskustelua, ja toivottavasti löydämme oikeita vastauksia.

Puhemies. – (EN) **Vilija Blinkeviciuten** laatima kysymys numero 15 (H-000203/11)

Aihe: Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella annetun asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttaminen

Työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevat puitteet on määritetty neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1612/68 työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella ja asetusta on jo muutettu useaan otteeseen.

Euroopan parlamentti valmistelee tällä hetkellä mietintöä ammatillisen liikkuvuuden edistämisestä Euroopan unionissa. Komission edustaja, joka on osallistunut kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kokoukseen, ilmoitti 19. huhtikuuta 2011, että komissio on valmistautunut muuttamaan kyseistä asetusta tekemällä siihen parannuksia.

Milloin tämä prosessi olisi komission mukaan aloitettava?

László Andor, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, työntekijöiden vapaa liikkuvuus on yksi EU:n peruseriaaiteista. Yhdessä tavaroiden, palveluiden ja pääoman liikkuvuuden kanssa se on sisämarkkinoiden yksi pilari, ja se on 50:n viime vuoden aikana osaltaan edistänyt Euroopan yhdentymistä.

Sillä on myös merkittävä sosiaalinen ulottuvuus, koska se edistää EU:hun tulevien siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä sosiaalista, taloudellista ja kulttuurista integroitumista vastaanottavaan jäsenvaltioon. Työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskeva EU:n lainsäädäntö antaa Euroopan kansalaisille oikeuden muuttaa vapaasti EU:n sisällä työn takia ja suojaa työntekijöiden ja heidän perheenjäsentensä sosiaalisia oikeuksia.

Kuten tiedätte, 1. toukokuuta 2011 oli EU:n kannalta tärkeä päivä. Se merkitsi rajoitusten loppumista kahdeksasta vuonna 2004 unioniin liittyneestä jäsenvaltiosta kotoisin olevien kansalaisten oikeudessa tehdä työtä, joten nämä kansalaiset voivat nyt työskennellä vapaasti missä tahansa jäsenvaltiossa.

Komissio toivoo, että ne jäsenvaltiot, jotka yhä soveltavat siirtymäkauden toimenpiteitä Romaniasta ja Bulgariasta oleviin työntekijöihin, vapauttavat työmarkkinansa, kun toinen vaihe päättyy 31. joulukuuta 2011.

Siirtymäjärjestelyjen päättyminen merkitsee, että yhä suurempi määrä EU:n kansalaisia voi hyötyä yhdestä EU:n peruseriaaiteista ja työskennellä vapaasti toisessa jäsenvaltiossa.

Se avaa suuria mahdollisuuksia paitsi yksittäisille ihmisille, jotka voivat siirtyä sinne, missä on työpaikkoja, myös taloudelle.

Tiedän, työntekijöiden vapaa liikkuvuus on tärkeä myös parlamentille. Komissio on tyytyväinen valiokunta-aloitteiseen mietintöön työntekijöiden liikkuvuuden edistämisestä Euroopan unionissa ja seuraa suurella mielenkiinnolla keskustelua parlamentin valiokunnissa.

Olemme kuitenkin tietoisia myös siitä, että vaikka EU:ssa on laajalti työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevaa lainsäädäntöä, useimmat EU:n kansalaiset kokevat, että toisessa jäsenvaltiossa työskentelylle on vielä liian paljon esteitä. Tilannetta on korostettu viime aikoina useissa yhteyksissä. 9. toukokuuta 2010 päivätyssä Montin raportissa Uusi sisämarkkinastrategia huomautetaan, että vaikka työntekijöiden vapaa liikkuvuus on ollut menestys oikeudellisesta näkökulmasta, se on neljästä sisämarkkinavapaudesta vähiten käytetty vapaus.

Näistä ongelmista selviytyminen vaatii laaja-alaista lähestymistapaa ja vapaan liikkuvuuden periaatteen tehokasta täytäntöönpanoa. EU:n lainsäädännön suoman liikkumisvapauden täytäntöönpanokelpoisuus on erityisen olennaista silloin, kun ilmenee syrjintää kansalaisuuden perusteella, koska kyseessä olevilla henkilöillä on oltava soveltuvat mekanismit sen varmistamiseen, että näitä oikeuksia suojellaan asianmukaisesti.

Komission yksiköt arvioivat parhaillaan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevaa EU:n lainsäädäntöä ja erityisesti asetusta (ETY) N:o 1612/68 ja tutkivat mahdollisuuksia parantaa vapaata liikkuvuutta koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa sekä esittävät tarvittaessa vuonna 2012 myös tätä koskevan aloitteen.

Parlamentin mietintö työntekijöiden liikkuvuudesta tulee siksi oikeaan aikaan, ja se varmasti vaikuttaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevaan keskusteluun ja siihen, onko asiassa ryhdyttävä jatkotoimenpiteisiin.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitoksia paljon vastauksestanne. Me todellakin odotamme innolla tarkistettua asetusta, jonka komissio esittää ensi vuonna. Haluaisin kuitenkin kuulla, eikö komission mielestänne pitäisi arvioida myös työntekijöiden vapaan liikkuvuuden kielteisiä seurauksia siinä missä sen myönteisiä seurauksia. Esimerkkinä mainitsisin, että joistain Euroopan unionin maista on lähtenyt pois joukoittain päteviä, koulutettuja työntekijöitä, joihin jäsenvaltiot olivat investoineet merkittävästi. He ovat muuttaneet toisiin Euroopan unionin maihin. Eikö teidän mielestänne meidän pitäisi perustaa tietty rahasto koulutettuja, päteviä työntekijöitä menettäneiden jäsenvaltioiden menetysten korvaamiseksi?

László Andor, komission jäsen. – (EN) Tämä on hyvin päivänpolttava kysymys. Meillä on hiljattain 1. toukokuuta yhteydessä ollut paljon keskusteluja. Otin tämän asian esille Visegrad-maiden ja Baltian maiden työllisyysministerien kanssa. Olemme tutkailleet, milloin vapaa liikkuvuus voisi johtaa tietynasteiseen jännitteeseen, erityisesti kun se koskettaa tiettyjä ammatteja, joissa vapaa liikkuvuus ei johda kiertoilmiöön, vaan pikemminkin yksisuuntaiseen tiehen.

Jos sellaisia suuntauksia havaitaan, on ensisijaisesti jäsenvaltioiden hallitusten tehtävä laatia sopivat ammattikoulutusta, palkkausta ja uramahdollisuuksia koskevat strategiat ja pyrkiä siten kehityksen parantamiseen esimerkiksi terveydenhuollon ammattilaisten osalta, jotka näissä keskusteluissa ovat olleet erityisesti esillä.

Me seuraamme edelleen tätä ongelmaa ja jatkamme sitä koskevia keskusteluja asiaankuuluvien jäsenvaltioiden hallitusten kanssa, mitä olen tehnyt jo nykyisinkin.

Puhemies. – (EN) **Hans-Peter Martinin** laatima kysymys numero 19 (H-000208/11)

Aihe: Alue- ja koheesiorahaston varojen siirtäminen

Onko komissio valmis siirtämään vähintään kymmenen prosenttia alue- ja kehitysrahastoon nykyisin vuosittain varattavista 51 miljardista eurosta uusien uusiutuvasta energiasta saatavan sähkön jakeluverkkojen alkurahoitukseen?

Johannes Hahn, *komission jäsen.* – (DE) Hyvä jäsen Martin, paljon kiitoksia kysymyksestänne. On tärkeää korostaa, että nykyisen rahoituskauden eli kauden 2007–2013 osalta varat rakennerahastojen otsakkeesta on jo jaettu tai niistä on sovittu alueiden ja jäsenvaltioiden kanssa runsaan 400 toimintaohjelman puitteissa.

Osa tätä koko prosessia on se, että rahoituskauden alussa jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa vahvistetaan kulloisenkin kauden ohjelmat ja päätetään, mitä rahoitusta yksittäisille ohjelmille on käytettävissä. Yhteisen vastuun tai yhteisen hallinnon periaatteen mukaisesti ohjelmien täytäntöönpanosta paikallistasolla vastaavat jäsenvaltiot ja/tai alueet. Niillä on toimivalta ja vastuu myös hankkeiden valinnasta ja täytäntöönpanosta ja lopulta myös valvonnasta – ainakin niin sanotulla ensimmäisellä tasolla.

Jo tämän kauden alussa energiatehokkuus ja uusiutuvien energiamuotojen edistäminen oli tärkeä teema. Tämä on yksi painopisteistä aluepolitiikassa, jota toteutetaan myös räätälöityjen ehdotusten muodossa useissa niistä noin 400 ohjelmasta, joihin jo edellä viittasin.

Tämän alueiden ja jäsenvaltioiden kanssa tehdyn sopimuksen perusteella kestävään energiapolitiikkaan on kuluvalle kaudella kaavailtu kaikkiaan 9,2 miljardia euroa, ja painopisteinä ovat uusiutuva energia ja energiatehokkuuden parantaminen. Parlamentin ja neuvoston vuonna 2009 tekemällä päätöksellä loimme lisäksi mahdollisuuden käyttää jopa 4 prosenttia Euroopan aluekehitysrahaston varoista asuinrakennusten energiatehokkuuden parantamista koskeviin toimiin. Sitten noin puolet jäsenvaltioista on hyödyntänyt tätä. Ranska on toiminut tämän mahdollisuuden käytössä ja toteuttamisessa esimerkillisesti.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa komission jäsen, alkää panko pahaksenne, mutta pohditaanpa tätä vakavasti. Luen teille mielelläni kysymykseni. Se kuuluu seuraavasti: Onko komissio valmis siirtämään vähintään kymmenen prosenttia alue- ja kehitysrahastoon nykyisin vuosittain varattavista 51 miljardista eurosta uusien uusiutuvasta energiasta saatavan sähkön jakeluverkkojen alkurahoitukseen?

Se mitä te sanoitte, pitää paikkansa. Siitä ei kuitenkaan ole kysymys. Kysymys on siitä, että nyt on olennaista lähettää signaali ja sanoa: kyllä, olemme ymmärtäneet. Kyllä, teemme johtopäätökset Fukushimaa. Kyllä, otamme vuoden 2020 todesta. Energiasuuntauksen muuttaminen kuitenkin edellyttää, että voimme tuoda sähköä Pohjois-Saksasta Itävaltaan. Isäni oli Itävallan Voralbergin alueelle energiaa tuottavan Voralberger Kraftwerke -yhtiön johtaja. Olen varma, että tekin tunnette tätä alaa. Sen toteuttamiseen tarvitaan voimajohtoja.

Kysyn vielä kerran, oletteko henkilökohtaisesti valmis käynnistämään todella tämän alkurahoituksen, josta kaikki sanovat, että tarvitsemme sitä kiireesti, eikä vain toteuttamaan sitä, mitä edeltäjänne ovat päättäneet?

Johannes Hahn, *komission jäsen.* – (DE) Hyvä jäsen Martin, luin kyllä kysymyksenne hyvin huolellisesti. Siksi myös annoin teille hyvin yksityiskohtaisen vastauksen niiden sääntöjen perusteella, jotka meillä aluepolitiikan alalla on. Näiden sääntöjen ydin on se, että jäsenvaltioissa on sopimuksia, eivätkä komissio tai alueet voi yksipuolisesti muuttaa näitä sopimuksia.

Henkilökohtaisesti pitäisin hyvänä, jos jo käytettävissä olevat varat käytettäisiin, ja toivon, että niin olisi. Minä kuljen kuin elävä tiibetiläinen rukousmylly kokouksesta toiseen, jäsenvaltiosta toiseen pyytämässä, että niitä varoja, jotka jo nyt ovat käytettävissä, käytetään. Koska uusiutuvien energioiden kehittäminen on todella yksi Eurooppa 2020 -strategian päätavoitteista, lähdän siitä, että tulevalla kaudella tämän alan budjetti varmasti kasvaa, ja varoja voidaan siirtää myös aluepolitiikan otsakkeesta. Lisäksi on tarkoitus yhteistyössä komission jäsenen Ottingerin kanssa investoida infrastruktuurialaan, toisin sanoen Euroopan laajuisiin verkkoihin ja niiden energiahuoltoon. Jos alueet nyt haluavat siirtää varoja uuteen käyttöön jo käytettävissä olevien varojen lisäksi, suhtaudumme kyllä avoimesti tähän mahdollisuuteen tai joka tapauksessa sitä koskevien vakavien neuvottelujen käymiseen. Toistan kuitenkin vielä kerran, että me komissiossa emme voi yksipuolisesti muuttaa näitä sopimuksia.

Puhemies. – (EN) **Anne E. Jensenin** laatima kysymys numero 20 (H-000212/11)

Aihe: Rakenerahastojen tavoitteiden saavuttaminen

Komissio esittelee vuoden 2011 kesäkuun lopulla seuraavaa seitsenvuotista rahoituskehystä (2014–2020) koskevan ehdotuksensa. EU:n aluepolitiikassa on ollut huomattavia ongelmia kyvyssä käyttää hyväksi yksittäisiä ohjelmia. Sen lisäksi useista ohjelmista voidaan todeta, että niiden tavoitteiden täytäntöönpano on ollut puutteellista.

Missä määrin komissio aikoo tulevan rahoituskauden aikana käyttää rakenerahastojen varojen myöntämisen ehtona yksittäisen jäsenvaltion kykyä käyttää hyväksi asianomaisia ohjelmia?

Katsooko komissio, että varojen myöntämistä harkittava uudelleen siinä tapauksessa, jos joku alue on vuosien ajan vastaanottanut rakenerahastojen varoja ilman, että se johtanut asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen?

Aikooko komissio harkita ”auringonlaskulausekkeen” käyttöönottoa siten, että yksittäiselle edunsaaja-alueelle asetetaan määräaika, johon mennessä rakenerahastojen varojen maksaminen lopetetaan. Myöntääkö komissio, että mainittu lauseke edistää tulossuuntautunutta koheesiopolitiikkaa?

Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa vuodelta 2009 suurimmat virheprosentit todettiin EU:n koheesiopolitiikan maksatuksissa. Samat virheprosentit todettiin myös vuosikertomuksessa vuodelta 2008. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä mainitun ongelman poistamiseksi?

Johannes Hahn, *komission jäsen.* – (DE) Hyvä jäsen Jensen, paljon kiitoksia kysymyksestänne. Mitä tulee varojen käyttöasteeseen ja sen huomioon ottamiseen varojen myöntämisessä tulevalla kaudella, viittaa jo nyt sääntöön, joka on olemassa varojen myöntämisen ylärajan osalta, toisin sanoen kattoon. On olemassa sääntö, joka sanoo, että jäsenvaltiot voivat käyttää vain tietyn, liukuvan asteikon ja jäsenvaltion bruttokansantuotteen mukaan määräytyvän summan rakennepolitiikkaan. Vuosittaiset määrärahat eivät saa ylittää tätä ylärajaa.

Tulevan kauden osalta pohdimme toki, onko nykyinen yläraja perusteltu ja tarvitaanko joitain muutoksia, jotta käyttöaste voidaan suunnitella tai varmistaa paremmin.

Mitä ohjelmien tavoitteiden saavuttamiseen tulee, minun on muistutettava teitä viidennestä koheesiokertomuksesta ja talousarvion kokonaistarkastelusta, jossa tehtiin selväksi, että ohjelmien tehokkuuteen on kiinnitettävä enemmän huomiota. Tulevalle kaudelle on tähän liittyen kaavailtu joukkoa tarkastuksia ja kannustinjärjestelmiä sarja, jota komissio on ehdottanut vuoden 2014 jälkeistä koheesiopolitiikkaa koskevassa lainsäädäntötoimipaketissa.

Virhetasosta toteaisin, että olen monta kertaa viitannut, myös täällä parlamentissa, metodologisiin ongelmiin, joita monivuotisten ohjelmien tarkastukseen liittyy. Varmaan noin puolet EU:n talousarviosta koostuu varoista, jotka käytetään monivuotisiin toimiin. Tilintarkastustuomioistuimen talousarvion täytäntöönpanoa koskevassa tarkastuksessa otetaan aina huomioon vain meneillään oleva vuosi, ja tämä taas aiheuttaa metodologisia ongelmia. Tämä johtuu siitä, että aluepolitiikan puitteissa on kolme tarkastustasoa, mutta että tilintarkastustuomioistuimen vuotuinen tarkastus tapahtuu jo ensimmäisellä tarkastustasolla, minkä vuoksi tuloksena on aina korkeampi virhetaso kuin ohjelmakauden lopussa, minkä voimme jo osoittaa.

Joka tapauksessa edeltäjäni Danuta Hübner on myös laatinut yhdessä parlamentin kanssa tätä koskevan toimintaohjelman, jonka vaikutus on näkyvää ja joka on jo osoittanut tehokkuutensa. Yksi näistä toimenpiteistä oli se, että pääosastoille annettiin mahdollisuus perustelluissa tapauksissa keskeyttää maksut jopa kuudeksi kuukaudeksi. Tätä välinettä käytettiin esimerkiksi viime vuonna yli viisikymmentä kertaa. Kaikki nämä maksunkeskeytykset voitiin kumota ennen kuin niiden määräajat umpeutuivat, koska moitteen kohteena olleet asiat oli selvitetty.

Virhetason osalta haluaisin kuitenkin pyytää teitä ottamaan aina huomioon, että aluepolitiikalla on tässä eräänlainen lumiauratehtävä, että me tietyissä lakiperusteisesti kehitetyissä asioissa tarkistamme, miten niitä pannaan täytäntöön päivittäisessä käytännössä, miten vaikuttavia ne ovat ja mitä ongelmia esiintyy. Julkiset hankinnat ovat toistuvasti jäsenvaltioiden, alueiden ja lopullisten edunsaajien kanssa käytävien keskustelujen kohteena. Noin 70 prosenttia virheistä tapahtuu tällä alalla. Jos onnistumme yksinkertaistamaan tätä järjestelmää – olemme käynnistäneet tätä tarkoittavan hankkeen yhdessä komission jäsenen Barniernin kanssa – silloin myös virhemarginaali tälläkin alalla pienenee. Me pyrimme tekemään kotiläksymme tällä alalla ja edistymään tässä suhteessa.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä Hahnia hänen erinomaisesta vastauksestaan, joka osoittaa, että hän ottaa nämä ongelmat vakavasti. Ongelmat eivät talouskriisin myötä ole ainakaan helpottuneet, mikä aiheuttaa sen, että monien maiden on vaikea löytää yhteisrahoitusta. Ottaako komissio huomioon sen, mitä tämä merkitsee seuraavalla ohjelmakaudella? Johtaako rakennerahastoista myönnettävä tuki todella näiden alueiden kehittymiseen? Saammeko aikaan tuloksia? Onko komissiolla ajatuksia myös siitä, mitä voidaan tehdä varsinaisten tavoitteiden, siis kehittämistä koskevien yleisten tavoitteiden seurannan parantamiseksi, niin että ne eivät vain tuota hankkeita, vaan myös johtavat kehitykseen?

Johannes Hahn, komission jäsen. – (DE) Hyvä jäsen Jensen, tavoitteenamme on, että seuraavalla ohjelmakaudella rakennepolitiikka – niin pitkälle kuin mahdollista – nivotaan temaattisesti Eurooppa 2020 -strategiaan. Tällä alalla on siis keskeisiä tavoitteita ja painopisteitä, jotka täytyy toteuttaa aluekohtaisen räätälöinnin kautta. Alueiden tehtävänä

valita itselleen muutama painopiste ikään kuin ruokalistasta, erityisesti jos on kyse alueista, joille ominaista on kilpailu.

Sitten alueet asettavat ja sopivat yhdessä komission kanssa kumppanuus- ja investointisopimuksessa hyvin realistiset mutta kunnianhimoiset ja määrällisesti ilmaistavissa olevat tavoitteet, niin että voimme kauden lopussa yksiselitteisesti nähdä, saavutettiinkö yhteisesti sovitettut tavoitteet vai ylitettiinkö ne jopa. Jos osoittautuu, että niitä ei ole saavutettu, meillä olisi sitten mahdollisuus tutkia yhdessä saavuttamatta jäämisen syitä ja sitä, johtuiko se kyseiseen maahan liittyvistä vai ulkoisista tekijöistä. Sen perusteella voimme sitten tehdä johtopäätöksiä tulevaa ohjelmasuunnittelua ja seuraavalla kaudella myönnettävää rahoitusta ajatellen. Tässä on kyseessä hyvin merkittävä aluepolitiikan laadun muutos, joka pätee tulevalla rahoituskaudella.

Puhemies. – (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

17. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

18. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 20.00.)